

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คู่มือการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจ
ที่ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปราม
ในสถานีตำรวจ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นตำรวจมืออาชีพ
เพื่อความผาสุกของประชาชน”

ตำรวจมืออาชีพ ต้องเป็นข้าราชการ
ตำรวจที่มีความรู้ ความสามารถ รู้ลึก
รู้รอบ รู้จริง ในงานที่ทำและต้องเป็น
คนดีมีคุณธรรม ซื่อสัตย์ ซื่อตรง อดทน
เสียสละ ต้องขยัน และมีการพัฒนา
ตนเองอย่างต่อเนื่อง สิ่งสำคัญที่สุดต้อง
ตระหนักเสมอว่า เป้าหมายการทำงาน
ของตำรวจคือความผาสุกของประชาชน

พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง ให้ใช้คู่มือการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามในสถานีดำรวจ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีภารกิจสำคัญในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของข้าราชการตำรวจ ประกอบกับนโยบายบริหารราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ ด้านการป้องกันปราบปราม มุ่งเน้นการพัฒนาระบบการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันปราบปรามให้มีประสิทธิภาพ โดยผู้บังคับบัญชาจะต้องอบรมข้าราชการตำรวจให้ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามทุกระดับ อย่างมีความซื่อสัตย์สุจริตและให้บริการประชาชนด้วยความสุภาพเท่าเทียมกัน เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงได้จัดทำ “คู่มือการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามในสถานีดำรวจ” ฉบับปี พ.ศ.๒๕๕๗ พร้อมดำเนินการฝึกอบรมหัวหน้าสายงานและข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ป้องกันปราบปรามในสถานีดำรวจ ให้มีความพร้อมที่จะไปทำการฝึกอบรมหรือสอนงานให้กับข้าราชการตำรวจในสังกัดทุกคนสู่ความ “เป็นตำรวจมืออาชีพเพื่อความผาสุกของประชาชน”

ฉะนั้น จึงให้ทุกหน่วยใช้ “คู่มือการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามในสถานีดำรวจ” นี้ เป็นคู่มือหลักสำหรับใช้ในการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจในสังกัดทุกคนตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๗

พลตำรวจเอก

(อดุลย์ แสงสิงแก้ว)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

คำนำ

นโยบายการบริหารราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ ได้กำหนดวิสัยทัศน์และการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจให้เป็นตำรวจมืออาชีพ เพื่อความผาสุกของประชาชน โดยมุ่งพัฒนาและเสริมสร้างให้ข้าราชการตำรวจ เป็นตำรวจมืออาชีพที่ประชาชนเชื่อมั่น ศรัทธา ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล และเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง โดยจะเน้นการปลูกฝังอุดมการณ์ ให้เป็นตำรวจมืออาชีพ มีภาวะผู้นำ และฝึกอบรมผู้บริหารแต่ละระดับให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานตามตำแหน่งหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับ ศรัทธา เชื่อถือจากประชาชน

เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายข้างต้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้มีคำสั่งที่ ๖๐๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดทำหลักสูตรและฝึกอบรมผู้นำหน่วยระดับสถานีตำรวจ และ คำสั่งที่ ๖๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมผู้นำหน่วยระดับหัวหน้างานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทุกระดับ เพื่อจัดทำคู่มือการบรรยายงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สำหรับฝึกอบรมข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจ ให้เป็นมาตรฐาน มุ่งเน้นให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามมีความรู้ความสามารถในหน้าที่ และมีแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในงานป้องกันปราบปรามที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันในทุกสถานีตำรวจ โดยได้มอบหมายให้ กองบัญชาการศึกษา จัดทำโครงการสัมมนาวิทยากรและการจัดทำคู่มือการบรรยายงานป้องกันปราบปราม ให้กับข้าราชการตำรวจผู้จะทำหน้าที่เป็นวิทยากรของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ณ โรงแรมแม็กซ์ โฮเทล ถนนพระราม ๙ แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

จากการจัดสัมมนาวิทยากรของหน่วยงานดังกล่าว ได้มีการระดมความคิด จนได้ข้อยุติ เนื้อหาการบรรยายในประเด็นที่หน่วยงานระดับสถานีตำรวจจะต้องใช้ในการปฏิบัติงานเป็นปกติประจำของงานป้องกันปราบปราม โดยแบ่งเป็น ๕ หัวข้อ ได้แก่ ความรู้งานในหน้าที่การป้องกันและปราบปราม, การบริหารงานป้องกันปราบปราม, ความรู้ที่สนับสนุนงานป้องกันและปราบปราม, ยุทธวิธีตำรวจงานป้องกันปราบปราม และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พร้อมทั้งได้ร่วมกันจัดทำคู่มือการบรรยาย และเอกสารการนำเสนอที่เป็นข้อมูลกลางสำหรับวิทยากรของทุกหน่วยงาน แต่อย่างไรก็ดี เนื้อหาของแต่ละเรื่องที่อาจต้องมีการอ้างอิงกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งที่เกี่ยวข้องต่างๆ ไม่สามารถนำมารวบรวมไว้ในคู่มือการบรรยายได้ทั้งหมด วิทยากรผู้บรรยายสามารถสืบค้นเพิ่มเติมได้จากตำรา หรือทางอินเทอร์เน็ตของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ

คู่มือนี้จะช่วยให้วิทยากร ผู้เข้ารับการฝึกอบรม และผู้สนใจทุกท่าน สามารถทำความเข้าใจ และนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง เป็นตำรวจมืออาชีพได้อย่างแท้จริง

พลตำรวจเอก

(อดุลย์ แสงสิงแก้ว)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ ความรู้งานในหน้าที่การป้องกันและปราบปราม	๑
ผู้นำ ภาวะผู้นำหรือประมุขศิลป์	๑
ความหมายของผู้นำ	๑
ความหมายของภาวะผู้นำหรือประมุขศิลป์	๑
บทบาทของผู้นำในแนวคิดของ พล.ต.อ.อดุลย์ แสงสิงแก้ว ผบ.ตร.	๑
หน้าที่	๒
ผู้นำแต่ละระดับต้องสามารถนำวิสัยทัศน์ ค่านิยม และนโยบายของ ผู้บังคับบัญชาไปสู่การปฏิบัติ	๒
แนวคิด ทฤษฎีในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	๓
ความหมายของการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	๓
ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย	๔
ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์	๔
ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม	๕
ทฤษฎีป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์	๕
ทฤษฎีหน้าต่างแตก	๖
ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน	๗
ทฤษฎีสามเหลื่อมอาชญากรรม	๑๐
การป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก	๑๒
การวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรม	๑๒
การวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีสามเหลื่อมอาชญากรรม	๑๖
การประเมินผล	๒๓
การจัดระเบียบสังคม	๒๓
ความหมายการจัดระเบียบสังคม	๒๓
นโยบาย ผบ.ตร.	๒๓
กลุ่มเป้าหมายในการจัดระเบียบสังคม	๒๔
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคม	๒๔
บทที่ ๒ การบริหารงานป้องกันปราบปราม	๒๖
การบริหารงานสายตรวจ	๒๖
การเตรียมการก่อนการออกตรวจ	๒๘
การปฏิบัติหน้าที่ขณะออกตรวจ	๓๖
การปฏิบัติหลังออกตรวจ	๔๔

สารบัญ (ต่อ)

การจัดตั้งตู้ยาม จุดรับแจ้งเหตุ จุดสกัดจับ ที่พักสายตรวจ สายตรวจตำบล	๔๕
ตู้ยาม	๔๕
จุดรับแจ้งเหตุ	๔๕
จุดสกัดจับ	๔๕
สายตรวจตำบล/ที่พักสายตรวจ	๔๕
การตั้งด่านตรวจ จุดตรวจ และจุดสกัด	๔๖
ปัจจัยแห่งความสำเร็จและการประเมินผลงานป้องกันปราบปราม	๔๖
ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารงานสายตรวจ	๔๖
การประเมินผลงานป้องกันปราบปราม	๔๘
อาชญากรรมพิเศษ ๗ ด้าน	๔๙
งานปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ทรัพยากรธรรมชาติ	
และสิ่งแวดล้อม	๔๙
งานปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์ รถจักรยานยนต์	๕๐
งานปราบปรามการโจรกรรมทรัพย์สินทางน้ำ	๕๒
งานปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง	๕๕
งานปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๕๖
งานปราบปรามผู้มีอิทธิพล และมือปืนรับจ้าง	๕๙
งานพิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์	๖๑
บทที่ ๓ ความรู้ที่สนับสนุนงานป้องกันและปราบปราม	๖๔
การเขียนรายงานในหน้าที่ตำรวจ	๖๔
ลักษณะการเขียนรายงานที่ดี	๖๔
การเขียนรายงานเกี่ยวกับการบริหารงานภายในหน่วยงาน	๖๔
การเขียนบันทึกจับกุม	๖๔
การเขียนบันทึกตรวจค้น	๖๔
ตัวอย่างแบบฟอร์มบันทึกต่างๆ	๖๕
การรักษาสถานที่เกิดเหตุในหน้าที่ของสายตรวจ	๙๒
ความรู้ทั่วไปในการรักษาสถานที่เกิดเหตุของสายตรวจ	๙๒
รูปแบบการรักษาสถานที่เกิดเหตุ	๙๕

สารบัญ (ต่อ)

เทคโนโลยีกับงานสายตรวจ	๙๘
เทคโนโลยีสำหรับการสืบค้นข้อมูล	๙๘
เทคโนโลยีสำหรับกำกับดูแลสายตรวจ	๑๐๑
เทคโนโลยีสำหรับการสื่อสารข้อมูล	๑๐๒
เทคโนโลยีสำหรับการประชุม	๑๐๓
เทคโนโลยีสำหรับการถ่ายภาพและเก็บประวัติบุคคล	๑๐๓
เทคโนโลยีสำหรับการนำทาง	๑๐๔
วินัย และการลงทัณฑ์	๑๐๖
ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๑๐๗
ตารางอำนาจและอัตราการลงโทษข้าราชการตำรวจที่ ก.ตร.กำหนด	๑๑๐
กฎ ก.ตร.ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ	๑๑๒
ระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑	๑๑๕
ความสำคัญของระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน	๑๑๕
การจัดระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑ ของประเทศไทย	๑๑๖
การจัดระบบแจ้งเหตุของสถานีตำรวจ	๑๑๙
บทที่ ๔ ยุทธวิธีตำรวจงานป้องกันปราบปราม	๑๒๑
คุณสมบัติของตำรวจสายตรวจมืออาชีพ ๑๐ ประการ	๑๒๑
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๑๒๒
ยุทธวิธีการรอดพ้นอันตรายของเจ้าหน้าที่	๑๒๒
ยุทธวิธีการตั้งจุดตรวจ จุด ๖.๔๓ หรือจุดสกัด	๑๒๓
การใช้ยุทธวิธีในการเผชิญเหตุตามมาตรการเชิงรุกในการป้องกันอาชญากรรม	๑๓๔
การยิงปืนพกขั้นพื้นฐาน	๑๓๔
บทที่ ๕ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	๑๔๖
วิวัฒนาการของประเทศไทยในเรื่องของการป้องกันปราบปรามโจรผู้ร้าย	
จากอดีตจนถึงปัจจุบัน	๑๔๖
กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการตำรวจ	๑๔๗
รูปแบบและลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนตามระเบียบ กตช.ฯ	๑๔๘
แนวทาง (เทคนิค) การปฏิบัติในการชักนำให้ประชาชนมีส่วนร่วม	๑๕๕
การพัฒนาารูปแบบการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม และโครงการตัวอย่าง	
ที่ประสบความสำเร็จ	๑๕๖

สารบัญ (ต่อ)

การประชาสัมพันธ์ในหน้าที่ของตำรวจ	๑๖๘
หลักการประชาสัมพันธ์	๑๖๘
ทิศทางการประชาสัมพันธ์งานในหน้าที่ตำรวจ	๑๗๒
การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤต	๑๗๕
กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง	๑๗๗
บรรณานุกรม	๑๗๙
ภาคผนวก	

บทที่ ๑

ความรู้านในหน้าที่การป้องกันและปราบปราม

๑. ผู้นำ ภาวะผู้นำหรือประมุขศิลป์

๑.๑ ความหมายของผู้นำ

ผู้นำ (Leader) คือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือการเลือกตั้งหรือการยกย่องจากกลุ่มให้ทำหน้าที่ของตำแหน่งผู้นำ เช่น การชี้แนะสั่งการ และช่วยเหลือ ให้กลุ่มสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้มีการเขียนชื่อผู้นำแตกต่างกันออกไปตามลักษณะงานและองค์การที่อยู่ เช่น ผู้บริหาร ผู้จัดการ ประธานกรรมการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี ผู้บัญชาการเหล่าทัพ ผู้ว่าราชการ นายอำเภอ ผู้กำกับการ กำนัน เจ้าคณะจังหวัด เจ้าอาวาส ปลัดกระทรวง คณบดี ฯลฯ

๑.๒ ความหมายของภาวะผู้นำหรือประมุขศิลป์

ภาวะผู้นำ (Leadership) หรือ ประมุขศิลป์ หรือความเป็นผู้นำ หมายถึงความสามารถในการนำ คือความสามารถที่มีอิทธิพลเหนือผู้อื่นและจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตามและทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ภาวะผู้นำจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจหน้าที่ หรือบารมีในการกำหนดหรือชักจูงให้กลุ่มสมาชิกทำงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และการมีอิทธิพลต่อกลุ่มต่างๆ

๑.๓ บทบาทของผู้นำในแนวคิดของ พล.ต.อ.อดุลย์ แสงสิงแก้ว ผบ.ตร.

เมื่อพิจารณาบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าสถานีตำรวจในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดในสถานีตำรวจเปรียบเทียบกับบทบาทของผู้บริหาร หรือผู้ที่มีอำนาจและความรับผิดชอบสูงสุดขององค์กรหรือบริษัทในภาคเอกชน ที่เรียกว่า Chief Executive Officer หรือ CEO จะเห็นได้ว่าหัวหน้าสถานีมีบทบาทสำคัญมากซึ่งผู้นำในแต่ละระดับในสายงานป้องกันปราบปรามนั้น สามารถนำหลัก CEO ไปใช้ในการทำงานได้ ดังนี้

๑.๓.๑ นักปกครอง เป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำสูง กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ เป็นแบบอย่างที่ดี สามารถครองใจและปรับเปลี่ยนทัศนคติ วิธีคิดของผู้ใต้บังคับบัญชาให้ร่วมมือปฏิบัติ เมื่อกระทำผิดต้องลงโทษและชี้แจงให้เห็นผลเสียและผลกระทบของการกระทำ ต่อตนเองและหน่วยงาน เมื่อกระทำดีต้องยกย่องชมเชยและให้รางวัล พร้อมรับผิดชอบต่อความสำเร็จและความล้มเหลวต่อภารกิจและการปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชา

๑.๓.๒ นักบริหาร กำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนการปฏิบัติ เป้าหมายโดยมีข้อมูลที่ต้องครบถ้วน มีการวิเคราะห์ ประเมินผลที่แม่นยำ มีมาตรฐานงานที่สามารถแปลงไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนประเมินผลสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓.๓ นักปฏิบัติ มีความรู้ความสามารถและทักษะ ทั้งรู้ลึก รู้จริง มีบทเรียนและประสบการณ์ของงานในหน้าที่ และมีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจที่จะปฏิบัติหน้าที่และตอบสนอง ต่อภารกิจและสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓.๔ นักประสานงาน หัวหน้าสถานีตำรวจต้องสามารถสื่อสารด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้เพื่อนร่วมงานผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทั้งภายใน ภายนอกหน่วยงาน มีความคิด ความเข้าใจตรงกัน เกิดการยอมรับ และให้ความร่วมมือปฏิบัติงาน จนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของหน่วยงาน

๑.๓.๕ นักพัฒนา เป็นนักพัฒนา สามารถบริหารการเปลี่ยนแปลง โดยคิดริเริ่ม นำสิ่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบ วิธีการปฏิบัติงาน ใช้ความรู้ เทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน บุคลากรทั้งภายในและภายนอกและภายในอย่างเหมาะสม

๑.๔ หน้าที่

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีดังต่อไปนี้

๑.๔.๑ รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

๑.๔.๒ ดูแลควบคุมและกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจซึ่งปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๑.๔.๓ ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา

๑.๔.๔ รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของราชอาณาจักร

๑.๔.๕ ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑.๔.๖ ช่วยเหลือการพัฒนาประเทศตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

๑.๔.๗ ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ตาม ๑.๔.๑ ถึง ๑.๔.๕ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หน้าที่ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๓๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ เรื่อง การกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ ซึ่งได้กำหนดหน้าที่ของหัวหน้าสถานีตำรวจ หัวหน้างานรองหัวหน้างาน และผู้ปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆไว้

๑.๕ ผู้นำแต่ละระดับต้องสามารถนำวิสัยทัศน์ ค่านิยม และนโยบายของผู้บังคับบัญชาไปสู่การปฏิบัติ

๑.๕.๑ วิสัยทัศน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ “เป็นตำรวจมืออาชีพ เพื่อความสุข ของประชาชน”

๑.๕.๒ ค่านิยมตามเจตนารมณ์ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ “มุ่งมั่นพัฒนาและเสริมสร้างให้ข้าราชการตำรวจมีค่านิยม ดังนี้

- เป็นตำรวจที่ปกป้อง เทิดทูนและจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
- เป็นตำรวจมืออาชีพ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลและพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- เป็นตำรวจที่ประชาชนเชื่อมั่น ศรัทธาและเป็นที่พึ่งได้อย่างแท้จริง”

๑.๕.๓ นโยบายของผู้บังคับบัญชา จากนโยบายเน้นหนักของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ จำนวน ๑๖ ข้อ นำมาปรับแยกตามหัวข้อการบริหารจัดการคน งาน สถานที่ ได้ดังนี้

การบริหารจัดการคน

- (๑) การสร้างความพร้อมด้านบุคลากร ระบบงาน การเชื่อมโยงฐานข้อมูลอาชญากรรม ให้เป็นมาตรฐานเพื่อรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (๒) พัฒนาข้าราชการตำรวจทุกสายงานโดยเน้นภาวะผู้นำทุกระดับ
- (๓) จัดระบบสวัสดิการให้กับข้าราชการและครอบครัว ด้านที่พักอาศัย สุขภาพ การรักษาพยาบาล

การบริหารจัดการงาน

- (๑) เติบโตปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์
- (๒) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติงานของตำรวจในทุกมิติ ตามหลักการประชาชนเป็นศูนย์กลาง
- (๓) ควบคุมและลดความรุนแรงของอาชญากรรม ให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติงานของตำรวจโดยการควบคุมสถานที่เสี่ยง การจัดระเบียบสังคม
- (๔) ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มข้นทั้งผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้จำหน่าย รายใหญ่รายย่อย ในชุมชน
- (๕) มุ่งเน้นการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมคนร้ายข้ามชาติ อาชญากรรมทางเทคโนโลยี การคุ้มครองสิทธิเด็กและสตรี การปราบปรามการค้ามนุษย์ ให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม
- (๖) ปฏิบัติงานโดยยึดหลักธรรมมาภิบาล บังคับใช้กฎหมายอย่างโปร่งใส เสมอภาค และเป็นธรรม
- (๗) การแก้ไขปัญหาการชุมนุมเรียกร้อง และเหตุวิกฤต ต้องถือปฏิบัติภายใต้กฎหมาย และหลักสากล
- (๘) แก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๙) เตรียมการและช่วยเหลือผู้ประสบภัยรวมถึงนักท่องเที่ยวที่ได้รับความเดือดร้อน จากสาธารณภัยอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่ภาวะปกติ
- (๑๐) บังคับใช้กฎหมายและพัฒนาระบบจราจรให้มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย ลดอุบัติเหตุจราจร และสร้างค่านิยมของตำรวจจราจรเป็น "สุภาพบุรุษจราจร"

การบริหารจัดการสถานที่ (หน่วย)

- (๑) พัฒนาสถานีตำรวจให้มีความพร้อม
- (๒) พัฒนาศูนย์รับแจ้งเหตุ ๑๙๑ ครอบคลุมทุกจังหวัด
- (๓) พัฒนาศูนย์ปฏิบัติการ ศปภ.๑๙๑ ให้มีประสิทธิภาพ

๒. แนวคิด ทฤษฎีในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

๒.๑ ความหมายของการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม หมายถึง การป้องกันไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้น หากเกิดขึ้นต้องสามารถปราบปรามจับกุมมาดำเนินคดีให้ได้ โดยทั่วไปมีแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และองค์ความรู้

ที่เกี่ยวข้องมากมาย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จึงจำเป็นจะต้องศึกษาและปรับใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของแต่ละชุมชน สังคม และประเทศ

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำใดๆที่มีความผิดทางอาญา

อาชญากร หมายถึง ผู้กระทำความผิดทางอาญาที่ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิด และลงโทษทางอาญา (อ้างอิงจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒)

๒.๒ ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย

Sir Robert Peel ผู้ก่อตั้งกรมตำรวจนครบาลแห่งกรุงลอนดอนขึ้นเมื่อปี ค.ศ.๑๘๕๙ “บิดาของการตำรวจยุคใหม่” ได้เน้นให้บุคลากรตำรวจได้ตระหนักว่าการป้องกันอาชญากรรมคืองานหลัก ของตำรวจและมีความสำคัญยิ่งกว่า การสืบสวนสอบสวน การจับกุมและลงโทษผู้กระทำผิด ทศนะของ Peel ได้กลายเป็นพื้นฐานของการก่อกำเนิดแนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Approach) เพื่อป้องกันอาชญากรรมขึ้น ยุทธวิธีหลักของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมตามทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย ก็คือ การตรวจท้องที่ ซึ่งได้รับการขนานนามว่าเป็นกระดุกสันหลังของงานตำรวจ สำหรับหลักใจความ ของทฤษฎีนี้พอสรุปได้ว่า การปรากฏตัวของตำรวจย่อมมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรม ทั้งนี้เพราะความเกรงกลัวการจับกุม ฉะนั้น ตำรวจสายตรวจจึงต้องแต่งเครื่องแบบและรถวิทยุสายตรวจ จึงควรมีลักษณะเด่นชัด เห็นได้ง่ายเพื่อเป็นการข่มขวัญยับยั้งอาชญากร นอกจากนั้น การตรวจท้องที่ โดยสม่ำเสมอต่อเนื่องจะทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดความรู้อยู่ทั่วทั้งไปทุกแห่งหน ด้วยเหตุนี้ ตามแนวทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย การปรากฏตัวของตำรวจและการกระจายกำลังตำรวจให้ครอบคลุม ทั่วทั้งชุมชนจะช่วยป้องกันอาชญากรรม โดยลดช่องโอกาสสำหรับผู้ที่จะตั้งใจละเมิดกฎหมาย

อนึ่ง งานตรวจท้องที่ของตำรวจมีลักษณะเป็นได้ทั้งงานประจำและงานเฉพาะกิจ ในลักษณะงานประจำตำรวจสายตรวจมักได้รับการกำหนดพื้นที่รับผิดชอบในการป้องกันอาชญากรรมและระงับเหตุร้ายภายในระยะเวลาแต่ละผลัดที่ปฏิบัติหน้าที่ ส่วนในลักษณะงานเฉพาะกิจนั้น ตำรวจสายตรวจในทุกเขตพื้นที่คือกำลังหลักที่พร้อมจะรวมตัวในทันทีที่ได้รับคำสั่งจากศูนย์บัญชาการ เพื่อการปฏิบัติงานเฉพาะกิจเร่งด่วน

๒.๓ ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์

“ชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations)” ซึ่งมีรากฐานมาจากแนวคิดและผลการวิจัยของนักอาชญาวิทยากลุ่มชิคาโก หลักของทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันอาชญากรรมก็คือ การจัดสภาพทั่วไปไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชนหรือ ละแวกบ้านในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ง่ายต่อการควบคุมสังเกตตรวจตราโดยไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัย จากภัยอาชญากรรม โดยตำรวจจะเป็นผู้มีบทบาทในการวางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชน ในการป้องกันอาชญากรรม

๒.๔ ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design : Theory and Practice)

แนวทฤษฎีนี้มีลักษณะเป็นแนวคิดรวม (Synthesis) ระหว่างทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย และทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งสามารถแยกพิจารณาได้เป็น ๒ มิติ คือ

มิติที่ ๑ สภาพแวดล้อมรูปธรรม มิติที่ ๑ นี้ คือ สภาพแวดล้อมรอบตัวบุคคลที่มีรูปร่างตัวตนสัมผัสได้ และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการลดช่องโอกาสของการประกอบอาชญากรรม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ มุ่งขัดขวางพฤติกรรมอาชญากรรม โดยการควบคุมสภาพแวดล้อมรูปธรรม โดยมีมาตรการดำเนินการ เช่น

(๑) มาตรการระดับชุมชน : การวางผังเมืองและชุมชน การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง การออกแบบอาคารและการสลักหมายเลขบนทรัพย์สิน

(๒) มาตรการระดับบ้านเรือน : ความมั่นคงของประตูหน้าต่าง การใช้สัญญาณเตือนภัย การใช้อุปกรณ์ปิดเปิดเครื่องไฟฟ้าและอื่น ๆ สภาพแวดล้อมรูปธรรม มีเป้าประสงค์ในการจัดสภาพแวดล้อมระดับชุมชนและบ้านเรือน ให้มีลักษณะอบอุ่นปลอดภัย และเพิ่มอำนาจการสังเกตตรวจตรา โดยเริ่มตั้งแต่การวางผังเมืองและชุมชนให้เป็นระเบียบและมีระบบ โดยจัดการใช้พื้นที่ให้เป็นสัดส่วน เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมอาชญากรรม

มิติที่ ๒ สภาพแวดล้อมนามธรรม มิติที่ ๒ นี้ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ แต่เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกันของสมาชิกในชุมชน เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม ภายใต้คำขวัญที่ว่า “ประชาชนควรผูกสัมพันธ์เพื่อป้องกันอาชญากรรม” โดยมีมาตรการในการดำเนินการ เช่น

(๑) มาตรการเพื่อนบ้านเตือนภัย มาตรการนี้ประชาชนต้องเป็นเจ้าของผู้ดำเนินการ โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมด้วย และที่สำคัญก็คือ ควรสร้างกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกในชุมชนได้รู้จักกัน และเสริมสร้างความกลมเกลียว พบปะสังสรรค์กัน อันจะนำไปสู่ความร่วมมือกันในการป้องกันอาชญากรรม เช่น ช่วยเป็นหูเป็นตาเฝ้าดูแลบ้านเรือนซึ่งกันและกัน

(๒) มาตรการสายตรวจประชาชน จากปรัชญาที่ว่า “ประชาชนคือตำรวจ และตำรวจ คือประชาชน” ดังนั้นจึงถือได้ว่าการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชุมชนเป็นหน้าที่ ของสมาชิกแต่ละคน ซึ่งผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกตรวจตราหมู่บ้านของตน

(๓) มาตรการตรวจตราบ้านเรือน การป้องกันอาชญากรรมในเคหสถานบ้านเรือนย่อมอยู่ในความรับผิดชอบของสมาชิกในครอบครัวเสมอและตลอดไป แต่บ้านเรือนส่วนมากไม่ได้ตั้งที่อยู่อาศัย อย่างโดดเดี่ยว แต่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มหรือละแวก ดังนั้น มาตรการนี้จะได้ผลก็ต่อเมื่อทุกคนต้องร่วมมือกัน และเพื่อนบ้านเป็นหลักสำคัญ ต้องช่วยกันดูแลเป็นหูเป็นตาแทนกัน ในการสอดส่องตรวจตราให้เกิด ความปลอดภัยในชุมชน

๒.๕ ทฤษฎีป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ (Situation Crime Prevention)

การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ เป็นแนวคิดที่มีวิธีการป้องกันโดยมุ่งเน้นที่จะช่วยลดโอกาสในการเกิดอาชญากรรม ซึ่งแตกต่างจากนักอาชญาวิทยาส่วนใหญ่ที่เริ่มศึกษาจากพฤติกรรม ที่นำไปสู่รูปแบบของการก่ออาชญากรรม โดยการทำ ความเข้าใจกับพฤติกรรมเหล่านั้น แล้วใช้เป็นกลไก ในการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะลดโอกาสในการ ก่ออาชญากรรม

การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์จึงเป็นการป้องกันมากกว่าการลงโทษหรือการจับผิดอาชญากร และเป็นการลดแรงจูงใจในการก่ออาชญากรรมจากผู้กระทำความผิด

กระบวนการลดโอกาสในการกระทำความผิดคือ

- มุ่งไปที่รูปแบบโดยเฉพาะของอาชญากรรม

- นำมาซึ่งการสร้าง การจัดการหรือการจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นระเบียบตามลักษณะที่ควรจะเป็นอย่างถาวร

- ทำให้การก่ออาชญากรรมเป็นเรื่องยากมากขึ้น และมีความเสี่ยง หรืออาจได้ไม่คุ้มเสีย

ทฤษฎีที่ใช้ มุ่งเน้นที่การสร้างกลไกความปลอดภัย ที่จะช่วยในการปกป้องผู้คนด้วยการทำให้อาชญากรรู้สึกว่าเขาอาจจะไม่สามารถที่จะก่ออาชญากรรม หรือจะอยู่ในสถานการณ์ที่คนร้ายอาจจะถูกจับหรือตรวจพบ ซึ่งจะส่งผลให้คนร้ายไม่เต็มใจที่จะกระทำความผิด และเป็นเหตุให้อาชญากรทุกคนจะประเมินโอกาสที่จะก่ออาชญากรรมได้ สิ่งที่จะได้รับ วัดความสูญเสียและความน่าจะเป็นที่จะเกิดความล้มเหลว แล้วค่อยลงมือ

ตัวอย่างหนึ่งของการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ คือการบังคับใช้ระบบจราจรอัตโนมัติ โดยใช้กล้องอัตโนมัติบนถนนที่จะจับคนขับรถที่กำลังขับรถเร็วและฝ่าฝืนสัญญาณไฟ ระบบนี้ได้รับการติดตั้งและมีการประชาสัมพันธ์ว่าเป็นความพยายามที่จะทำให้พฤติกรรมของการขับขี่ที่ผิดกฎหมายลดลง ทำให้คนที่มีโอกาสจะกระทำความผิดเกิดความรู้สึกเสี่ยงที่จะได้รับโทษ

๒.๖ ทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Window Theory)

ทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) เกิดขึ้นใน ค.ศ.๑๙๘๒ (พ.ศ.๒๕๒๕) โดย วิลสัน และเคลลิง (James G. Willson และ George L. Kelling) นักอาชญาวิทยาชาวอเมริกัน เคลลิง (Kelling) กล่าวถึงทฤษฎีหน้าต่างแตกว่า “เป็นความคิดที่เจาะลึกไปถึงสิ่งที่ตำรวจสามารถปฏิบัติได้ เพื่อลดความหวาดระแวงของประชาชนลดอาชญากรรมธรรมดา และรวมทั้งลดอาชญากรรมที่รุนแรงด้วย”

หลักการของทฤษฎี อาจอธิบายได้จากสถานการณ์ตัวอย่างดังต่อไปนี้ กล่าวคือ เมื่อตำรวจ ผู้ปฏิบัติพบเห็นอาคารที่กระจกหน้าต่าง ประตู ฝาบ้าน รั้ว ฯลฯ แตกหรือเสียหายจากการขว้าง/ปา ขุบตี พ่นสีสเปรย์ใส่ ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่ง หากอาคารนั้นมีผู้อยู่อาศัยอยู่ ตำรวจควรสอบถามถึงสาเหตุความเป็นมา ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด ก็ต้องจัดการตามขั้นตอนของกฎหมาย หากไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด ก็ควรแนะนำให้ทำการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพปกติ แต่ถ้า กรณีอาคารที่เสียหายเป็นอาคารไร้ผู้อยู่อาศัย ก็ควรติดต่อเจ้าของหรือผู้เกี่ยวข้องให้มาจัดการแก้ไข ทั้งนี้ด้วยเจตนาที่ไม่ต้องการปล่อยให้สิ่งเสียหายเบื้องต้นนั้น เป็นเหตุเชิญชวน ให้มีการกระทำความผิดซ้ำ (เช่น บุกรุกเข้าไปก่ออาชญากรรมในอาคาร) การปฏิบัติลักษณะนี้ อยู่บนพื้นฐาน ความเป็นจริงที่ว่า ถ้าปล่อยให้มีการละเมิดกฎหมายโดยไม่จัดการ ก็ต้องละเมิดเพิ่มครั้งขึ้นเรื่อย ๆ (เพราะเห็นว่าเป็นไร) แม้คนที่ไม่เคยคิดจะละเมิดมาก่อน ก็เกิดความรู้สึกคล้อยตาม พลอยทำการละเมิดบ้าง โดยมักคิดให้เหตุผลผิด ๆ แก่ตนเองว่า การกระทำความผิดอย่างนั้นเป็นความท้าทาย ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อทำการละเมิดเรื่องเล็ก ๆ แล้วไม่เป็นไรต่อไปก็จะหันไปทำการละเมิดเรื่องใหญ่ ๆ ที่ให้ผลเป็นความเสียหายมากกว่า

นอกจากนี้ ความเสียหายและความเสื่อมโทรมที่เกิดจากฝีมือของนักทำลายที่ไร้เหตุผล ยังมีส่วนทำให้ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎระเบียบ และ กฎหมายในสังคมเสื่อมถอยลงอีกด้วย เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งคือ

เมื่อปล่อยให้ความเสียหายเพิ่มมากขึ้นกระทั่งมีสภาพเป็นแหล่งเสื่อมโทรม สุจริตชนคนดีก็มักหลีกเลี่ยงที่จะเข้าไปใกล้ หรือเกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้น ๆ ในที่สุด พื้นที่ดังกล่าวก็ถูกยึดครองโดยกลุ่มมิจฉาชีพหรือกลุ่มคนผู้ชอบทำตัวถ่วงสังคม เหตุนี้ หลักปฏิบัติสำคัญอีกประการหนึ่งของทฤษฎี จึงกำหนดการดำเนินการของตำรวจด้วยการพยายามเปิดโอกาสให้ประชาชนคนดีเข้าครอบครองพื้นที่ให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการยึดครองของคนทุจริตไปในตัวด้วย (แนวทางของทฤษฎีนี้คล้ายกับคำพังเพยของไทยที่ว่า “ตัดไฟเสียแต่ ต้นลม”)

๒.๗ ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing Theory)

ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน หมายถึง “หลักการการทำงานของตำรวจซึ่งส่งเสริม สนับสนุน แก่ต้นเหตุเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความไม่เป็นระเบียบของชุมชน โดยเทคนิคการแก้ต้นเหตุปัญหา ด้วยความร่วมมือระหว่างตำรวจและชุมชน” เป็นแนวคิดเริ่มต้นจาก เซอร์ โรเบิร์ต ฟิล ผู้ก่อตั้ง ตำรวจมหานครลอนดอน หรือ สก๊อตแลนด์ยาร์ด เจ้าของคำพูดที่ว่า “ตำรวจคือประชาชน ประชาชนคือตำรวจ” (The Police are the public and the public are the police) แนวคิดและหลักการการทำงานของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน คือแนวคิดและหลักการงานใหม่ของตำรวจเพิ่มเติมจากการทำงานแบบเดิม ที่มุ่งเพียงมีสายตรวจป้องกัน แก้ไขเหตุร้าย และสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเท่านั้น

ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน เป็นการแก้ไขปัญหาเชิงกลยุทธ์ เพื่อป้องกันและควบคุมอาชญากรรมและลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม ซึ่งมีสาระสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

- (๑) การขยายขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของงานตำรวจให้กว้างขวางขึ้น
- (๒) การให้ความสำคัญอย่างเน้นหนัก ในการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างตำรวจกับประชาชนอย่างใกล้ชิดลึกซึ้ง สม่ำเสมอ และต่อเนื่องตลอดไป
- (๓) การให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหา และการป้องกันอาชญากรรม
- (๔) ความพยายามที่จะปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของตำรวจเพื่อกระจายการให้บริการ และการวางแผนระดับชุมชน ให้ดียิ่งขึ้น

หลักการสำคัญของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน

หลักการสำคัญของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน ประกอบด้วยหัวข้อใหญ่ๆ ๒ ข้อ ข้อแรกคือ ตำรวจเป็นหุ้นส่วนกับประชาชนเกาะติดพื้นที่อย่างทั่วถึง ข้อที่สองคือ ตำรวจนำชุมชนและหน่วยงานอื่นแก้ต้นเหตุอาชญากรรม หรือความไม่เป็นระเบียบในชุมชน

หลักการสำคัญของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน ๒ ข้อดังกล่าวแยกย่อยได้ ๑๐ หลักการ ดังนี้ (บัญญัติ ๑๐ ประการของ ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน)

- (๑) การนำหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน เป็นแนวคิดหรือกลยุทธ์หลักในการทำงาน (Core Strategy) ที่ตำรวจทุกคนในองค์กรหรือหน่วยตำรวจจะต้องนำไปใช้เป็นหลักในการทำงานตั้งแต่หัวหน้าหน่วยหรือผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น จนถึงตำรวจทุกฝ่ายทุกแผนก (ไม่ใช่มีความคิดว่า เฉพาะตำรวจชุดชุมชนมวลชนสัมพันธ์ เท่านั้น ที่ต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน แต่พนักงานสอบสวนที่เป็นร้อยเวรสอบสวนหรือตำรวจสายตรวจไม่สนใจรับฟังแก้ไขปัญหาคาใจเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมาแจ้งความ) การจะแสดงออกว่าหน่วยตำรวจใดนำแนวคิดตำรวจผู้รับใช้ชุมชนไปเป็นแนวคิดหลักในการทำงานหรือไม่

ให้ดูจากการกำหนดวิสัยทัศน์ ค่านิยมของหน่วยว่า มีการกำหนดแนวคิดหลักในการทำงานร่วมมือกับประชาชน หรือให้ประชาชนศรัทธา หรือใช้พลังมวลชนมาร่วมแก้ปัญหาอาชญากรรมหรือไม่ หรือมีนโยบาย ยุทธศาสตร์ ในการนำหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนทั้ง ๑๐ ข้อนี้ไปกำหนดหรือนำไปใช้เป็นหลักทำงานหรือไม่ งานตำรวจ ผู้รับใช้ชุมชนไม่ใช่โครงการชั่วคราว ที่หมดเวลา หรือเงินงบประมาณแล้วเลิกทำ เช่น โครงการปราบโจรฤดูแล้ง หรือโครงการนำตำรวจไปทำบุญร่วมกับประชาชนทุกวันพระ เป็นต้น แต่เป็นหลักการทำงานสำคัญที่ต้องทำ ตลอดไป จึงจะเป็น “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน”

(๒) การกระจายอำนาจให้ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน (Decentralized) ตำรวจสายตรวจ หรือ ตำรวจที่ทำงานสัมผัสกับประชาชน เช่น สายตรวจตำบล หรือตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่จะต้องได้รับการกระจาย อำนาจ หรือมีอำนาจในการนำเสนอในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับชุมชนให้ได้มากที่สุด แทน วิธีการทำงานแบบเดิมที่อำนาจการตัดสินใจแก้ไขปัญหาดังกล่าว อยู่ในส่วนกลาง เช่นปัจจุบันหน่วยงานตำรวจไทย มอบอำนาจให้หัวหน้าสถานีตำรวจมีอำนาจมากขึ้นกว่าเดิมมาก เช่น การสั่งคดี การปล่อยชั่วคราว การอนุมัติ ให้ข้าราชการตำรวจเดินทางไปราชการ เป็นต้น

(๓) การเกาะติดพื้นที่และกระจายความรับผิดชอบให้ตำรวจแต่ละพื้นที่ (Fixed Geographic & Accountability) ในระบบตำรวจผู้รับใช้ชุมชน ตำรวจทุกคน ไม่ว่าสายตรวจจรดยนต์ สายตรวจ รถจักรยานยนต์ สายตรวจตำบล หรือตำรวจประจำตึก ย่าน ฝ่ายอำนวยการ หรือผู้บังคับบัญชาระดับต่าง ๆ จะได้รับมอบการกระจายอำนาจให้แบ่งรับผิดชอบพื้นที่ เป็นระยะเวลานาน ๆ เช่นจะไม่เปลี่ยนสายตรวจ แต่ละผลัดหรือแต่ละเขตบ่อยจนทำให้ตำรวจสายตรวจไม่มีความคุ้นเคยหรือชาวบ้านไม่ “เชื่อใจ” หรือเห็น ตำรวจเป็นคนแปลกหน้า โดยควรจัดตำรวจแบบ “เกาะติดพื้นที่” การแบ่งมอบพื้นที่หรือเขตตรวจ ยึดถือชุมชน เป็นหลักมากกว่าสถิติคดี

(๔) ใช้พลังความร่วมมือของประชาชนและอาสาสมัคร (Volunteers) ในระบบตำรวจผู้รับใช้ ชุมชน มุ่งเน้นให้มีการใช้ความร่วมมือจากประชาชน ในรูปของการเป็นอาสาสมัครในรูปแบบต่างๆ ตามที่ชุมชน หรือในพื้นที่มีต้นทุนทางสังคม หรือมีการจัดตั้ง หรือมีความเหมาะสม ตำรวจมีหน้าที่ให้ความรู้และสร้างความ ร่วมมือ กำหนดวิธีการจัดตั้ง เพื่อประชาชนได้มาช่วยเหลืองานป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขความไม่ เป็น ระเบียบของชุมชนตามความเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ตำรวจมีเวลาไปทำงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม อื่นได้มากขึ้น

รูปแบบของอาสาสมัครจะต่างไปในแต่ละพื้นที่ ชุมชนบางแห่งอาจจะเป็นการใช้อาสาสมัคร ที่มีหน่วยงานอื่นจัดตั้งไว้แล้ว หรือตำรวจจัดตั้งขึ้นเอง แล้วแต่ความเหมาะสมของพื้นที่และชุมชน และความ พร้อมของสภาพชุมชน เช่น อาสาสมัครตำรวจชุมชน สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม เหยี่ยวเวหา อาสาจราจร ตำรวจบ้าน สายตรวจประชาชน สมาชิกกู้ภัย สมาชิกชมรมเพื่อนบ้านเตือนภัย อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และลูกเสือชาวบ้าน เป็นต้น

(๕) ใช้ผู้สนับสนุน (Enhancer) ในระบบตำรวจชุมชน ตำรวจจะต้องหาความร่วมมือในการ สนับสนุนงานตำรวจจากชุมชนและองค์กรปกครองในพื้นที่ ไม่เฉพาะงานหลักคือการป้องกันอาชญากรรม หรือ การเป็นอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมเท่านั้น แต่ในระบบตำรวจชุมชน หน่วยตำรวจต้องแสวงหา

ทรัพยากรจากชุมชนมาช่วยเหลืองานตำรวจอื่นๆ เช่น การจัดอาสาสมัครช่วยแจ้งข่าวเว็บไซต์ลามก การให้ประชาชนเป็นอาสาสมัครประชาสัมพันธ์ช่วยเหลือบริการผู้มาแจ้งความที่สถานีตำรวจ การจัดอาสาสมัครช่วยรับโทรศัพท์ที่ศูนย์วิทยุ การจัดอาสาสมัครลงข้อมูลสถิติคดี การจัดคณะกรรมการหาทุนช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม และการรับการสนับสนุนงบประมาณจากชุมชนหรือท้องถิ่นเพื่อช่วยเหลืองานตำรวจในด้านต่าง ๆ

(๖) การบังคับใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาชุมชน (Law Enforcement) งานตำรวจผู้รับใช้ชุมชนยังถือว่า การสืบสวน จับกุมคนร้ายเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและปัญหาความไม่เป็นระเบียบในชุมชน โดยเน้น การจับกุมเพื่อแก้ปัญหาที่ถือเป็นความเดือดร้อนของชุมชนเป็นลำดับแรกสุด และตำรวจมีหน้าที่ในการรักษาความสมดุลระหว่างการบังคับใช้กฎหมายหรือ การจับกุม กับความร่วมมือของชุมชน ในการแก้ไขต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรม หรือความไม่เป็นระเบียบของชุมชน

(๗) เน้นป้องกันปัญหาอาชญากรรมมากกว่ารอให้เกิดเหตุ (Proactive Crime Prevention) การตำรวจผู้รับใช้ชุมชน มุ่งเน้นในการทำงานเพื่อป้องกันไม่ให้อาชญากรรมเกิดมากกว่าการรอให้อาชญากรรมเกิดแล้ว จึงติดตามจับกุมคนร้ายเพื่อฟ้องศาล กิจกรรมส่วนใหญ่ของตำรวจที่ทำร่วมกับชุมชน คือสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมด้วยชุมชนเอง โดยใช้เทคนิคแก้ต้นเหตุปัญหา การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม การจัดระบบเพื่อนบ้านเตือนภัย หรือจัดสายตรวจประชาชน เป็นต้น เพื่อมุ่งเป้าประสงค์ในการลดอาชญากรรมและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม

(๘) ใช้เทคนิคแก้ปัญหา (Problem Solving) โดย Model: “SARA” คือ ตำรวจ สมาชิกชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ ทำงานร่วมกัน เพื่อกำหนด ต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือสำรวจตรวจสอบหาปัญหาความไม่เป็นระเบียบในชุมชน (Scanning) แล้ววิเคราะห์สาเหตุของปัญหา (Analysis) แสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา (Response) เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา แล้วประเมินผล (Assessment) เทคนิคในการแก้ปัญหานี้ เป็นการระดมความร่วมมือระหว่างตำรวจกับชุมชน เป็นการคิดแก้ปัญหากรอบความคิดการทำงานแบบเดิมของตำรวจที่ถือว่าการสืบสวนจับกุมคนร้ายได้ก็นับเป็นการบรรลุภารกิจแล้ว แต่ถ้าตำรวจมีแนวคิดและทำงานตามความเชื่อแบบเดิม ปัญหาอาชญากรรมหรือความเดือดร้อนของชุมชนก็จะกลับมาอีก เพราะการจับกุมคนร้ายไม่ใช่การแก้ต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริง

การใช้เทคนิคแก้ปัญหาลักษณะนี้ ควรถือเป็นหลักการสำคัญ เพราะที่ผ่านมา ประเทศไทยเคยใช้ชุดชุมชนมวลชนสัมพันธ์เข้าไปสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชนได้แล้ว แต่ไม่ได้นำชุมชนมาระดมความร่วมมือกับตำรวจ ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมหรือความเดือดร้อนของชุมชน

(๙) การเป็นหุ้นส่วนและสร้างความร่วมมือระหว่างตำรวจและชุมชน (Partnerships) ในระบบตำรวจชุมชน ประชาชนในชุมชนคือหุ้นส่วนของตำรวจ ในการร่วมรับผิดชอบป้องกันอาชญากรรม หรือปัญหาความไม่เป็นระเบียบในชุมชน (ไม่ใช่เป็นปัญหาของตำรวจฝ่ายเดียว) ตำรวจและประชาชนในชุมชนต้องร่วมกันสำรวจปัญหาและความต้องการของ ชุมชนเกี่ยวกับความเดือดร้อน หรือความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม และให้ชุมชนร่วมใช้เทคนิคแก้ปัญหาเพื่อร่วมแก้ต้นเหตุปัญหาความเดือดร้อนจากอาชญากรรมดังกล่าวและตำรวจต้องสร้างความร่วมมือหรือเป็นแกนนำในการระดมทรัพยากร ความร่วมมือ หรือให้ประชาชนร่วมเป็นอาสาสมัครเพื่อดำเนินกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมได้ด้วยตัวชุมชนเอง

(๑๐) ตำรวจต้องบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Integration) ในการบังคับใช้กฎหมายหรือแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันหลายอย่าง โดยเฉพาะการแก้ที่ต้นเหตุของปัญหา (ไม่ใช่เพียงแค่ การจับคนร้าย) ตำรวจไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงจะเข้าไปจัดการได้ เช่น หอพักที่เป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น ติดยาเสพติด เจ้าหน้าที่พัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์หรือประชาสงเคราะห์ มีหน้าที่ตามกฎหมายโดยตรงในการจัดระเบียบเรื่องนี้ หรือการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณที่เกิดเหตุชิงทรัพย์หรือข่มขืนเสมอ เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การถอนใบอนุญาตให้บุคคลที่มีพฤติกรรมลักเล็กขโมยน้อยมีและใช้อาวุธปืนเป็นอำนาจของนายทะเบียนอาวุธปืน คือนายอำเภอท้องที่ (ต่างจังหวัด) การอนุญาตให้รถเร่ขายสุราตามงานเทศกาลหรืองานรื่นเริงต่างๆ ที่เป็นต้นเหตุให้วัยรุ่นซื้อสุราได้ตลอดเวลา นำไปสู่เหตุทำร้ายร่างกาย เป็นอำนาจของสรรพสามิต รถที่หายส่วนมากเป็นรถจักรยานยนต์ใหม่ที่ยังไม่ได้รับป้ายทะเบียนจากหน่วยงานขนส่งทางบก และสถานที่ที่หายมากที่สุดคือตลาดนัด ที่ฝ่ายพาณิชย์จังหวัดมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขอนุญาต ให้เปิดตลาดนัดได้ ดังนี้ เป็นต้น

การจะรู้ว่าหน่วยตำรวจใดเป็น “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” เท่าใด หรือวัดระดับของการนำหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนไปใช้ หรือวัด “ความเป็นตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” มีเกณฑ์ในการวัดจากการทำงานของตำรวจ ๕ ระดับ จากน้อยไปหามาก คือ

ระดับที่ ๑ ตำรวจสนใจชุมชน เฉพาะเวลาประชาชนแจ้งความเท่านั้น

ระดับที่ ๒ ตำรวจแนะนำการป้องกันอาชญากรรมแก่ชุมชน

ระดับที่ ๓ ประชาชนแจ้งข่าวสารแก่ตำรวจเสมอ

ระดับที่ ๔ ตำรวจนำชาวบ้านร่วมคิดร่วมทำแก้ปัญหาชุมชน

ระดับที่ ๕ ชุมชนป้องกันอาชญากรรมด้วยชุมชนเอง โดยตำรวจเป็นแกน/สนับสนุน

หน่วยงานอื่น ก็เริ่มที่จะเห็นความสำคัญของชุมชน และมุ่งส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง เช่น กระทรวงยุติธรรม ได้เริ่มนำหลักการยุติธรรมสมานฉันท์ (Restorative Justice) และการยุติธรรมชุมชน (Community Justice) เป็นต้น มาใช้ในชุมชน ซึ่งล้วนแล้วแต่สอดคล้องหรือเป็นแนวทางเดียวกับตำรวจผู้รับใช้ชุมชนทั้งสิ้น และหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดชุมชนเข้มแข็ง หรือพลังแผ่นดินต่อต้านยาเสพติด หรือแม้กระทั่งแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งทุกแนวคิดมีวัตถุประสงค์ ให้ครอบครัว ชุมชน มีความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้นตำรวจก็สามารถที่จะใช้เครือข่ายเหล่านี้เป็นฐานในการทำงาน ตำรวจผู้รับใช้ชุมชนได้ด้วย

ในระบบตำรวจชุมชน ตำรวจต้องบูรณาการกับหน่วยงานที่จะแก้ไขส่วนที่เป็น “ต้นเหตุ” ทำให้เกิดปัญหาสังคม นำไปสู่อาชญากรรมหรือปัญหาความไม่เป็นระเบียบของชุมชน โดยการจัดระเบียบสังคมให้ดีขึ้น

๒.๘ ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory)

เป็นการอธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ประกอบด้วยด้านต่างๆ ของสามเหลี่ยม ๓ ด้าน คือ

๑) ผู้กระทำความผิด/คนร้าย (Offender) หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการ (Desire) จะก่อเหตุหรือ ลงมือกระทำความผิด

๒) เหยื่อ (Victim)/เป้าหมาย (Target) หมายถึง บุคคล สถานที่ หรือวัตถุสิ่งของ ที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย มุ่งหมายกระทำความผิด หรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ

๓) โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสม ที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย มีความสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม เมื่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้ง ๓ ด้าน ดังกล่าวข้างต้น จะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น ทฤษฎีดังกล่าวได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม หรือการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรม โดยต้องพยายามทำอะไร ก็ตามที่จะให้องค์ประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรม ด้านใดด้านหนึ่งหายไป ก็จะทำให้อาชญากรรม ไม่เกิดขึ้น ดังนั้นในการปฏิบัติงานของตำรวจในแต่ละพื้นที่ ควรนำแนวคิดของทฤษฎีดังกล่าวมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก ตามยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กล่าวคือ ต้องพยายามทำให้องค์ประกอบการเกิดอาชญากรรม ด้านใดด้านหนึ่งของสามเหลี่ยมหายไป โดยมีวิธีการในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้คือ

๑) ด้านผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย (Offender) ต้องพยายามลดหรือควบคุมจำนวนผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายในพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยมุ่งเน้นใช้ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory) เช่น การเฝ้าระวังบุคคลพันโทที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ การกำหนดมาตรการควบคุมแหล่งอบายมุขหรือสถานบริการที่จะเป็นแหล่งเพาะ อาชญากรรม การระดมกวาดล้างอาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ การจับกุมผู้กระทำความผิดตามหมายจับ การสืบสวนหาข่าวเกี่ยวกับแหล่งซ่องสุมของผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย มาตรการตีวงสุรา การปิดล้อมตรวจค้น การไประงับเหตุอย่างรวดเร็วของสายตรวจ เพื่อให้สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายได้อย่างทันทั่วทั้งที่ รวมทั้งการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติดให้โทษ และปัญหาการว่างงาน เป็นต้น

๒) ด้านเหยื่อ (Victim)หรือ เป้าหมาย (Target) ผู้เสียหาย หรือเหยื่อ หรือประชาชนทั่วไป ต้องรู้จักการป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชนหรือสังคม ตำรวจจะต้องยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ โดยมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรมหรือไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น การแต่งตัว การใส่เครื่องประดับหรือ ของที่มีค่า การหลีกเลี่ยงของคนร้ายในลักษณะต่างๆ โดยอาจจะจัดเป็นโครงการตำรวจเตือนภัย โครงการตรวจเยี่ยมประชาชน(Knock Door) โครงการครูตำรวจ D.A.R.E หรือโครงการครูห่านาที่หน้าเสาธง เป็นต้น

๓) ด้านโอกาส (Opportunity) โอกาสที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายจะลงมือ ก่ออาชญากรรมนั้นจะต้องอาศัยเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมในการก่อเหตุตำรวจต้องพยายามหาวิธีการเพื่อที่จะตัดช่องโอกาสของคนร้ายดังกล่าวโดยแยกออกเป็น

๓.๑) เวลา ต้องพยายามตัดช่องโอกาสในเรื่องเวลาที่จะเกิดเหตุ โดยมุ่งเน้นการปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ (Show off Force) การตั้งจุดตรวจค้น เป็นต้น

๓.๒) สถานที่ สำหรับเรื่องการตัดช่องโอกาสในเรื่องสถานที่นั้น สามารถกระทำได้หลายวิธี และมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากมาย เช่น ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control

Through Environmental Design) เป็น วิธีการปรับสภาพแวดล้อมและใช้ประโยชน์สภาพแวดล้อม ในการลดโอกาสการก่ออาชญากรรม เช่น การสร้างรั้วหรือสิ่งกีดขวางมิให้ผู้กระทำผิดเข้าถึงบริเวณสิ่งของ หรือบุคคล โดยเพิ่มความเสี่ยงที่คนร้ายจะถูกตรวจพบหรือถูกจับกุมมากยิ่งขึ้น หรือการจัดระเบียบพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเกิดอาชญากรรม (พื้นที่เสี่ยง) ตามหลักทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) โดย จะต้องรีบเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาก่อนที่จะเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าว การจัดการพื้นที่ให้ปลอดภัยตาม โครงการพื้นที่ปลอดภัย (Safety Zone) หรือโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย (Neighborhood Watch) รวมตลอดถึงการเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องมือเครื่องใช้ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) การใช้สัญญาณเตือนภัย ทั้งนี้ตำรวจจะต้องเข้าไปจัดการ ให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ตามโครงการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) โดยมุ่งเน้นการสร้างชุมชนเข้มแข็งเพื่อให้ชุมชนสามารถดูแลตัวเองได้อย่างยั่งยืนตลอดไป

ในการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก โดยการทำให้องค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ด้านใดด้านหนึ่งของสามเหลี่ยมหายไป ตามหลักการของทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะทำให้ การปฏิบัติงานของตำรวจมีเป้าหมายที่ชัดเจน เข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น จึงเห็นควรที่ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าหน่วยงาน ควรนำแนวคิดการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกโดยใช้ ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม ชี้แจงทำความเข้าใจกับตำรวจ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่แก้ไขปัญหาอาชญากรรม ได้บรรลุเป้าหมาย เกิดประโยชน์สูงสุด และสร้างความพึงพอใจแก่พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ซึ่งจะสามารถนำองค์ความรู้ไปถ่ายทอดชี้แจงทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนให้มีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้อีกส่วนหนึ่งด้วย

๓. การป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕

“การจับผู้ร้ายนั้นไม่ถือเป็นความชอบเป็นแต่นับว่าผู้นั้นได้กระทำการครบถ้วนแก่หน้าที่เท่านั้น แต่จะถือเป็นความชอบต่อเมื่อได้ปกครองป้องกันเหตุร้ายให้ชีวิตและทรัพย์สินของข้าแผ่นดินในท้องที่นั้นอยู่เย็นเป็นสุขพอสมควร” จากพระบรมราโชวาทดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการวางรากฐานหรือหลักการทำงานในด้านการป้องกันอาชญากรรมที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติและตำรวจทุกคนควรนำมาปฏิบัติคือ การมุ่งเน้นการป้องกันอาชญากรรม (Crime Prevention) ก่อนเกิดเหตุ

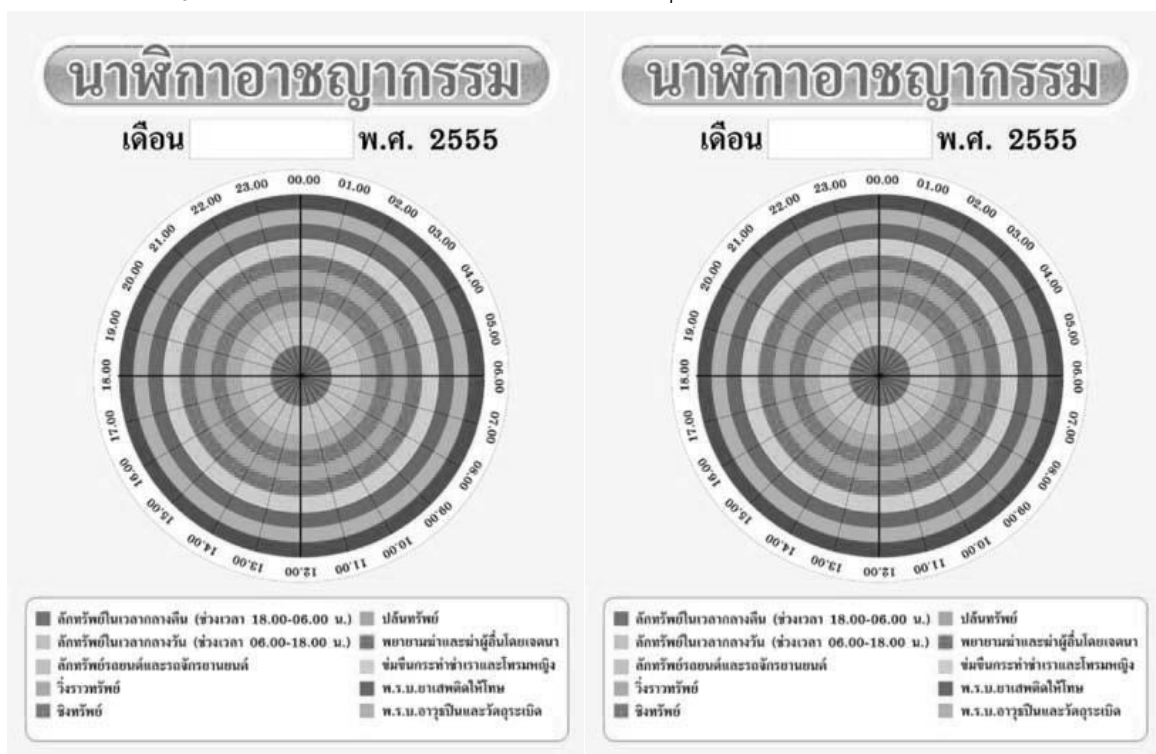
๓.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรม

ตำรวจที่ปฏิบัติงานในสถานีตำรวจแต่ละพื้นที่ ต้องมีข้อมูล(Data) ที่จะใช้ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาอาชญากรรม (Crime Analysis) ที่เกิดขึ้น ข้อมูลคดีต่างๆ นั้นอาจจะมาจากคดีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่พนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์ไว้แล้ว หรือคดีที่เกิดขึ้นแต่ยังไม่ได้รับคำร้องทุกข์ หรือข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการร้องเรียนของประชาชน สื่อมวลชน เป็นต้น ต้องพยายามรวบรวมข้อมูลให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อให้ทราบช่วงเวลาที่เกิดเหตุ (Time) โดยใช้เครื่องมือ นาฬิกาอาชญากรรม และให้ทราบสถานที่ที่เกิดเหตุ (Place) โดยใช้เครื่องมือ แผนที่อาชญากรรม (Crime Map) ซึ่งหน่วยงานหรือสถานี

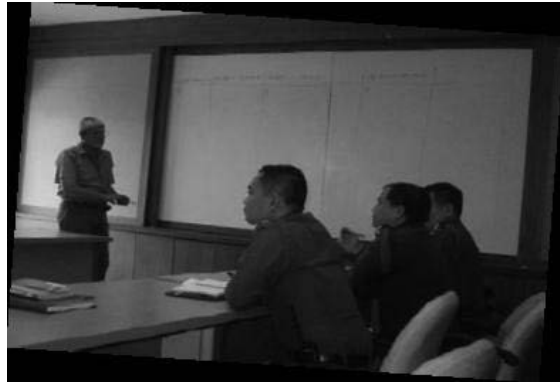
ตำรวจบางแห่งมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อใส่ข้อมูลเข้าไป ก็สามารถวิเคราะห์ออกมาได้โดยสะดวก แต่หากไม่มีโปรแกรมหดงกล่าวก็อาจทำได้โดยใช้ระบบบันทึกข้อมูลด้วยมือเพื่อให้ทราบช่วงเวลาและใช้วิธีการปักหมุดในแผนที่ ก็จะทำให้ทราบถึงสถานที่เกิดเหตุได้เช่นเดียวกัน สถานที่เกิดเหตุที่มักจะเกิดเหตุบ่อยๆ ซ้ำๆ กันหลายครั้งเรียกว่า Hot Spot

สำหรับข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์นั้น ต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ให้มากที่สุด เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวแล้วจะทำให้ทราบถึง ช่วงเวลา(Time) สถานที่ที่เกิดเหตุ (Place) พฤติกรรมของคนร้าย ตลอดจนสภาพปัญหาและสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม อันจะนำไปใช้ประโยชน์ ในการกำหนดกลยุทธ์การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมต่อไป แนวทางการวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรม มีวิธีการ ดังนี้

(๑) การวิเคราะห์ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ เครื่องมือที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ นาฬิกาอาชญากรรม โดยนำข้อมูลคดีต่างๆ ที่รวบรวมไว้มาพิจารณาเวลาที่เกิดเหตุในแต่ละคดี และปักหมุดลงในช่วงเวลาที่เกิดเหตุบนนาฬิกาอาชญากรรม ก็จะทำให้ทราบถึงช่วงเวลาที่เกิดเหตุ

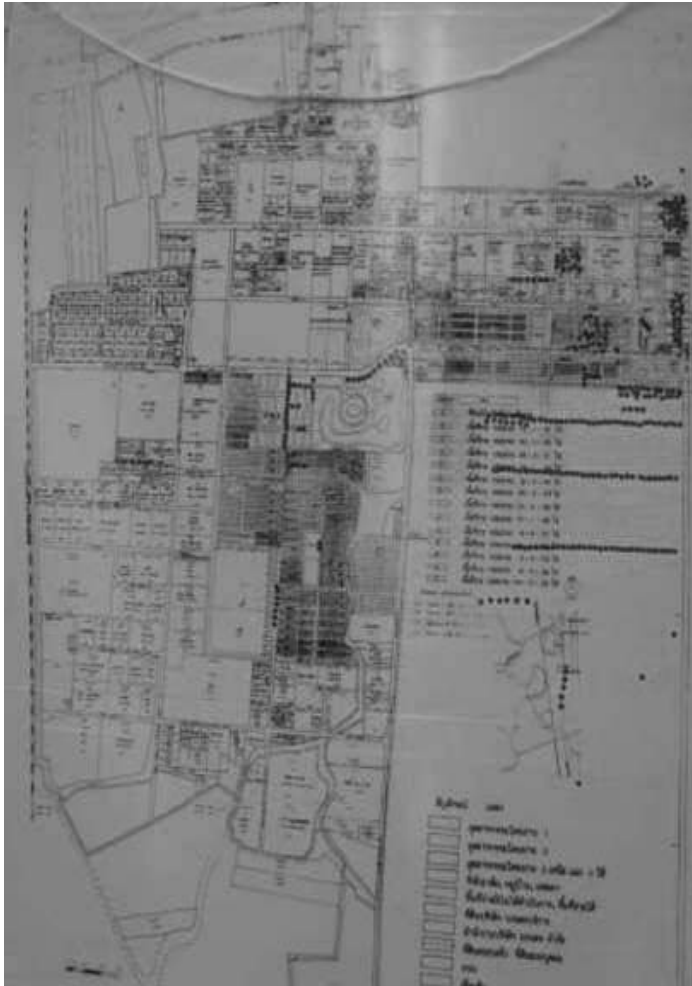
นอกจากใช้เครื่องมือ นาฬิกาอาชญากรรม แล้ว บางครั้งหากต้องการวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรมคดีใดคดีหนึ่งเป็นการเฉพาะหรือเร่งด่วน เช่น กรณีรณหายจำนวนมาก หรือคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ เช่น ลัก วิ่ง ชิง ปล้น เกิดขึ้นมากผิดปกติ อาจจะใช้วิธีการตีตารางแบ่งออกเป็นช่วงเวลาแล้วพิจารณาคดีที่เกิดขึ้นเป็นรายๆ ไปว่าเกิดเหตุในช่วงเวลาใดบ้าง ก็จะทำให้ทราบช่วงเวลาที่เกิดเหตุ ได้เช่นเดียวกัน

(๒) การวิเคราะห์สถานที่เกิดเหตุ เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์สถานที่เกิดเหตุ คือ แผนที่อาชญากรรม ซึ่งในแต่ละสถานีตำรวจจะต้องมีแผนที่เขตพื้นที่รับผิดชอบ ให้นำข้อมูลคดีต่างๆ ที่รวบรวมไว้มาพิจารณาหาสถานที่เกิดเหตุในแต่ละคดี และปักหมุดลงในแผนที่ที่เตรียมไว้ ก็จะทำให้ทราบสถานที่เกิดเหตุ และอาจจะพบว่า มีสถานที่เกิดเหตุที่คนร้ายลงมือกระทำความผิดบ่อยๆ หรือซ้ำๆ กัน ซึ่งเรียกว่า Hot spot

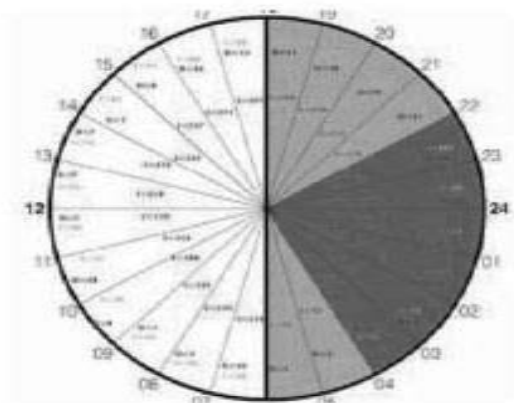
การวิเคราะห์สถานที่เกิดเหตุ โดยใช้แผนที่อาชญากรรม (Crime Map) ทำให้ทราบถึงสถานที่เกิดเหตุ และจุดที่เกิดเหตุบ่อยๆ หรือซ้ำๆ ที่เรียกว่า Hot spot (จุดแดงในแผนที่)

การวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรม (Crime Analysis)

เวลา

สถานที่

Hot spot

ตำรวจจะได้รับประโยชน์จากการวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรม กล่าวคือ สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปใช้ในการปรับแผนการตรวจของตำรวจสายตรวจ โดยจะต้องเพิ่มความเข้ม ในการออกตรวจในช่วงเวลาและสถานที่เกิดเหตุ อันเป็นการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็นสำหรับภาคประชาชน ก็มีความจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรม หรือทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมเช่นเดียวกัน โดยวิธีการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมจากแหล่งต่างๆ เช่น การนำเสนอข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ) การให้ข้อมูลจากตำรวจ หรือหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ การบอกกล่าวจากเพื่อนบ้าน หรือจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันไม่ให้ตนเองตกเป็นเหยื่อ ขณะเดียวกันก็นำข้อมูลที่มีอยู่บอกกล่าว คนในครอบครัวหรือคนในชุมชน ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของคนร้ายหรืออาชญากรรม

สำหรับการวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรมมีความสำคัญมากหัวหน้าหน่วยงานหรือสถานี่ ตำรวจต้องใช้เทคนิคการระดมสมอง (Brainstorming) จากตำรวจทุกฝ่ายในหน่วยงานเพื่อร่วมคิดร่วมวางแผน และกำหนดแนวทางการปฏิบัติโดยจะต้องชี้แจงให้เห็นถึงสภาพปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นและสร้างความเข้าใจกับตำรวจทุกฝ่ายให้มีความพร้อมและเต็มใจที่จะร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างจริงจัง เมื่อตำรวจผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ทราบและเข้าใจเหตุและผลตลอดจนเป้าหมายในการทำงานแล้วย่อมจะเกิดผลดี โดยเฉพาะในเรื่องของประสิทธิภาพของการทำงาน

๓.๒ การวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory)

เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมได้อย่างชัดเจนเข้าใจง่ายโดยมีองค์ประกอบด้านต่างๆ ๓ ด้านคือ

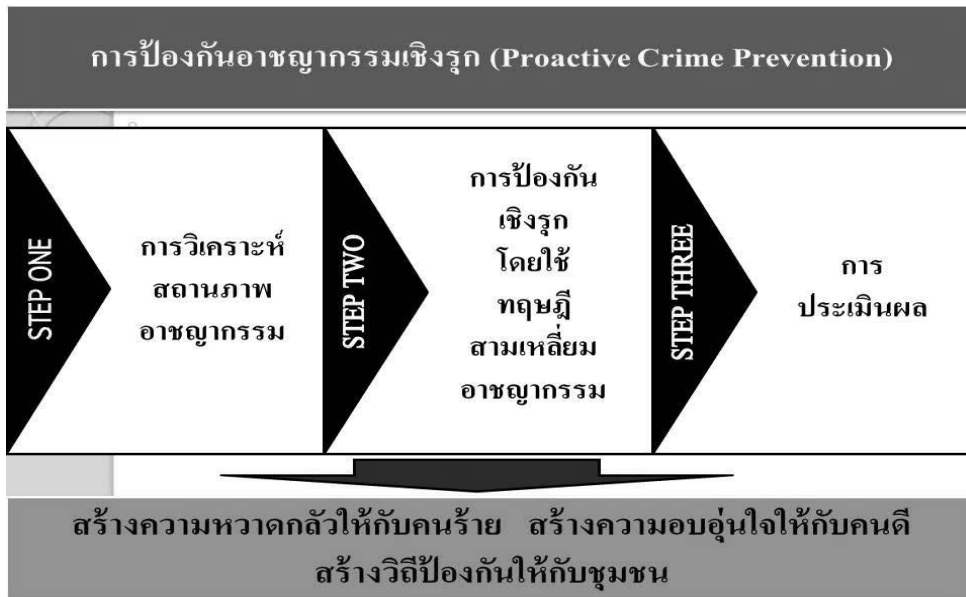

๑. ผู้กระทำความผิด/คนร้าย (Offender) หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการ (Desire) จะก่อเหตุหรือลงมือกระทำความผิด

๒. เหยื่อ (Victim)/เป้าหมาย (Target) หมายถึง บุคคลสถานที่หรือวัตถุสิ่งของที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายมุ่งหมายกระทำต่อหรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ

๓. โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายมีความสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม

เมื่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้ง ๓ ด้านดังกล่าวข้างต้นจะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นนอกจากนี้ทฤษฎีดังกล่าวยังได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมหรือการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรมโดยต้องพยายามทำอย่างไรก็ตามที่จะให้องค์ประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรมด้านใดด้านหนึ่งหายไปหรือหมดเงื่อนไขอาจทำได้ดังนี้คือ

๑. ด้านผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย (Offender) ต้องพยายามจับกุมลดบทบาทควบคุมหรือจำกัดจำนวนผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายในพื้นที่ที่รับผิดชอบให้หมดไปหรือน้อยลงสำหรับวิธีการแก้ไขปัญหาด้านนี้อาจทำได้โดยมุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement) ตัวอย่างเช่น

๑.๑ การเฝ้าระวังบุคคลพันโทที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ ตำรวจจะต้องให้ความสนใจเฝ้าระวังบุคคลพันโทที่ได้รับการปล่อยตัวและเข้ามาพักอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบโดยปกติแล้วจะต้องมารายงานตัวที่สถานีตำรวจหัวหน้าสถานีหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจะต้องจัดให้มีการทำประวัติบุคคลพันโทตามระเบียบเก็บรักษาไว้ที่สถานีตำรวจพร้อมกับมอบหมายให้มีตำรวจอาจจะเป็นสายตรวจหรือฝ่ายสืบสวนนอกเครื่องแบบรับผิดชอบติดตามเฝ้าดูพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวทั้งนี้ตำรวจที่ได้รับมอบหมายจะต้องหมั่นไปตรวจเยี่ยมบุคคลพันโทเป็นประจำมีการทำแผนที่บ้านพักพร้อมถ่ายภาพและรายงานผลให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะๆ สำหรับภาคประชาชนที่อยู่ในพื้นที่อาจจะเป็นชุมชนหรือหมู่บ้านเมื่อพบว่าบุคคลพันโทเข้ามาอยู่ในพื้นที่ที่จะต้องไม่แสดงอาการรังเกียจควรให้การช่วยเหลือเป็นกำลังใจแนะนำการประกอบอาชีพขณะเดียวกันก็ต้องช่วยเป็นหูเป็นตาเฝ้าดูพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวว่าจะกลับไปก่อเหตุหรือกระทำความผิดซ้ำๆ อีกหรือไม่ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยเหลือทางราชการอีกส่วนหนึ่งด้วย

๑.๒ การควบคุมแหล่งอบายมุขหรือสถานบริการ แหล่งอบายมุขเช่นบ่อนการพนันตู้ม้าการพนันทายผลฟุตบอลหรือสถานบริการที่ผิดกฎหมายเปิดเกินเวลาปล่อยให้เด็กและเยาวชนเข้าไปใช้บริการมีการลักลอบจำหน่ายยาเสพติดเหล่านี้มักจะเป็นแหล่งเพาะอาชญากรรมคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจำนวนไม่น้อยมีสาเหตุมาจากแหล่งอบายมุขหรือสถานบริการดังนั้นตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องกำหนดมาตรการในการควบคุมกำกับดูแลแหล่งอบายมุขและสถานบริการดังกล่าวอย่างเข้มงวดส่วนของภาคประชาชนก็ต้องช่วยในการตรวจตราดูแลแหล่งอบายมุขแหล่งมั่วสุมหรือสถานบริการที่กระทำความผิดกฎหมายเพื่อแจ้งเบาะแสให้กับตำรวจเพื่อเข้าไปดำเนินการตามกฎหมาย

๑.๓ การไประงับเหตุอย่างรวดเร็วของสายตรวจ เมื่อรับแจ้งมีเหตุส่วนเหตุร้ายเกิดขึ้นตำรวจ โดยเฉพาะตำรวจสายตรวจจะต้องรีบเดินทางไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็วตามปกติแล้วมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน การปฏิบัติงานไว้ใช้เวลา ๓-๕ นาทีภายในเขตชุมชนเวลา ๑๐-๑๕ นาทีสำหรับชุมชนชานเมืองหรือ ๓๐ นาที สำหรับในพื้นที่ชนบทซึ่งการเดินทางไปยังที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็วของตำรวจทำให้สามารถจับกุมคนร้ายทันที กรณีคนร้ายยังอยู่ในที่เกิดเหตุหรือสามารถระงับเหตุไม่ให้ลุกลามต่อไปได้

๑.๔ การระดมกวาดล้างอาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ ถือว่าเป็นมาตรการที่สำคัญ ของ ตำรวจเป็นการลดบทบาทควบคุมหรือจำกัดจำนวนผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายในพื้นที่ที่รับผิดชอบให้หมดไป หรือน้อยลงจึงเป็นการสมควรที่ตำรวจจะต้องมีการกำหนดให้มีการระดมกวาดล้างอาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ก่อนที่จะมีการระดมกวาดล้างอาชญากรรมจะต้องมีการสืบสวนหาข่าวเพื่อกำหนดเป้าหมายและสมควร ที่จะมีการบูรณาการกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องหรือเครือข่ายเพื่อระดมสรรพกำลังอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ออกปฏิบัติการร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๑.๕ สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเป็นโครงการหรือกิจกรรม ที่สำคัญของภาคประชาชนที่ ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดีช่วยเหลือให้ข้อมูลข่าวสารหรือเบาะแสแก่ตำรวจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตำรวจ ในแต่ละพื้นที่ ควรจัดให้มีโครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมขึ้นขึ้นขึ้น เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายด้านการข่าว การจัดทำโครงการดังกล่าวจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ปัจจัยสำคัญ คือ ความไว้วางใจระหว่างตำรวจกับ ประชาชน และช่องทางการติดต่อสื่อสาร ตำรวจต้องรับดำเนินการอย่างจริงจังเมื่อได้รับข้อมูลข่าวสารจาก ภาคประชาชน และที่สำคัญคือ ต้องรักษาความลับ เพื่อความปลอดภัยของผู้ให้ข่าวสาร

๑.๖ การจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับ จะเป็นการช่วยลดจำนวนผู้ต้องหาที่ได้กระทำความผิดแล้วหลบหนีไป ตำรวจ จะต้องพยายามติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่มีหมายจับให้ได้ขณะเดียวกันภาค ประชาชนหากทราบข้อมูลหรือมีเบาะแสมคนร้ายก็ควรแจ้งให้ตำรวจทราบ

๑.๗ มาตรการยึดรถต้องสงสัย ถือว่าเป็นมาตรการที่สำคัญอีกมาตรการหนึ่งเพราะเป็น มาตรการทั้งด้านการป้องกันและปราบปรามไปพร้อมๆ กันกล่าวคือตำรวจต้องวางมาตรการยึดรถต้องสงสัย โดยมุ่งเน้นทั้งผู้ขับขี่และรถที่ใช้สำหรับผู้ขับขี่ที่จะต้องถูกตรวจสอบนั้นจำเป็นต้องดูลักษณะบุคคลเช่นลักษณะ ท่าทาง ไม่น่าไว้วางใจ (หน้าโจรวัยโจรลักษณะโจร) ส่วนรถที่ใช้มีลักษณะเป็นรถต้องสงสัยคือรถที่มีการตกแต่ง ผิดสภาพไปจากเดิมไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนมีร่องรอยการทุบทำลายกุญแจและลักษณะต้องสงสัยอื่นๆ เมื่อมี การยึดมาแล้วต้องมีการตรวจสอบทั้งตัวบุคคลและรถต้องสงสัยว่าได้เคยก่อเหตุมาแล้วหรือไม่

๑.๘ มาตรการตีวงสุรา เป็นยุทธวิธีหนึ่งของตำรวจที่ใช้ในการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิด กล่าวคือตำรวจจะต้องเข้าไปประชาสัมพันธ์ตักเตือนประชาชนในที่ดื่มสุราในที่สาธารณะให้เลิกดื่มและกลับที่พัก เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมหากปล่อยให้ดื่มสุราต่อไปจนขาดสติอาจจะไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือไปกระทำความผิดอื่นๆเช่นการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินร่างกายหรือทางเพศ เป็นต้น

๑.๙ แผนเผชิญเหตุและการกักตัวจับคนร้าย สถานีตำรวจทุกพื้นที่จะต้องมีการจัดเตรียม แผนเผชิญเหตุสำหรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเช่นคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในธนาคารร้านค้าทองร้านสะดวกซื้อคดิลอบวางระเบิดไฟไหม้ขนาดใหญ่หรืออุบัติเหตุต่างๆที่จะเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นอาคารถล่มแก๊สรั่วเป็นต้นทั้งนี้

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยต้องมีการดำเนินการตั้งแต่ขั้นเตรียมการก่อนเกิดเหตุขณะเกิดเหตุและหลังจากเกิดเหตุ (ฟื้นฟู) แผนเผชิญเหตุจะต้องมีการซักซ้อมการปฏิบัติเป็นประจำอย่างต่อเนื่องขณะเดียวกันการก้าวสกัดจับคนร้ายเป็นสถานการณ์ต่อเนื่องจากแผนเผชิญเหตุข้างต้นโดยในแต่ละพื้นที่จะต้องมีการกำหนดวงรอบพื้นที่ที่จะกำหนดเป็นจุดก้าวสกัดจับคนร้ายและกำหนดตัวบุคคลหรือผู้มีหน้าที่เข้าประจำจุดเมื่อมีเหตุการณ์หรือสถานการณ์สำคัญที่จะต้องสกัดจับคนร้ายที่ก่อเหตุแล้วหลบหนี

๒. ด้านเหยื่อ (Victim)/เป้าหมาย (Target) ผู้เสียหายหรือเหยื่อหรือประชาชนทั่วไปต้องรู้จักการป้องกันตนเองครอบครัวและชุมชนหรือสังคมไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในขณะเดียวกันตำรวจจะต้องยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่โดยจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมหรือไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเช่นการแต่งตัวของสุภาพสตรีการใส่เครื่องประดับหรือของที่มีค่าการหลอกลวงของคนร้ายในลักษณะต่างๆโดยอาจจัดโครงการต่างๆ ดังนี้

๒.๑ โครงการตำรวจเตือนภัย สถานีตำรวจทุกพื้นที่ควรจัดให้มีโครงการตำรวจเตือนภัยออกให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมและยาเสพติดให้กับประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบโดยพยายามมุ่งเน้นให้ตำรวจสามารถทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ได้ทุกคน

๒.๒ โครงการเคาะประตูบ้านตรวจเยี่ยมประชาชน (Knock Door) สถานีตำรวจทุกพื้นที่ควรจัดให้มีโครงการเคาะประตูบ้านตรวจเยี่ยมประชาชนโดยจัดตำรวจทุกคนในสถานีตำรวจให้มีพื้นที่รับผิดชอบในการออกตรวจเยี่ยมมีการกำหนดเป้าหมายครัวเรือนระยะเวลาการตรวจเยี่ยมและการรายงานผลการปฏิบัติตำรวจจะต้องทำหน้าที่ให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆแก่ประชาชนขณะเดียวกันจะต้องรับเรื่องราวความเดือดร้อนความต้องการของประชาชนหรือข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กลับมาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาต่างๆกรณีที่เป็นงานในหน้าที่ของตำรวจโดยตรงให้รับแก้ไขโดยเร็วหากเป็นงานของหน่วยงานอื่น ให้แจ้งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการโครงการนี้ถ้ามีการดำเนินงานอย่างจริงจังจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของตำรวจประชาชนจะให้การยอมรับและมีความศรัทธาตำรวจเป็นอย่างมาก

๒.๓ โครงการครูตำรวจ D.A.R.E (DRUG ABUSE RESISTANCE EDUCATION) โครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน เป็นโครงการที่จัดขึ้นโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดให้ครูตำรวจ D.A.R.E. มาให้ความรู้แก่นักเรียนในสถานศึกษาเพื่อให้ทราบถึงวิธีปฏิเสธแรงกดดันที่อาจ มีอิทธิพลให้นักเรียนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๓. ด้านโอกาส (Opportunity) ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายจะลงมือก่ออาชญากรรมนั้นจะต้องอาศัยเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมในการก่อเหตุตำรวจต้องพยายามหาวิธีการเพื่อที่จะตัดช่องโอกาสของคนร้ายโดยอาจจัดโครงการต่างๆ ดังนี้

๓.๑ การปรากฏตัวของตำรวจสายตรวจ (Show off Force) การแสดงกำลังของตำรวจในช่วงเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมเป็นการสร้างความอบอุ่นใจให้กับประชาชนขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างความน่าเกรงขามให้กับคนร้ายหรือมีจรรยาไม่กล้าลงมือกระทำความผิด

๓.๒ การตั้งจุดตรวจค้น เป็นการสร้างความอบอุ่นใจให้กับประชาชนขณะเดียวกันก็เป็น การสร้างความน่าเกรงขามให้กับคนร้ายหรือมีจลาจลไม่กล้าลงมือกระทำความผิดนอกจากนี้ยังสามารถตรวจ พบและจับกุมผู้กระทำความผิดเช่นยาเสพติดอาวุธปืน เป็นต้น

๓.๓ การปรับสภาพแวดล้อมและใช้ประโยชน์สภาพแวดล้อมในการลดโอกาสการก่อ อาชญากรรมตามหลักของทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) เป็นการปรับสภาพแวดล้อมและใช้ประโยชน์สภาพแวดล้อมในการ ลดโอกาสการก่ออาชญากรรมกล่าวคือเป็นการอาศัยธรรมชาติของสภาพแวดล้อมมาเป็นประโยชน์ในการ ป้องกันอาชญากรรมทำให้คนร้ายรู้สึกว่าเป็นเขตหวงห้ามและถูกเฝ้าระวังอยู่จึงไม่กล้าเสี่ยงกระทำความผิด ซึ่งอาจ แบ่งกลยุทธ์ออกเป็น ๔ ประการ

(๑) การเฝ้าระวังโดยธรรมชาติโดยปกติแล้วคนร้ายไม่ชอบให้คนมองเห็นไม่ชอบให้ใครจำหน้า ได้จึงควรทำให้พื้นที่ดูโล่งเฝ้าสิ่งกำบังตาออกไปทำหน้าที่ต่างประตู่ให้หันออกไปทางถนนติดไฟแสงสว่างกำจัดมุมอับ และที่ลับตาออกไปโดยเพิ่มความเสี่ยงที่คนร้ายจะถูกตรวจพบหรือถูกจับกุมมากยิ่งขึ้น

(๒) ควบคุมการเข้าออกโดยธรรมชาติได้แก่การการสร้างรั้วพุ่มไม้ค้ำน้ำการติดตั้งกลอน เหล็กดัด หรือสิ่งกีดขวางมิให้ผู้กระทำความผิดเข้าถึงตัวบุคคลหรือสิ่งของได้โดยง่าย

(๓) การแบ่งพื้นที่ให้ชัดเจนอาจแบ่งพื้นที่สำหรับการป้องกันอาชญากรรมออกเป็นพื้นที่ส่วนตัว (Private area), พื้นที่กึ่งสาธารณะ (semi-public area) หรือพื้นที่สาธารณะ (public area) เพื่อกำหนด บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการปรับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อให้ ปลอดภัยจากอาชญากรรม

(๔) การบริหารจัดการเป็นเรื่องของความร่วมมือความสามัคคีกลมเกลียวกันของคนในชุมชน โดยจัดตั้งเป็นรูปคณะกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้านมีกิจกรรมพบปะสังสรรค์กันและร่วมกันแก้ไขปัญหา อาชญากรรมและยาเสพติดในชุมชน

๓.๔ การจัดระเบียบพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเกิดอาชญากรรม (พื้นที่เสี่ยง) ตามหลักการของ ทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) หากพื้นที่ใดเกิดสิ่งที่ไม่ดีมีจุดด่างหรือความไร้ระเบียบ แม้เพียงเล็กน้อยหากไม่มีคนเข้ามาดูแลแก้ไขปล่อยทิ้งไว้ก็จะเกิดหายนะที่ใหญ่โตมากขึ้นเรื่อยๆ ตัวอย่างเช่น อาคารหลังหนึ่งมีหน้าต่างกระจกแตกอยู่แค่บานสองบานแต่ถ้าหากปล่อยทิ้งไว้ไม่มีการซ่อมแซมแนวโน้มก็คือ จะมีคนทำให้กระจกบานอื่นแตกเพิ่มขึ้นแล้วเมื่อกระจกบานอื่นแตกเพิ่มมากขึ้นจนอาจจะหมดทุกบานก็จะมี คนเร่ร่อนจรจัดซึ่ยาบุกรุกเข้าไปในอาคารเพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็นที่สงสุมและก่ออาชญากรรมดังนั้นตำรวจ หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาก่อนที่จะเกิดอาชญากรรมขึ้นสำหรับพื้นที่ ดังกล่าว เช่น บ้านร้างป้ายรถโดยสารประจำทางที่เปลี่ยวๆ เป็นต้น

๓.๕ โครงการพื้นที่ปลอดภัย (Safety Zone) เป็นโครงการที่มีประโยชน์อย่างมากในเรื่อง ของการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความต้องการ ของชุมชนตำรวจควรเข้าไปเป็นที่ปรึกษาให้กับชุมชนที่มีความพร้อมจะดำเนินการตามโครงการดังกล่าวโดยเฉพาะ เรื่องของกำลังคนงบประมาณอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และการบริหารจัดการ

๓.๙ การประเมินผล

๓.๙.๑ เชิงปริมาณ คือ

- (๑) สถิติอาชญากรรม เปรียบเทียบทั้งอดีตและปัจจุบัน
- (๒) ตัวชี้วัดของคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการพลเรือน (กพร.)

๓.๙.๒ เชิงคุณภาพ คือ ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อสภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

๔. การจัดระเบียบสังคม

๔.๑ ความหมายการจัดระเบียบสังคม

การจัดระเบียบทางสังคม เป็นการจัดหน่วยหรือกลุ่มของสังคมเป็นส่วนย่อยอย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงเรื่อง เพศ อายุ เครือญาติ อาชีพ ทรัพย์สิน เอกสิทธิ์ อำนาจ สถานภาพ ฯลฯ แต่ละส่วนย่อย มีหน้าที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน โดยมีแบบอย่าง กฎหมาย ระเบียบ รวมทั้งประเพณีเป็นแนวดำเนินหรือปฏิบัติ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๔๒ : ๓๕๔)

การจัดระเบียบทางสังคม เป็นการจัดให้สังคมมีระเบียบอย่างมีระบบเป็นรูปแบบ ของพฤติกรรมและกระบวนการความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคนและระหว่างบุคคล

กล่าวเฉพาะสำหรับงานในหน้าที่ของตำรวจ สรุปได้ว่า การจัดระเบียบสังคม หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย นำเอากฎหมาย ระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ไปใช้บังคับกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล หรือสถานที่ที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดทั้งนี้เพื่อมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคล กลายเป็นผู้กระทำผิดหรือถูกกระทำผิด หรือเพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งเพาะเพิ่มอาชญากรรม เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม

๔.๒ นโยบาย พล.ต.อ.อดุลย์ แสงสิงแก้ว ผบ.ตร.

ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลมุ่งเน้นการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้จัดทำนโยบายการบริหารราชการขึ้นเพื่อให้หน่วยงานในสังกัดทราบถึงนโยบายการบริหารราชการและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม และบังเกิดผลในการปฏิบัติ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง ผบ.ตร. ได้กำหนดไว้ตาม ข้อ ๘ ของนโยบายทั่วไปในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยกำหนดให้มีการจัดระเบียบสังคม ตามอำนาจหน้าที่ และเข้มงวดกวดขันในการปราบปรามอาชญากรรมอย่างจริงจัง

ตัวอย่างแนวทางการจัดระเบียบสังคม

๔.๒.๑ การควบคุมแหล่งอบายมุขหรือสถานบริการ แหล่งอบายมุขการพนัน เช่น บ่อน การพนัน ตู้ม้า การพนันทายผลฟุตบอล หรือสถานบริการที่ผิดกฎหมาย เปิดเกินเวลา ปล่อยให้เด็กและเยาวชนเข้าไปใช้บริการ มีการลักลอบจำหน่ายยาเสพติด เหล่านี้ มักจะเป็นแหล่งเพาะอาชญากรรม คดีอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นจำนวนมาก มีสาเหตุมาจากแหล่งอบายมุข หรือสถานบริการ ดังนั้น ตำรวจและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องจะต้องกำหนดมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแล แหล่งอบายมุขและสถานบริการดังกล่าว อย่างเข้มงวด

๔.๒.๒ มาตรการตีวงสุรา เป็นยุทธวิธีหนึ่งของตำรวจที่ใช้ในการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิด กล่าวคือ ตำรวจจะต้องเข้าไปประชาสัมพันธ์ตักเตือนประชาชนที่ดื่มสุราในที่สาธารณะให้เลิกดื่มและกลับ ที่พัก เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม หากปล่อยให้ดื่มสุราต่อไปจนขาดสติ อาจจะไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือไปกระทำความผิดอื่นๆ เช่น การประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย หรือทางเพศ เป็นต้น

๔.๒.๓ การจัดระเบียบพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเกิดอาชญากรรม (พื้นที่เสี่ยงตามหลักการทฤษฎีหน้าต่างแตก) ตามหลักการของทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) หากพื้นที่ใดเกิดสิ่งที่ไม่ดี มีจุดต่างหรือความไร้ระเบียบแม้เพียงเล็กน้อย หากไม่มีคนเข้ามาดูแลแก้ไข ปล่อยทิ้งไว้ ก็จะทำให้เกิดหายนะ ที่ใหญ่โตมากขึ้นเรื่อยๆ ตัวอย่างเช่น อาคารหลังหนึ่งมีหน้าต่างกระจกแตกอยู่แค่บานสองบาน แต่ถ้าหากปล่อยทิ้งไว้ ไม่มีการซ่อมแซม แนวโน้มก็คือ จะมีคนทำให้กระจกบานอื่นแตกเพิ่มขึ้น แล้วเมื่อกระจกบานอื่น แตกเพิ่มมากขึ้น จนอาจจะหมดทุกบานก็จะมีคนเร่ร่อนจรจัด ขี้ยา บุกรุกเข้าไปในอาคารเพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็น ที่ส่อสุม และก่ออาชญากรรม ดังนั้น ตำรวจหรือผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาก่อนที่จะเกิดอาชญากรรมขึ้น สำหรับพื้นที่ดังกล่าว เช่น บ้านร้าง ป้ายรถโดยสารประจำทางที่เปลี่ยวๆ เป็นต้น

๔.๒.๔ โครงการพื้นที่ปลอดภัย (SAFETY ZONE) เป็นโครงการที่มีประโยชน์อย่างมาก ในเรื่องของการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมและ ความต้องการของชุมชน ตำรวจควรเข้าไปเป็นที่ปรึกษาให้กับชุมชนที่มีความพร้อมจะดำเนินการตามโครงการดังกล่าว โดยเฉพาะเรื่องของการกำลังคน งบประมาณ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ และการบริหารจัดการ

๔.๓ กลุ่มเป้าหมายในการจัดระเบียบสังคม

๑. สถานบันเทิงที่ฝ่าฝืนกฎหมาย
๒. หอพัก หรือสถานที่พักอาศัย โรงแรม/ม่านรูด
๓. ร้านเกม และร้านอินเทอร์เน็ต
๔. แหล่งมั่วสุมของเยาวชน
๕. เด็กหรือเยาวชนที่ประพฤติตนไม่สมควร ขัดต่อ พรบ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖
๖. ควบคุมร้านและสถานที่จำหน่ายสุรา หรือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

๔.๔ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคม

๑. พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙
๒. พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ.๒๕๐๗
๓. พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖
๔. พ.ร.บ.ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑
๕. พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.๒๕๔๙ /พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๐
๖. พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.๒๕๑๙
๗. พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔
๘. พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒
๙. พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.๒๕๑๘

๑๐. พ.ร.ก.ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓
๑๑. พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒
๑๒. ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๐, ฉบับที่ ๒๕๓
๑๓. พ.ร.บ.บัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.๒๕๒๖
๑๔. กฎกระทรวงฯ กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

บทที่ ๒

การบริหารงานป้องกันปราบปราม

๑. การบริหารงานสายตรวจ

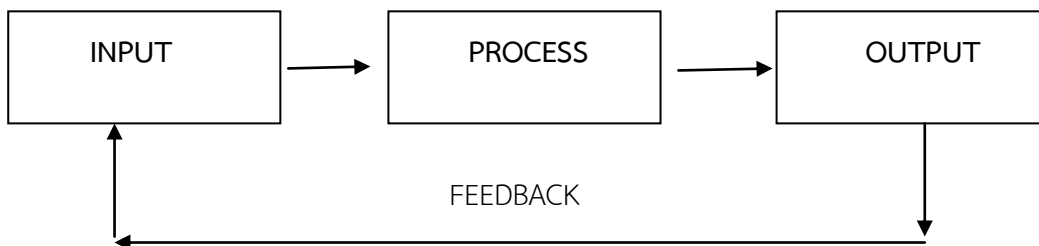
การบริหารงานทั่วไป ได้แก่การดำเนินการใดๆเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นในหลักของการบริหารงานจึงมีปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ งบประมาณ เครื่องมืออุปกรณ์ การจัดการ เทคโนโลยี ปัจจัยต่างๆเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานสายตรวจ และงานตำรวจอื่นๆ

การบริหารที่เหมาะสมกับงานสายตรวจ ได้แก่ ทฤษฎีระบบซึ่งนอกจากประโยชน์ที่ได้รับในการดำเนินงานสายตรวจให้เป็นระบบมีหลักการสากลแล้ว ยังสามารถก่อให้เกิดการประเมินติดตามผล แล้วนำไปปรับปรุงพัฒนางานสายตรวจในขั้นตอนต่างๆ ได้อีกด้วย

ทฤษฎีระบบประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๔ ส่วน ได้แก่

๑. วัตถุดิบซึ่งเป็นส่วนที่เตรียมเบื้องต้น (IN PUT)
๒. กระบวนการ (PROCESS)
๓. ผลผลิต (OUT PUT)
๔. การประเมินผลและนำกลับไปปรับในส่วนที่ ๑ (FEEDBACK)

รูปแบบ (MODEL) ของทฤษฎีระบบปรากฏตามแผนผังดังนี้

ขั้นตอนการทำงานของงานสายตรวจ แบ่งออกเป็น ๘ ขั้นตอน ได้แก่

๑. การแบ่งเขตตรวจ
๒. การจัดรูปแบบของสายตรวจ
๓. การหาข้อมูลและการวิเคราะห์เพื่อวางแผนการตรวจ
๔. การวางแผนการตรวจ
๕. การออกปฏิบัติงานสายตรวจ
๖. การควบคุมตรวจสอบสายตรวจ
๗. การปฏิบัติภายหลังการตรวจ
๘. การประเมินผล

ขั้นตอนการบริหารงานสายตรวจ แบ่งได้ ๓ ระดับ คือ ก่อนออกตรวจ ขณะออกตรวจ และหลัง การตรวจ
ประยุกต์เข้ากับทฤษฎีระบบได้ ดังนี้

๑. ในส่วนของ INPUT เป็นการดำเนินการในขั้นตอนก่อนการออกตรวจ มีดังนี้

- ๑.๑ การแบ่งเขตตรวจ จะแบ่งอย่างไร จำนวนเท่าใด
- ๑.๒ การจัดรูปแบบของสายตรวจอย่างไรจึงเหมาะสมกับเขตตรวจต่างๆ
- ๑.๓ การพิจารณาคัดเลือกบุคคลากรที่จะมาทำหน้าที่สายตรวจ
- ๑.๔ การจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับงานสายตรวจ
- ๑.๕ งบประมาณ น้ำมันเชื้อเพลิง เงินตอบแทน
- ๑.๖ ความพร้อมของห้องปฏิบัติการสายตรวจ
- ๑.๗ การจัดทำรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวางแผน
- ๑.๘ การทำแผนการตรวจ

๒. ในส่วนของ PROCESS เป็นการดำเนินการในขั้นตอนขณะออกตรวจมี ดังนี้

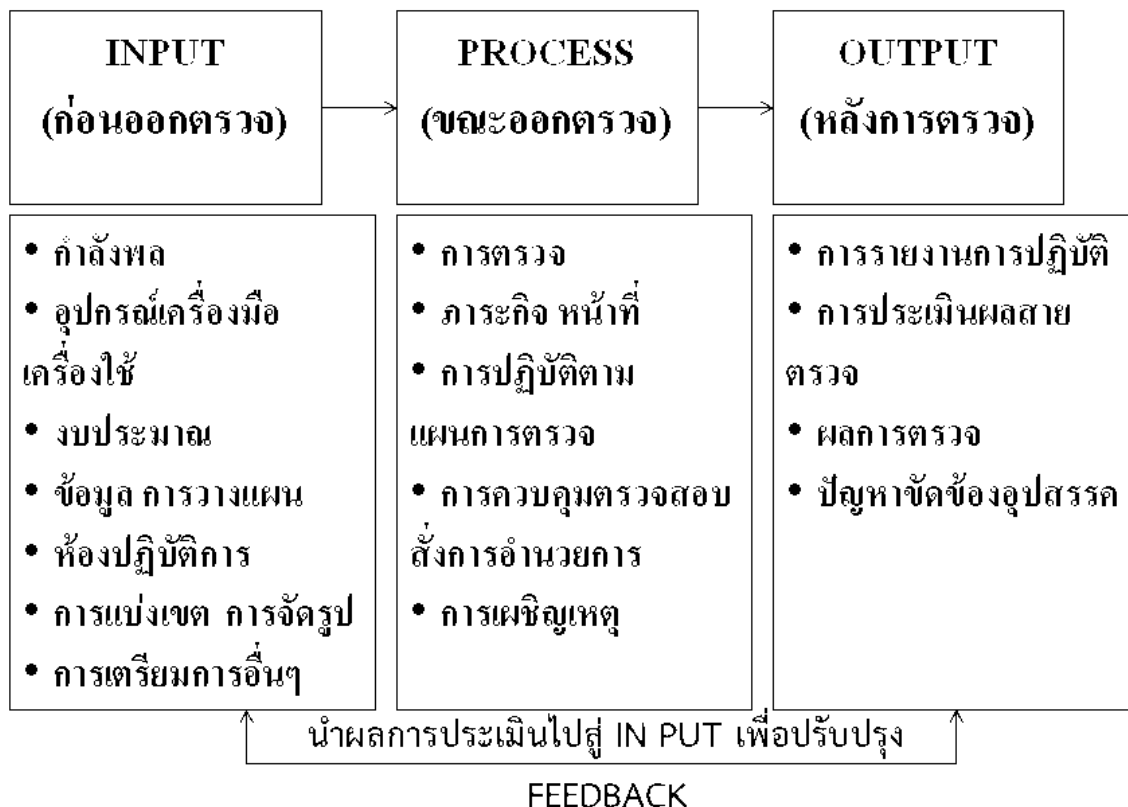
- ๒.๑ สายตรวจตรวจอย่างไร มีหน้าที่และภารกิจอย่างไร การเผชิญเหตุต่างๆ ขณะตรวจ ทำอย่างไร
- ๒.๒ การควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของสายตรวจจะระดับการควบคุม การตรวจสอบ

๓. ในส่วนของ OUTPUT การดำเนินการในขั้นตอนหลังการตรวจ ได้แก่

- ๓.๑ รายงานผลการปฏิบัติของสายตรวจ
- ๓.๒ ประเมินผลการปฏิบัติงานของสายตรวจ เช่น การลดลงของอาชญากรรม และความหวาดกลัว
ของประชาชน ความรวดเร็วในการระงับเหตุและการไปที่เกิดเหตุ เป็นต้น

๔. ในส่วนของ FEEDBACK จะเป็นขั้นตอนที่ต่อเชื่อมกับ OUTPUT เมื่อมีการประเมินผลแล้ว ผลที่ได้จาก
การประเมินต้องนำกลับไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

แบบของการบริหารงานสายตรวจด้วยทฤษฎีระบบ ดังที่ได้กล่าวแล้วด้วยแผนผังนี้

การเตรียมการก่อนการออกตรวจ (INPUT)

การเตรียมการก่อนการออกตรวจมีดังนี้

๑. การแบ่งเขตตรวจ ปัจจัยสำคัญที่นำมาพิจารณาการแบ่งเขตตรวจดังนี้

๑.๑ เป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจสายตรวจ เรียกว่าระดับการให้บริการโดยวัด เป็นระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะสามารถเดินทางไปถึงที่เกิดเหตุ เช่น ต้องให้สายตรวจเดินทางไปถึง ที่เกิดเหตุ ภายในเวลา ๕ นาที เป็นต้น

๑.๒ ปัจจัยอื่นๆ เช่น ข้อมูลท้องถิ่น สภาพอาชญากรรม เส้นทางคมนาคม เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลต่อขนาด ลักษณะพื้นที่เขตตรวจให้เหมาะสม ซึ่งต้องคำนึงถึงความหนาแน่นของประชากร สภาพของชุมชน สภาพพื้นที่รับผิดชอบ เส้นทางคมนาคม สถานภาพอาชญากรรม เป็นต้น

๑.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังพลและการแบ่งเขตตรวจกำลังพลให้เหมาะสมกับเขตตรวจ

รูปแบบในการจัดแบ่งเขตตรวจ

๑. การใช้กำลังพลเป็นหลักในการแบ่งเขตตรวจ

๒. การใช้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆได้แก่ สภาพอาชญากรรม ความหนาแน่นของประชากร

๒. การจัดรูปแบบสายตรวจ

จากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแต่ละสถานีตำรวจนั้น มีสภาพแตกต่างกันไปตามธรรมชาติ ผู้บริหารงานสายตรวจจะต้องใช้ความสามารถในการวิเคราะห์และคัดเลือกจัดรูปแบบของสายตรวจประเภทต่างๆ เข้าปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาพท้องที่ และสถานภาพอาชญากรรม และข้อมูลต่างๆ ด้านการ แบ่งเขตตรวจ ดังนี้

๑. สายตรวจประจำที่หรือยามจุด
๒. สายตรวจประจำตู้ยาม จุดสกัด จุดพักสายตรวจตำบล
๓. สายตรวจเดินเท้า
๔. สายตรวจจักรยาน
๕. สายตรวจรถจักรยานยนต์
๖. สายตรวจรถยนต์
๗. สายตรวจเรือยนต์
๘. สายตรวจม้า
๙. สายตรวจสุนัข
๑๐. สายตรวจทางอากาศ

๓. กำลังพลสายตรวจ

การพิจารณาบุคลากรมาเป็นตำรวจสายตรวจนั้นต้องคำนึงถึงคุณภาพความพร้อมทั้งด้านสภาพร่างกาย จิตใจ ความรู้ความสามารถและการตัดสินใจ ใช้วิจารณญาณดำเนินการต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ให้ได้ผลอย่างถูกต้องและทันท่วงที

นอกจากควมมีคุณภาพและความพร้อมในการปฏิบัติงานแล้ว ผู้บริหารงานจะต้องคำนึงถึงความเพียงพอของกำลังพลสายตรวจ อาณาเขต และสภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องของเขตตรวจย่อยต่างๆ ที่จะกำหนดให้สายตรวจประเภทต่างๆ เข้าปฏิบัติงานในเขตพื้นที่นั้น

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่จะต้องคำนึงถึงในการบริหารงานกำลังพลสายตรวจ คือ การคัดเลือก การฝึกอบรมทบทวนความรู้การป้องกันปราบปราม กฎหมาย ยุทธวิธีตำรวจ ตลอดจนเทคโนโลยีสมัยใหม่ การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น

คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่สายตรวจที่เหมาะสมควรมี ดังนี้

๑. มีอายุระหว่าง ๒๒ - ๔๕ ปี
๒. มีสมรรถภาพทางร่างกายอยู่ในเกณฑ์ดี
๓. มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีจิตอาสา
๔. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้ากับประชาชนในท้องที่ได้ดี

๕. ต้องเป็นผู้มีความรู้ในยุทธวิธีตำรวจ
๖. ต้องเป็นผู้มีระเบียบวินัย
๗. ผ่านการฝึกอบรม
๘. มีคุณสมบัติครบ

๔. อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่จำเป็นสำหรับงานสายตรวจมี ดังนี้

๑. อาวุธปืน โดยเลือกให้เหมาะสมกับศักยภาพของอาวุธที่อาชญากรใช้ คำนึงถึงสภาพแวดล้อมต่างๆ ในบริเวณที่เกิดเหตุ
๒. ยานพาหนะ ได้แก่ รถยนต์ รถจักรยานยนต์ จักรยาน เรือ เครื่องบิน เป็นต้น
๓. เครื่องมือสื่อสาร การติดต่อสื่อสารที่ดีมีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย และมีปริมาณที่สมดุลกับกำลังเจ้าหน้าที่สายตรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจเป็นไปด้วยความรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์

เครื่องมือสื่อสารที่จำเป็น ได้แก่

- ๓.๑ วิทยูรับ - ส่ง
 - ๓.๑.๑ วิทยูแบบมือถือ (Walky Talky)
 - ๓.๑.๒ วิทยูแบบติดรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ (Mobile)
 - ๓.๑.๓ วิทยูแบบติดตั้งประจำที่ (Station) วิทยูแบบนี้มีขนาดใหญ่มีกำลังส่งได้ในรัศมีไกลหลายกิโลเมตร ติดตั้งประจำที่ ณ สถานีตำรวจ
- ๓.๒ วิทยูมือถือระบบทังก์ (Trunk) แบบนี้ใช้ช่วงความถี่ของคลื่นในย่าน ๘๐๐ MHz (เม็กกะเฮิรต) สามารถใช้งานได้ทั้งการติดต่อแบบวิทยูรับ - ส่ง และการติดต่อด้วยโทรศัพท์ในตัวเครื่องเดียวกัน
- ๓.๓ โทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Telephone) มีบางโปรแกรมสามารถทำให้ติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวาง เป็นเครือข่าย เช่น FACEBOOK, LINE เป็นต้น

๔. เครื่องพ่นน้ำ
๕. อุปกรณ์ส่องสว่าง
๖. สมุดพกประจำตัวสายตรวจ
๗. เสื้อเกราะป้องกันกระสุน
๘. เสื้อกันฝน
๙. สเปรย์แก๊สน้ำตา
๑๐. อุปกรณ์ดับเพลิงและเครื่องมือกู้ภัยเบื้องต้น
๑๑. อุปกรณ์ปฐมพยาบาล
๑๒. กล้องส่องทางไกล

๑๓. เสื่อสะท้อนแสง

๕. การจัดทำห้องปฏิบัติการสายตรวจ

ห้องปฏิบัติการสายตรวจในระดับสถานี จะต้องจัดทำสิ่งต่างๆ ดังนี้

๑. จัดทำตารางสถิติต่างๆ

๒. แผนที่แสดงเขตรับผิดชอบและการแบ่งเขตตรวจ

๓. นาฬิกาอาชญากรรม ให้จัดนาฬิกาอาชญากรรมตามตัวอย่างขึ้น ๒ เรือน เพื่อจะได้ทราบถึงสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงจะได้นำไปพิจารณาแนวโน้มการเกิดอาชญากรรมสำหรับการวางแผนการตรวจต่อไป

๔. แผนผังแสดงการประเมินผลงานของสายตรวจ

๕. ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ที่เป็นประโยชน์ต่องานสายตรวจ

๖. อื่นๆ ที่เห็นสมควรและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานสายตรวจ

๖. การวางแผนสายตรวจและแผนการตรวจ

ลักษณะของแผนการปฏิบัติงานสายตรวจที่ดีควรประกอบด้วย ดังนี้

๑. มีการวิเคราะห์ข้อมูล สถานภาพอาชญากรรมอย่างถูกต้องแม่นยำ

๒. วิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติคดีอาญา ให้ทราบถึงความถี่ ช่วงเวลา สถานที่เกิดเหตุพฤติกรรมแห่งคดี

๓. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงรุก ข้อมูลความหวาดกลัวอาชญากรรม ข้อมูลที่ตำรวจพบจุดอ่อนแหลมต่ออาชญากรรม ข้อมูลจากสื่อต่างๆ

๔. วิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมในการเกิดอาชญากรรม เช่น ความหนาแน่นประชากร แหล่งท่องเที่ยว สถานบริการ สถาบันการเงิน ศูนย์การค้า ฯลฯ

๕. มีการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติชัดเจนเป็นรูปธรรมมากที่สุด

๖. มีการกำหนดวิธีปฏิบัติตามแผนอย่างชัดเจนและสัมพันธ์กับสถานการณ์

๗. มีการกำหนดวิธีการประเมินผล

ขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการวางแผนสายตรวจควรมี ดังนี้

๑. การกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

๒. การประเมินสถานการณ์ปัจจุบัน

๓. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

๔. การวางแผนการตรวจ

๕. การปฏิบัติตามแผน

๖. การติดตามผลการปฏิบัติและแก้ปัญหา

๗. การติดตามและประเมินผล

๗. การจัดผลัดของสายตรวจ

ความสัมพันธ์ของสาระสำคัญในระบบการจัดผลัดสายตรวจ ได้แก่ ชุดปฏิบัติการสายตรวจระยะเวลาในการตรวจ การจัดสายตรวจประจำเขตตรวจ การพัฒนางานสายตรวจ

การที่สายตรวจจำเป็นต้องออกปฏิบัติการตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องแบ่งใน ๑ วัน ออกเป็นช่วงเวลาเรียกว่าผลัด ซึ่งส่วนใหญ่จะแบ่งเป็น ๓ ผลัดใน ๑ วัน หรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่รับผิดชอบและกำลังพล

๗.๑ การจัดผลัดของสายตรวจแบบผลัดละ ๖ ชั่วโมง

ผลัดที่ ๑ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๐๐.๐๑ น. - ๐๖.๐๐ น.

ผลัดที่ ๒ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๐๖.๐๑ น. - ๑๒.๐๐ น.

ผลัดที่ ๓ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๑๒.๐๑ น. - ๑๘.๐๐ น.

ผลัดที่ ๔ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๑๘.๐๑ น. - ๒๔.๐๐ น.

นิยมใช้สำหรับจัดสายตรวจในเขตสถานีตำรวจนครบาล หรือภูธรเมือง

๗.๒ การจัดผลัดของสายตรวจแบบผลัดละ ๘ ชั่วโมง

ผลัดที่ ๑ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๐๐.๐๑ น. - ๐๘.๐๐ น.

ผลัดที่ ๒ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๐๘.๐๑ น. - ๑๖.๐๐ น.

ผลัดที่ ๓ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๑๖.๐๑ น. - ๒๔.๐๐ น.

นิยมใช้สำหรับจัดสายตรวจในเขตสถานีตำรวจนครบาล หรือภูธรเมือง

๗.๓ การจัดผลัดของสายตรวจแบบผลัดละ ๑๐ ชั่วโมง (๓ ผลัดเหลื่อมล้ำ)

เป็นการปรับปรุงข้อบกพร่องของการจัดแบบผลัดละ ๘ ชั่วโมง โดยช่วงต่อระหว่างผลัดของ ชั่วโมงแรกและชั่วโมงสุดท้ายมีช่องว่างของกำลังสายตรวจ ทำให้เกิดสภาพปลอดสายตรวจ ในการจัดแบบผลัดละ ๑๐ ชั่วโมง ทำให้ช่วงต่อระหว่างผลัดมีกำลังเพิ่มเป็น ๒ เท่าของผลัดปกติ

ตัวอย่าง การจัดผลัดของสายตรวจแบบผลัดละ ๑๐ ชั่วโมง (๓ ผลัดเหลื่อมล้ำ)

ผลัดที่ ๑ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๒๓.๐๑ น. - ๐๙.๐๐ น.

ผลัดที่ ๒ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๐๗.๐๑ น. - ๑๗.๐๐ น.

ผลัดที่ ๓ ออกปฏิบัติในช่วงเวลา ๑๕.๐๑ น. - ๐๑.๐๐ น.

*โดยแต่ละผลัดจะเหลื่อมล้ำชั่วโมงกันช่วงละ ๒ ชั่วโมง

๗.๔ การจัดผลัดของสายตรวจแบบผลัดละ ๒๔ ชั่วโมง

การจัดแบ่งช่วงเวลาในการเข้าเวรออกตรวจของสายตรวจในรอบ ๑ วัน หรือ ๒๔ ชั่วโมง ออกเป็นผลัดๆ ละ ๒๔ ชั่วโมง ได้จำนวน ๑ ผลัด สายตรวจต้องเข้าเวรเป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมง แล้วพักเวรไป ๑ วันนิยมใช้สำหรับจัดสายตรวจในเขตภูธร

๗.๕ การจัดผลัดของสายตรวจแบบผลัดละ ๑ สัปดาห์ พัก ๒ วัน

การเจ้าหน้าที่สายตรวจเข้าเวรออกตรวจติดต่อกันไปครั้งละ ๑ สัปดาห์ หรือ ๗ วัน แล้วพักเวรไป ๒ วัน หรือมากกว่านั้นในกรณีที่มีกำลังพลเพียงพอ นิยมใช้สำหรับจัดสายตรวจตำบลในเขตตำรวจภูธร

๗.๖ การจัดผลัดของสายตรวจแบบผลัดละ ๑ สัปดาห์ พัก ๑ สัปดาห์

การเจ้าหน้าที่สายตรวจเข้าเวรออกตรวจติดต่อกันไปครั้งละ ๑ สัปดาห์ หรือ ๗ วัน แล้วพักเวรไป ๑ สัปดาห์ หรือ ๗ วัน นิยมใช้สำหรับการตรวจลาดตระเวนของตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) หรือ ตำรวจภูธรที่ต้องใช้เวลาในการออกตรวจปฏิบัติการหาข่าว หรืองานชุมชนสัมพันธ์กับประชาชน

๗.๗ การจัดผลัดของสายตรวจแบบผลัดละ ๒ สัปดาห์ พัก ๒ สัปดาห์

การเจ้าหน้าที่สายตรวจเข้าเวรออกตรวจติดต่อกันไปครั้งละ ๒ สัปดาห์ หรือ ๑๔ วัน แล้วพักเวรไป ๒ สัปดาห์ หรือ ๑๔ วัน นิยมใช้สำหรับการตรวจในเขตตำรวจภูธร หรือตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.)

๘. การจัดชุดปฏิบัติการสายตรวจ

การจัดชุดปฏิบัติการสายตรวจ เป็นการจัดกำลังเจ้าหน้าที่สายตรวจทั้งหมดของหน่วยออกเป็นชุดปฏิบัติการโดยไม่จำกัดว่าเป็นกำลังสายตรวจประเภทใด ชุดปฏิบัติการหนึ่งอาจมีสายตรวจหลายประเภท

๘.๑ การจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจแบบ ๓ ชุดปฏิบัติการ แบบผลัดละ ๖ ชั่วโมง (๔ ผลัด)

วันที่ปฏิบัติ	ผลัดที่ ๑ ๐๐.๐๑ - ๐๖.๐๐	ผลัดที่ ๒ ๐๖.๐๑ - ๑๒.๐๐	ผลัดที่ ๓ ๑๒.๐๑ - ๑๘.๐๐	ผลัดที่ ๔ ๑๘.๐๑ - ๒๔.๐๐
๑,๔	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๑
๒,๕	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒
๓,๖	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ

หมายเหตุ เข้าเวร ๖ ชั่วโมง พักเวร ๑๒ ชั่วโมง

๘.๒ การจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจแบบ ๓ ชุดปฏิบัติการ แบบผลัดละ ๘ ชั่วโมง (๓ ผลัด)

วันที่ปฏิบัติ	ผลัดที่ ๑ ๐๐.๐๑ - ๐๘.๐๐	ผลัดที่ ๒ ๐๘.๐๑ - ๑๖.๐๐	ผลัดที่ ๓ ๑๖.๐๑ - ๒๔.๐๐
๑,๕	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
๒,๖	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
๓,๗	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
๔,๘	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ

หมายเหตุ เข้าเวร ๘ ชั่วโมง พักเวร ๑๖ ชั่วโมง

๘.๓ การจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจแบบ ๔ ชุดปฏิบัติการ แบบผลัดละ ๖ ชั่วโมง (๔ ผลัด)

วันที่ปฏิบัติ	ผลัดที่ ๑	ผลัดที่ ๒	ผลัดที่ ๓	ผลัดที่ ๔
	๐๐.๐๑ - ๐๖.๐๐	๐๖.๐๑ - ๑๒.๐๐	๑๒.๐๑ - ๑๘.๐๐	๑๘.๐๑ - ๒๔.๐๐
๑,๔	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔
๒,๕	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔
๓,๖	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔
ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ

หมายเหตุ เข้าเวร ๖ ชั่วโมง พักเวร ๑๘ ชั่วโมง

๘.๔ การจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจแบบ ๔ ชุดปฏิบัติการ แบบผลัดละ ๘ ชั่วโมง (๓ ผลัด)

วันที่ปฏิบัติ	ผลัดที่ ๑	ผลัดที่ ๒	ผลัดที่ ๓
	๐๐.๐๑ - ๐๘.๐๐	๐๘.๐๑ - ๑๖.๐๐	๑๖.๐๑ - ๒๔.๐๐
๑,๕	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
๒,๖	ชุดที่ ๔	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒
๓,๗	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔	ชุดที่ ๑
๔,๘	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔
ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ

หมายเหตุ เข้าเวร ๘ ชั่วโมง พักเวร ๒๔ ชั่วโมง

๙. การจัดสลับชุดปฏิบัติการ

ใช้กรณีชุดปฏิบัติการสายตรวจที่ออกตรวจในผลัดเดิมๆเป็นประจำ เพื่อสลับผลัดตรวจหรือเปลี่ยนผลัดตรวจในช่วงเวลาหนึ่งไปตรวจอีกช่วงเวลาหนึ่ง จะกระทำทุกๆ ๒ วัน โดยเฉพาะการจัดสายตรวจแบบผลัดละ ๖ ชั่วโมง ๔ ชุดปฏิบัติการ และแบบผลัดละ ๘ ชั่วโมง ๓ ชุดปฏิบัติการ

ตัวอย่าง การสลับชุดปฏิบัติการแบบผลัดละ ๖ ชั่วโมง ๔ ชุดปฏิบัติการ

วันที่ ปฏิบัติ	ผลัดที่ ๑ ๐๐.๐๑ - ๐๖.๐๐	ผลัดที่ ๒ ๐๖.๐๑ - ๑๒.๐๐	ผลัดที่ ๓ ๑๒.๐๑ - ๑๘.๐๐	ผลัดที่ ๔ ๑๘.๐๑ - ๒๔.๐๐
๑	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔
๒	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔
๓	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔	ชุดที่ ๑
๔	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔	ชุดที่ ๑
๕	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒
๖	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๔	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒
๗	ชุดที่ ๔	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
๘	ชุดที่ ๔	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ

ตัวอย่าง การสลับชุดปฏิบัติการแบบผลัดละ ๘ ชั่วโมง ๓ ชุดปฏิบัติการ

วันที่ ปฏิบัติ	ผลัดที่ ๑ ๐๐.๐๑ - ๐๘.๐๐	ผลัดที่ ๒ ๐๘.๐๑ - ๑๖.๐๐	ผลัดที่ ๓ ๑๖.๐๑ - ๒๔.๐๐
๑	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
๒	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓
๓	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๑
๔	ชุดที่ ๒	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๑
๕	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒
๖	ชุดที่ ๓	ชุดที่ ๑	ชุดที่ ๒
ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ

กรณีการจัดชุดปฏิบัติการในส่วนของภูธรถ้าไม่สามารถจัดในรูปแบบ ๓ หรือ ๔ ชุดปฏิบัติการได้
เนื่องจากกำลังพลไม่เพียงพอ ให้หน่วยสามารถจัดรูปแบบไปตามสถานภาพกำลังพลที่มีอยู่ เช่น จัดสายตรวจ
๒ ชุด ปฏิบัติการเข้าเวรวันเว้นวัน เป็นต้น

๑๐. ขั้นตอนการปฏิบัติก่อนออกตรวจ

๑๐.๑ การเตรียมความพร้อมนอกห้องปฏิบัติการสายตรวจ

๑๐.๑.๑ ตรวจสอบจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติครบหรือไม่ ถ้าไม่ครบหัวหน้าสายตรวจหรือ สวป. จะได้พิจารณาจัดกำลังให้เหมาะสมแก่การปฏิบัติ

๑๐.๑.๒ ตรวจสอบและเตรียมอุปกรณ์ต่างๆทั้งของส่วนตัวและส่วนรวม เช่น อาวุธ วิทยุ สื่อสาร ยานพาหนะ ไฟฉาย กุญแจมือ ฯลฯ

๑๐.๒ การเตรียมความพร้อมในห้องปฏิบัติการสายตรวจ

๑๐.๒.๑ ตรวจรับเอกสารทุกประเภทที่จะต้องนำติดตัวขณะออกตรวจ เช่น แผนการตรวจ แผนการปฏิบัติพิเศษ แบบฟอร์มการเยี่ยมเยียนประชาชน สมุดพกประจำตัว เป็นต้น

๑๐.๒.๒ หัวหน้าสายตรวจจะประชุมชี้แจงในเรื่องต่างๆ ได้แก่ รายละเอียดเกี่ยวกับแผนการตรวจ สถานภาพอาชญากรรมในรอบ ๒๔ ชม. ข้อเน้นย้ำการปฏิบัติตามแผนการตรวจ ตรวจสอบข่าวต่างๆ จากสมุดรับคำร้องเรียน ให้ความรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีตำรวจใหม่ที่นำรู้ สอบถามปัญหาข้อขัดข้อง ในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ เป็นต้น

หน้าที่ของเจ้าหน้าที่สายตรวจก่อนออกตรวจมีดังต่อไปนี้

๑. ให้มาพร้อมที่ สน.หรือห้องปฏิบัติการสายตรวจก่อนเวลาที่จะต้องปฏิบัติงาน
๒. ตรวจสอบแผนการตรวจและภารกิจต่างๆที่ สวป.ได้กำหนดไว้
๓. ตรวจสอบและเตรียมอุปกรณ์การใช้ต่างๆทั้งของส่วนตัวและส่วนรวม
๔. ตรวจรับเอกสารทุกประเภทที่จะต้องนำติดตัวขณะออกตรวจ

หน้าที่ของหัวหน้าสายตรวจก่อนออกตรวจควรมีดังต่อไปนี้

๑. ให้มาพร้อมที่สถานีหรือห้องปฏิบัติการสายตรวจก่อนเวลาที่จะต้องปฏิบัติอย่างน้อย ๓๐ นาที เพื่อเตรียมข้อมูลรายละเอียดต่างๆที่จะต้องชี้แจงต่อสายตรวจ

๒. ตรวจสอบข้อมูลปัญหาด้านอาชญากรรมต่างๆในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ใช้ดุลยพินิจพิจารณาปรับแผนการตรวจให้สอดคล้องกับสถานภาพอาชญากรรมในขณะนั้น

การปฏิบัติหน้าที่ขณะออกตรวจ (PROCESS)

๑. รูปแบบของการออกตรวจ

๑.๑ การจัดสายตรวจเข้าปฏิบัติงานให้ตรงกับขีดความสามารถดังได้กล่าวมาแล้วว่าภารกิจนี้คือ งานสายตรวจแต่เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของท้องที่ปกครองในแต่ละสถานีตำรวจนั้น มีสภาพแตกต่างกัน จึงต้องจัดสายตรวจประเภทต่างๆ เช่น สายตรวจจรดยนต์ สายตรวจตำรวจม้า สายตรวจรถจักรยานยนต์ สายตรวจสุนัขตำรวจ สายตรวจจักรยาน สายตรวจยามจุด สายตรวจเรือยนต์ สายตรวจตุ้มยาม สายตรวจ เดินเท้า สายตรวจทางอากาศ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สถานภาพทางอาชญากรรมและขีดความสามารถของสายตรวจประเภทนั้น

๑.๒ การจัดรูปแบบออกตรวจการออกตรวจ

ในการกำหนดแผนให้สายตรวจออกตรวจตราป้องกันเหตุนี้ อาจกำหนดรูปแบบในการออกตรวจได้หลายรูปแบบ ดังนี้

๑.๒.๑ การตรวจประจำเขต คือการจัดสายตรวจ ตรวจตรารับผิดชอบประจำในเขตตรวจใดเขตตรวจหนึ่ง ตลอดเวลาการปฏิบัติหน้าที่ แต่อย่างไรก็ตามการตรวจประจำเขตจะทำให้งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ได้ผลดี ข้อขัดข้องต่างๆเป็นสิ่งที่ต้องใช้มาตรการอื่นในการควบคุมเข้ามาแก้ไข

๑.๒.๒ การตรวจหมุนเขต คือการตรวจที่ตรงกันข้ามกับการตรวจประจำเขต กล่าวคือ เป็นการ จัดสายตรวจให้ตรวจตรารับผิดชอบอยู่ในเขตตรวจใดเขตตรวจหนึ่งในช่วงเวลาจำกัด เช่น ๑ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง เป็นต้น แล้วให้หมุนเวียนไปตรวจเขตใกล้เคียงโดยมีสายตรวจอื่นเข้าไปตรวจแทนที่หมุนเวียน กันไปจนเสร็จสิ้นการปฏิบัติหน้าที่ ผลดีของการใช้รูปแบบนี้ทำให้สายตรวจทุกคนมีความรู้ความชำนาญในพื้นที่ทั่วถึงและครอบคลุม มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานได้ทุกเขตตรวจไม่เกิดความจำเจเบื่อหน่าย

๑.๒.๓ การตรวจข้ามสถานี เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าในรอยตะเข็บหรือเขตติดต่อ ระหว่างสถานีตำรวจมักจะเป็นจุดที่คนร้ายกระทำความผิดหรือซ่อนตัวอยู่ เนื่องจากบริเวณดังกล่าวสายตรวจ มักไปตรวจไม่ถึงเพราะเป็นพื้นที่ๆอยู่ห่างไกล ประชาชนมักไม่ได้รับความอบอุ่นใจด้วย

๑.๒.๔ การตรวจกระจายกำลัง ได้แก่ การตรวจแบบนำกำลังตำรวจไปปล่อยลงตามจุดต่างๆ แล้วให้กำลังออกตรวจตราในรัศมีใกล้เคียงและเมื่อตรวจได้ในระยะหนึ่งก็รับกำลังไปปล่อยตรวจในจุดอื่นต่อไป แผนการตรวจที่จัดทำไว้ ควรจัดทำขึ้น ๕ ชุด เพื่อแจกจ่าย ดังนี้

๑. ประจำตัวเจ้าหน้าที่สายตรวจสายละ ๑ ชุด (เฉพาะในเขตที่รับผิดชอบ)
๒. ประจำตัวหัวหน้าสายตรวจที่คุมในผลัดนั้นๆ
๓. สมุดตรวจนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่
๔. สวป. รอง ผกก.ป. เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแผนในครั้งต่อไป
๕. ธุรการงานป้องกันปราบปราม

๒. หน้าที่ การกิจ ขณะออกตรวจ

๒.๑ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สายตรวจ

- ๒.๑.๑ ตรวจตามแผนการตรวจประจำวัน เช่น ว.๔ ว.๑๐ เป็นต้น
- ๒.๑.๒ ตรวจตู้แดง
- ๒.๑.๓ ตรวจสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่สายตรวจต่างๆ
- ๒.๑.๔ ระงับเหตุและจับกุมผู้กระทำความผิด
- ๒.๑.๕ รักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้น
- ๒.๑.๖ ตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด
- ๒.๑.๗ ตรวจเยี่ยมเยียนประชาชน

- ๒.๑.๘ ให้บริการต่อประชาชนหรือสาธารณะ
- ๒.๑.๙ รับคำร้องเรียน
- ๒.๑.๑๐ หาข่าวอาชญากรรม
- ๒.๑.๑๑ เก็บรวบรวมสถิติข้อมูลท้องถิ่น
- ๒.๑.๑๒ ร่วมปฏิบัติการกิจพิเศษตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา
- ๒.๒ การปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าสายตรวจ
 - ๒.๒.๑ ตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่สายตรวจทุกประเภททุกสายในผลัด
 - ๒.๒.๒ ตรวจสอบตู้แดง
 - ๒.๒.๓ ตรวจสอบตู้ยาม
 - ๒.๒.๔ ตรวจสอบสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่สายตรวจทุกสายทุกประเภทในผลัด
 - ๒.๒.๕ ระวังเหตุและจับกุมผู้กระทำความผิด
 - ๒.๒.๖ รักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้นในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน เช่น เพลิงไหม้ ระเบิด จะต้องเป็นบุคคลแรกที่เข้าไปทำหน้าที่ควบคุมสถานการณ์ สั่งการให้เจ้าหน้าที่สายตรวจ ณ บริเวณที่เกิดเหตุดำเนินการรักษาสถานที่เกิดเหตุ และรายงานรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปยังผู้บังคับบัญชาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - ๒.๒.๗ ควบคุมและรับผิดชอบการตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด
 - ๒.๒.๘ ตรวจเยี่ยมเยียนประชาชน
 - ๒.๒.๙ ให้บริการต่อประชาชนหรือสาธารณะ
 - ๒.๒.๑๐ รับคำร้องเรียน
 - ๒.๒.๑๑ หาข่าวอาชญากรรม
 - ๒.๒.๑๒ ร่วมปฏิบัติการกิจพิเศษตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา
- ๒.๓ สำหรับกรณีของ รอง ผกก.ป./สวป. ซึ่งถือว่าเป็นผู้บริหารงานสายตรวจจะต้องดำเนินการดังนี้
 - ๒.๓.๑ การเตรียมข้อมูลและวิเคราะห์สภาพอาชญากรรมเพื่อการวางแผน
 - ๒.๓.๑.๑ เตรียมข้อมูลและการวิเคราะห์ในการวางแผนและปรับแผนเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
 - ๒.๓.๑.๒ วางแผนการตรวจ โดยร่วมปรึกษารื้อกับหัวหน้าสายตรวจทุกผลัด
 - ๒.๓.๒ การทำแผน ควรดำเนินการ ดังนี้
 - ๒.๓.๒.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการสายตรวจ และแผนการตรวจของสายตรวจประจำวัน
 - ๒.๓.๒.๒ จัดทำภารกิจของหัวหน้าสายตรวจและเจ้าหน้าที่ประจำวัน
 - ๒.๓.๒.๓ จัดทำแผนการตรวจสัมพันธ์
 - ๒.๓.๓ การตรวจสอบ ควรดำเนินการ ดังนี้
 - ๒.๓.๓.๑ ตรวจสอบรายงานต่างๆของสายตรวจ และหัวหน้าสายตรวจ
 - ๒.๓.๓.๒ ตรวจสอบรายงานการตรวจสัมพันธ์

- ๒.๓.๓.๓ ตรวจสอบ และควบคุมการตั้งจุดตรวจของหัวหน้าสายตรวจ
- ๒.๓.๓.๔ ตรวจสอบการตรวจจุดตู้ยามต่างๆ
- ๒.๓.๓.๕ ตรวจสอบการตรวจของสายตรวจทั้งการที่ให้ ว.๔ และ ว.๑๐ ตามแผน
- ๒.๓.๓.๖ ตรวจสอบจุดสกัด
- ๒.๓.๓.๗ ตรวจสอบสัมพันธ์กับจุดตรวจต่างๆ เช่น ตู้ยาม ธนาคร ร้านค้าทอง ฯลฯ
- ๒.๓.๓.๘ ตรวจสอบดูแลยานพาหนะ เครื่องมือสื่อสาร อาวุธยุทโธปกรณ์ต่างๆ

ตามความจำเป็นสำหรับงานสายตรวจให้พร้อมและมีประสิทธิภาพเสมอ

- ๒.๓.๔ การประเมินผลการปฏิบัติตามแผน ควรดำเนินการ ดังนี้
 - ๒.๓.๔.๑ การประเมินผล
 - ๒.๓.๔.๒ การประเมินผลการปฏิบัติตามแผนตรวจของตำรวจสายตรวจผู้ปฏิบัติ
 - ๒.๓.๔.๓ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติ
 - ๒.๓.๔.๔ ผลงานที่ได้จากการปฏิบัติตามแผน

๓. เทคนิควิธีของการตรวจค้น ชักถาม จับกุม รายงาน สืบสวนเบื้องต้น

เทคนิคการสังเกตการณ์ของตำรวจสายตรวจเป็นทักษะที่สำคัญของตำรวจสายตรวจ คือ ต้องเรียนรู้ฝึกฝน และมีความคิดพัฒนาเรื่อยๆไม่มีวันสิ้นสุด ทั้งนี้เพราะสภาวะแวดล้อมต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

การสังเกตการณ์ในที่นี้ หมายถึงการตรวจสอบการดูอย่างตั้งใจเป็นพิเศษหรือการมีใจจดจ่อกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดรอบๆตัว ได้แก่ คน ยานพาหนะ สถานที่ และวัตถุ การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจจะเข้าใจเกี่ยวกับการสังเกต ควรจะมีความรู้เรื่องขบวนการในการสังเกตของมนุษย์อันเกิดขึ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ การเห็น การได้ยิน และการสัมผัส จากประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งหรือประสาทสัมผัสทั้ง ๕ เช่น กลิ่นเหม็นของสารเคมี

สิ่งเร้าภายใน ได้แก่ ระบบประสาทของมนุษย์ที่ส่งผ่านการตอบสนองเป็นพิเศษ เฉพาะความผิดปกติผ่านไป ยังสมอง เช่น การได้ยินเสียงจากทางด้านขวาของหูผ่านไปที่ยังสมอง สมองจะเริ่มมีปฏิกิริยา

สิ่งเร้าภายนอกที่พบเห็นโดยทั่วไปของตำรวจสายตรวจ เช่น

- ๑. การเพิ่มขึ้น เช่นเสียงดังขึ้นผิดปกติกว่าเสียงโดยทั่วไป เสียงประทัด เสียงสุนัขเห่ากรรโชก ขนาดใหญ่กว่าปกติ เช่น คนสูงใหญ่หรือคนอ้วนเดินผ่านมา ฯลฯ
- ๒. ความผิดปกติตรงกันข้าม เช่น สีตัดกัน คนสวมเสื้อผ้าสกปรกท่ามกลางผู้คนสวมเสื้อผ้าสะอาด
- ๓. ความซ้ำ เช่น คนยืนอยู่ตรงมุมตึกที่เดียวซ้ำๆกันหลายคืน ตำรวจสายตรวจผ่านไปจะรู้สึก มีปฏิกิริยากับสมองว่าคนนี้น่าสงสัยเมื่อวานนี้ วันนี้ก็ยืนอีก
- ๔. ความเคลื่อนไหวของสิ่งที่แตกต่างกันไปจากสภาพทั่วไปด้านหลัง เช่น คนเดียววิ่งในสวน
- ๕. การเข้าใกล้ เช่น รถยนต์วิ่งมุ่งหน้าเข้ามาหาขณะที่เรานั่งอยู่
- ๖. ความเหมือนกัน เช่น คนแต่งชุดดำเหมือนกัน ๕ คนเดินผ่านไป

สิ่งเร้าภายในทั่วไป เช่น

๑. แรงกระตุ้นทางความรู้สึก เช่น ผู้หญิงสวยเดินข้ามถนน ความสวยเป็นที่สะดุดตา
 ๒. ความสนใจเฉพาะของบุคคล เช่น คนชอบรถยนต์เห็นรถยนต์สวยๆ ผ่านมา
 ๓. เงื่อนไขพิเศษ เช่น การเพิ่งผ่านเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันมา ตำรวจสายตรวจเคยเห็นคนแบกโทรศัพท์แล้วจับกุมพบว่าเป็นคนร้ายลักทรัพย์เมื่อเห็นคนแบกโทรศัพท์เดินตามถนนครั้งต่อไปก็จะมีความรู้สึกเข้าใจ
- ที่กล่าวมาข้างต้นก็เพื่อเป็นแนวทางสำหรับตำรวจสายตรวจจะได้เรียนรู้ถึงสาเหตุ เพื่อประกอบการตัดสินใจ แต่สาเหตุดังกล่าวข้างต้นนี้อาจจะเบี่ยงเบนไปเมื่อมีปัจจัยอื่นมากระทบ

วิธีการที่ดีที่สุดในการรวบรวมข้อมูลสังเกตการณ์ของตำรวจสายตรวจ คือ วิธีการจดบันทึกเพื่อจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในภายหลัง

การสังเกตการณ์ของสายตรวจเมื่อเกิดเหตุแล้ว ในบางครั้งตำรวจสายตรวจก็ต้องเข้าไปช่วยเหลือตำรวจฝ่ายอื่นๆทำงาน เช่น ขณะเกิดเหตุฆาตกรรม เมื่อสายตรวจอยู่บริเวณที่เกิดเหตุวิธีการปฏิบัติ ที่ดีที่สุดและเป็นประโยชน์โดยเตรียมเชือกใช้กันประชาชนในที่เกิดเหตุ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายศพออกจากที่เกิดเหตุเป็นอันขาด จนกว่าจะได้รับคำสั่งจากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีนั้น การปฏิบัติเมื่อมีเหตุ ให้รีบไปยังที่เกิดเหตุและรักษาสถานที่เกิดเหตุรอจนกว่าพนักงานสอบสวนจะมาถึง เป็นการป้องกันอาชญากรรมและคุ้มครองคนสุจริต มิให้เป็นเหยื่อของอาชญากรรมสำหรับคนที่มีความผิดปกติใดๆ ถึงแม้ มิใช่ผู้ต้องสงสัยต้องตรวจสอบหรือซักถามด้วย

การตรวจเอกสาร สำหรับตำรวจสายตรวจนั้นว่าสำคัญ เพราะมักจะมีการปฏิบัติประกอบการซักถาม เช่น ใบขับขี่ บัตรประชาชน โดยปกติรูปถ่ายในบัตรจะใช้ได้ดีในระยะ ๕ ปี หลังจากนั้นจะเสื่อมสภาพจากต้นฉบับ แต่สิ่งที่สังเกตได้ในภาพถ่ายคือรูปทรงของหู คิ้ว จมูก คาง และปาก ตำรวจไม่ควรถือกระเป๋าสตางค์ของผู้ต้องสงสัย ควรให้ผู้ต้องสงสัยยื่นเอกสารให้ดูเพื่อป้องกันการกล่าวหาว่าเอาทรัพย์สินของผู้ต้องสงสัยไปในเวลากลางคืนอย่าลืมไฟฉายส่องในกระเป๋าสตางค์ของผู้ต้องสงสัย ควรจะเป็นบัตรที่มีชื่อ ชื่อสกุลเดียวกันของผู้ต้องสงสัยทั้งหมด หากมีหลายชื่อต้องพาตัวมาสอบสวนต่อไป ปัจจุบันนี้ด้วยความทันสมัย ของเทคโนโลยีสามารถถ่ายเอกสารแล้วเอาพลาสติกเคลือบบัตร ทำให้ดูเหมือนจริงมาก

ข้อห้ามในการซักถามผู้ต้องสงสัยเมื่อยังไม่เป็นผู้ต้องหา คือ การใส่กุญแจมือ หรือนำตัวออกไปจากบริเวณที่พบ การสนทนาของตำรวจสายตรวจโดยเอาปืนออกจากซองมาถือไว้จะทำให้ตำรวจสายตรวจ ผู้นั้นประสบปัญหาได้ง่าย

๔. การปฏิบัติกรณีเข้าระงับเหตุต่างๆ มีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

๔.๑ การปฏิบัติกรณีมีเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์

๔.๑.๑ เดินทางไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว และแจ้งพนักงานสอบสวนทราบ

๔.๑.๒ แนะนำให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องออกไปจากที่เกิดเหตุ และรักษาสถานที่เกิดเหตุไว้จนกว่าพนักงานสอบสวนสั่งให้เลิก

๔.๒ การปฏิบัติกรณีมีเหตุประทุษร้ายต่อชีวิต

๔.๒.๑ เดินทางไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว และแจ้งพนักงานสอบสวนทราบ โดยเตรียมเชือก ใช้กันประชาชนในที่เกิดเหตุ

๔.๒.๒ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายศพออกจากที่เกิดเหตุเป็นอันขาดจนกว่าจะได้รับคำสั่งจากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีนั้น

๔.๓ การปฏิบัติกรณีมีอุบัติเหตุ

๔.๓.๑ เดินทางไปยังที่เกิดเหตุและรักษาสภาพที่เกิดเหตุไว้ รอจนกว่าพนักงานสอบสวนจะมาถึง

๔.๓.๒ นำตัวผู้ได้รับบาดเจ็บส่งสถานพยาบาลโดยเร็ว

๔.๔ การปฏิบัติกรณีมีเหตุเพลิงไหม้

๔.๔.๑ เดินทางไปถึงที่เกิดเหตุโดยเร็ว รักษาสถานที่เกิดเหตุไว้จนกว่าพนักงานสอบสวนมาถึง

๔.๔.๒ แจ้งหน่วยเกี่ยวข้อง

๔.๕ การปฏิบัติกรณีมีเหตุระเบิด

๔.๕.๑ กรณียังไม่ระเบิดให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) เดินทางไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว รายงานผู้บังคับบัญชาและพนักงานสอบสวนทราบ
- (๒) กันประชาชนให้ออกจากที่เกิดเหตุมากที่สุด
- (๓) อย่าแตะต้องวัตถุระเบิด และห้ามเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด
- (๔) แจ้งศูนย์วิทยุให้ผู้ชำนาญการเรื่องวัตถุระเบิด EOD และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว ระบุรายละเอียดข้อมูล เช่น ชนิดของระเบิด เวลาที่คาดว่าจะระเบิด ความรุนแรงของระเบิด
- (๕) จัดหาयरถยนต์มาครอบระเบิด ๓-๔ ชั้น
- (๖) จัดเตรียมเชือกกันบริเวณรอบที่เกิดเหตุ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไป

๔.๕.๒ กรณีระเบิดแล้วควรปฏิบัติดังนี้

- (๑) เดินทางไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว ขณะเดินทางไปยังที่เกิดเหตุให้ใช้ความสังเกตยานพาหนะ บุคคลต้องสงสัยที่มุ่งหน้าออกจากที่เกิดเหตุ เพราะอาจเป็นคนที่หลบหนี
- (๒) รักษาสถานที่เกิดเหตุโดยรอบ ทั้งในทางตั้งและทางราบ
- (๓) อย่าแตะต้องเคลื่อนย้ายวัตถุต่างๆ เช่น ศพ ทรัพย์สิน เศษโลหะ เศษกระจก ที่ตกอยู่ในที่เกิดเหตุ รวมทั้งห้ามมิให้ผู้ที่มีใช้พนักงานสอบสวนเข้าไปแตะต้อง
- (๔) แจ้งผู้ชำนาญวัตถุระเบิดมาตรวจสอบที่เกิดเหตุโดยเร็ว

๕. ศูนย์รับแจ้งเหตุ - ศูนย์วิทยุ

ศูนย์รับแจ้งเหตุ - ศูนย์วิทยุ กำหนดให้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ ๑๙๑ เป็นหมายเลขฉุกเฉินหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการรับแจ้งเหตุด่วนเหตุร้ายและให้บริการประชาชนทางโทรศัพท์ หมายเลขเดียวกันทั่วทั้งประเทศในลักษณะของหมายเลขฉุกเฉินแห่งชาติ (National Emergency Telephone Number)

การควบคุมการปฏิบัติงานสายตรวจ

การควบคุมการปฏิบัติงานสายตรวจเป็นการมุ่งพิจารณาถึงประสิทธิภาพ และผลการปฏิบัติหน้าที่ ของสายตรวจ โดยในส่วนของสายตรวจควรใช้วิธีการดำเนินการตามระบบควบคุม (Control Systems) ที่สำคัญ ๓ ส่วน คือ

๑. การควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ประจำปกติของตำรวจ โดยผู้บังคับบัญชาและอาศัยกระบวนการตรวจราชการของตำรวจที่มีผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง

๒. การควบคุมโดยการกวดขันวินัยของตำรวจจากผู้บังคับบัญชาอย่างเด็ดขาดจริงใจและการรับพิจารณาเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่มีขอบของตำรวจ

๓. การวิจัย และประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจเพื่อประโยชน์ต่อการกำหนดแผนปฏิบัติงานสายตรวจที่มีประสิทธิภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายหลักของการควบคุมบังคับบัญชาตำรวจจะต้องเกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญ ๓ ประการ คือ

๑. เพื่อป้องกันมิให้สายตรวจปฏิบัติหน้าที่ในทางมิชอบ
๒. เพื่อเสริมความมั่นใจแก่ฝ่ายบริหารว่าสายตรวจเคารพ และปฏิบัติตามกฎหมาย ในการดำรงรักษาระเบียบวินัยภายในหน่วยงานสายตรวจ
๓. เพื่อติดตามและประสานการปฏิบัติงานของสายตรวจให้ไปสู่วัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงาน

การควบคุมตรวจสอบขณะออกตรวจ แบ่งเป็น ๔ ระดับ คือ

๑. หัวหน้าสายตรวจ
 - ๑.๑ ควบคุมตรวจสอบการเตรียมการก่อนออกปฏิบัติของตำรวจสายตรวจ เป็นประจำทุกวัน และทุกผลัดของการตรวจ
 - ๑.๒ ควบคุมการตรวจสอบหน้าที่ตำรวจสายตรวจต้องปฏิบัติขณะออกตรวจ
๒. สวป.
 - ๒.๑ การควบคุมตรวจสอบการเตรียมการก่อนออกปฏิบัติของหัวหน้าสายตรวจและตำรวจสายตรวจเป็นประจำทุกวันและทุกผลัดการตรวจ
 - ๒.๒ ควบคุมตรวจสอบหน้าที่ที่หัวหน้าสายตรวจและตำรวจสายตรวจต้องปฏิบัติ ขณะออกตรวจ
๓. รอง ผกก.ป.
 - ๓.๑ ควบคุมตรวจสอบการเตรียมการก่อนออกปฏิบัติของ สวป. และหัวหน้า สายตรวจเป็นประจำทุกวัน และทุกผลัดของการตรวจ
 - ๓.๒ ควบคุมตรวจสอบหน้าที่ที่ สวป. และหัวหน้าสายตรวจต้องปฏิบัติขณะออกตรวจ

๔. ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับหัวหน้าสถานีขึ้นไป

๔.๑ ควบคุมตรวจสอบการเตรียมการก่อนออกปฏิบัติของ รอง ผกก.ป. สวป. หัวหน้าสายตรวจ และเจ้าหน้าที่สายตรวจเป็นครั้งคราว

๔.๒ ควบคุมการตรวจสอบหน้าที่ของ รอง ผกก.ป. สวป. หัวหน้าสายตรวจ และเจ้าหน้าที่สายตรวจต้องปฏิบัติขณะออกตรวจ

ทั้งนี้ควรให้แยกระดับการควบคุมตรวจสอบขณะออกตรวจจากเดิม ๓ ระดับ (๒-๐, รอง ผกก.ป./สวป., ผกก. ขึ้นไป) เป็น ๔ ระดับ (๒-๐, รอง ผกก.ป., สวป., ผกก. ขึ้นไป) เพราะ รอง ผกก.ป. จะเป็นผู้ควบคุมนโยบายและกำกับการปฏิบัติของ สวป. อีกชั้นหนึ่ง

กรณี สน./สภ. ที่มี สวป. ตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไป เห็นควรมอบหน้าที่ให้ สวป. ดำเนินการ ดังนี้

(๑) มอบพื้นที่ให้ สวป. แต่ละนายรับผิดชอบเพื่อบริหารจัดการควบคุมอาชญากรรมในพื้นที่ของตน ต้องมาปฏิบัติงานทุกวัน เสมือนเป็น สวป. เพียงคนเดียวของพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายนั้นๆ

(๒) ขณะเดียวกันสามารถมอบหมายหน้าที่หรืองานเป็นด้านๆให้กับ สวป. แต่ละคนเช่นกัน อาทิ งานสายตรวจ, ชมส. ธุรการ ป., ยาเสพติด ฯลฯ

(๓) ควรจัด สวป. เวิร์ไว้ ๑ นายสำหรับควบคุมการปฏิบัติในภาพรวม (ทำหน้าที่แทนรอง ผกก.ป. ในช่วงที่ รอง ผกก.ป. ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ อาทิการ ฝึกอบรม, ควบคุมสายตรวจ การตั้งด่าน, การควบคุม สั่งการ กรณีมีเหตุสำคัญ เป็นต้น)

(๔) สำหรับรอง ผกก.ป. ต้องมาปฏิบัติหน้าที่ทุกวันเพื่อควบคุมอำนวยการสั่งการในภาพรวมของงาน ป. ในฐานะหัวหน้างาน และต้องออกตรวจกำกับดูแล การปฏิบัติในช่วงเวลาที่เหมาะสม และการวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรมของสถานี

การควบคุม ตรวจสอบของ รอง ผกก.ป. สวป. และหัวหน้าสายตรวจแบ่งได้ ดังนี้

๑. ตรวจสอบการออกตรวจตามแผนการตรวจที่กำหนดไว้

๒. เช็จุด ว.๑๐ โดยหัวหน้าสายตรวจ สวป. และ รอง ผกก.ป.ให้สายตรวจมาพบตามแผนที่จุด ว.๑๐

๓. ตรวจสอบจากตู้แดง ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ให้หัวหน้าสายตรวจ สวป. เข้าไปตรวจตู้แดง ว่ามีการตรวจตามแผนหรือไม่

๔. สุ่มตรวจสอบ ว.๑ ของสายตรวจจากวิทยุของสายตรวจว่าแจ้งที่ ว.๔ อยู่ตรงกับความเป็นจริงหรือไม่

การควบคุมตรวจสอบโดยสายตรวจด้วยกันเองหรือกับสายตรวจอื่นๆ การควบคุมลักษณะเช่นนี้ทำได้ โดยกำหนดจุดตรวจให้ตำรวจสายตรวจตั้งแต่ ๒ สาย ขึ้นไปมาพบเรียกกันว่า “จุดตรวจสัมพันธ์” การกำหนดจุดตรวจสัมพันธ์นี้ควรพิจารณาถึงความจำเป็น เช่น บริเวณที่มีสถิติคดีอาญาสูง มีการร้องเรียนจากประชาชน

บ่อยๆ หรือต้องการให้ตำรวจสายตรวจไปตรวจเยี่ยมบ่อยเพื่อป้องกันเหตุร้ายต่างๆ เป็นต้น สวป. กำหนด จุดตรวจ สัมพันธ์และต้องกำหนดเวลาให้สายตรวจมาพบกันด้วย โดยเขียนไว้ในแผนการตรวจให้เรียบร้อย

การตรวจสัมพันธ์นี้อาจจะเป็นการตรวจสัมพันธ์ระหว่างสายตรวจจักรยานยนต์กับสายตรวจเดินเท้า หรือ จักรยานยนต์กับรถยนต์ก็ได้แต่สภาพพื้นที่ของแต่ละสถานีตำรวจระบบคะแนนนี้ถูกสร้างขึ้นด้วยเป้าหมาย ๒ ประการ คือ

๑. เพื่อเป็นการรักษาระเบียบวินัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจและให้ปฏิบัติหน้าที่ อยู่ในระเบียบ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา

๒. เพื่อผลในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

ระบบคะแนนมี ๒ ทาง คือ

๑. คะแนนบวก ได้แก่ แต่งกายเรียบร้อย ยานพาหนะสะอาด เป็นต้น

๒. คะแนนลบ ได้แก่ ไม่ตรวจตามแผน หลบนอน เป็นต้น

สำหรับสายตรวจที่ทำการจับกุมคดีต่างๆ ได้เป็นคะแนนบวก ซึ่งคะแนนจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ความยากง่ายแห่งคดี เช่น ลักทรัพย์ ๕ คะแนน ปล้นทรัพย์ ๑๐ คะแนน ยาเสพติด ๕ คะแนน คะแนนเหล่านี้ ต้องได้รับการกำหนด และประกาศให้สายตรวจรับทราบโดยทั่วกัน

ผู้ใดได้รับคะแนนสูงสุดลำดับที่ ๑ ลำดับที่ ๒ และลำดับที่ ๓ ก็ควรได้รับรางวัลตอบแทน จากผู้บังคับบัญชา ในทางตรงกันข้ามผู้ใดได้รับคะแนนต่ำ ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาปรับปรุง และกระตุ้น ให้ปฏิบัติงานให้ดีขึ้นต่อไป

การปฏิบัติหลังออกตรวจ

“เจ้าหน้าที่สายตรวจ” ก่อนออกเวรจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. กลับมาพร้อมกัน ณ ห้องปฏิบัติการสายตรวจ
๒. รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ และปัญหาข้อขัดข้อง
๓. ส่งคืนอุปกรณ์ของหลวง
๔. ตรวจสอบภารกิจพิเศษ
๕. ลงลายมือชื่อก่อนออกเวร

“หัวหน้าสายตรวจ” ให้ดำเนินการดังนี้ คือ

๑. ตรวจสอบยอดกำลังสายตรวจ
๒. ตรวจสอบการส่งคืนอุปกรณ์ของหลวง
๓. รวบรวมรายงานและข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับสายตรวจ
๔. สอบถามปัญหา อุปสรรค สรุปผลการปฏิบัติเสนอผู้บังคับบัญชาตามระดับชั้น
๕. ส่งข้อมูลที่จำเป็น หรือภารกิจพิเศษให้กับหัวหน้าสายตรวจผลัดใหม่

สวป. หรือ รอง ผกก.ป. ให้ดำเนินการดังนี้ คือ

๑. ตรวจสอบรายงานต่างๆ เช่น การตั้งจุดตรวจ ว.๔๓ การตรวจตู้ยาม การตรวจ แผนการตรวจ วัสดุอุปกรณ์สายตรวจ เป็นต้น

๒. รวบรวมข้อมูลในการวางแผนทางตรงทางอ้อม

๒.๑ ข้อมูลข่าวสารโดยตรง /การร้องเรียนจากประชาชนทางโทรศัพท์ จดหมาย/ จากสายตรวจ หรือผู้ต้องหา

๒.๒ ข้อมูลข่าวสารโดยทางอ้อม จากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โซเชียลเน็ตเวิร์ค (สังคมออนไลน์)

๒. การจัดตั้งตู้ยาม จุดรับแจ้งเหตุ จุดสกัดจับ ที่พักสายตรวจ สายตรวจตำบล

๑. ตู้ยาม

๑.๑ สถานที่ตั้งอยู่ในย่านชุมชน หรือแหล่งที่เกิดอาชญากรรมสูง

๑.๒ มีอุปกรณ์เครื่องมือครบครัน

๑.๓ การปฏิบัติของตำรวจประจำตู้ยาม ได้กำหนดไว้ในระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ข้อ ๖ - ๑๑

๑.๔ การจัดตั้งตู้ยามต้องขออนุมัติจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑.๕ จัดเจ้าหน้าที่ประจำ ๒๔ ชั่วโมง

๑.๖ ตำรวจประจำตู้ยามต้องจัดตู้ยามให้สะอาด สามารถมองเห็นได้จากภายนอก

๒. จุดรับแจ้งเหตุ

๒.๑ สถานที่ตั้งเช่นเดียวกับตู้ยาม หรือจัดตั้งภายในงานเทศกาล

๒.๒ ภารกิจเพื่อรับแจ้งเหตุด่วน เหตุร้าย และเข้าระงับเหตุมิให้ลุกลาม

๒.๓ จัดตั้งเป็นครั้งคราวในงานเทศกาล

๓. จุดสกัดจับ

๓.๑ สถานที่ตั้งบริเวณถนนใหญ่ / ทางร่วมทางแยก

๓.๒ ภารกิจเพื่อสังเกตการณ์บุคคล / ยานพาหนะที่ผิดปกติ หรือคนร้ายที่กำลังหลบหนี

๓.๓ ตั้งในจุดที่สามารถตรวจการณ์ได้ดี และควบคุมยานพาหนะได้ดี

๔. สายตรวจตำบล / ที่พักสายตรวจ

๔.๑ ตั้งในชุมชนซึ่งมีระยะทางห่างจากสถานีตำรวจ

๔.๒ ภารกิจเช่นเดียวกับตู้ยาม

๔.๓ จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำ ๒๔ ชั่วโมง

การตั้งด่านตรวจ จุดตรวจ และจุดสกัด

การปฏิบัติการการตั้งด่านตรวจ จุดตรวจ จุดสกัด ต้องถือปฏิบัติตามหนังสือกรมตำรวจ ที่ ๐๐๒๕.๒๓/๓๗๗๙ ลง ๑๓ มี.ค.๒๕๔๐ เรื่อง มาตรการการตั้งด่าน จุดตรวจ และจุดสกัด

๑. **ด่านตรวจ** กรณีระบุสถานที่ไว้ชัดเจนเป็นการถาวร ต้องได้รับอนุมัติจาก กรม.หรือผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง หรือ กอ.รมน. แล้วแต่กรณี

๒. **จุดตรวจ** กรณีปกติเป็นการชั่วคราวไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง ต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาชั้น ผบก.ขึ้นไป

๓. **จุดสกัด** กรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนเป็นการชั่วคราว และจะต้องยุบเลิกเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับหัวหน้าสถานี หรือผู้รักษาการแทนขึ้นไป

๓. ปัจจัยแห่งความสำเร็จและการประเมินผลงานป้องกันปราบปราม

๓.๑ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารงานสายตรวจ

การบริหารงานสายตรวจ เป็นเรื่องของการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับคนหรือตำรวจสายตรวจ ไม่ใช่เครื่องจักร มีชีวิตจิตใจ มีความรู้สึกกับผิดชอบชั่วดี รู้หนทาง มีความขยัน ซื่อสัตย์ ความกระตือรือร้น แตกต่างกันไปทั้งในแต่ละคน และในแต่ละสภาพแวดล้อม ดังนั้นปัจจัยคนนี่จึงเป็นปัญหาใหญ่สำหรับ ผู้บริหารงานทุกชนิด ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานสายตรวจโดยส่วนใหญ่เป็นการมุ่งในการแก้ปัญหา ที่เกี่ยวข้องกับการใช้คนให้ทำงานตามหลักการที่เราได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ผู้บริหารงานสายตรวจควรคำนึงถึงมีดังนี้

๑. การสร้างขวัญกำลังใจ และการให้สวัสดิการที่เหมาะสม ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องให้ ความสนใจและดูแลสวัสดิการของสายตรวจให้มากเป็นพิเศษ อะไรก็ตามที่เป็นสิทธิอันพึงมีพึงได้ของสายตรวจ ผู้บริหารควรดูแล เร่งรัด ปกป้อง และชวนขวยมาให้ทันต่อเหตุการณ์ตามจำเป็น สวัสดิการบางอย่างสามารถเป็นสิ่งบำรุงขวัญกำลังใจ และอยู่นอกเหนือจากทางราชการจัดให้ ผู้บริหารที่ดีก็จำเป็นต้องหาทางจัดให้มี หรือให้มีการช่วยเหลือทุกวิถีทางที่ชอบ อาทิเช่น โครงการอาหารกลางวัน โครงการจัดหาทุนการศึกษาให้ บุตร-ธิดา โครงการประกันชีวิตแก่สายตรวจ โครงการกองทุนเงินกู้ โครงการจัดหาอาชีพให้ตำรวจและครอบครัว เป็นต้น ซึ่งเน้นให้ตำรวจมีขวัญ กำลังใจดี ตั้งใจทำงาน

๒. รางวัลและการลงโทษ การให้รางวัลและการลงโทษ เป็นมาตรฐานหนึ่งที่ใช้ในการควบคุมพฤติกรรมของสายตรวจ ให้อยู่ในกรอบระเบียบวินัยที่ดีไม่ออกนอกกลุ่มนอกทางเมื่อสายตรวจทำงานได้ดี มีพฤติกรรมดีสมควรได้รับรางวัลหรือคำชมเชยก็เป็นหน้าที่ผู้บริหารต้องจัดรางวัลให้โดยไม่ละเลย การให้รางวัลตอบแทนเป็นสิ่งของการให้ความดีความชอบ โดยมีหลักการว่า ถ้าเป็นการให้รางวัลจำเป็นต้องให้ต่อสาธารณะหรือต่อหน้าผู้อื่น เพราะจะทำให้เกิดผลคือ ผู้ได้รับเกิดความภูมิใจ และเป็นตัวอย่างที่ดีต่อผู้อื่นให้ประพฤติปฏิบัติให้ดีกว่า เพื่อจะได้มีโอกาสได้รับรางวัลเช่นกันในอนาคตต่อไป

เมื่อสายตรวจมีพฤติกรรมไม่ดี ส่อไปในทางกระทำผิด ผู้บริหารที่ดีต้องมาตักเตือนลงโทษโดยไม่ละเลย มีหลักอยู่ว่าการลงโทษต้องมีเสมอสำหรับผู้กระทำผิดและควรเรียกมาตักเตือนลงโทษในที่มืดชิด

เพื่อป้องกันการอับอายและเปิดโอกาสให้ได้แก้ตัวอีกครั้ง การลงโทษนี้ผู้บริหารบางนายมีความรู้สึกว่าจะทำให้ลูกน้องโกรธเกลียด จะมีกละเลย แต่เทคนิคในการลงโทษแล้วไม่ให้ลูกน้องโกรธเกลียดย่อมทำได้โดยถือหลักว่าลงโทษอย่างมีเหตุผล ไม่กลั่นแกล้ง ไม่ดูตัวอย่างหยาบคาย ลงโทษอย่างเหมาะสม โดยมีจุดหมายให้ทราบว่าจะทำอะไร และต้องปรับปรุงตัวอย่างไร ลงโทษโดยปราศจากอคติและผลประโยชน์หรือเรื่องส่วนตัวแอบแฝง จะทำให้การลงโทษเช่นนี้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานสายตรวจเป็นอย่างมาก

๓. ความชัดเจนของการสั่งการหรือคำสั่ง จำเป็นต้องทำความเข้าใจและประชุมชี้แจง ให้ผู้ปฏิบัติได้รับรู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้ เมื่อผู้ปฏิบัติเข้าใจในคำสั่ง เขาก็สามารถออกไปทำงานได้ตรงตามเป้าหมายและภารกิจที่ได้รับมอบไป

๔. การให้ผู้ปฏิบัติมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีปฏิบัติบางเรื่อง การทำงานแบบนี้อาจจะเรียกได้ว่าเป็นการทำงานแบบมีส่วนร่วม ซึ่งระบบราชการตำรวจโดยเฉพาะงานสายตรวจมักอยู่กับระบบเก่า คือ ผู้รับปฏิบัติต้องรับคำสั่งอย่างเดียว (Top Down) ไม่ว่าสั่งมาอย่างไรต้องไปทำให้ได้ แต่ในความเป็นจริงคำสั่งของผู้บริหารก่อให้เกิดอุปสรรคและปัญหาต่อการปฏิบัติเป็นอย่างมาก และบางเรื่องไม่อาจทำได้จึงทำให้การดำเนินการไม่เป็นผล และไม่เป็นรูปธรรม ผู้บริหารเองก็อาจไม่ทราบเพราะปัญหาไปอยู่กับผู้ปฏิบัติ หากได้เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติหรือตำรวจสายตรวจเองได้เข้ามามีส่วนร่วมกับการกำหนดวิธีการปฏิบัติบางเรื่องก็จะช่วยแก้ไขจุดอ่อนของ Top Down ไปได้มาก การให้ผู้ปฏิบัติเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดเช่นนี้ นอกจากจะก่อให้เกิดผลต่อประสิทธิภาพของการทำงานแล้วยังทำให้ผู้ปฏิบัติมีความรู้สึกเต็มใจต่อการปฏิบัติ

๕. การเพิ่มขีดความสามารถในการตัดสินใจ เป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ เพราะการทำงานของสายตรวจเป็นไปในลักษณะของงานเฉพาะทีมเฉพาะตัว เป็นงานที่ต้องใช้ความคิดและการตัดสินใจภายใต้การจำกัดด้วยเวลา และข้อมูล ณ จุดเกิดเหตุ สายตรวจแทบจะไม่มีเวลาคิดเขาต้องรีบตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่งและบรรเทาเหตุร้ายเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น เพื่อจับกุมต่อสู้กับผู้ร้าย แต่ผลที่ตามมาหลังจากการตัดสินใจ ของสายตรวจนั้น เกิดผลมหาศาล บางครั้งเป็นเรื่องของความเป็นความตายของสายตรวจเอง ผู้เกี่ยวข้องหรือคนร้าย จะเห็นว่าสายตรวจมีเวลาเพียงเสี้ยววินาทีในการปฏิบัติงานต่างๆ กรณีเช่นนี้ผู้บริหารควรหันมาให้ความสนใจและพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถในการตัดสินใจของสายตรวจต่อกรณีเหตุเฉพาะหน้าต่างๆ การฝึกหัดการตัดสินใจต่อการเผชิญเหตุเฉพาะหน้านั้น เป็นวิธีการพัฒนาบุคคลของสายตรวจ การฝึกให้ตำรวจได้รู้จักใช้ความคิดแก้ปัญหาหรือหาวิธีดำเนินการกับเหตุการณ์เฉพาะหน้าต่างๆ ถ้าเขาไปอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้หนทางที่ดีที่สุดเขาควรจะได้เป็นอย่างไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นหากไปประสบเหตุ ในพื้นที่ ก็สามารถนำเอาแนวคิดเหล่านี้ไปช่วยในการตัดสินใจปฏิบัติ ณ จุดเกิดเหตุได้ดีกว่า การไม่เคยมีประสบการณ์ทางความคิดเช่นนี้มาก่อน ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารงานสายตรวจดังที่กล่าวมาแล้ว ย่อมเป็นส่วนประกอบอันสำคัญและเป็นสิ่งที่ผู้บริหารงานสายตรวจต้องให้ความสนใจและนำไปพิจารณา นำไปใช้ควบคู่ไปกับหลักการบริหารโดยทั่วไป เพื่อให้การบริหารประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

๓.๒ การประเมินผลงานป้องกันปราบปราม

การปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม เป็นการปฏิบัติหน้าที่เชิงรุกในภาคสนามของข้าราชการตำรวจ ภารกิจในการปฏิบัติเป็นไปตามกิจกรรมและหรือแผนการตรวจของแต่ละท้องที่สถานีตำรวจ ซึ่งจากสภาพความเป็นจริงที่ผลการปฏิบัติในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม มีผลการปฏิบัติ ที่เป็นรูปธรรม เช่น ตรวจจับผู้กระทำความผิดแต่ผลการปฏิบัติส่วนหนึ่งไม่สามารถนับว่าเป็นชิ้นงานได้ เช่น เมื่อตรวจตราแล้วไม่มีคดีเกิดขึ้น แต่ไม่สามารถนำสิ่งที่ปฏิบัติมาประเมินผลงานเป็นชิ้นงานได้ ดังนั้น การวัดหรือประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมจึงสามารถแยกผลการปฏิบัติ ดังนี้

๑. การปฏิบัติหน้าที่เป็นชิ้นงาน เช่นการเข้าไประงับเหตุจับกุมผู้กระทำความผิด การช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือดร้อนโดยมีผลการปฏิบัติที่สามารถนับเป็นจำนวนได้

๒. การปฏิบัติตามแผนการตรวจได้ถูกต้องครบถ้วนมีหลักฐานรองรับ ซึ่งได้ปฏิบัติตามรอบ ในห้วงระยะเวลาที่ทำหน้าที่ โดยสามารถตรวจสอบได้จากเอกสารหลักฐานเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจ

๓. การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งไม่สามารถนำชิ้นงานมานำเสนอได้ จากผลการตรวจปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น เมื่อได้ทำหน้าที่ตรวจไปแล้วไม่มีคดีเกิดขึ้นหรือไม่มีเหตุการณ์ใดๆ ให้ระงับเหตุ ถือได้ว่าเป็นความสำเร็จของการปฏิบัติหน้าที่ในระดับหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องประเมินผลการปฏิบัติในเชิงเปรียบเทียบในห้วงระยะเวลาเดียวกันควรเป็นรายเดือนหรือรายสัปดาห์แล้วแต่กำหนด

แนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรมจากการปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนั้น ถือได้ว่ามิใช่เป็นการประเมินผลการทำงานของเจ้าหน้าที่สายตรวจเพียงฝ่ายเดียว เมื่อมีการวิเคราะห์ประเมินผลการปฏิบัตินำไปสู่การปรับแผนการตรวจในครั้งต่อไป ผลของการประเมินจะมาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกหน้าที่ รวมทั้งภาคประชาชน อาสาสมัครต่างๆ ซึ่งเป็นการวัดทั้งระบบในสถานีตำรวจ

ดังนั้น การวัดผลการปฏิบัติสามารถแยกพิจารณาในส่วนที่สำคัญได้ ดังนี้

๑. ประสิทธิภาพในการระงับเหตุ
๒. ผลการจับกุมคดีที่เกิดขึ้นในพื้นที่เขตตรวจ
๓. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามแผนเผชิญเหตุ และการสกัดจับ
๔. การปรับเปลี่ยนรูปแบบการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน
๕. การให้ความร่วมมือของภาคประชาชนทั้งคุณภาพและปริมาณ เช่น จำนวนอาสาสมัคร ที่เพิ่มขึ้น และจำนวนครั้งในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด และผลการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้จากการปฏิบัติงานร่วมกัน
๖. ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในพื้นที่ของประชาชนลดลง
๗. สถิติการก่ออาชญากรรมลดลง และไม่มีการก่อเหตุลักษณะเดิมซ้ำอีก

แนวทางในการปฏิบัติที่ ตร. สั่งการ

๑. ให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ ปทส. ในแต่ละภาค จังหวัด
๒. ให้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์และประเภทของการกระทำความผิด กลุ่มบุคคล บุคคลที่มีพฤติการณ์กระทำความผิด เส้นทางลำเลียงและที่พัก แหล่งจำหน่าย
๓. ให้บันทึกข้อมูลการจับกุมทุกครั้งในระบบ POLIS ภายใน ๒๔ ชม.หลังจับกุม
๔. สร้างเครือข่ายและความร่วมมือภาคประชาชนในการแจ้งเบาะแส
๕. กำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้เข้าไปมีผลประโยชน์และมีส่วนพัวพันในการกระทำความผิด
๖. ให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกหน่วย
๗. คดีลึกลอบ “ค้ายาข้าง” หากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปพัวพัน ให้ขยายผลและสืบสวนถึงเครือข่ายผู้กระทำความผิดด้วย
๘. กรณีการจับกุม “ไม้พะยูน” ให้มีการรายงานสถิติคดีเปรียบเทียบระหว่างปี จำนวนคดี ผู้ต้องหา มูลค่าความเสียหาย เส้นทาง แหล่งพักไม้ กลุ่มขบวนการที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

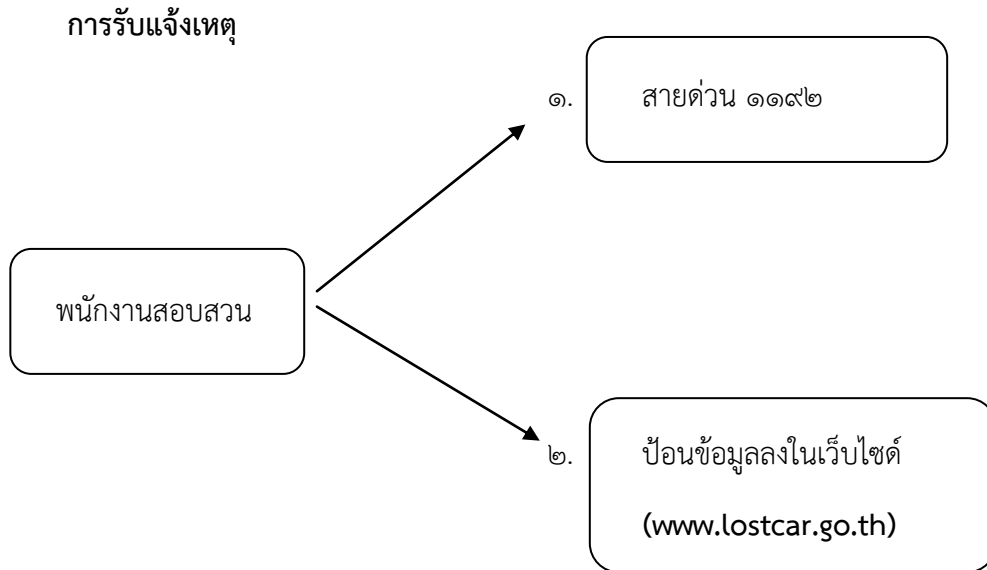
๑. กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และ สิ่งแวดล้อม
๒. กฎหมายที่ดิน
๓. กฎหมายที่อยู่อาศัย และการพัฒนาเมือง
๔. กฎหมายการขุดดินและถมที่ดิน
๕. กฎหมายการจัดสรรที่ดิน
๖. กฎหมายเกี่ยวกับการชลประทาน
๗. กฎหมายเกี่ยวกับผังเมือง การควบคุมอาหาร การพัฒนาที่ดิน

๔.๒ งานปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ (ปจร.)

ศูนย์ปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ (ศปจร.ตร)

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๖๕๔/๒๕๕๖

ผู้อำนวยการ	พล.ต.อ.สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
ฝ่ายเลขานุการ	กองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล
สถานที่ตั้ง	กองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล เลขที่ ๗๑/๑ ชั้น ๔ อาคาร ๒ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กทม. โทร ๐๒-๓๕๔๕๒๔๙

อำนาจหน้าที่ (ศปจร.ตร)

๑. ควบคุมกำกับดูแล ให้ปฏิบัติตามแผน การโครงการมรณคดี รถจักรยานยนต์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

๒. บริหาร กำกับ ควบคุม สั่งการ เร่งรัด ตรวจสอบติดตาม และประเมินผล การปฏิบัติงานของหน่วยปฏิบัติ

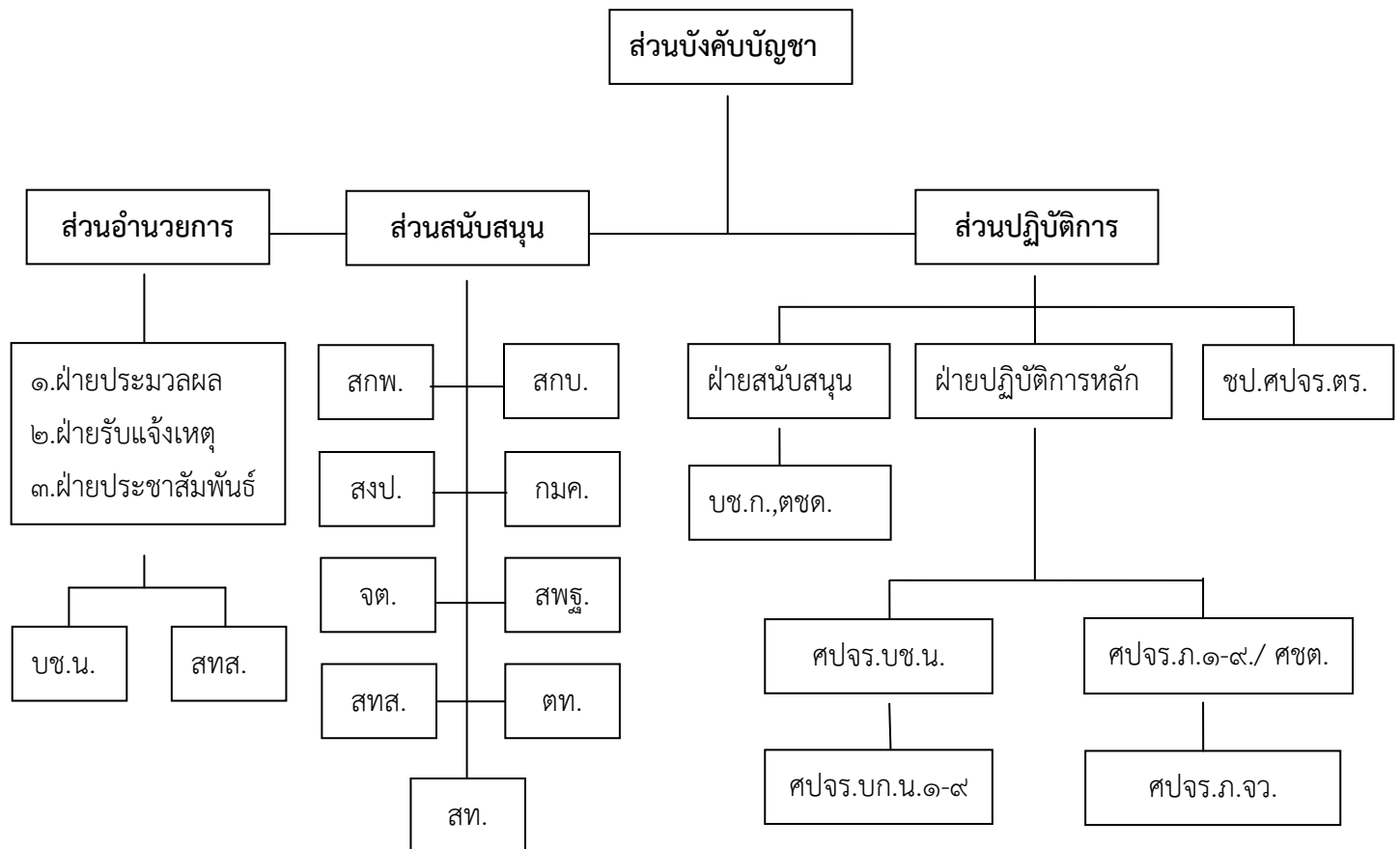
๓. กำหนดแนวทาง ประสานงาน การปฏิบัติด้านการข่าว และการปราบปราม ระหว่างหน่วยงานและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน

๔. วางระบบการข่าวและระบบฐานข้อมูล ในงานปราบปรามของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๕. วางแผนงบประมาณ ให้ความเห็นชอบ ค่าของงบประมาณ และอนุมัติแผนการใช้งบประมาณ

๖. แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะทำงาน ชุดปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในฝ่ายต่างๆมาปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์ฯ โดยให้มีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่ชัดเจน และปฏิบัติงานอื่นใด ตามที่ ผบ.ตร. มอบหมาย

โครงสร้าง (ศปจร.ตร.)

๔.๓ งานปราบปรามการโจรกรรมทรัพย์สินทางน้ำ (ปสน.)

ศูนย์ปราบปรามการโจรกรรมสินค้าทางน้ำ (ศปสน.ตร.)

พล.ต.อ.รชต เย็นทรวง ผอ.ศปสน.ตร. ทำหน้าที่ในการบริหาร กำกับ ควบคุม สั่งการ สืบสวน ปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับ การโจรกรรมสินค้าทางน้ำ และเกี่ยวเนื่องกับการโจรกรรมสินค้าทางน้ำ ตลอดจนการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบขนสินค้าหลบหนีภาษี

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ “ผู้ใดลักทรัพย์

(๑) ในเวลากลางคืน

(๒) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิดอุทกภัยหรือในที่หรือบริเวณที่มี อุบัติเหตุ เหตุทุกษ ภัยแก่รถไฟ หรือยานพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสาร หรือภัยพิบัติอื่นทำนอง เดียวกันหรืออาศัยโอกาสที่มีเหตุ เช่นว่านั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังตื่นกลัวภัยอันตรายใด ๆ

(๓) โดยทำอันตรายสิ่งกีดกั้นสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์หรือ โดยผ่านสิ่งเช่นว่านั้น เข้าไป

(๔) โดยเข้าทางช่องทางซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จำนงให้เป็นทางคนเข้า หรือเข้าทางช่องทางซึ่งผู้เป็นใจ เปิดไว้

(๕) โดยแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นผู้อื่น มอบหน้าหรือทำด้วยประการอื่นเพื่อไม่ให้เห็น หรือจำหน้าได้

- (๖) โดยลงว่าเป็นเจ้าพนักงาน
- (๗) โดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป
- (๘) ในเคหสถาน สถานที่ราชการหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้ บริการสาธารณะที่ตนได้เข้า ไปโดยไม่ได้ รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถานที่นั้น ๆ
- (๙) ในสถานที่บูชาสาธารณสถานโรงไฟ ท่าอากาศยานที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ สาธารณสถาน สำหรับขนถ่ายสินค้า หรือในสวนสาธารณะ
- (๑๐) ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์
- (๑๑) ที่เป็นของนายจ้างหรือที่อยู่ในความครอบครองของนายจ้าง
- (๑๒) ที่เป็นของผู้มีอาชีพกสิกรรม บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์สัตว์หรือเครื่องมืออันมี ไว้สำหรับ ประกอบกสิกรรมหรือได้มาจากการกสิกรรมนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราดังกล่าว แล้วตั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำต่อทรัพย์สินที่เป็นโคกระบือ เครื่องกล หรือเครื่องจักร ที่ผู้มี อาชีพกสิกรรมมีไว้สำหรับประกอบกสิกรรมผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับ ตั้งแต่ สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้ากระทำความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ เป็นการกระทำด้วยความจำใจหรือความยากจนเหลือทนทาน และทรัพย์สินนั้นมีราคาเล็กน้อยศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๔”

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๒๗ “ผู้ใดหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาจักรสยามก็ดี หรือส่ง หรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอก พระราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไปก็ดีหรือย้าย ถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนั้นจากเรือกำปั่นท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือโรงเก็บของ โดยไม่ได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำการใด แก่ของเช่นว่านั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษี ศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาล ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลี่ยงข้อห้าม หรือข้อจำกัด อันเกี่ยว แก่ของนั้นก็ดีสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือ จำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๒๗ ทวิ “ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรข้อห้ามหรือข้อจำกัด มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

แผนประทุษกรรม

รูปแบบและวิธีการกระทำผิดของกลุ่มคนร้ายที่ทำการโจรกรรมสินค้าทางน้ำ มีดังต่อไปนี้

๑. การทำลายบรรจุภัณฑ์ คือ กรณีที่ในระหว่างการลำเลียงสินค้าจากคลังสินค้าโดยเรือโปะ (Lighter) เดินทางไปส่งมอบขึ้นเรือใหญ่ (Motor Vessel) จะมีการลักลอบทำลายบรรจุภัณฑ์ เช่น เจาะกระสอบข้าวสาร แล้วนำข้าวสารออกมาประมาณกระสอบละ ๑ - ๒ กก. หรือการตัดสายสาแหรกรัดกระสอบ (Sling) ข้าวสารหรือน้ำตาลทราย แล้วลักลอบนำบางกระสอบออกไปจากสาแหรก การเจาะกระสอบ แล้วลักลอบนำสินค้าไป หากผู้ตรวจนับสินค้าไม่สังเกต ก็จะรับสินค้าไป และจะทำให้ผู้ซื้อต่างประเทศ ได้สินค้าไม่ครบตามน้ำหนักของแต่ละกระสอบ การตัดสายสาแหรก (Sling) แล้วลักเอาสินค้าออกจากสาแหรก หากผู้ตรวจนับไม่สังเกต ก็จะรับสินค้าไป(การตรวจนับแบบนี้จะไม่นับรายกระสอบแต่จะนับ ทีละสาแหรก) ทำให้เมื่อถึงต่างประเทศ สินค้าไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่ตกลงซื้อขายกัน

๒. การลักลอบนำสินค้าออกขาย คือ กรณีที่สหรัง (Sailor) หรือผู้ควบคุมเรือ แอบลักลอบ นำสินค้าออกขายให้กับคนร้ายในระหว่างการลำเลียงสินค้าจากคลังสินค้าเดินทางไปส่งมอบขึ้นเรือใหญ่ และเมื่อมีการตรวจนับขึ้นเรือใหญ่ หากพบว่าสินค้าไม่ครบจำนวน สหรังก็จะปฏิเสธว่าไม่ได้ทำการลักสินค้า ดังกล่าวแต่ไม่ทราบว่าย้ายไปอย่างไร มีบางกรณีพยายามติดสินบนผู้ตรวจนับให้ลงการตรวจนับ ว่าครบจำนวน หรือมีบางกรณีจะมีการข่มขู่ผู้ตรวจนับสินค้า

๓. การใช้กำลังประทุษร้าย คือ กรณีที่เมื่อเรือโปะบรรทุกสินค้าเดินทางผ่านพื้นที่เปลี่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลากลางคืน จะมีกลุ่มคนร้ายนำเรือเร็ว เข้าเทียบเรือโปะ แล้วนำกลุ่มคนร้ายขึ้นไปบนเรือทำการขนสินค้าลงเรือเร็ว แล้วหลบหนีไป และในระหว่างการโจรกรรมนั้น หากสร้างเรือทราบเหตุ ก็จะมีการข่มขู่หรือใช้อาวุธในการข่มขู่

๔. การทำเป็นขบวนการ คือ กรณีที่มีผู้ร่วมกันกระทำผิดหลายฝ่าย เริ่มตั้งแต่หัวหน้ากลุ่มคนร้าย ที่มีความชำนาญในการโจรกรรมและทราบข้อมูลการขนส่งสินค้าเที่ยวนั้นๆ ว่าเป็นสินค้าประเภทใด ขนส่ง จากคลังสินค้าไหน ไปส่งขึ้นเรือใหญ่ชื่ออะไร บริเวณใด ใครเป็นสหรังเรือ ใครเป็นผู้ตรวจนับสินค้า และสินค้าเที่ยวนั้นหากโจรกรรมได้มาแล้วจะนำไปจำหน่ายที่ใด เมื่อทราบข้อมูลดังกล่าวแล้วก็จะคาดการณ์ถึง ความเป็นไปได้ที่จะทำการโจรกรรม และจะโจรกรรมบริเวณใด เจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่นั้นเป็นหน่วยใดบ้างและจะออกตรวจเวลานั้นหรือไม่ หัวหน้ากลุ่มคนร้ายจะติดต่อกับสหรังเรือและผู้ตรวจนับสินค้า ที่เรือใหญ่ หากตกลงราคาและผลประโยชน์กันได้กลุ่มคนร้ายก็จะนำเรือเข้าเทียบเรือโปะที่ขนส่งสินค้านั้นๆ ในระหว่างเส้นทางการ

ขนส่ง แล้วนำคนงานขนสินค้าลงเรือไปขายให้กับแหล่งรับซื้อ(ของโจร) เมื่อมีการ ขนสินค้าขึ้นเรือใหญ่ผู้ตรวจ
นับสินค้าก็จะลงบันทึกการตรวจนับว่าครบตามจำนวน ซึ่งการกระทำผิดในลักษณะนี้ จะทำการโจรกรรมครั้ง
ละหลายๆ เป็น ๑๐๐ กระสอบขึ้นไป เมื่อสินค้าไปถึงต่างประเทศก็จะพบว่าสินค้าที่ซื้อจากประเทศไทย มีการ
ขาดหายเป็นจำนวนมาก

๔.๔ งานปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง (ปนม.)

การปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง

มติคณะรัฐมนตรี ๒๒ ก.พ. ๒๕๔๓ ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี ๕ ม.ค. ๓๙ และมอบหมายให้ ศปนม.ตร.
ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางแทนกองทัพเรือ

ผบ.ตร. อนุมัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงเปลี่ยนแปลงไป มีอำนาจปรับโครงสร้างและ
อัตราค่าลงได้ตามความเหมาะสม

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. พ.ร.บ.ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒
๒. พ.ร.บ.การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓
๓. พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
๔. พ.ร.บ.มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑
๕. พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
๖. พ.ร.บ.มาตรา ชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๕๔๒
๗. พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
๘. พ.ร.บ.ว่าด้วยสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒
๙. พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. ๒๔๘๙
๑๐. พ.ร.บ.สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
๑๑. พ.ร.บ.แก้ไขและป้องกันภาวะขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๑๖
๑๒. ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ธ.ค. ๒๕๑๔

ข้อควรปฏิบัติในการจับกุม

๑. ให้บันทึกเฉพาะของกลางที่สามารถตรวจยึดจับกุมได้จริงตามกฎหมาย เนื่องจากบางความผิด
ไม่มีอำนาจในการยึดน้ำมันหรือก๊าซเป็นของกลางได้ เช่น ข้อหาเป็นผู้ได้รับอนุญาต เป็นผู้ประกอบกิจการก๊าซ
ใช้พนักงานไม่ผ่านการฝึกอบรม ปว. ฉบับที่ ๒๘ ข้อ ๖ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ ข้อ ๘๑ หรือข้อหา ไม่แสดง
ใบอนุญาตไว้ในที่กำหนด เป็นต้น

๒. ให้รายงานเข้าฐานข้อมูลศูนย์ ปณ.ตร. ภายใน ๒๔ ชม. พร้อมแนบสำเนาบันทึกการจับกุมและรายงานผลคดีมาให้ทุกครั้ง

๓. ให้มีการนำน้ำมันที่ยึดส่งตรวจพิสูจน์หลักฐานทุกครั้ง เพื่อให้สามารถแจ้งข้อหาที่มีโทษสูงขึ้นได้ เช่น การปลอมปนน้ำมัน การจำหน่ายน้ำมันที่ไม่มีคุณภาพ ตาม พ.ร.บ.การค้าน้ำมันฯ

๔.๕ งานปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา (ปลป.)

การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

ลักษณะทั่วไปของทรัพย์สินทางปัญญา

ความหมายของทรัพย์สินทางปัญญา

- ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นสิทธิทางกฎหมายที่มีอยู่เหนือผลงานการสร้างสรรค์ทางปัญญาของบุคคล ลักษณะที่สำคัญของทรัพย์สินทางปัญญา

- ผู้ทรงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญามีสิทธิที่จะหวงกั้นมิให้ผู้อื่นมาใช้ผลงานทางปัญญาที่ตนได้สร้างสรรค์หรือพัฒนาขึ้น "สิทธิแต่ผู้เดียว"

- สิทธิเด็ดขาด เป็นสิทธิในทางปฏิเสธหรือนิเสธสิทธิ ผู้ทรงสิทธิมีสิทธิห้ามมิให้ผู้อื่นใช้สิทธิที่ตนมีอยู่ตามกฎหมายลักษณะที่สำคัญของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา

- ตามปกติสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลักษณะเฉพาะ โดยหลักแล้วไม่อยู่ภายใต้บังคับของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เว้นแต่ในบางกรณีที่กฎหมาย ทรัพย์สินทางปัญญานั้นไม่มีบัญญัติไว้โดยเฉพาะ หากนำบทบัญญัติใน ป.พ.พ.มาบังคับใช้โดยอนุโลมในฐานะ ที่เป็นกฎหมายใกล้เคียงกันอย่างยิ่ง

- สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญามีลักษณะเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่ง (แต่ไม่อยู่ในบังคับของบรรพ ๔ แห่ง ป.พ.พ.) เจ้าของสิทธิย่อมมีสิทธิจำหน่ายจ่ายโอนหรือทำให้เกิดภาระติดพันใดๆ ก็ได้ ยกเว้นสิทธิ บางประเภท เช่น ธรรมสิทธิ เป็นต้น

ทรัพย์สินทางปัญญาต้องเป็นผลงานทางปัญญาของบุคคลสิ่งใดที่จะถือว่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญา ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้

- เป็นสิ่งที่กฎหมายรับรองว่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญา
- เป็นสิ่งที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด
- แม้เป็นสิ่งที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแล้วก็ต้องอยู่ในระหว่างอายุการคุ้มครอง

* โดยหลักแล้วสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้มาหรือได้รับการรับรองโดยกฎหมายของประเทศใด ก็จะได้รับคุ้มครองเฉพาะในเขตดินแดนของประเทศนั้นเท่านั้น เว้นแต่ระบบการคุ้มครองระหว่างประเทศ และมีกฎหมายภายในรองรับ

ความแตกต่างระหว่างทรัพย์สินทางปัญญากับทรัพย์สินทั่วไป

๑. เจตนารมณ์การคุ้มครอง

- การคุ้มครองทรัพย์สินทั่วไปเกิดจากความที่รัฐมีหน้าที่ทางศีลธรรมที่จะต้องคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของประชาชน

- การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญามีเหตุผลทั้งในทางศีลธรรมและทางเศรษฐกิจ

๒. วัตถุประสงค์

- ทรัพย์สินทั่วไปอาจเป็นสิ่งที่มิรูปร่างก็ได้และอาจเกิดขึ้นโดยการสร้างสรรค์ของมนุษย์หรือธรรมชาติ

- ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นสิ่งที่มิรูปร่างและต้องเกิดขึ้นผลงานของมนุษย์เท่านั้น

๓. ลักษณะแห่งสิทธิ

- กรณีทรัพย์สินทั่วไปที่มีรูปร่างเจ้าของทรัพย์สินคือผู้มีการมสิทธิ กรรมสิทธิ์จะติดอยู่กับทรัพย์สินนั้น หากทรัพย์สินนั้นสูญหายหรือถูกทำลายลงกรรมสิทธิ์ย่อมระงับไปด้วย

- วัตถุประสงค์ตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาเป็นสิ่งที่ไม่มีรูปร่างสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาจะไม่ระงับไปตามทรัพย์สินที่เป็นผลหรือที่แสดงถึงทรัพย์สินทางปัญญานั้น

๔. อายุการคุ้มครอง

- กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินทั่วไปไม่มีกำหนดเวลาสิ้นสุดเว้นแต่ทรัพย์สินนั้นสิ้นสภาพไป

- สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญามักจะมีกฎหมายกำหนดอายุความคุ้มครองไว้

๕. หน้าที่ในการใช้สิทธิ

- ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินทั่วไปจะนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์หรือไม่ก็ได้กฎหมายไม่บังคับ (แต่อาจต้องแสดงพฤติกรรมว่ายังหวงกันทรัพย์สินนั้นอยู่)

- ทรัพย์สินทางปัญญาบางประเภทหากไม่นำออกไปใช้ประโยชน์อาจถูกเพิกถอนสิทธิ เช่น เครื่องหมายการค้า หรืออาจถูกบังคับใช้สิทธิ เช่น สิทธิบัตร

กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาของไทยในปัจจุบัน

- พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

- พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

- พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒

- พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒

- พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ.๒๕๔๓
- พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ.๒๕๔๕
- พระราชบัญญัติสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ.๒๕๔๖
- ประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๒๗๑ - ๒๗๕)
- พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.๒๕๓๙

หลักเกณฑ์เบื้องต้นในการพิจารณาสินค้าลอกเลียนแบบ

การพิจารณาสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเบื้องต้น ๓ ประการ ดังนี้

๑. สถานที่จำหน่ายสินค้า

๑.๑ กรณีสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า

สินค้าของแท้จะวางขายตามร้านค้าที่อยู่ในห้างสรรพสินค้าหรือร้านค้าที่มีหลักแหล่ง เป็นที่แน่นอน เช่น ในห้างสรรพสินค้าดิเอ็มโพเรียม สยามพารากอน และเกษรพลาซ่า เป็นต้น สินค้าปลอมหรือลอกเลียนแบบจะวางตามร้านค้าหรือแผงลอยริมฟุตบาทตาม แหล่งท่องเที่ยวหรือตลาดเปิดท้ายขายของหรือวางโชว์เฉพาะแคตตาล็อกสินค้าให้ลูกค้าเลือกซื้อสินค้า

๑.๒ กรณีสินค้ายาลิขสิทธิ์

สินค้าของแท้จะวางขายตามร้านค้าหรือแผงลอยที่มีหลักแหล่งเป็นที่แน่นอน มีเอกสารการจดทะเบียนพาณิชย์ในร้านค้าสินค้ายาลิขสิทธิ์และใบอนุญาตค้าของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมแสดงที่ร้านค้า/ แผงลอย

สินค้าของปลอมส่วนมากจะวางโชว์ปกให้ลูกค้าเลือกซื้อโดยให้จ่ายเงินก่อนและให้รอรับสินค้าประมาณ ๑๐ - ๑๕ นาที หรือขายในบางพื้นที่ จะวางโชว์สินค้าของแท้ปะปนกับของปลอม

๒. คุณภาพของสินค้า

๒.๑ กรณีสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า

สินค้าขอบแท้จะใช้วัสดุที่มีคุณภาพในการผลิต การผลิตมีความประณีตและมีการตรวจสอบคุณภาพก่อนนำสินค้าออกวางจำหน่ายในท้องตลาด จึงเป็นสินค้าที่มีมาตรฐานตามเกณฑ์ของผู้ผลิตแต่ละราย จึงมีความสวยงามแข็งแรงทนทานใช้งานได้นาน

สินค้าของปลอมหรือลอกเลียนแบบจะใช้วัตถุดิบที่ไม่มีคุณภาพมาใช้ในการผลิตแต่ไม่มีความประณีตในการผลิตจึงขาดความแข็งแรงทนทาน และมีอายุการใช้งานที่สั้นกว่า

๒.๒ กรณีสินค้าลิขสิทธิ์

สินค้าของแท้กรณีเป็นแผ่นซีดีส่วนใหญ่จะเป็นแผ่นปั๊มจากโรงงาน ปกกระดาษจะมีสีสดคมชัด ภาพคมชัด กล่องบรรจุมีรูปทรงสวยงาม มีโลโก้หรือสัญลักษณ์ของผู้ผลิตอยู่บนแผ่น รวมทั้งระบุ แหล่งผลิต

สินค้าของปลอมหรือลอกเลียนแบบส่วนใหญ่จะเป็นแผ่นไรท์จากเครื่องคอมพิวเตอร์และใช้แผ่นสติกเกอร์ติดบนแผ่นซีดีแทนการพิมพ์สี ปกใช้วิธีถ่ายเอกสารมีสีไม่คมชัด ส่วนใหญ่อยู่ในซองพลาสติก ไม่มีโลโก้หรือสัญลักษณ์ของผู้ผลิตอยู่บนแผ่น รวมทั้งไม่ระบุแหล่งผลิต

๓. ราคาสินค้า

๓.๑ กรณีสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า

สินค้าของจริงเป็นสินค้าที่มีต้นทุนในการประดิษฐ์คิดค้นใช้วัสดุคุณภาพดีมีต้นทุน ในการโฆษณาสินค้าและต้องเสียภาษีถูกต้องตามกฎหมายจึงมีราคาสูง

สินค้าของปลอมหรือลอกเลียนแบบไม่มีต้นทุนด้านทรัพย์สินทางปัญญา ไม่มีต้นทุน ในการโฆษณาสินค้าใช้วัสดุคุณภาพต่ำและไม่เสียภาษีจึงมีราคาถูกกว่าสินค้าของแท้เป็นอย่างมาก

๓.๒ กรณีสินค้าลิขสิทธิ์

สินค้าของจริงมีต้นทุนในการสร้างสรรค์ผลงาน ต้นทุนในการผลิตผลงาน ต้นทุน ในการโฆษณา และต้องเสียภาษีอย่างถูกต้องซึ่งผลงานลิขสิทธิ์ไม่ใช่ประสบความสำเร็จในทุกชุดหรือ ทุกอัลบั้ม ราคาสินค้าที่จำหน่ายจึงมีราคาสูง

สินค้าของปลอมหรือลอกเลียนแบบไม่มีต้นทุนในการสร้างสรรค์ ไม่มีต้นทุนในการผลิต ผลงาน ไม่มีต้นทุนในการโฆษณา ไม่เสียภาษีและลอกเลียนแบบเฉพาะสินค้าที่ประชาชนเป็นที่นิยมเท่านั้น สินค้าที่ผลิตใช้วัสดุที่มีคุณภาพต่ำจึงมีราคาถูกกว่าสินค้าของแท้เป็นอย่างมาก

๔.๖ งานปราบปรามผู้มีอิทธิพลและมือปืนรับจ้าง (ปอร.)

ผู้มีอิทธิพลได้แก่ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ดำรงตนด้วยการกระทำด้วยตนเองหรือใช้จ้างวานสนับสนุน การกระทำใดๆ ที่ผิดกฎหมายหรืออยู่เหนือกฎหมาย ซึ่งผลการกระทำนั้นเป็นการบ่อนทำลายเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นอุปสรรคขัดขวาง การดำเนินการ เจตนารมณ์ของประชาชนหรือทำลายคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐ จะต้องดำเนินการดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน รวมทั้ง จัดระบบงาน การบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพรวดเร็วและเท่าเทียมกัน

พฤติกรรมของกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่สำคัญ ได้แก่

๑. แก๊งผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
๒. แก๊งผู้มีอิทธิพลในการฮั้วประมูลและขัดขวางการเสนอ/แข่งขันในการประมูลงานของทางราชการ
๓. แก๊งผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากคิวรถจักรยานยนต์และรถยนต์รับจ้างผิดกฎหมาย
๔. แก๊งผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากโรงงานร้านค้า สถานบริการ และสถานประกอบการต่างๆ
๕. แก๊งผู้มีอิทธิพลลักลอบขนสินค้าหนีภาษี น้ำมันเถื่อน น้ำมันปาล์มเถื่อน บุหรี่ สุราเถื่อน และ รับเคลียร์นำเข้าสินค้าผิดกฎหมาย
๖. แก๊งผู้มีอิทธิพลลักลอบจัดให้มีการพนัน การพนันบอล หวยใต้ดิน จั๊ยยี่กี่ ตู้เกมไฟฟ้า
๗. แก๊งผู้มีอิทธิพลลักลอบค้าหญิงและเด็ก บังคับค้าประเวณีโสเภณีเด็ก
๘. แก๊งผู้มีอิทธิพลลักลอบนำคนเข้า-ออก และอยู่ในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย
๙. แก๊งผู้มีอิทธิพลหลอกลวงประชาชนไปทำงานต่างประเทศ
๑๐. แก๊งผู้มีอิทธิพลหลอกลวงต้มตุ๋นนักท่องเที่ยว
๑๑. แก๊งผู้มีอิทธิพลมือปืนรับจ้าง
๑๒. แก๊งผู้มีอิทธิพลรับจ้างทวงหนี้ด้วยการข่มขู่หรือใช้กำลัง
๑๓. แก๊งผู้มีอิทธิพลลักลอบค้าอาวุธ
๑๔. แก๊งผู้มีอิทธิพลที่บุกรุกที่ดินสาธารณะหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๕. แก๊งผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากการรับเคลียร์หรือคุ้มครองการกระทำผิดบน เส้นทางหลวงและหรือสาธารณะ

กรณีการจับกุมมีข้อพิจารณาดังนี้

๑. กรณีถูกดำเนินคดีอาญาผู้ถูกจับย่อมมีสิทธิตามกฎหมายที่จะขอตรวจดูเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำใดๆ อันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตนเอง
๒. การค้นในที่รโหฐานจะต้องมีคำสั่งหรือหมายศาลมาแสดงก่อน จึงจะทำการค้น
๓. ขอบกลางในคดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ถูกยึดหรืออายัดคือเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำ ความผิด เช่น คอมพิวเตอร์ที่บันทึกเพลงละเมิดลิขสิทธิ์ เป็นต้น
๔. กรณีตกเป็นผู้ต้องหาย่อมมีสิทธิดังนี้
 - ก. สิทธิพบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายความสองต่อสอง
 - ข. สิทธิได้รับการเยี่ยมตามสมควร
 - ค. สิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วย
 - ง. สิทธิขอทราบข้อกล่าวหาในการทำความผิด เนื่องจากบุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ

๕. การประกันตัวผู้ต้องหาหลักฐานที่ต้องนำมาใช้ในการประกันตัวผู้ต้องหา คือ โฉนดที่ดิน เงินสด หรือบุคคลที่เป็นข้าราชการพลเรือนตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป กรณีนี้คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ให้ถือปฏิบัติไม่ให้ข้าราชการประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

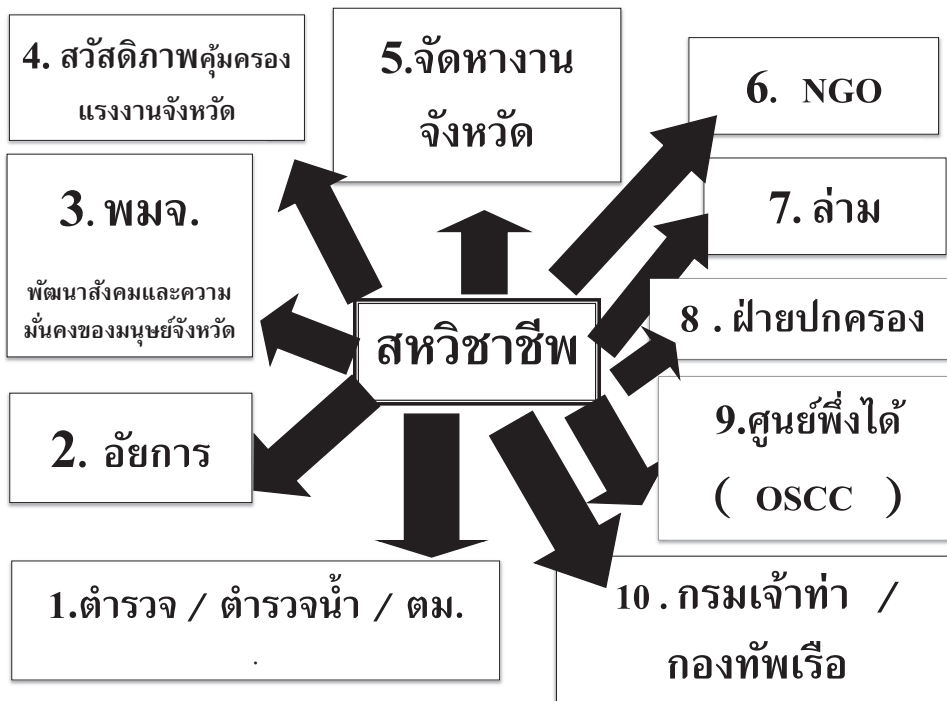
๔.๗ งานพิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัวและป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ (พตส.)

วัตถุประสงค์

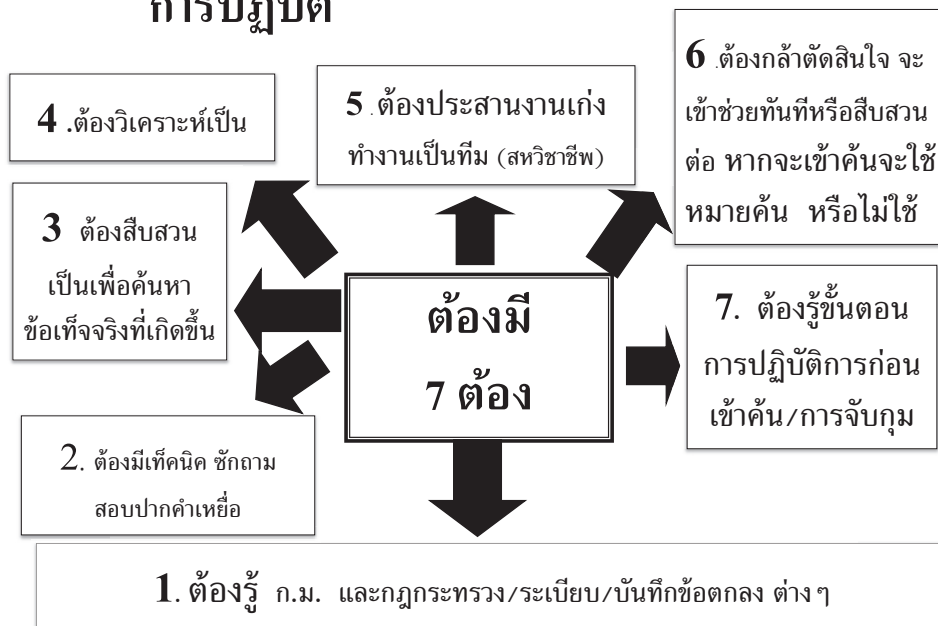
- รู้และบอก สิทธิเด็ก สาเหตุ การป้องกัน
- การปฏิบัติต่อเด็กในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคดี และในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดี
- การสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖
- การปฏิบัติและการคุ้มครองสิทธิสตรี กฎหมายเกี่ยวกับถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- แนวทางการปฏิบัติในคดีเกี่ยวกับเพศของเด็กและสตรี

ความหมายของสหวิชาชีพ

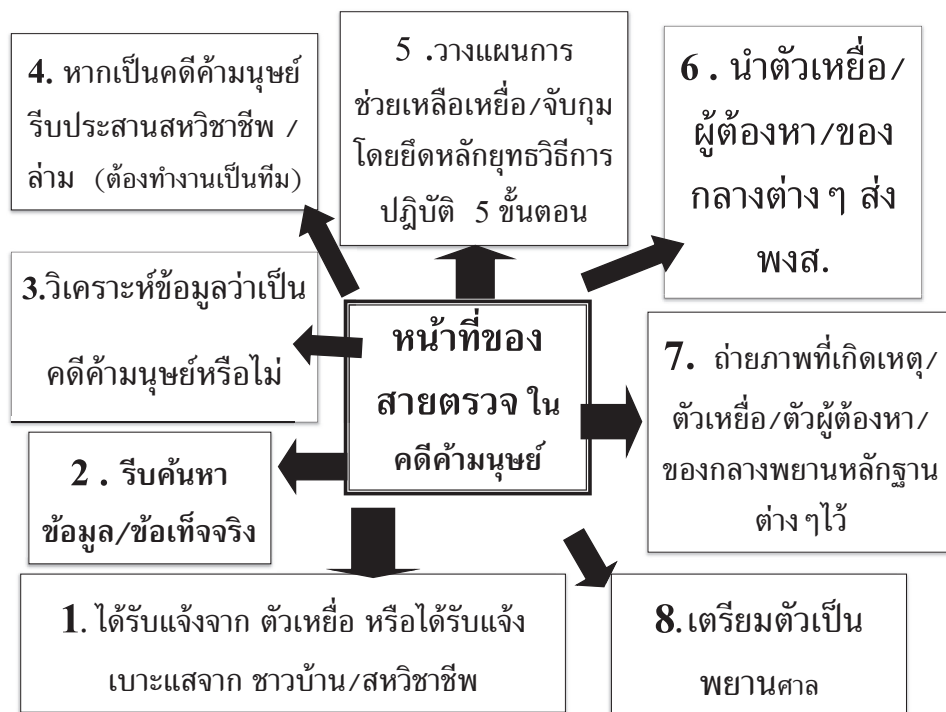
สหวิชาชีพ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความรู้ มีทักษะและความสามารถเฉพาะด้านที่แตกต่างกัน มาทำงานร่วมกันเพื่อบริการแก่ปัญหาอย่างมีระบบและเป็นกระบวนการอยู่บนพื้นฐานของเป้าหมาย และวัตถุประสงค์เดียวกันโดยการประเมิน สภาพปัญหา มีการวางแผน และปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งจะมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง และมีความรับผิดชอบร่วมกันตั้งแต่ต้นจนจบสิ้นกระบวนการ

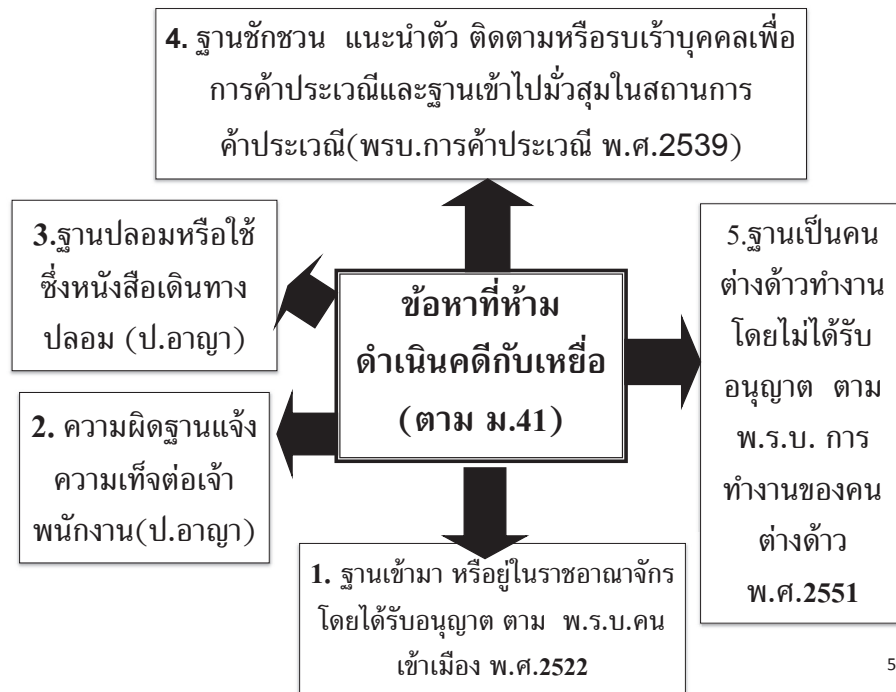

การปฏิบัติ

การช่วยเหลือเหื้อ ของ สายตรวจ

5

ตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พรบ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖

พรบ.ควบคุมเครื่องดัดแปลงอาวุธ พ.ศ.๒๕๕๑ ฯลฯ

บทที่ ๓

ความรู้ที่สนับสนุนงานป้องกันและปราบปราม

๓.๑ การเขียนรายงานในหน้าที่ตำรวจ

จุดประสงค์ในการเรียนการสอน

๑. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม มีความเข้าใจในหลักการของข้อความที่ปรากฏในรายงานที่ต้องสอดคล้องตรงกับ ข้อกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ

๒. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม เขียนรายงานในหน้าที่ตำรวจได้ครบถ้วน ถูกต้อง เป็นไปตามที่กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ ที่กำหนด โดยเขียนรายงานได้ตรงวัตถุประสงค์ เพื่อให้ทราบเหตุการณ์และเรื่องราว ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน หรือเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานอ้างอิงพิสูจน์ความถูกต้องในการทำงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน หรือ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในชั้นสืบสวน สอบสวน และ ชั้นพิจารณาของศาล หรือ การรวบรวมสถิติเปรียบเทียบต่างๆ

ลักษณะการเขียนรายงานที่ดี

๑. ถูกแบบ

๒. ถูกเนื้อหา

๒.๑ ส่วนเหตุ

๒.๒ ส่วนความประสงค์

๒.๓ ส่วนสรุปความ

๒.๔ ข้อความสมบูรณ์โดยละเอียด ให้ปรากฏ ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร

๓. ถูกต้องตามหลักภาษา อ่านง่าย ใช้คำย่อ เว้นวรรคตอนอ่านไม่ขัดแย้งกัน

๔. ถูกความนิยม

การเขียนรายงานเกี่ยวกับการบริหารงานภายในหน่วยงาน

๑. การเขียนรายงานข้อเท็จจริง (การเขียนบันทึกรายงาน ปกติ) (ผนวก ๑)

๒. การเขียนรายงานเหตุเบื้องต้น (ผนวก ๒)

๓. การเขียนรายงานการสืบสวน (แบบ สส.๑) (ผนวก ๓)

การเขียนบันทึกจับกุม

๑. การเขียนบันทึกจับกุม โดยมีหมายจับ (ผนวก ๔)

๒. การเขียนบันทึกจับกุม โดยไม่มีหมายจับ (ผนวก ๕)

๓. การเขียนบันทึกจับกุม โดยผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน (ผนวก ๖)

การเขียนบันทึกตรวจค้น

๑. การเขียนบันทึกตรวจค้น โดยมีหมายค้น (ผนวก ๗)

๒. การเขียนบันทึกตรวจค้น โดยไม่มีหมายค้น (ผนวก ๘)

ตัวอย่างแบบฟอร์มบันทึกต่างๆ

ผนวก ๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โทรศัพท์

ที่ วันที่

เรื่อง รายงานเหตุผล และผลการคืนโดยไม่มีหมายค้น

เรียน (ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไป ๑ ชั้น)

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลาประมาณ.....น.

เจ้าพนักงานตำรวจคือ..... ตำแหน่ง.....

เป็นหัวหน้าในการคืน พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจที่มีรายชื่อแนบท้ายบันทึกการคืน รวม.....คน
ได้เข้าค้น.....เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ซึ่งมี นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

เป็นเจ้าของบ้าน/ผู้ครอบครองสถานที่ โดยไม่มีหมายค้น เนื่องจากมีพยานหลักฐานตามสมควรว่า (สิ่งของ
ตามมาตรา 92 (4)).....

ซึ่งเป็นเหตุอันควรเชื่อว่า เนื่องจากการเน้นย้ำว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้าย หรือ
ทำลายเสียก่อน ซึ่งเป็นเหตุยกเว้นให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจค้นในที่สาธารณะได้โดย
ไม่ต้องมีหมายค้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 92 (4)

เจ้าพนักงานตำรวจผู้ค้นได้มอบสำเนาทะเบียนบ้าน/ที่การคืน บัญชีสิ่งของที่ได้จากการคืน และ
บันทึกแสดงเหตุผลในการคืนโดยไม่มีหมายค้น ให้กับ นาย/นาง/นางสาว.....
ไว้เรียบร้อยแล้ว

รายละเอียดแห่งการคืนปรากฏตามสำเนาทะเบียนบ้าน/ที่การคืน และสำเนาบัญชีทรัพย์สินที่ได้จาก
การคืนซึ่งได้ส่งมาพร้อมหนังสือนี้แล้ว เอกสารรวม.....แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ.....ผู้ค้น

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผนวก ๒

แบบสรุปรายงานผลการปฏิบัติของสายตรวจ

สถานที่บันทึก

วันที่เดือน.....พ.ศ.....

เรียน รอง ผกก.ป./สวป.....

กระผมได้ออกปฏิบัติหน้าที่ ระหว่างเวลา.....น. ถึงเวลา.....น. ของวันนี้ (.....)

ขอสรุปรายงานผลการปฏิบัติของสายตรวจ เพื่อโปรดทราบ ดังนี้

๑. สายตรวจปกติ นายตำรวจ..... นาย ชั้นประทวน.....นาย จัดเป็นสายตรวจ
รถยนต์สาย สายตรวจจักรยานยนต์.....สาย

๒. สายตรวจเสริมระหว่างเวลา.....น. ถึงเวลา.....น. จำนวน.....นาย
จัดเป็นสายตรวจรถจักรยานยนต์.....สาย

๓. อาสาสมัครจำนวน.....นาย ตั้งแต่เวลา.....น. ถึงเวลา.....น.

๔. จัดสายตรวจประจำเขตตรวจ ดังนี้

๔.๑ รถจักรยานยนต์..... ประจำเขตตรวจที่.....

๔.๒ รถจักรยานยนต์..... ประจำเขตตรวจที่.....

๔.๓ รถจักรยานยนต์..... ประจำเขตตรวจที่.....

๔.๔ รถจักรยานยนต์..... ประจำเขตตรวจที่.....

๔.๕ รถจักรยานยนต์..... ประจำเขตตรวจที่.....

๕. รักษาความปลอดภัย

๕.๑ ขบวน..... เวลา..... น.

๕.๒ ขบวน..... เวลา..... น.

๕.๓ ขบวน..... เวลา..... น.

๖. รักษาความสงบเรียบร้อยการชุมนุม

๖.๑ กลุ่ม..... ณ บริเวณ..... เวลา..... น.

๖.๒ กลุ่ม..... ณ บริเวณ..... เวลา..... น.

๖.๑ กลุ่ม..... ณ บริเวณ..... เวลา..... น.

๗. การเยี่ยมเยียนประชาชน

ลำดับ	ผู้รับการเยี่ยมเยียนประชาชน	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์	ผลที่ได้รับ

๘. การตรวจสอบสัมพันธ มีดังนี้

ลำดับ	ตรวจสอบสัมพันธกับผู้ใด	สถานที่	เวลา	ลงชื่อผู้ที่ได้รับการตรวจสอบสัมพันธ

๙. การระงับเหตุ จับกุม

ลำดับ	ข้อหา	สถานที่เกิดเหตุ	ผลการปฏิบัติ

๑๐. ตั้งจุดตรวจค้น ดังนี้

ลำดับ	กำลังพล/ว.๔๓	เวลา/สถานที่	ผลการปฏิบัติ

ขอรับรองว่าเป็นความจริง

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผนวก ๓

แบบ สข.๑

รายงานการสืบสวนก่อนเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุทั่ว ๆ ไป

สอ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เสนอ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....กับ

พวก.....คือ.....ได้ทำการสืบสวนก่อนเกิดเหตุ เพื่อผลในการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย มีรายละเอียดที่จะรายงานดังต่อไปนี้

1. เป็นผลการสืบสวนของวันที่...../...../.....เวลา.....ถึง
วันที่...../...../.....เวลา.....น.

2. ทำการสืบสวนในเขตพื้นที่.....

3. ข้าพเจ้าเกี่ยวกับคนร้ายที่ก่อกระทำผิดในพื้นที่ คนร้ายที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่แต่ก่อกระทำผิดในพื้นที่อื่น และคนร้ายที่ปฏิบัติการตามเกี่ยวกับพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบ

- (1) รายละเอียดของข้าว.....
- (2) แพร่งข้าว.....
- (3) ความน่าเชื่อถือของข้าวพร้อมเหตุผล.....

4. ข้าพเจ้าเกี่ยวกับบุคคลพื้นโพซที่อยู่หรือเข้ามาในพื้นที่

- (1) รายละเอียดของข้าว.....
- (2) แพร่งข้าว.....
- (3) ความน่าเชื่อถือของข้าวพร้อมเหตุผล.....
- (4) สิ่งทีควรดำเนินการในขั้นต่อไป

5. ข้าพเจ้าเกี่ยวกับบุคคลที่อยู่หรือเข้ามาในพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะกระทำผิดหรือสงสัยว่าได้
กระทำความผิด

- (1) รายละเอียดของข้าว.....
- (2) แพร่งข้าว.....
- (3) ความน่าเชื่อถือของข้าวพร้อมเหตุผล.....
- (4) สิ่งทีควรดำเนินการในขั้นต่อไป

๕. ข่าวเกี่ยวกับแหล่งมั่วสุ่ม แหล่งอบายมุข

- (1) รายละเอียดของข่าว.....
- (2) แหล่งข่าว.....
- (3) ความน่าเชื่อถือของข่าวพร้อมเหตุผล.....
- (4) สิ่งที่ต้องดำเนินการในขั้นต่อไป

๖. ข่าวเกี่ยวกับการกระทำผิดที่เกิดขึ้นแล้ว

- (1) รายละเอียดของข่าว.....
- (2) แหล่งข่าว.....
- (3) ความน่าเชื่อถือของข่าวพร้อมเหตุผล.....
- (4) สิ่งที่ต้องดำเนินการในขั้นต่อไป

๗. ข่าวอื่น ๆ ที่ควรรายงานให้ทราบ

- (1) รายละเอียดของข่าว.....
- (2) แหล่งข่าว.....
- (3) ความน่าเชื่อถือของข่าวพร้อมเหตุผล.....
- (4) สิ่งที่ต้องดำเนินการในขั้นต่อไป

(ลงชื่อ).....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

สส.2

รายงานการสืบสวนเฉพาะคดี (รายงานเบื้องต้นหลังเกิดเหตุ)

คดีสืบสวนที่ คดีรับสารร้องทุกข์ที่.....

เรื่อง

1. จำพเจ้า.....

2. ปฏิบัติหน้าที่เวรสืบสวน ตั้งแต่เวลา น. วันที่

..... ถึงเวลา น. ของวันที่

3. เมื่อวันที่ เวลา น. ได้รับแจ้งจาก (ระบุชื่อ).....

ผู้เสียหายที่

4. ได้รับแจ้งว่า

5. จำพเจ้าไปซึ่งที่เกิดเหตุเวลา น. เสร็จสิ้นเวลา..... น.

6. ชื่อเจ้าพนักงานสอบสวนเบื้องต้น.....

7. ชื่อเจ้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ.....

8. ชื่อเจ้าหน้าที่สืบสวน ที่เริ่มไปทำการสืบสวน ณ ที่เกิดเหตุ

ค.

ข.

ค.

ง.

9. รายละเอียดของเหตุที่เกิดขึ้น มีดังนี้

(1) เกิดเหตุเมื่อ

(2) สถานที่เกิดเหตุ.....

(3) ผู้เสียหาย

ค. ชื่อ อายุ ปี อาชีพ.....

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงาน..... โทร.....

การติดต่อที่สะดวกที่อยู่.....

รายละเอียดอื่นๆ ที่อยู่.....

ข. ชื่อ อายุ ปี อาชีพ.....

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงาน.....โทร.....

การติดต่อที่สะดวกที่สุด.....

รายละเอียดอื่นๆ ที่อยู่.....

(4) ผู้ขาย

ค. ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทร.....

ที่ทำงาน.....โทร.....

สาเหตุการขาย.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ข. ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทร.....

ที่ทำงาน.....โทร.....

สาเหตุการขาย.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ค. ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทร.....

ที่ทำงาน.....โทร.....

สาเหตุการขาย.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

(5) ทรัพย์สินที่ออกประมูลขาย (ระบุประเภท,จำนวน,ราคา,สภาพรูปพรรณและรายละเอียด)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(๕) จำนวนคนขาย.....คน จับได้.....คน จับไม่ได้.....คน

(7) คนขายที่จับคู่กันได้

ค. ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทร.....

ที่ทำงาน.....โทร.....

สภาพรูปพรรณ.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ข. ชื่อ อายุ ปี อาชีพ

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงาน..... โทร.....

สาเหตุรูปพรรณ.....

รายละเอียดอื่นๆ

ค. ชื่อ อายุ ปี อาชีพ

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงาน..... โทร.....

สาเหตุรูปพรรณ.....

รายละเอียดอื่นๆ

(ง) คนร้ายที่ยังจับกุมไม่ได้

ค. ชื่อ อายุ ปี อาชีพ

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงาน..... โทร.....

สาเหตุรูปพรรณ.....

สถานที่ควรสืบหาตัว.....

รายละเอียดอื่นๆ

ข. ชื่อ อายุ ปี อาชีพ

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงาน..... โทร.....

สาเหตุรูปพรรณ.....

สถานที่ควรสืบหาตัว.....

รายละเอียดอื่นๆ

ค. ชื่อ อายุ ปี อาชีพ

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงาน..... โทร.....

สาเหตุรูปพรรณ.....

สถานที่ควรสืบหาตัว.....

รายละเอียดอื่นๆ

๔. กรณีไม่ทราบชื่อได้ระบุรายละเอียดเท่าที่ทราบพร้อมสาเหตุรูปพรรณโดยละเอียด

.....

.....

(๙) ของกลางที่ยึดได้ (ให้ระบุประเภท,จำนวน,ราคา,ค่าทดแทน พร้อม และรายละเอียดอื่นๆ

(๑๐) รายละเอียดของเหตุที่เกิดนอกเหตุ

(๑๑) อาวุธที่ใช้ในการกระทำผิด

ก. ประเภทค่าทดแทนโดยละเอียด.....

ข. ประเภทค่าทดแทนโดยละเอียด.....

ค. ประเภทค่าทดแทนโดยละเอียด.....

(๑๒) พาหนะที่ใช้

ก. ประเภทรายละเอียดเกี่ยวกับพาหนะ.....

ข. ประเภทรายละเอียดเกี่ยวกับพาหนะ.....

ค. ประเภทรายละเอียดเกี่ยวกับพาหนะ.....

(๑๓) พยานบุคคล

ก. ชื่ออายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทร.....

ทำงาน.....โทร.....

ค่าทดแทน.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ข. ชื่อ อายุ ปี อาชีพ

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงาน..... โทร.....

สาเหตุรูปพรรณ.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ค. ชื่อ อายุ ปี อาชีพ

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงาน..... โทร.....

สาเหตุรูปพรรณ.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

(14) พยานหลักฐานอื่นๆ

ด. สถานที่พบ.....

.....

ลักษณะที่พบ.....

ข. สถานที่พบ.....

.....

ลักษณะที่พบ.....

ค. สถานที่พบ.....

ลักษณะที่พบ.....

(15) แผนที่เกิดเหตุ

ลักษณะของสถานที่เกิดเหตุ.....

.....

.....

.....

.....

(16) ความเห็นความสงสัยเบื้องต้น.....

.....

.....

.....

เหตุผล.....

.....

(17) การสืบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว.....

(๑๘) จะใช้ดำเนินการอย่างไรต่อไป.....

(ลงชื่อ).....ผู้รายงาน
(.....)

(ตำแหน่ง).....
...../...../.....

แบบ สส.๕

รายงานการสืบสวนเฉพาะคดี (รายงานเพิ่มเติม)

สอ.....

คดีสืบสวนที่...../.....คดีรับคำร้องทุกข์ที่...../.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เสนอ.....

ข้าพเจ้า.....พร้อมกัน.....ได้ทำการสืบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่ง
ของ.....เมื่อวันที่...../...../.....ได้ผลสืบหน้าดังนี้

1. สืบสวนวันที่...../...../.....เวลา.....น. ถึงวันที่...../...../.....
เวลา.....น.

2. สถานที่ทำการสืบสวน.....

3. รายละเอียดของเหตุที่เกิดขึ้นที่ได้เพิ่มเติม (จากหัวข้อรายละเอียด ในแบบรายงานการสืบสวน
เบื้องต้นถึงเกิดเหตุ แบบ สส.๒ และรายงานเฉพาะในหัวข้อที่สืบสวนได้).....

4. ในชั้นต่อไปเห็นควรดำเนินการดังต่อไปนี้.....

(ลงชื่อ).....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบ สส.4

แบบบันทึกคำสั่งให้ปฏิบัติและการรายงานผลการสืบสวน

สค.....

ชื่อผู้สืบสวน 1)..... 2).....
3)..... 4).....

วันที่...../...../..... เวลา.....น. ถึงเวลา.....น.

การสืบและข่าวสาร ผลการปฏิบัติ

การสืบ.....

ข่าวสารข้อมูลที่ได้รับทราบเพื่อประกอบการปฏิบัติ.....

(ลงชื่อ).....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผนวก ๔

บันทึกการจับกุม

บันทึกที่

วันที่เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ (.....) เวลาประมาณ น. เจ้าพนักงานตำรวจประกอบด้วย

.....
.....
.....

ได้ร่วมกันจับกุมตัว

๑. นาย/นาง/น.ส..... อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่
.....หมู่ที่ ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... หมายเลขประจำตัวประชาชน

๒. นาย/นาง/น.ส..... อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่
.....หมู่ที่ ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... หมายเลขประจำตัวประชาชน

พร้อมของกลาง
.....
.....

จุดที่พบของกลาง
.....
.....

โดยแจ้งข้อกล่าวหาว่าให้ทราบฯ

เหตุในการจับ

จับตามหมายจับที่ลงวันที่เดือน.....พ.ศ..... ของศาล
☐ ซึ่งพนักงานตำรวจผู้จับกุมได้แสดงตนต่อผู้ถูกจับกุมแล้ว

เป็นผู้ถูกจับกระทำความผิดซึ่งหน้าดังบัญญัติไว้ใน มาตรา ๘๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา

☐ เมื่อพบผู้ถูกจับโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคล
หรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเครื่องมือ อาวุธ หรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถใช้ในการกระทำความผิด

☐ เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับผู้ถูกจับ ตามมาตรา ๖๖ (๒) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับได้

☐ เป็นการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหรือจะหลบหนีในระหว่างปล่อยตัวชั่วคราว ตามมาตรา๑๑๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

☐ บุคคลที่ถูกจับตามหมายจับหลบหนีหรือมีผู้ช่วยให้หลบหนีไปได้ ตามมาตรา ๖๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมได้แจ้งให้ผู้ถูกจับกุมทราบว่ามีสิทธิ ดังนี้

๑. มีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

๒. สิทธิที่จะพบปรึกษาทนายความหรือให้ผู้ที่จะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว

๓. สิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติหรือผู้ที่ไว้วางใจทราบถึงการจับกุม และสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก

๔. สิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำของตนได้ในชั้นสอบสวน

๕. สิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร

๖. สิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับได้นำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของสถานีตำรวจภูธรเมืองสุโขทัย ซึ่งเป็นที่ทำการของพนักงานสอบสวน ☐ แห่งท้องที่ที่ถูกจับ ☐ ผู้รับผิดชอบโดยทันที

เมื่อไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผู้ถูกจับทราบและเข้าใจข้อกล่าวหาดีแล้วโดยตลอด

☐ เป็นกรณีที่มีหมายจับ เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับได้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบ และอ่านข้อความในหมายจับให้ผู้ถูกจับฟังแล้ว

ผู้ถูกจับทราบข้อกล่าวหา รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับ และสิทธิของผู้ถูกจับดังกล่าวข้างต้นแล้ว

☐ ไม่ยอมให้การ

☐ ให้การ

☐ รับสารภาพ

☐ ปฏิเสธ

สถานที่จับกุม วันที่เดือน.....

พ.ศ.....เวลาประมาณน.

อนึ่ง ในการปฏิบัติหน้าที่ครั้งนี้ เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย โดยมีได้จงใจให้คำมั่นสัญญา บังคับ ชูเชิญ ให้สัญญา หลอกลวง ทรมาน หรือทำให้ผู้หนึ่งผู้ใด ได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ หรือทำให้ทรัพย์สินของผู้หนึ่งผู้ใดเสียหาย สูญหาย เสื่อมค่าหรือไร้ราคา แต่อย่างใด

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ถูกจับฟังและให้อ่านเองแล้วรับรองว่าถูกต้องตามความเป็นจริง พร้อมได้มอบสำเนาบันทึกการจับให้ผู้ถูกจับไว้ คนละ ๑ ฉบับแล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ)

ผู้ถูกจับ/รับมอบบันทึกแล้ว

(ลงชื่อ)

ผู้จับกุม/บันทึก/อ่าน/มอบบันทึกแล้ว

ผนวก ๕

บันทึกการจับกุม

บันทึกที่

วันที่เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ (.....) เวลาประมาณ น. เจ้าพนักงานตำรวจประกอบด้วย

.....
.....
.....

ได้ร่วมกันจับกุมตัว

๑. นาย/นาง/น.ส..... อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... หมายเลขประจำตัวประชาชน

๒. นาย/นาง/น.ส..... อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... หมายเลขประจำตัวประชาชน

พร้อมของกลาง

.....
.....

จุดที่พบของกลาง

.....
.....

โดยแจ้งข้อกล่าวหาว่าให้ทราบ

.....

เหตุในการจับ

☐ จับตามหมายจับที่ ลงวันที่ เดือน..... พ.ศ..... ของศาล ซึ่งพนักงานตำรวจ ผู้จับกุมได้แสดงตนต่อผู้ถูกจับกุมแล้ว

เป็นผู้ถูกจับกระทำความผิดซึ่งหน้าดังบัญญัติไว้ใน มาตรา ๘๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

☐ เมื่อพบผู้ถูกจับโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคล หรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเครื่องมือ อาวุธ หรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถใช้ในการกระทำความผิด

☐ เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับผู้ถูกจับ ตามมาตรา ๖๖ (๒) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับได้

☐ เป็นการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหรือจะหลบหนีในระหว่างปล่อยตัวชั่วคราว ตามมาตรา๑๑๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

☐ บุคคลที่ถูกจับตามหมายจับหลบหนีหรือมีผู้ช่วยให้หลบหนีไปได้ ตามมาตรา ๖๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมได้แจ้งให้ผู้ถูกจับกุมทราบว่ามีสิทธิ ดังนี้

๑. มีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

๒. สิทธิที่จะพบปรึกษาทนายความหรือให้ผู้ที่จะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว

๓. สิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติหรือผู้ที่ไว้วางใจทราบถึงการจับกุม และสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก

๔. สิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำของตนได้ในชั้นสอบสวน

๕. สิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร

๖. สิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับได้นำตัวผู้ถูกจับ ไปยังที่ทำการของสถานีตำรวจภูธรเมืองสุโขทัย ซึ่งเป็นที่ทำการของพนักงานสอบสวน ☐ แห่งท้องที่ที่ถูกจับ ☐ ผู้รับผิดชอบโดยทันที

เมื่อไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผู้ถูกจับทราบและเข้าใจข้อกล่าวหาดีแล้วโดยตลอด

☐ เป็นกรณีที่มีหมายจับ เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับได้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบ และอ่านข้อความในหมายจับให้ผู้ถูกจับฟังแล้ว

(๒)

ผู้ถูกจับทราบข้อกล่าวหา รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับ และสิทธิของผู้ถูกจับดังกล่าวข้างต้นแล้ว

☐ ไม่ยอมให้การ

☐ ให้การ

☐ รับสารภาพ

☐ ปฏิเสธ

สถานที่จับกุม วันที่เดือน.....

พ.ศ.....เวลาประมาณน.

อนึ่ง ในการปฏิบัติหน้าที่ครั้งนี้ เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย โดยมีได้จงใจให้คำมั่นสัญญา บังคับ ชูเชิญ ให้สัญญา หลอกลวง ทรมาน หรือทำให้ผู้หนึ่งผู้ใด ได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ หรือทำให้ทรัพย์สินของผู้หนึ่งผู้ใดเสียหาย สูญหาย เสื่อมค่าหรือไร้ราคา แต่อย่างใด

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ถูกจับฟังและให้อ่านเองแล้วรับรองว่าถูกต้องตามความเป็นจริง พร้อมได้มอบสำเนาบันทึกการจับให้ผู้ถูกจับไว้ คนละ ๑ ฉบับแล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ)

ผู้ถูกจับ/รับมอบบันทึกแล้ว

(ลงชื่อ)

ผู้จับกุม/บันทึก/อ่าน/มอบบันทึกแล้ว

ผนวก ๖

บันทึกการจับกุมผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือเยาวชน

สถานที่ทำบันทึก

.....

วัน/เดือน/ปี ที่บันทึก

.....

วัน/เดือน/ปี ที่จับกุม

.....

สถานที่จับกุม

.....

เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับ

.....

ได้แจ้งแก่ผู้ที่ถูกจับตามรายชื่อข้างล่างว่าเขาต้องถูกจับ

.....

.....

ได้แจ้งให้ผู้ถูกจับ ทราบว่า

๑. ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้
๒. ถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. ผู้ถูกจับมีสิทธิจะพบและปรึกษาทนายหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ
๔. ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมที่สามารถ

ดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมถูกจับ หรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด เจ้าพนักงานสามารถอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบว่า

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ถูกจับรับทราบสิทธิแล้ว () ไม่ขอดำเนินการตามข้อ ๔

() ขอดำเนินการตามข้อ ๔ และได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

() ขอให้การรับว่าเป็นบุคคลตามหมายจับ และยังไม่เคยถูกดำเนินคดีนี้มาก่อน

ในการจับกุมผู้ต้องหาครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้กระทำไปตามอำนาจและหน้าที่ โดย

☐ มีหมายจับ

☐ มีคำสั่งศาล

☐ กระทำความผิดซึ่งหน้าดังได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๐

☐ มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด

☐ เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้นตามมาตรา ๖๖ (๒) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้

☐ เป็นการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนีหรือจะหลบหนีในระหว่างถูกปล่อย

ชั่วคราว ตามมาตรา ๑๑๗

การปฏิบัติของเจ้าพนักงานผู้จับต่อเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับ กระทำโดย (ม.๖๙)

☐ แจ้งแก่เด็กหรือเยาวชนว่าเขาต้องถูกจับ

☐ แจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งสิทธิตามกฎหมายให้ทราบ

☐ กรณีมีหมายจับได้แสดงต่อผู้ถูกจับ

☐ นำตัวไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับทันที

☐ แจ้งเหตุแห่งการจับกุมให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การ

ซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย กรณีอยู่ด้วยในขณะที่จับกุม / ในโอกาสแรกเท่าที่สามารถทำได้

ทำบันทึกการจับกุม โดยแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ และได้กระทำต่อหน้า ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอยู่ด้วย ในกรณีที่ขณะทำบันทึกมีบุคคลดังกล่าวอยู่ด้วย

ในการจับกุมและควบคุมได้กระทำโดยละมุนละม่อม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และไม่เป็นการประจานมิได้ใช้วิธีการเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อความปลอดภัยของเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับหรือบุคคลอื่น และมีได้ใช้เครื่องพันธนาการแก่เด็ก

เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับได้อ่านบันทึกให้ผู้ถูกจับฟังแล้วและผู้ถูกจับได้อ่านด้วยตนเองแล้ว รับว่าถูกต้องและได้มอบสำเนาบันทึก การจับกุมให้แก่ผู้ถูกจับเรียบร้อยแล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ)ผู้ปกครอง (ถ้ามี)

(ลงชื่อ)ผู้จับกุม

(ลงชื่อ)ผู้จับกุม

(ลงชื่อ)ผู้จับกุม

(ลงชื่อ)ผู้จับกุม

(ลงชื่อ)ผู้จับกุม

(ลงชื่อ)ผู้จับกุม/บันทึก

ผนวก ๗

บันทึกการตรวจค้น

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกนี้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า วันที่ (.....) เวลา.....น.

เจ้าพนักงานตำรวจ โดยมี.....ตำแหน่ง.....พร้อมด้วย

.....กับพวกตั้งรายชื่อตามท้ายบันทึกนี้

ได้ร่วมกันนำหมายค้นของศาล.....ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มาเพื่อทำการตรวจค้นบ้านของ.....เลขที่.....หมู่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....มาถึงบ้านพบ.....

อยู่บ้านเลขที่ดังกล่าว จึงได้แจ้งข้อความในหมายให้ทราบและส่งหมายให้ตรวจดูแล้ว ก่อนทำการตรวจค้น

เจ้าพนักงานตำรวจทุกคนได้แสดงความบริสุทธิ์ให้.....เจ้าของบ้าน หรือผู้ครอบครองดูจน

เป็นที่น่าพอใจแล้วจึงทำการตรวจค้น โดยมีเจ้าของบ้านหรือผู้ครอบครองเป็นผู้ยินยอม และเป็นผู้นำพาตรวจ

ค้นบ้าน และบริเวณบ้านตลอดเวลาการตรวจค้น

ผลการตรวจค้น.....

ได้เสร็จสิ้นการตรวจค้น เวลา.....น. หลังทำการตรวจค้นเสร็จสิ้น เจ้าพนักงานตำรวจทุกคนได้

แสดงความบริสุทธิ์ให้.....เจ้าของบ้านหรือผู้ครอบครองดูจนเป็นที่น่าพอใจอีก

ครั้งหนึ่งแล้วเหตุเกิด.....

อนึ่งในการตรวจค้น / จับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานตำรวจทุกคนได้กระทำไปตามอำนาจหน้าที่ มิได้บังคับขู่เข็ญ ทำอันตรายแก่กายหรือจิตใจผู้ใด หรือทำให้ทรัพย์สินของผู้ใดเสียหาย สูญหายหรือเสื่อมค่าแต่ประการใด อีกทั้งมิได้เรียกร้องเอาทรัพย์สินจากผู้ใดมาเป็นประโยชน์ส่วนตนแต่อย่างใด อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....เจ้าของบ้าน / ผู้ต้องหา / นำตรวจค้น

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจค้น / จับกุม

(ลงชื่อ).....พยาน / ตรวจค้น

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน / บันทึก / อ่าน

บัญชีทรัพย์สินประกอบบันทึกการตรวจค้น

ลำดับ	รายการทรัพย์สิน	จำนวน/น้ำหนัก	ราคา	สภาพ/ตำหนิ	จุดที่พบ	หมายเหตุ

ข้าฯ ขอรับรองว่าทรัพย์สินตามรายการดังกล่าวข้างต้น เป็นทรัพย์สินที่ผู้ตรวจค้นพบและยึดไว้ตามบันทึกการตรวจค้นและหมายค้นของศาล.....ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....จริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ครอบครอง/ผู้นำการตรวจค้น

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจค้น/บันทึก/อ่าน

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจค้น

(ลงชื่อ).....พยาน(ถ้ามี) (ลงชื่อ).....พยาน(ถ้ามี)

ได้รับสำเนาบันทึกการตรวจค้นนี้ไว้แล้ว

(ลงชื่อ).....เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่

(.....)

...../...../.....

ผนวก ๘

บันทึกการค้นโดยไม่มีหมายค้น

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ (.....) เวลาประมาณ.....น. เจ้าพนักงานตำรวจ คือ

..... ตำแหน่ง.....เป็นหัวหน้าในการค้น พร้อมด้วยเจ้าพนักงาน
ตำรวจ คือ.....

.....

.....รวม.....นาย

ได้ร่วมกันค้น.....เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เหตุที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ร่วมกันตรวจค้นที่สถานที่ดังกล่าว เนื่องจากมีเหตุที่จะเข้าค้นได้โดยไม่ต้องมีหมาย
ค้น คือ

☐ เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในที่รโหฐาน หรือมีเสียง หรือพฤติกรรมอื่นใดอันแสดงได้ว่ามี
เหตุร้ายเกิดขึ้นในที่รโหฐานนั้น

☐ เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่รโหฐาน

☐ เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปหรือมีเหตุอันแน่นแฟ้น ควรสงสัย
ว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่รโหฐานนั้น

☐ เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสิ่งของที่มิใช่เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือ
ได้ใช้หรือมิใช่ไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิดได้ซ่อน
หรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้สิ่งของนั้นจะถูก
โยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน

☐ เมื่อที่รโหฐานนั้นผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าบ้าน และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับตามมาตรา ๗๘
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เจ้าพนักงานตำรวจได้แสดงนาม ตำแหน่ง และได้สั่งให้ นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

ซึ่งเป็น ☐ เจ้าของ ☐ คนซึ่งอยู่ในนั้น ☐ ผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้น

ยินยอมและเชื่อเชิญให้เข้าไปโดยมิหวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในอันที่จะจัดการค้น
ก่อนลงมือค้นเจ้าพนักงานตำรวจผู้ค้นได้แสดงความบริสุทธิ์ให้ นาย/นาง/นางสาว.....

ดูจนเป็นที่พอใจแล้วจึงได้ค้นต่อหน้า นาย/นาง/นางสาว.....

เริ่มค้นเมื่อวันที่.....เวลา.....น.

ผลการตรวจค้นปรากฏว่า.....
.....
.....
.....
.....
.....

โดยเจ้าของ ผู้ครอบครองสถานที่ที่ทำการตรวจค้น หรือพยาน ได้ตรวจดูสิ่งของที่ค้นได้ดังกล่าวแล้ว รับรองว่าเป็นสิ่งของที่ค้นได้จากสถานที่และจุดที่ค้นพบดังกล่าวจริง เจ้าพนักงานตำรวจจึงได้ยึด และจัดการ ห่อบรรจุหีบห่อตีตราไว้ หรือทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญแล้ว เสร็จสิ้นการค้นเวลา.....น. ของวันเดียวกันได้ หลังจากค้นแล้วได้แสดงความบริสุทธิ์ ให้ผู้นำการค้น/พยานดูจนพอใจอีกครั้ง จึงทำ บันทึกการค้นต่อหน้าผู้นำการตรวจค้น/พยานดังกล่าว

อนึ่ง ในการค้นครั้งนี้เจ้าพนักงานตำรวจผู้ค้นมิได้กระทำการใดๆ ให้ผู้หนึ่งผู้ใดได้รับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ แต่อย่างใด หรือทำให้ทรัพย์สินของผู้ใดเสียหาย สูญหาย เสื่อมค่า ไร้ราคา หรือกระจัดกระจาย แต่ประการใด และมีได้ยึดเอาหรือเรียกร้องเอาทรัพย์สินใดๆ มาเป็นประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่นแต่อย่างใด

เจ้าพนักงานตำรวจผู้ค้นได้บันทึกรายละเอียดแห่งการค้น และจัดทำบัญชีสิ่งของที่ค้นได้ไว้แล้ว และ จะรีบส่งบันทึกและบัญชีดังกล่าวพร้อมสิ่งของที่ยึดมาไปยัง สถานีตำรวจภูธรเมืองสุโขทัย เพื่อดำเนินการต่อไป

☐ เป็นกรณีการค้นโดยไม่มีหมาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ (๔) เจ้าพนักงานตำรวจ ได้มอบสำเนาบันทึกการตรวจค้น และบัญชีสิ่งของที่ได้จากการค้น อย่างน้อย ๑ ชุด ให้แก่นาย/นาง/นางสาว..... รับไว้เรียบร้อยแล้ว

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้องตามความเป็นจริง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....เจ้าของ/ผู้ครอบครองสถานที่
(.....)

ลงชื่อ.....คนซึ่งอยู่ใน/ผู้รักษาสถานที่ที่ค้น
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้แทน/พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ค้น

ลงชื่อ.....ผู้ค้น

ลงชื่อ.....ผู้ค้น

ลงชื่อ.....ผู้ค้น/บันทึก/อ่าน

บัญชีสิ่งของที่ได้จากการค้น

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สถานที่ค้น เลขที่.....หมู่ที่.....ตโรค/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ลำดับ	รายการ	จำนวน	จุดที่ค้นพบ	หมายเหตุ
๑.				
๒.				
๓.				

เจ้าพนักงานตำรวจได้ยึดสิ่งของตามบัญชี จำนวน.....รายการ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการสิ่งของ จำนวน.....รายการ ตามบัญชีรายละเอียดที่เจ้าพนักงานตำรวจได้จัดทำขึ้นเป็นสิ่งของที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ค้นพบใน.....เลขที่.....

หมู่ที่.....ตโรค/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ข้าพเจ้าเป็น ☐ เจ้าของ ☐ ผู้ครอบครองสถานที่ ☐ บุคคลในครอบครัว

☐ บุคคลอื่นซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจได้ร้องขอมาเป็นพยาน

ซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจจึงได้ค้น ยึด และจัดการห่อบรรจุหีบห่อตีตราไว้ หรือทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

และจัดทำ บัญชีต่อหน้าข้าพเจ้าจริง

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ นาย/นาง/นางสาว.....ฟังแล้วรับรองว่า

ถูกต้องตามความเป็นจริง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....เจ้าของ/ผู้ครอบครองสถานที่

ลงชื่อ.....บุคคลในครอบครัว

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....ผู้ค้น

ลงชื่อ.....ผู้ค้น

ลงชื่อ.....ผู้ค้น

ลงชื่อ.....ผู้ค้น/บันทึก/อ่าน

หมายเหตุ เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่ไม่ยอมลงลายมือชื่อ จึงบันทึกไว้

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

บันทึกแสดงเหตุผลที่เข้าค้ำโดยไม่มีหมายค้ำ

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แสดงเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้ำได้

เรียน นาย/นาง/นางสาว.....ผู้ครอบครองสถานที่ที่ถูกค้ำ

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลาประมาณ.....น.

เจ้าพนักงานตำรวจคือ..... ตำแหน่ง.....

เป็นหัวหน้าในการค้ำ พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจที่มีรายชื่อแนบท้ายบันทึกการค้ำ รวม.....คน

ได้เข้าค้ำ.....เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เนื่องจากมีพยานหลักฐานตามสมควรว่า (สิ่งของตามมาตรา ๙๒ (๔)).....

ได้ซ่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้ง

ซึ่งเป็นเหตุอันควรเชื่อว่า เนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้ำมาได้ สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้าย หรือทำลายเสียก่อน ซึ่งเป็นเหตุยกเว้นให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจค้ำในที่รโหฐานได้โดยไม่ต้องมีหมายค้ำ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๒ (๔)

รายละเอียดแห่งการค้ำปรากฏตามสำเนาบันทึกการค้ำ และสำเนาบัญชีทรัพย์สินที่ได้จากการค้ำ ซึ่งได้ส่งมาพร้อมหนังสือนี้แล้ว เอกสารรวม.....แผ่น

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำ

(.....)

ตำแหน่ง.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โทรศัพท์

ที่ วันที่.....

เรื่อง รายงานเหตุผล และผลการค้นโดยไม่มีหมายค้น

เรียน (ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไป ๑ ชั้น)

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลาประมาณ.....น.

เจ้าพนักงานตำรวจคือ..... ตำแหน่ง.....

เป็นหัวหน้าในการค้น พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจที่มีรายชื่อแนบท้ายบันทึกการค้น รวม.....คน

ได้เข้าค้น.....เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ซึ่งมี นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

เป็นเจ้าของบ้าน/ผู้ครอบครองสถานที่ โดยไม่มีหมายค้น เนื่องจากมีพยานหลักฐานตามสมควรว่า (สิ่งของ
ตามมาตรา ๙๒ (๔)).....

.....
ซึ่งเป็นเหตุอันควรเชื่อว่า เนื่องจากการเน้นย้ำว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้าย หรือ
ทำลายเสียก่อน ซึ่งเป็นเหตุยกเว้นให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจค้นในที่รโหฐานได้โดย
ไม่ต้องมีหมายค้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๒ (๔)

เจ้าพนักงานตำรวจผู้ค้นได้มอบสำเนาทะเบียนการค้น บัญชีสิ่งของที่ได้จากการค้น และ
บันทึกแสดงเหตุผลในการค้นโดยไม่มีหมายค้น ให้กับ นาย/นาง/นางสาว.....
ไว้เรียบร้อยแล้ว

รายละเอียดแห่งการค้นปรากฏตามสำเนาทะเบียนการค้น และสำเนาบัญชีทรัพย์สินที่ได้จาก
การค้นซึ่งได้ส่งมาพร้อมหนังสือนี้แล้ว เอกสารรวม.....แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ.....ผู้ค้น

(.....)

ตำแหน่ง.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โทรศัพท์

ที่ วันที่

เรื่อง รายงานเหตุผล และผลการคั่นโดยไม่มีหมายคั่น

เรียน (ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไป ๑ ชั้น)

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลาประมาณ.....น.

เจ้าพนักงานตำรวจคือ..... ตำแหน่ง.....

เป็นหัวหน้าในการคั่น พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจที่มีรายชื่อแนบท้ายบันทึกการคั่น รวม.....คน

ได้เข้าคั่น.....เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ซึ่งมี นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

เป็นเจ้าของบ้าน/ผู้ครอบครองสถานที่ โดยไม่มีหมายคั่น เนื่องจากมีพยานหลักฐานตามสมควรว่า (สิ่งของตาม
มาตรา ๙๒ (๔)).....

.....
ซึ่งเป็นเหตุอันควรเชื่อว่า เนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายคั่นมาได้ สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้าย หรือทำลาย
เสียก่อน ซึ่งเป็นเหตุยกเว้นให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจคั่นในที่รื้อฐานได้โดย
ไม่ต้องมีหมายคั่น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๒ (๔)

เจ้าพนักงานตำรวจผู้คั่นได้มอบสำเนาบันทึกการคั่น บัญชีสิ่งของที่ได้จากการคั่น และบันทึกแสดง
เหตุผลในการคั่นโดยไม่มีหมายคั่น ให้กับ นาย/นาง/นางสาว.....

ไว้เรียบร้อยแล้ว

รายละเอียดแห่งการคั่นปรากฏตามสำเนาบันทึกการคั่น และสำเนาบัญชีทรัพย์สินที่ได้จาก

การคั่นซึ่งได้ส่งมาพร้อมหนังสือนี้แล้ว เอกสารรวม.....แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ.....ผู้คั่น

(.....)

ตำแหน่ง.....

การรักษาสถานที่เกิดเหตุในหน้าที่ของสายตรวจ

ความรู้ทั่วไปในการรักษาสถานที่เกิดเหตุในหน้าที่ของสายตรวจ

ความหมายของสถานที่เกิดเหตุ

หมายถึงสถานที่ที่มีการกระทำผิดเกิดขึ้น และสามารถหาพยานวัตถุได้ด้วยซึ่งจะทำให้ผู้ไปตรวจสถานที่เกิดเหตุสามารถอ่านสภาพของสถานที่เกิดเหตุได้ว่าใครควรจะเป็นผู้กระทำความผิด ทำอย่างไรด้วยวิธีการใด เมื่อเวลาอะไร และประสงค์ต่ออะไร

ความสำคัญของการรักษาสถานที่เกิดเหตุ

- เป็นแหล่งข้อมูลที่นำไปสู่การสืบสวน สอบสวน เพื่อให้ทราบหรือรู้ตัวผู้กระทำความผิด นำไปสู่การสืบสวนจับกุม
- เป็นการรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวน เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาล
- เป็นการประโยชน์ ในการตรวจสถานที่เกิดเหตุของเจ้าหน้าที่วิทยาการตำรวจ
- เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจและสั่งการ วิเคราะห์เหตุการณ์ของผู้บังคับบัญชา
- เป็นการป้องกันเหตุซ้ำซ้อนที่อาจเกิดขึ้น
- เป็นการป้องกันการทำลายพยานหลักฐาน

แนวทางการปฏิบัติในการรักษาสถานที่เกิดเหตุของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ

หลักการปฏิบัติในการรักษาสถานที่เกิดเหตุ

- ก่อนเกิดเหตุ
- ขณะเกิดเหตุ
- หลังเกิดเหตุ (เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจรักษาสถานที่เกิดเหตุ)
- การประเมินผลการปฏิบัติ

หลักการปฏิบัติก่อนเกิดเหตุ

๑. ผู้บังคับบัญชาต้องอบรม ปล่อยแถวสายตรวจ พร้อมกับสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการรักษาสถานที่เกิดเหตุออกปฏิบัติหน้าที่
๒. ต้องมีการเตรียมความพร้อมเจ้าหน้าที่สายตรวจในเรื่องของเครื่องมืออุปกรณ์ในการออกตรวจ

๒.๑ รถยนต์สายตรวจ ต้องมีอุปกรณ์ สายกันที่เกิดเหตุ, กรวยยางสีส้ม, ถุงมือ, ผ้าปิดจมูก, ไฟฉาย, เครื่องเป่าเสียง, อุปกรณ์พยาบาลเบื้องต้น, กระบอง เป็นต้น ซึ่งจะต้องเก็บอุปกรณ์ไว้ในกระเป๋า ที่สามารถเคลื่อนที่ได้สะดวก และพร้อมในการนำไปใช้

๒.๒ สายตรวจที่เป็นสายตรวจจรจักรยานยนต์ ต้องมีอุปกรณ์ประจำกาย, อาวุธปืน, วิทยุสื่อสาร ที่มีคุณภาพ, ถุงมือ, ผ้าปิดจมูก, ไฟฉาย, กระบอง และเครื่องมือสื่อสาร(โทรศัพท์) ในรูปแบบสมาร์ทโฟนที่สามารถบันทึกภาพและส่งภาพตามช่องทางสื่อสาร เช่น ไลน์ ได้สะดวกและรวดเร็ว

๒.๓ สายตรวจเดินเท้า ต้องมีอุปกรณ์ประจำกายเช่นเดียวสายตรวจจรจักรยานยนต์

๓. มีการซักซ้อมการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอของสายตรวจในการรักษาสถานที่เกิดเหตุ

หลักการปฏิบัติขณะเกิดเหตุ

๑. เมื่อได้รับแจ้งเหตุต้องรีบไปยังสถานที่เกิดเหตุให้เร็วที่สุด ตามกำหนดกรอบระยะเวลาเดินทาง ไปถึงที่เกิดเหตุ

๒. สายตรวจที่ถึงสถานที่เกิดเหตุให้ทำหน้าที่เป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์

๓. การจัดกำลังและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔. การปิดล้อมและรักษาสถานที่เกิดเหตุ

๕. การซักถามพยาน และเหตุการณ์เบื้องต้น ว่ารู้เบื้องต้นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

๖. ค้นหา ดูแลและจัดการพยานที่เกี่ยวข้องกับคดีที่เกิดขึ้นในระหว่างรอให้การต่อพนักงานสอบสวน และผู้บังคับบัญชา

๗. การบันทึกภาพในที่เกิดเหตุ โดยบันทึกในภาพมุมกว้างให้เห็นสถานที่เกิดเหตุได้ทั่วถึง และภาพตรง จุดเกิดเหตุ จุดที่พบวัตถุพยาน ของกลาง หรือสภาพศพ และอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อคดี

ภาพแสดงถึงการรักษาสถานที่เกิดเหตุของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ

หลักการปฏิบัติเมื่อเสร็จสิ้นการรักษาสถานที่เกิดเหตุ

๑. การเสร็จสิ้นการรักษาสถานที่เกิดเหตุ ก็ต่อเมื่อ

๑.๑ พนักงานสอบสวนเสร็จสิ้นภารกิจหน้าที่ในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ และสั่งการให้มีการเลิกรักษาสถานที่เกิดเหตุ

๑.๒ ผู้บังคับบัญชาสูงสุดในที่เกิดเหตุได้สั่งการให้ยกเลิกรักษาสถานที่เกิดเหตุ

การประเมินผลการปฏิบัติ

๑. รวบรวมรายงานของสายตรวจ
๒. ผู้บังคับบัญชาที่อบรมปล่อยแถวนำข้อมูลที่ได้จากรายงานมาวิเคราะห์ การปฏิบัติ แล้วนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข
๓. วางแผน กำหนดภารกิจในการปฏิบัติสายตรวจทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว
๔. จัดทำปฏิทินหรือแผนการปฏิบัติของสายตรวจแต่ละรอบ

ภาพแสดงการวิเคราะห์ และ
ประเมินผลการปฏิบัติของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ

รูปแบบการรักษาสถานที่เกิดเหตุ

รูปแบบการรักษาสถานที่เกิดเหตุ

- คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์
- คดีประทุษร้ายต่อชีวิต
- คดีอุบัติเหตุจราจร
- คดีเหตุระเบิด

๑) กรณียังไม่ระเบิด

๒) กรณีระเบิด

รูปแบบการรักษาสถานที่เกิดเหตุคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์

๑. ให้รีบไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว และรีบรายงานเหตุการณ์เบื้องต้นโดยเร็ว
๒. เมื่อถึงที่เกิดเหตุ ให้แนะนำให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องออกไปจากที่เกิดเหตุและ รักษาสถานที่เกิดเหตุไว้ จนกว่าพนักงานสอบสวนสั่งให้ยกเลิกการปฏิบัติ หรือผู้มีอำนาจสูงสุดในที่เกิดเหตุ
๓. ประชาสัมพันธ์ และห้ามผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปยังที่เกิดเหตุ
๔. อย่าให้ผู้ใดทำลายวัตถุพยาน เช่น ตะตองวัตถุพยานที่มีผิวเรียบ โลหะและกระจกเฟออร์นิเจอร์ในสถานเกิดเหตุ
๕. ช่วยเหลือพนักงานสอบสวนโดยสอบถามเจ้าของทรัพย์และพยานผู้รู้เห็นบริเวณที่เกิดเหตุ เพื่อไปสู่การสกัดจับคนร้าย
๖. บันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ในคดี
 - ๖.๑ ผู้แจ้งเหตุ
 - ๖.๒ ผู้พบเหตุ
 - ๖.๓ ผู้เสียหาย
 - ๖.๔ ผู้กระทำผิด
 - ๖.๕ ประจักษ์พยาน
 - ๖.๖ ผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

รูปแบบการรักษาสถานที่เกิดเหตุคดีประทุษร้ายต่อชีวิต

๑. ให้รีบไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว และรีบรายงานเหตุการณ์เบื้องต้นยังศูนย์วิทยุโดยเร็ว
๒. เมื่อถึงที่เกิดเหตุ ให้ตรวจสอบว่าผู้ถูกทำร้ายถึงแก่ชีวิตหรือไม่ หากยังไม่เสียชีวิตให้รีบปฐมพยาบาลช่วยเหลือเบื้องต้นแล้วนำส่งโรงพยาบาล
๓. ให้รักษาสถานที่เกิดเหตุ ห้ามไม่ให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปยังที่เกิดเหตุ
๔. สอบถามผู้เห็นเหตุการณ์ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และข้อมูลผู้กระทำผิด แล้วแจ้งข้อมูลคนร้ายให้ศูนย์วิทยุทราบโดยเร็ว
๕. กรณีเกิดเหตุบนถนนที่มีการจราจรหนาแน่นให้คู่ตรวจจัดการจราจร ในเบื้องต้น

รูปแบบการรักษาสถานที่เกิดเหตุคดีอุบัติเหตุจราจร

๑. ให้รีบไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว และรีบรายงานเหตุการณ์เบื้องต้นยังศูนย์วิทยุโดยเร็ว
๒. เมื่อถึงที่เกิดเหตุ ให้ตรวจสอบว่าผู้ว่าประสบเหตุถึงแก่ชีวิตหรือไม่ หากยังไม่เสียชีวิต ให้รีบปฐมพยาบาลช่วยเหลือเบื้องต้น แล้วนำส่งโรงพยาบาลโดยเร็ว
๓. ให้รักษาสถานที่เกิดเหตุ ประชาสัมพันธ์ และห้ามไม่ให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปยังที่เกิดเหตุ
๔. จัดการและอำนวยความสะดวกด้านการจราจรในเบื้องต้น
๕. ในกรณีสถานที่เกิดเหตุ มีการจราจรหนาแน่นและมีความจำเป็นต้องเคลื่อนย้ายยานพาหนะออกจากที่เกิดเหตุ ให้แจ้งขออนุญาตร้อยเวรสอบสวนจัดทำเครื่องหมายและเคลื่อนย้ายยานพาหนะออกจากจุดเกิดเหตุ

รูปแบบการรักษาสถานที่เกิดเหตุคดีเหตุระเบิด (กรณียังไม่ระเบิด)

๑. ให้รีบไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว และรีบรายงานเหตุการณ์เบื้องต้นยังศูนย์วิทยุโดยเร็ว
๒. ให้ประเมินสถานการณ์ก่อนจะเข้าจุดเกิดเหตุ ในกรณีเป็นพื้นที่ ภ.๙ และ ศชต.ให้เพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ
๓. กันประชาชนและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนออกห่างจากจุดเกิดเหตุมากที่สุด
๔. อย่าแตะต้องวัตถุระเบิด และห้ามเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด
๕. ขอสนับสนุนอุปกรณ์ที่สามารถสนับสนุนชุดเก็บกู้ (EOD)
๖. แจ้งให้ศูนย์วิทยุ ขอสนับสนุนผู้ชำนาญการเกี่ยวกับวัตถุระเบิดมาดำเนินการ
๗. ประชาสัมพันธ์ห้ามไม่ให้มีการใช้วิทยุรับ-ส่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือวัตถุที่อาจทำให้วงจรระเบิดทำงาน โดยเฉพาะพื้นที่ ภ.๙ และ ศชต.
๘. จัดเตรียมเชือกกัน กันบริเวณที่เกิดเหตุ โดยพิจารณาตามสภาพพื้นที่ให้เกิดความปลอดภัยสูงสุด
๙. ให้รักษาสถานที่เกิดเหตุ กันที่เกิดเหตุ จนกว่าจะมีการเก็บกู้วัตถุเสร็จสิ้น และพนักงานสอบสวนตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเรียบร้อย

รูปแบบการรักษาสถานที่เกิดเหตุคดีเหตุระเบิด (กรณีระเบิด)

๑. ให้รีบไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว และรีบรายงานเหตุการณ์เบื้องต้นยังศูนย์วิทยุโดยเร็ว
๒. ให้ประเมินสถานการณ์ก่อนจะเข้าจุดเกิดเหตุ ในกรณีเป็นพื้นที่ ภ.๙ และ ศชต.ให้เพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ
๓. ขณะเดินทางไปยังที่เกิดเหตุให้สังเกตบุคคลและยานพาหนะต้องสงสัยที่ออกมาจากที่เกิดเหตุ เพราะอาจเป็นคนที่ก่อเหตุแล้วหลบหนี
๔. กันที่เกิดเหตุ กันประชาชนและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนออกห่างจากจุดเกิดเหตุมากที่สุด
๕. รักษาสถานที่เกิดเหตุ ทั้งในแนวตั้งและทางราบ
๖. ห้ามเจ้าหน้าที่สายตรวจ และผู้ที่ไม่มีหน้าที่เคลื่อนย้ายวัตถุต่าง ๆ ที่อยู่ในที่เกิดเหตุ
๗. จำกัดพื้นที่สื่อมวลชนให้อยู่ในพื้นที่เหมาะสม
๘. สดับ รับฟังข้อมูลข่าวสารจากประชาชนที่มาดูเหตุการณ์
๙. แจ้งศูนย์วิทยุให้ผู้ชำนาญการเกี่ยวกับวัตถุระเบิดมาตรวจสอบโดยเร็ว
๑๐. กรณีมีการระเบิดเป็นสถานที่ราชการ หรือที่พักของบุคคลสำคัญให้รีบเข้าทำการอารักขาบุคคลสำคัญ โดยขอกำลังสนับสนุนจากหัวหน้าสายตรวจ

เทคโนโลยีกับงานสายตรวจ

จุดประสงค์ในการเรียนการสอน

๑. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม รู้จัก และใช้ เทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน
๒. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม รู้จักเทคโนโลยีของโลกปัจจุบัน และ ที่บุคคลอื่นอาจใช้ตรวจสอบการทำงานของตำรวจ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผู้เข้ารับการอบรม มีจิตสำนึกในการที่จะเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม

เนื้อหาวิชา

๑. เทคโนโลยีสำหรับการสืบค้นข้อมูล
๒. เทคโนโลยีระบบตำแหน่งสายตรวจอัตโนมัติ
๓. เทคโนโลยีสำหรับกำกับดูแลสายตรวจ
๔. เทคโนโลยีสำหรับการสื่อสารข้อมูล
๕. เทคโนโลยีสำหรับการประชุม
๖. เทคโนโลยีสำหรับการถ่ายภาพและเก็บประวัติบุคคล
๗. เทคโนโลยีสำหรับการนำทาง
๘. ระบบโทรทัศน์วงจรปิด
๙. ระบบ Social Network
๑๐. การปักหมุดจุดเกิดอาชญากรรมใน Google Map
๑๑. การตรวจสอบจุดตั้งด่านด้วย Trapster Application
๑๒. Spy Camera

เทคโนโลยีสำหรับการสืบค้นข้อมูล

ในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันปราบปราม ผู้ปฏิบัติระดับต่าง ๆ จำเป็นจะต้องมีข้อมูล สำหรับสนับสนุนการปฏิบัติงาน ที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) ข้อมูลทะเบียนยานพาหนะ ข้อมูลใบขับขี่ ข้อมูลรถหาย
- ๒) ข้อมูลทะเบียนราษฎร
- ๓) ข้อมูลหมายจับ
- ๔) สถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้น

เทคโนโลยีสำหรับการสืบค้นข้อมูล ได้แก่

๑. ระบบ POLIS
๒. ระบบ SMS ของ ตร.
๓. ระบบฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์

ระบบ POLIS

การสืบค้นข้อมูลสมัยก่อน โดยเฉพาะก่อนปี พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นไปด้วยความล่าช้ามาก จะมี ก็เพียงการเชื่อมโยงฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ มาจากกรมการปกครองให้กับหน่วยงานใน ตร. บางหน่วยงานนั้นจนกระทั่ง ตร. ได้มีโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศกรมตำรวจ (Police Information System : POLIS) โดยลงนามในสัญญาว่าจ้างให้ บริษัท CDG เป็นผู้พัฒนาระบบ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๙ และเริ่มใช้งานได้เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นมา

POLIS จึงเป็นฐานข้อมูลที่ค่อนข้างจะเป็นระบบฐานแรกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่อยู่ในฐานข้อมูล POLIS มี ๒ ส่วน คือ

๑. ข้อมูลที่เชื่อมโยงจากหน่วยงานอื่น ได้แก่

๑.๑ ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จากกรมการปกครอง ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความแม่นยำสูงสุด เพราะทันทีบุคคลใด ดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนราษฎร์ ข้อมูลในฐานข้อมูลจะถูกเปลี่ยนแปลงเป็นปัจจุบันทันที

๑.๒ ข้อมูลทะเบียนยานพาหนะ และข้อมูลใบขับขี่ จากกรมการขนส่งทางบก

๒. ข้อมูลของ ตร.เอง ได้แก่

๒.๑ ข้อมูลหมายจับ

๒.๒ ข้อมูลสถิติคดี

ข้อมูลในส่วนของ ตร. ยังมีปัญหาถึงความทันสมัยของข้อมูลอยู่บ้าง เนื่องจากเจ้าหน้าที่มักจะไม่ได้บันทึกข้อมูลทันทีที่มีข้อมูลเกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลง เช่น ออกหมายจับแล้ว แต่ยังไม่ได้นบันทึกในระบบ หรือหมายจับที่มีการจับกุมตัวแล้วแต่ยังไม่ได้ออหมายในระบบ เป็นต้น เพราะฉะนั้นต้องสร้างมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ให้มีการบันทึกข้อมูลทันทีที่มีข้อมูลเกิด หรือเปลี่ยนแปลง

การสืบค้นข้อมูลในระบบ POLIS ซึ่งเป็นระบบปิด ผู้ใช้งานจะต้องยื่นขออนุญาตเข้าใช้งานระบบจากศทก. ก่อน เมื่อได้รับ Username และ Password แล้ว จึงจะเข้าระบบได้

การเข้าระบบ ได้ ๓ วิธี คือ

๑. ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับระบบเครือข่าย POLIS เอง

๒. เชื่อมต่อผ่านระบบ VPN (Virtual Private Network) โดยสามารถเข้าใช้งานระบบ POLIS ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้เลยซึ่งทางบก.สสท.ได้จัดทำระบบ VPN สำหรับให้บริการขึ้นและจะต้องมีการลงทะเบียนสมัครใช้งานก่อน ผ่านทางเว็บไซต์ <http://km.police.go.th> แต่ก็มีข้อจำกัดเรื่องจำนวนสมาชิก ที่สามารถให้บริการได้จำกัดจำนวนเพียงประมาณ ๑,๐๐๐ คน เท่านั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการเสนอ ของงบประมาณขยายการให้บริการ

๓. ผ่านระบบโทรศัพท์ Smart Phone (ติดตั้งแอปพลิเคชัน Mobile Checkpoint สามารถค้นหาข้อมูลได้ ๓ ระบบฐานข้อมูล คือ หมายจับ ทะเบียนรถ และใบขับขี่ โดยต้องสมัครใช้งานกับ ศทก. ก่อน และกำหนดสิทธิการอนุญาตให้แกระดับ พ.ต.ท. ขึ้นไป

ระบบ SMS หมายจับ ของ ตร.

เป็นระบบการตรวจสอบข้อมูลหมายจับ และรกรหายผ่านระบบ SMS ของโทรศัพท์มือถือโดย ภ. ๗ เป็นผู้ริเริ่มนำระบบนี้มาใช้เป็นครั้งแรก ต่อมา ตร.จึงมีการขยายการใช้งานไปทั่วประเทศ โดยร่วมกับผู้ให้บริการโทรศัพท์มือถือในการใช้งานร่วมกัน และต้องมีการลงทะเบียนขอใช้งานกับ ศทก. ก่อน จึงจะเข้าใช้งานได้

การใช้งานเมื่อต้องการตรวจสอบว่าบุคคลใด มีหมายจับหรือไม่ ก็พิมพ์ชื่อ-นามสกุล หรือเลขประจำตัว ๑๓ หลัก หรือกรณีต้องการตรวจสอบว่ายานพาหนะต้องสงสัยเป็นรถที่ถูกขโมยมาหรือไม่ ก็พิมพ์หมายเลขทะเบียนรถ ส่ง SMS ไปยังหมายเลข ๔๕๑๔๗๗๗ ของ AIS ระบบฐานข้อมูลก็จะตรวจสอบข้อมูลและแจ้งผลกลับมาภายในเวลา ๓-๕ วินาที (ขณะนี้สามารถใช้ได้เฉพาะผู้ให้บริการโทรศัพท์มือถือ AIS เพียง รายเดียวเท่านั้น)

ระบบฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ (AMI)

เป็นระบบฐานข้อมูลของกรมการปกครอง ที่ ตร. ขอเชื่อมต่อใช้ผ่านระบบ POLIS แต่ก็สามารถเชื่อมต่อใช้โดยตรงไปยังฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ได้

ผู้ใช้งานต้องได้รับอนุญาต และต้องใช้งานร่วมกับบัตรประจำตัวประชาชนแบบ Smart Card

ระบบสารสนเทศข้อมูลอาชญากรรม CRIMES : (Criminal Record Information & Management Enterprise System)

เป็นระบบฐานข้อมูลที่พัฒนามาจาก POLIS รวมทั้งเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมต่อไป ยังฐานข้อมูลของหน่วยงานอื่น ทั้งในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ หน่วยงานภายนอก เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลทั้งในด้านงานสอบสวน งานป้องกันปราบปราม งานจราจร อำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะระดับสถานีตำรวจ โดยแยกระบบฐานข้อมูลคดีอาญาออกมาจากระบบ POLIS เดิมทั้งหมด ส่วนระบบ POLIS ก็จะคงเหลือการใช้งานเฉพาะระบบฐานข้อมูลกำลังพล การเงินงบประมาณ พัสดุ เท่านั้น

ขณะนี้อยู่ระหว่างการเริ่มต้นใช้งานระบบ (ขั้นตอนการติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ให้แก่สถานีตำรวจทั่วประเทศ)

ระบบบอกตำแหน่งรถสายตรวจอัตโนมัติ

ระบบบอกตำแหน่งรถสายตรวจอัตโนมัติ (Automatic Vehicle Location System : AVLS) หรือบางครั้งเรียกว่าระบบบอกตำแหน่งบนพื้นโลก (Global Positioning System : GPS)

มีระบบการทำงานคือ รถยนต์สายตรวจที่ติดตั้งอุปกรณ์ GPS เมื่อรับสัญญาณดาวเทียมได้ตั้งแต่ ๓ ดวงขึ้นไป จะคำนวณตำแหน่งของตนเองว่าอยู่ตำแหน่งใดบนพื้นโลก จากนั้นก็จะส่งค่าพิกัดผ่านเครือข่ายการสื่อสารไปยังคอมพิวเตอร์ที่เป็น Server และส่งค่าไปแสดงตำแหน่งบนคอมพิวเตอร์ของเจ้าหน้าที่ ในศูนย์สั่งการหรือ

ผู้บังคับบัญชา เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในศูนย์ควบคุมสั่งการ หรือผู้บังคับบัญชาใช้ประโยชน์จากระบบนี้ ๒ ประการด้วยกัน คือ

๑. สามารถตรวจสอบการทำงานของสายตรวจ ว่าได้ออกตรวจตามแผนที่กำหนดหรือไม่

๒. ใช้ในการพิจารณาเลือกสายตรวจที่เหมาะสมไปประจำเหตุ โดยเมื่อมีเหตุเกิดขึ้น ณ จุดใด เจ้าหน้าที่ในศูนย์ฯ ก็จะดูว่ามีสายตรวจคันใดอยู่ใกล้ มีความเหมาะสม ในการสั่งการไปประจำเหตุ ระบบบอกตำแหน่งรถสายตรวจอัตโนมัติ เคยมีการนำมาใช้งานอย่างจริงจัง ครั้งแรกในโครงการ C๓ ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๔๒ แต่เนื่องจากเทคโนโลยีในขณะนั้นมีราคาแพง ปัญหาการซ่อมบำรุง และปัญหา ในการบริหารจัดการ จึงต้องยกเลิกการใช้งานไปในเวลาต่อมา

นอกจากนี้ สน.พลับพลาไชย ๒ ก็เคยนำระบบบอกตำแหน่งรถสายตรวจมาใช้ แต่ขณะนี้ก็ไม่มี การใช้งานเช่นกัน

สำหรับ หน่วยที่สนใจจะนำระบบบอกตำแหน่งรถสายตรวจมาใช้ อาจจะต้องเลือกพิจารณาว่าจะทำโครงการเสนอของบประมาณเพื่อพัฒนาระบบขึ้นใช้เอง หรือจัดหางบประมาณเช่าใช้อุปกรณ์ จากบริษัทเอกชน ผู้ให้บริการ ขึ้นอยู่กับว่าวิธีไหนคุ้มทุน และเกิดประโยชน์มากกว่ากัน

เทคโนโลยีสำหรับกำกับดูแลสายตรวจ

๑. ระบบตู้แดงอัจฉริยะ

๒. ระบบแจ้งพิกัดจาก Smart Phone

ระบบตู้แดงอัจฉริยะ

ในการกำกับดูแลให้สายตรวจ ปฏิบัติตามแผนการตรวจด้วยการให้ไปลงชื่อในสมุดประจำตู้แดง อันเป็นระบบที่ทราบกันโดยทั่วไปอยู่แล้วนั้น แต่เนื่องจากการลงชื่อในสมุดประจำตู้แดง มีจุดอ่อน เช่น เจ้าหน้าที่ไม่ตรวจตามแผนที่กำหนด แต่ไปลงชื่อย้อนหลัง หรือล่วงหน้า หรือการที่เจ้าหน้าที่ไปตรวจลงชื่อแล้วผ่านไป โดยไม่หยุดพักทนายประชาชน จึงมีการคิดค้นนำเทคโนโลยี เข้ามาช่วยในการกำกับดูแลการทำงานของสายตรวจให้ตรวจตามแผน โดยใช้ชื่อว่า ระบบตู้แดงอัจฉริยะ หรือระบบตู้แดงอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีอุปกรณ์หลัก ๒ ส่วน คือ

๑. อุปกรณ์รับสัญญาณ สำหรับติด ณ สถานที่กำหนดเป็นตู้แดง ซึ่งอาจจะมีกล้อง CCTV สำหรับบันทึกภาพสายตรวจรวมอยู่ด้วย

๒. คีย์การ์ดประจำตัวสายตรวจ

การทำงานของระบบ เมื่อเจ้าหน้าที่ไปถึงจุดที่กำหนด จะต้องนำคีย์การ์ด ไปแตะ หรือรูดที่อุปกรณ์ รับสัญญาณ ตัวอุปกรณ์ก็ถ่ายภาพสายตรวจ และส่งสัญญาณมายังศูนย์เพื่อบันทึกข้อมูล โดยจะต้องแตะหรือ รูดคีย์การ์ด ๒ ครั้ง ห่างกันไม่น้อยกว่า ๓-๕ นาที

ระบบตู้แดงอัจฉริยะ จะกำกับดูแลให้สายตรวจปฏิบัติตามแผนการตรวจ รวมทั้งกำหนดให้สายตรวจต้องหยุดสังเกตการณ์ หรือพูดคุยกับประชาชน ในระหว่างที่รอเวลา ๓-๕ นาที

ตัวอย่าง สภ.ที่ใช้ หรือเคยใช้ตู้แดงอัจฉริยะ เช่น

- สภ.ในจังหวัด นนทบุรี สมุทรปราการ ปทุมธานี อ่างทอง ออยุธยา ลพบุรี
- สภ.เมืองพังงา
- สภ.เมืองนครราชสีมา

ระบบแจ้งพิกัดจาก Smart Phone

นอกจากระบบตู้แดงอัจฉริยะแล้ว ผู้บังคับบัญชา ยังสามารถใช้ระบบแจ้งพิกัดจาก Smart Phone มาใช้ตรวจสอบการทำงานของสายตรวจได้โดย

๑. กำหนดให้สายตรวจใช้ Smart Phone โดยให้จัดหาเอง หรือ สภ.จัดหาให้
๒. เมื่อสายตรวจไปตรวจตามจุดที่กำหนด ให้สายตรวจส่งสถานที่ของตนเอง (Share Location) ผ่านโปรแกรม Line มาที่เครื่องคอมพิวเตอร์ประจำห้องศูนย์ หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งเครื่องคอมพิวเตอร์ ก็จะบันทึกตำแหน่ง และวันเวลาไว้
๓. กรณีที่ต้องการตรวจสอบยืนยัน (Cross Check) ให้สายตรวจถ่ายภาพด้วยโทรศัพท์เครื่องนั้นๆ ไว้ ซึ่งภาพถ่ายจะระบุพิกัด วันเวลาที่ถ่ายภาพไว้เช่นกัน

เทคโนโลยีสำหรับการสื่อสารข้อมูล

ปัจจุบัน ถือว่าเป็นโลกแห่งเทคโนโลยี การสื่อสารข้อมูล สายตรวจสมัยใหม่ ตลอดจนผู้บริหารงาน ป้องกันปราบปราม ไม่ว่าจะเป็นร้อยเวร ๒๐ สวป. หรือ รอง ผกก.ป. ต่างก็ต้องพัฒนาตนเองให้ทันกับเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของตนเองและของหน่วยในเรื่อง

๑. การรับคำสั่ง การรายงานเหตุ ผ่าน Smart Phone หรือคอมพิวเตอร์
๒. การรับ-ส่ง เอกสารคำสั่ง รายงานเหตุ หรือเอกสารอื่น
๓. การรับ-ส่ง ภาพนิ่ง วิดีโอสั้น แสดงที่เกิดเหตุ หรือเหตุการณ์

โดยมีเทคโนโลยีที่ รอง ผกก.ป., สวป. และร้อยเวร ๒๐ จะต้องเรียนรู้และใช้งาน ได้แก่

๑. Email

E-Mail ย่อมาจาก Electronic-Mail คือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้รับส่งกันโดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ E-Mail มีข้อดีคือ

- รวดเร็ว เชื่อถือได้
- ประหยัดค่าใช้จ่ายในการส่ง และลดการใช้กระดาษ
- ลดเวลาในการส่งเอกสารลง
- สามารถส่ง-รับเอกสารได้ตลอดไม่จำกัดเวลา หรือระยะทาง
- สามารถส่งให้ผู้รับได้พร้อมๆกันหลายคนในเวลาเดียวกัน
- เหมาะแก่การรับ-ส่ง File ที่มีขนาดใหญ่
- ข้อมูลจะถูกเก็บไว้สืบค้นในภายหลังได้

๒. Line Application

แอปพลิเคชันไลน์ (LINE) เป็นโปรแกรมเมสเซนเจอร์ที่สามารถใช้งานได้ทั้งโทรศัพท์มือถือ ที่มีระบบปฏิบัติการไอโอเอส, แอนดรอยด์ วินโดวส์โฟน ถ้าสามารถใช้งานได้บนคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล และแมคโอเอสได้แล้ว ด้วยความที่มีลูกเล่นมากมาย สามารถแชท ส่งรูป ส่งไอคอนส่งสติ๊กเกอร์ ตั้งค่าคุยกันเป็นกลุ่ม ฯลฯ ทำให้มีผู้ใช้งานแอปฯ นี้เป็นจำนวนมาก

เทคโนโลยีสำหรับการประชุม

ปัจจุบัน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ กล้องโทรทัศน์ และระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีความเจริญ เป็นอย่างมากการประชุมในโอกาสต่างๆ จึงไม่จำเป็นต้องเดินทางมาประชุม ณ ที่เดียวกันเสมอไปโดยใช้เทคโนโลยีในการประชุมได้ดังนี้

๑. Video conference

การประชุมทางไกล (Video conference) คือ การนำเทคโนโลยีสาขาต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องโทรทัศน์ และระบบสื่อสารโทรคมนาคมผสมผสาน เป็นการประชุมที่ผู้เข้าร่วมประชุมอยู่คนละสถานที่ ไม่จำกัดระยะทาง สามารถประชุมร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันได้ การส่งข้อความและภาพสามารถส่งได้ทั้งทางสายโทรศัพท์ คลื่นไมโครเวฟ สายไฟเบอร์ออฟติกของระบบเครือข่าย และการส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม โดยการบีบอัดภาพ เสียงและข้อความ กราฟิกต่างๆ ไปยังสถานที่ประชุมต่างๆ ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมสามารถเห็นภาพและข้อความต่างๆ เพื่ออภิปรายร่วมกันได้เพื่อสนับสนุนในการประชุมให้มีประสิทธิภาพ

๒. การประชุมทางโทรศัพท์

เป็นการประชุมทางไกล ขนาดเล็ก ๕-๖ คน ด้วยระบบเสียงผ่านทางโทรศัพท์ ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งโทรศัพท์แบบธรรมดา และ Smart Phone

เทคโนโลยีสำหรับการถ่ายภาพและเก็บประวัติบุคคล

ตามข้อกำหนดในเรื่องการจัดทำข้อมูลข่าวสารประจำสถานีตำรวจจะต้องมีการจัดทำข้อมูล ประวัติผู้ต้องหาและบุคคลผู้มีความผิดหรือการกระทำความผิด จึงควรวางระบบในการใช้เทคโนโลยี ในการถ่ายภาพและเก็บประวัติบุคคล ดังนี้

๑. จัดหากล้องถ่ายภาพ Digital ให้กับสายตรวจ และสืบเวร

๒. จัดทำแบบฟอร์มประวัติบุคคล แจกจ่ายให้สายตรวจและสืบเวร โดยใช้กระดาษที่มีคุณภาพดี ทำแบบฟอร์มเว้นช่องสำหรับภาพถ่ายขนาด ๔x๕ ซม.

๓. กำหนดให้สายตรวจบันทึกประวัติบุคคลลงในแบบฟอร์ม และถ่ายภาพพร้อมชื่อ-สกุล ๒-๓ ภาพ

๔. กำหนดให้สืบเวรบันทึกประวัติผู้ต้องหาลงในแบบฟอร์ม และถ่ายภาพพร้อมชื่อ-สกุล ๒-๓ ภาพ

๕. กำหนดให้สายตรวจ และสืบเวร ส่งแบบประวัติที่กรอกข้อมูลแล้วพร้อมกล้องให้เจ้าหน้าที่ ที่จัดไว้เป็นการเฉพาะ ทุกเช้าวันทำการ

๖. เจ้าหน้าที่ถ่ายโอนภาพจากกล้องมาเก็บในคอมพิวเตอร์ แล้วคืนกล้องไปใช้งานต่อ

๗. เจ้าหน้าที่ใช้โปรแกรม ACD Pro หรือโปรแกรมอื่น Crop ภาพให้ได้อัตราส่วน ๔x๕ เพิ่ม-ลด ความสว่าง และบันทึกภาพด้วยชื่อ-นามสกุล เจ้าของประวัติ ในโฟลเดอร์ที่กำหนด

๘. พิมพ์ภาพที่ตกแต่งแล้วลงในแบบฟอร์ม โดยตั้งก้นหน้า ๑๕๐ mm ก้นหลัง ๒๐ mm จะได้ภาพ ที่ลง แบบฟอร์มพอดี

เทคโนโลยีสำหรับการนำทาง

ในปัจจุบันเทคโนโลยี GPS และระบบนำทาง (Navigator) มีราคาถูกลง และมีการพัฒนา ชีตความสามารถ ในการใช้งานให้สูงขึ้นเป็นอย่างมาก ระบบ GPS และระบบนำทาง มีอยู่ใน Smart Phone ที่ใช้กันโดยทั่วไป จึงควรนำระบบนำทางมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในเรื่อง

๑. การนำทางไปยังตำแหน่งของสายตรวจ

๒. การนำทางไปยังตำแหน่งของผู้แจ้งเหตุ

๓. การนำทางไปยังตำแหน่งของอุปกรณ์

โดยมีระบบที่ควรนำมาใช้งาน เช่น

๑. ระบบการ Share Location ในโปรแกรม Line

๒. โปรแกรมแผนที่ใน Smart Phone

๓. AIS Guide&Go Application

๔. Sygic Application

๕. โปรแกรม Find My iPhone/iPad ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ระบบโทรทัศน์วงจรปิด

โทรทัศน์วงจรปิด (อังกฤษ: closed circuit television หรือย่อว่า CCTV) คือระบบ การบันทึกภาพ เคลื่อนไหวด้วยกล้องวงจรปิด ซึ่งเป็นระบบสำหรับการใช้เพื่อการรักษาความปลอดภัย หรือ ใช้เพื่อการสอดส่อง ดูแลเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่นอกเหนือจากการรักษาความปลอดภัย

องค์ประกอบที่สำคัญของระบบ

๑. กล้องโทรทัศน์วงจรปิดและเลนส์

๒. สายเคเบิลสำหรับการส่งสัญญาณภาพ

๓. เครื่องบันทึกภาพและจอแสดงผล

ประโยชน์ของกล้องวงจรปิด

๑. รักษา ฝ้าระวัง ความปลอดภัยของ บุคคลและสถานที่ สำหรับฝ้าดูและเก็บหลักฐาน การทำผิด กฎหมาย ซึ่งโจรผู้ร้ายมักจะหลีกเลี่ยงการทำผิดต่อหน้ากล้องวงจรปิด เพราะจะเป็นหลักฐานที่สำคัญในการ จับกุม แต่บ่อยครั้งที่โจรสามารถหลบเลี่ยงมุกกล้องได้

๒. ตรวจสอบการทำงาน สำหรับผู้บังคับบัญชาตรวจสอบการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชา

๓. ใช้เป็นหลักฐาน เพราะได้ทั้งภาพและเสียง ภาพวิดีโอที่บันทึกได้จึงมีความน่าเชื่อถือ กว่าเทปเสียง

ระบบเครือข่ายสังคม (Social Network)

บริการเครือข่ายสังคม (social network service) เป็นรูปแบบของเว็บไซต์ ในการสร้างเครือข่ายสังคม สำหรับผู้ใช้งานในอินเทอร์เน็ต เขียนและอธิบายความสนใจ และกิจการที่ได้ทำ และเชื่อมโยงกับความสนใจ และกิจกรรมของผู้อื่น ในบริการเครือข่ายสังคมมักจะประกอบไปด้วย การแชต ส่งข้อความ ส่งอีเมล วิดีโอ เพลง อัปโหลดรูป บล็อก การทำงานคือ คอมพิวเตอร์เก็บข้อมูลพวกนี้ไว้ในฐานข้อมูล sql ส่วน video หรือรูปภาพ อาจเก็บเป็น ไฟล์ก็ได้ บริการเครือข่ายสังคมที่เป็นที่นิยมได้แก่ ไฮไฟฟ์ มายสเปซ เฟซบุ๊ก ออรัท มัลติพลาย โดยเว็บเหล่านี้มีผู้ใช้มากมาย เช่น เฟซบุ๊กเป็นเว็บไซต์ที่คนไทยใช้มากที่สุด

สถิติการใช้งานบริการเครือข่ายสังคม (เดือน พ.ย.๒๕๕๔)

ชื่อ	ผู้เข้าชมไม่ซ้ำกัน
Facebook.com	๗๙๒,๙๙๙,๐๐๐
Twitter.com	๑๖๗,๙๐๓,๐๐๐
LinkedIn.com	๙๔,๘๒๓,๐๐๐
Google+	๖๖,๗๕๖,๐๐๐
MySpace	๖๑,๐๓๗,๐๐๐
อื่น ๆ	๒๕๕,๕๓๙,๐๐๐

ประโยชน์ของเครือข่ายสังคม

๑. ใช้ในการเผยแพร่ผลการปฏิบัติงาน
๒. ใช้ในการปฏิบัติการข้อมูลข่าวสาร (Information Operation) เพราะเครือข่ายสังคมเป็นหนึ่งในวิธี ชักจูงที่ง่ายที่สุด เนื่องจากข้อมูลที่ผ่านช่องทางนี้ จะไปได้กว้างและค่อนข้างเร็ว
๓. ใช้ในการสืบสวนติดตามผู้ต้องหา

การปักหมุดจุดเกิดอาชญากรรมใน Google Map

แผนที่ Google Map เป็นแผนที่ในระบบคอมพิวเตอร์ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดจุดเกิด เหตุลงในแผนที่ เพื่อประกอบการวางแผนป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้ โดยมีรายละเอียด วิธีการ ตาม Link <http://ifind๒u.blogspot.com/๒๐๑๓/๐๖/google-maps.html>

การตรวจสอบจุดตั้งด่านด้วย Trapster Application

ปัจจุบัน Smart Phone จะมีโปรแกรมเสริม เพื่อตรวจเฝ้าระวังการทำงานของตำรวจ เช่น การตรวจจับ ความเร็ว การตั้งด่านตรวจ ที่ผู้ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามควรรับทราบไว้ เช่น โปรแกรม Trapster ซึ่งเป็นโปรแกรมเสริมบน Smart Phone มีการใช้งานคือ

๑. ผู้ใช้จะกดตำแหน่งของ “ด้านตรวจ” บนแผนที่ บนมือถือที่มีระบบ GPS ข้อมูลจะถูกบันทึก ในเซิร์ฟเวอร์

๒. ตำแหน่งของ “ด้านตรวจ” จะไปปรากฏบนจอโทรศัพท์ของผู้ใช้ทุกเครื่องทันที

Spy Camera

ปัจจุบัน กล้องบันทึกภาพ ได้ถูกพัฒนาให้มีขนาดเล็กมาก ซึ่งผู้ปฏิบัติงานฝ่ายป้องกันปราบปราม สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในงานป้องกันปราบปรามได้ แต่ในขณะเดียวกัน กล้องบันทึกภาพขนาดเล็ก (Spy Camera) ก็จะถูกนำไปใช้ในการตรวจสอบ บันทึกภาพการทำงานของสายตรวจ จราจร จนปรากฏ เป็นข่าวอยู่ทั่วไป

วินัย และการลงทัณฑ์

จุดประสงค์ในการเรียนการสอน

๑) เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม มีความเข้าใจในหลักการของ ข้อกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับ การควบคุม เสริมสร้าง กำชับ ความประพฤติ ระเบียบ วินัย ของตำรวจ ทั้งต่อตนเอง ต่อผู้บังคับบัญชา ต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และ ต่อประชาชน

๒) เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม มีความเข้าใจในบทบาท อำนาจ หน้าที่ ของตนเอง เกี่ยวกับ อำนาจการลงโทษ อัตรากำลัง และการลงโทษ

๓) เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม มีเข้าใจในการประเมินบุคลิกภาพ ความประพฤติ ความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ความซื่อสัตย์สุจริต คุณธรรม จริยธรรม เป็นรายบุคคล ความถี่และความร้ายแรงของประเภทวินัย

ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗ (หมวด ๕ วินัยและการรักษาวินัย มาตรา ๗๗-๘๓)

มาตรา ๗๗ ต้องถือและปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติ ครม. และจรรยาบรรณ ของตำรวจ ตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ข้อปฏิบัติและข้อห้ามการกระทำผิดอย่างร้ายแรง ๑๘ ข้อ

๑. ต้องซื่อสัตย์ สุจริต และ เที่ยงธรรม
๒. ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ที่สั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และ ระเบียบโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง
๓. รักษาระเบียบการเคารพระหว่าง ผู้ใหญ่ ผู้น้อย
๔. อุทิศเวลาให้แก่ราชการ ละทิ้ง ทอดทิ้ง หน้าที่ราชการมิได้
๕. มิให้กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่ง หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษเป็นชั่วคราว
๖. ต้องรักษาความลับของทางราชการ
๗. ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ไม่กลั่นแกล้งกัน ช่วยเหลือกัน
๘. ต้อนรับ ให้ความสะดวก เป็นธรรม สงเคราะห์ ห้ามดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชน
๙. ตั้งใจ อุทิศสละ เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ไม่ประมาทเลินเล่อ ในหน้าที่ราชการ

๑๐. ก่อให้เกิดก่อกวนความสามัคคี
๑๑. ต้องไม่รายงานเท็จ
๑๒. ต้องไม่ใช้กริยา วาจา หรือ ประพฤติตนที่ไม่สมควร
๑๓. ต้องไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
๑๔. ต้องไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการบังคับผู้บังคับบัญชา
๑๕. ต้องไม่กระทำหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการหรือ ระเบียบแบบแผนวินัยตำรวจ

๑๖. ต้องไม่กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม ในการปฏิบัติหน้าที่หรือเสื่อมเสียเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ของตน

๑๗. ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือ ผู้จัดการ หรือ ตำแหน่งอื่นใด ในห้างหุ้นส่วนหรือ บริษัท
๑๘. กระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๗๘ การกระทำผิดอย่างร้ายแรง ๗ ข้อ

๑. ปฏิบัติหรือละเว้น โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์อันมิควรได้
๒. ละทิ้ง ทอดทิ้ง หน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร เกินสัปดาห์วัน
๓. เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชน
๔. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ

๕. กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง

๖. กระทำหรือละเว้น รวมทั้งตาม ม.๗๘ เป็นเหตุให้เสียหายราชการร้ายแรง

๗. กระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๘๐ ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่เสริมสร้าง พัฒนาวินัย ป้องกัน และ ดำเนินการทางวินัย แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยวิธีการให้เป็นไปตาม ระเบียบ ก.ตร. ให้ดำเนินการทางวินัยทันทีผู้บังคับบัญชา ละเลย ไม่ปฏิบัติ หรือ ปฏิบัติไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้น กระทำผิดวินัย

มาตรา ๘๑ ผู้บังคับบัญชาอาจใช้อาวุธหรือกำลังบังคับ เมื่อจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และปราบปรามข้าราชการตำรวจผู้ก่อการกบฏ หรือ เพื่อบังคับข้าราชการตำรวจผู้ละทิ้งหน้าที่ให้กลับทำหน้าที่ของตน โดยผู้บังคับบัญชาหรือผู้ช่วยเหลือไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญาให้ผู้บังคับบัญชานั้น ต้องรายงานผู้บังคับบัญชาเหนือตนตามลำดับชั้นถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติโดยเร็ว

มาตรา ๘๒ โทษทางวินัยมี ๗ สถาน

๑.ภาคทัณฑ์ ได้แก่ การลงโทษอันควรปราณีจึงเพียงแค่แสดงความผิดผู้นั้นให้ปรากฏไว้

๒.ทัณฑ์กรรม ได้แก่ ทำงานโยธา เข้าเวรยามนอกจากหน้าที่ประจำ หรือการให้ทำงานสาธารณประโยชน์ ซึ่งต้องไม่เกิน ๖ ชม.ต่อวัน

๓.กักยาม ได้แก่ กักตัวไว้ในที่สมควร

๔.กักขัง ได้แก่ ขังในที่จัดไว้เพื่อควบคุมเฉพาะคนเดียวหรือหลายคน

๕.ตัดเงินเดือน

๖.ปลดออก

๗.ไล่ออก

หมายเหตุ การกักยาม กักขัง จะใช้งานโยธา ด้วยได้แต่ต้องไม่เกิน ๖ ชม.ต่อวัน

มาตรา ๘๓ ให้ทำเป็นคำสั่ง โดยระบุ ว่า ผิดวินัยใด และ มาตราใด วิธีการให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎ ก.ตร.

ประมวลระเบียบไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑ บทที่ ๓ ข้อ ๑

การรายงานเมื่อต้องคดี

- ภายใน ๗ วัน นับแต่ถูกจับหรือถูกแจ้งข้อหา
- ภายใน ๗ วัน นับแต่ศาลรับฟ้องในคดีอาญาที่ราษฎรเป็นโจทก์
- ภายใน ๗ วัน นับแต่รับหมายศาลในคดีแพ่ง คดีล้มละลาย หรือถูกยึดทรัพย์

ประมวลระเบียบไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑ บทที่ ๒ ข้อ ๑

ข้าราชการตำรวจต้องหาคดีอาญากรณีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต ไม่ต้อง สืบสวนหรือสอบสวน เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย

กฎ ก.ตร.ว่าด้วยกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ.๒๕๔๗

ข้อ ๒ ข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง โดยไม่ต้องสืบสวนข้อเท็จจริง หรือ งดการสืบสวนข้อเท็จจริง ก็ได้

(๑) กระทำความผิดต่อหน้าผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงโทษ

(๒) กระทำความผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิดและผู้นั้นเห็นว่าการกระทำผิดที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดแล้ว

(๓) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และ ได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนข้อเท็จจริง หรือ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ข้อ ๓ กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

(๑) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันและได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) ได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

กฎ ก.ตร. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษ อัตราทะลัก และการลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม

กักขัง กักขัง หรือตัดเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ การลงโทษข้าราชการตำรวจผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้บังคับบัญชาจะลงโทษภาคทัณฑ์ หรือ ในสถานโทษ และ อัตราทะลัก ได้เพียงใด ให้เป็นไปตามตารางกำหนดอำนาจ และ อัตรากการลงโทษ ข้าราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนด

ผู้สั่งลงโทษจะสั่งลงโทษเกินกว่าอัตราทะลักที่ตารางกำหนดอำนาจและอัตรากการลงโทษข้าราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนดไม่ได้ แต่ลงโทษต่ำกว่านี้ได้

ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษและผู้ใต้บังคับบัญชาผู้กระทำความผิดวินัยซึ่งตามตารางกำหนดอำนาจและอัตรากการลงโทษข้าราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนด มิได้กำหนดไว้ให้ถือเกณฑ์เทียบตำแหน่งตามที่กำหนด ในกฎ ก.ตร.

ข้อ ๓ การคำนวณระยะเวลาการลงโทษ กักขังและกักขัง ให้นับวันเวลาเริ่มลงโทษกักขังหรือกักขังเป็นหนึ่งวันเต็ม โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมงและ ให้นับติดต่อกัน ไม่เว้นวันหยุดราชการจนครบกำหนด และ ให้ปล่อยตัวไปในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด

ข้อ ๔ เมื่อมีคำสั่งลงโทษ ให้ผู้บังคับบัญชาจัดการให้ผู้ถูกลงโทษได้รับโทษโดยเร็ว

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้ได้รับโทษในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มิให้นำมาเป็นเหตุทุเลา การรับโทษ

ข้อ ๕ โทษทัณฑ์กรรมที่กำหนดไว้เป็นวันๆ ให้ความหมายว่าทำทัณฑ์กรรม ทุกๆ วันจนกว่าจะครบกำหนด ในวันหนึ่งกำหนดทัณฑ์กรรมได้ไม่เกินวันละหกชั่วโมง แต่ถ้าให้อยู่เวรยามในวันหนึ่งต้องไม่เกินกำหนดเวลา อยู่เวรยามตามปกติ

การสั่งลงโทษทัณฑ์กรรมให้กำหนดจำนวนวันและจำนวนชั่วโมงในแต่ละวันให้ชัดเจน

ข้อ ๖ โทษกักขังให้ใช้ได้แต่เฉพาะข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการหรือเทียบเท่าลงมา และสำหรับโทษกักขังให้ใช้ได้แต่เฉพาะข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรลงมา

ข้อ ๗ การลงโทษกักขังให้นำตัวผู้ถูกลงโทษไปกักไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘ การลงโทษกักขังให้นำตัวผู้ถูกลงโทษไปปรับโทษที่สถานีหรือหน่วยงานอื่นที่ผู้ถูกลงโทษมิได้ประจำอยู่

การลงโทษกักขังข้าราชการตำรวจหญิง ห้ามมิให้กักขังร่วมกับข้าราชการตำรวจชาย หากไม่มีสถานที่พอจะแยกกักขัง หัวหน้าหน่วยงานที่รับตัวผู้ถูกลงโทษไว้เพื่อลงโทษจะกำหนดสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่เห็นเหมาะสมเป็นสถานที่กักขังก็ได้

ข้อ ๙ การลงโทษกักขัง ให้ลงโทษกักขังไว้ในสถานที่จัดไว้โดยเฉพาะ ห้ามมิให้กักขังร่วมกับผู้ต้องหา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพราะไม่มีที่กักขัง และห้ามนำสิ่งของไม่จำเป็นหรืออาวุธเข้าไปในสถานที่กักขัง

ตารางอำนาจและอัตราการลงโทษข้าราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนด

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ทัณฑ์กรรม	กักขัง	กักขัง	ตัดเงินเดือน
นายกรัฐมนตรี	- ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บัญชาการ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บัญชาการ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บังคับการ, พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ	-	๑๕ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ	-	๒๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- สารวัตร และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ	-	๓๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองสารวัตร และพนักงานสอบสวน	-	๖๐ วัน	๓๐ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๙๐ วัน	๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๙๐ วัน	๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	- จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บัญชาการ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บัญชาการ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บังคับการ, พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ	-	๑๕ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ	-	๒๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- สารวัตร และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ	-	๓๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ทัณฑ์กรรม	กักยาม	กักขัง	ตัดเงินเดือน
	- รองสารวัตร และพนักงานสอบสวน - ผู้บังคับหมู่ - รองผู้บังคับหมู่	- ๓ วัน ๓ วัน	๖๐ วัน ๙๐ วัน ๙๐ วัน	๓๐ วัน ๔๕ วัน ๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
ผู้บัญชาการ	- รองผู้บัญชาการ - ผู้บังคับการ, พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ - รองผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ - ผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ - รองผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ - สารวัตร และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ - รองสารวัตร และพนักงานสอบสวน - ผู้บังคับหมู่ - รองผู้บังคับหมู่	- - - - - - - ๓ วัน ๓ วัน	- - - ๑๕ วัน ๒๐ วัน ๓๐ วัน ๖๐ วัน ๙๐ วัน ๙๐ วัน	- - - - - ๓๐ วัน ๓๐ วัน ๔๕ วัน ๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
ผู้ บ ั บ ค ำ ก าร , พนักงานสอบสวน ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ	- รองผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ - ผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ - รองผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ - สารวัตร และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ - รองสารวัตร และพนักงานสอบสวน - ผู้บังคับหมู่ - รองผู้บังคับหมู่	- - - - - ๓ วัน ๓ วัน	- ๓ วัน ๕ วัน ๗ วัน ๑๕ วัน ๖๐ วัน ๖๐ วัน	- - - - ๗ วัน ๓๐ วัน ๓๐ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน
ผู้กำกับการ และ พนักงานสอบสวน ผู้ทรงคุณวุฒิ	- รองผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ - สารวัตร และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ - รองสารวัตร และพนักงานสอบสวน - ผู้บังคับหมู่ - รองผู้บังคับหมู่	- - - ๓ วัน ๓ วัน	๑ วัน ๓ วัน ๗ วัน ๓๐ วัน ๓๐ วัน	- - ๓ วัน ๑๕ วัน ๑๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน
ส า ร วั ต ร แล ะ พนักงานสอบสวน ผู้ชำนาญการ	- รองสารวัตร และพนักงานสอบสวน - ผู้บังคับหมู่ - รองผู้บังคับหมู่	- ๑ วัน ๓ วัน	๑ วัน ๒๐ วัน ๒๐ วัน	- ๑๐ วัน ๑๐ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน
รองสารวัตรและ พนักงานสอบสวน	- ผู้บังคับหมู่ - รองผู้บังคับหมู่	๑ วัน ๒ วัน	๑๕ วัน ๑๕ วัน	๗ วัน ๗ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน

หมายเหตุ

๑. ผู้กระทำผิดจะถูกลงโทษ ต้องเป็นผู้ที่อยู่ใต้การปกครองบังคับบัญชาของผู้สั่งลงโทษ ไม่ว่าโดยตำแหน่ง ที่ได้รับการแต่งตั้ง การไปช่วยราชการ การเข้ารับการศึกษาอบรม หรืออื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

๒. กรณีผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษเป็นตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยที่ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยงาน ให้มีอำนาจลงโทษ ได้ตามอำนาจลงโทษของหัวหน้าหน่วยงานที่เหนือตนขึ้นไปหนึ่งชั้น เช่น รองผู้กำกับการ หัวหน้าสถานีตำรวจ ให้มีอำนาจลงโทษเท่ากับ ผู้กำกับการ รองสารวัตร หัวหน้าสถานีตำรวจ ให้มีอำนาจลงโทษเท่า สารวัตร เป็นต้น

กฎ ก.ตร. ว่าด้วยประมวลจริยธรรม และ จรรยาบรรณของตำรวจ

ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ มาตรฐานคุณธรรมและอุดมคติตำรวจ

ส่วนที่ ๒ จรรยาบรรณของตำรวจ

ส่วนที่ ๑ มาตรฐานคุณธรรมและอุดมคติตำรวจ

๑) พึงยึดถือคุณธรรม ๔ ประการ ตามพระบรมราโชวาท

๑.๑ รักษาความสัจ

๑.๒ ข่มใจตนเอง

๑.๓ อุดหนุน อุดหนุน อุดหนุน

๑.๔ ละวางความชั่ว หุจริต สละประโยชน์ส่วนตน เพื่อส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

๒) ยึดถืออุดมคติตำรวจ ๙ ประการ

เคารพเอื้อเฟื้อต่อหน้าที่ กรุณาปราณีต่อประชาชน

อดทนต่อความเจ็บใจ ไม่หวั่นไหวต่อความยากลำบาก

ไม่มกมากในลาภผล มุ่งบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

ดำรงตนในยุติธรรม กระทำการด้วยปัญญา

รักษาความไม่ประมาทเสมอชีวิต

๓) พึงหมั่นศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ธรรมเนียมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ ความรับผิดชอบ

ส่วนที่ ๒ มาตรฐานทางจริยธรรม และ จรรยาบรรณของตำรวจ

๑. มาตรฐานทางจริยธรรมตำรวจ

๑.๑ เคารพ ศรัทธา ยึดมั่น การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

- จงรักภักดี และ เทิดทูน สถาบันพระมหากษัตริย์

- เป็นกลางทางการเมือง

๑.๒ เคารพ สิทธิ และ เสรีภาพ ของประชาชน ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ โดยไม่เลือกปฏิบัติ

๑.๓ ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เกิดประโยชน์สูงสุด

- รวดเร็ว กระตือรือร้น รอบคอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และ เป็นธรรม

- วิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร เสียสละ ใช้ปฏิภาณไหวพริบ กล้าหาญ อดทน

- มีความรับผิดชอบ

- ดูแล รักษา ทรัพย์สินของทางราชการ

- รักษาความลับทางราชการ

๑.๔ มีจิตสำนึกเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์

- มีมนุษยสัมพันธ์ สุภาพ อ่อนโยน เต็มใจบริการ

- ไม่หยาบคาย ดุหมิ่น เหยียดหยาม ประชาชน
- เอื้อเฟื้อ สงเคราะห์ ช่วยเหลือ ประชาชน
- ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ไม่เท็จ ไม่เน้นซ้ำ

๑.๕ ซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในศีลธรรม

- ไม่แสวงหาผลประโยชน์
- ไม่ใช้อิทธิพล จูงใจ ให้ผู้อื่นสูญเสียความเที่ยงธรรมและยุติธรรม
- ไม่รับของขวัญนอกเหนือจากโอกาสและกาลตามประเพณี ไม่เกินมูลค่าที่ ปปท.กำหนด

เว้นญาติ

- ไม่ใช้เวลาหรือทรัพย์สินทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
- ไม่ประกอบอาชีพเสริมที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน หรือ ขัดกัน ระหว่างส่วนตน กับส่วนรวม
- ไม่ทำผิดกฎหมาย ไม่หมกมุ่นอบายมุข ไม่ฟุ้งเฟ้อหรูหรา

๑.๖ ภาควินัย มีเกียรติศักดิ์ ศักดิ์ศรี ความเป็น ตร.

- ตรงไปตรงมาตามครรลองประชาธิปไตย
- ไม่สั่งผู้ใต้บังคับบัญชา ที่มีขอบด้วยกฎหมาย คุณธรรม ศีลธรรม
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ตนรู้หรือควรรู้ว่ามีขอบด้วยกฎหมาย ทักท้วงเป็นหนังสือ ต่อผู้สั่ง
- ไม่เลียง ไซ้ หรือ แนะนำใช้ช่องโหว่กฎหมาย เพื่อประโยชน์ต่อตนเองหรือผู้อื่น ทำให้เสีย

ยุติธรรม

๑.๗ เป็นผู้บังคับบัญชา ต้อง

- เป็นผู้นำ แบบอย่างที่ดี เป็นที่ปรึกษา ที่ฟังของผู้ใต้บังคับบัญชา
- หมั่นอบรม ให้ความรู้ ผู้ใต้บังคับบัญชา
- มีหลักการ เหตุผล ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม รับฟังความคิดเห็น ไม่ผลัก ความ

รับผิดชอบ

- ปกครองปราศจากความลำเอียง

๑.๘ ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ต้อง

- ปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- มีวินัยและสามัคคีในหมู่คณะ
- มีมนุษยสัมพันธ์ รับฟังความคิดเห็น
- ร่วมมือร่วมใจปฏิบัติหน้าที่
- มีหลักการ เหตุผล ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม รับฟังความคิดเห็น ไม่ผลัก ความ

รับผิดชอบ

- ปกครองปราศจากความลำเอียง

๑.๙ ต้องปฏิบัติตามค่านิยม จันท.รัฐ ตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน กำหนด

- มีคุณธรรมจริยธรรม
- ซื่อสัตย์ สุจริต รับผิดชอบ
- ยึดถือประโยชน์ของชาติ
- ถูกต้อง เป็นธรรม ถูกกฎหมาย
- บริการประชาชน ไม่เลือกปฏิบัติ
- ให้ข้อมูลข่าวสารประชาชน ไม่บิดเบือน
- มีมาตรฐาน โปร่งใส ตรวจสอบได้
- ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ยึดมั่นในจรรยาวิชาชีพขององค์กร

๒. จรรยาบรรณของตำรวจ

๒.๑ อำนวยความยุติธรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้ประชาชน มีความเชื่อมั่น และ ศรัทธา ดังนี้

- เต็มใจ เป็นมิตร ไม่เลือกปฏิบัติ รวดเร็ว ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ในการ ร้องทุกข์ กล่าวโทษ ขออนุญาต ขอข้อมูลข่าวสารหรือติดต่อราชการ
- สุภาพ อ่อนน้อม ให้เกียรติ ไม่หยาบคาย ดุหมั่น เหยียดหยาม ประชาชน
- พร้อมปฏิบัติหน้าที่
- พกและใช้อาวุธตามระเบียบแบบแผน
- พกพาบัตรประจำตัว และ แสดงเมื่อมีบุคคลขอ

๒.๒ การจับ ระวังการกระทำผิดตาม รธน.

- กล้าหาญ มีสติปัญญา
- รักษากฎหมาย ยึดหลักมนุษยธรรม
- ใช้มาตรการปกติ เว้นแต่หยุดยั้งผู้กระทำผิด

๒.๓ ตระหนักในการใช้อาวุธ หรือ ความรุนแรง ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน หากมีเหตุการณ์ รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบทันที

๒.๔ เป็นมืออาชีพในการสืบสวนสอบสวน

- ไม่ทารุณหรือทารุณกรรม
- ไม่ใช้ จ้าง วาน ยุยง ส่งเสริม หรือ ปลอ่ยปละละเลยให้มีการทารุณหรือทารุณกรรม
- ไม่ข่มขู่รังควาน ใช้อำนาจมิชอบแนะนำเลี้ยมสอนให้บุคคลอื่นให้ถ้อยคำ อันเป็นเท็จหรือ

ปรักปรำผู้อื่น

- ไม่กักขัง หน่วงเหนี่ยว เพื่อสอบสวนปากคำ
- ไม่ใช้อำนาจอันมิชอบเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน

๒.๖ ควบคุมบุคคลตาม กม.และมนุษยธรรม

- ไม่ผ่อนปรนให้ผู้นั้นมีสิทธิประโยชน์มิชอบ
- ไม่รบกวนการติดต่อระหว่างบุคคลกับทนายความ
- ให้บุคคลได้รับการรักษาพยาบาลตามควรแก่กรณีเมื่อบุคคลนั้นเจ็บป่วยหรือร้องขอ
- ไม่ควบคุมเด็กและเยาวชนร่วมกับผู้ใหญ่ หรือ ไม่คุมขังหญิงร่วมกับผู้ชาย เว้นแต่กฎหมาย

ยกเว้น

๒.๗ ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นความลับ หากเป็นอันตรายต่อประโยชน์หรือชื่อเสียง บุคคล หรือ เป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้เสียหายหรือผู้กระทำความผิด จะเปิดเผยได้เมื่อเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ที่ชอบด้วยกฎหมาย และ เพื่อการดำเนินการทางกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น

หนังสือ ตร. เลขที่ ๐๐๐๖.๓/ว ๐๐๙๕ ลง ๓ พ.ย.๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางการพิจารณาและมาตรฐานการลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (สามารถสืบค้นเพิ่มเติมได้จากอินเทอร์เน็ต)

ระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑

จุดประสงค์ในการเรียนการสอน

เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่อง

๑. ความสำคัญของระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน
๒. การจัดระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑
๓. การปฏิบัติหน้าที่ของ รอง ผกก.ป., สวป. ร้อยเวร ๒๐ กับระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑
๔. การจัดระบบรับแจ้งเหตุของสถานีตำรวจ

ความสำคัญของระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน

เหตุฉุกเฉิน (Emergency) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วน และจะต้องรีบแก้ไขโดยฉับพลัน มิฉะนั้นแล้วอาจจะก่อให้เกิดอันตราย เกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สินของมนุษย์ รวมถึงความเสียหายอื่นๆ ตามมา

โดยทั่วไป เหตุฉุกเฉินที่ประชาชนประสบ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑. เหตุฉุกเฉินที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ (Police) ประมาณ ๗๐%
๒. เหตุฉุกเฉินทางการแพทย์ (Ambulance) ประมาณ ๒๐%
๓. เหตุฉุกเฉินเพลิงไหม้ (Fire) ประมาณ ๑๐%

เหตุฉุกเฉิน ถือเป็นเรื่องปกติของสังคม ที่อาจเกิดขึ้นกับใคร ที่ไหน ก็ได้ แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว รัฐที่มีหน้าที่ดูแลในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จะมีวิธีรับแจ้งและจัดการกับเหตุเหล่านั้นๆ อย่างไร จึงจะสามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้เร็วที่สุด บรรเทาผลร้ายที่จะเกิดขึ้นได้มากที่สุด

ด้วยเหตุนี้ ประเทศทั้งหลายในโลก โดยเฉพาะประเทศที่เจริญแล้ว จึงได้คิดค้น และจัดทำระบบบริการรับแจ้งเหตุฉุกเฉินทางโทรศัพท์ ไว้สำหรับให้ประชาชนแจ้งเหตุมายังเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากระบบ

โทรศัพท์เป็นเครื่องมือสื่อสารที่สะดวกที่สุดระหว่างเจ้าหน้าที่และประชาชน โดยหมายเลขโทรศัพท์ สำหรับการ
แจ้งเหตุ มีหลักการดังนี้

๑. ใช้หมายเลขเดียวกัน
๒. ง่ายต่อการจดจำ
๓. สะดวกในการโทรแม้อยู่ในที่มืด
๔. โทรได้ทุกพื้นที่โดยไม่ต้องมีรหัสพื้นที่นำหน้า

สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นต้นแบบของระบบโทรศัพท์ฉุกเฉินให้แก่ประเทศต่างๆ ในปัจจุบัน (รวมทั้งประเทศ
ไทย) ได้คิดค้นระบบโทรศัพท์ฉุกเฉินหมายเลข ๙๑๑ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ และต่อมาในปี พ.ศ.
๒๕๑๖ รัฐสภาของสหรัฐอเมริกา ได้ประกาศเป็นกฎหมาย (๙๑๑ ACT) ให้หมายเลข ๙๑๑ เป็นหมายเลข
ฉุกเฉินแห่งชาติ (National Emergency Telephone Number) การแจ้งเหตุฉุกเฉินทั้งหลาย ให้แจ้งผ่าน
๙๑๑ หมายเลขเดียวกันนี้

การจัดระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑ ของประเทศไทย

ประเทศไทย โดยกองบังคับการสายตรวจ และปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจ
นครบาล ได้นำระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑ มาใช้ ตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๑ ในเขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑล ต่อมา ได้มีการขยายไปยังจังหวัดต่างๆ จนในปัจจุบัน ได้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ ๑๙๑ เป็นหมายเลข
ฉุกเฉินสำหรับเหตุที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ (Police) ทั่วประเทศ และเป็นสากลแล้ว

ลักษณะการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุ ๑๙๑ ให้เป็นการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุ ณ ที่ทำการตำรวจภูธรจังหวัด
จังหวัดละ ๑ ศูนย์ (ลักษณะเดียวกับของประเทศไทย)

ศูนย์รับแจ้งเหตุ ๑๙๑ เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน
ที่ทั้งศูนย์รับแจ้งเหตุ สถานีตำรวจ และสายตรวจ ต่างต้องร่วมกันปฏิบัติ เพื่อดูแลแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
ของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตามนโยบายของ พล.ต.อ.อดุลย์ แสงสิงแก้ว ผบ.ตร. ที่ว่า “พัฒนาศูนย์รับแจ้ง
เหตุ ๑๙๑ เพื่อเฝ้าระวังในการรับแจ้งเหตุ และบริหารสถานการณ์สำคัญระดับจังหวัดและสถานีตำรวจ เพื่อเพิ่ม
ช่องทางในการเข้าถึงประชาชน และเป็นศูนย์ประสานงานกลางระหว่างหน่วยงานต่างๆ”

มาตรฐานของระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑

ในฐานที่ศูนย์รับแจ้งเหตุ ๑๙๑ มีตัวชี้วัดความสำเร็จของงาน ตามมาตรฐานขั้นต่ำของระบบ รับแจ้งเหตุ
ฉุกเฉิน (Minimum Standards for Emergency Telephone Notification Systems) โดยสมาคมหมายเลข
ฉุกเฉินแห่งชาติ (National Emergency Number Association : NENA) และจากการเทียบเคียงกับระบบรับ
แจ้งเหตุฉุกเฉิน ประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา และอังกฤษ ดังนี้

๑. การโทรศัพท์ ๑๙๑ จากโทรศัพท์พื้นฐาน และโทรศัพท์มือถือทุกระบบ จะต้องไปติดยัง ศูนย์รับแจ้ง
เหตุที่รับผิดชอบพื้นที่นั้นๆ (Primary Public Safety Answering Point : PSAP)

๒. สามารถรับสายเรียกเข้าได้ทุกสาย ด้วยความเร็วเฉลี่ยไม่เกิน ๔ วินาที เมื่อโทรติด สำหรับศูนย์รับแจ้ง
เหตุ กองกำกับการศูนย์รวมข่าว กองบัญชาการตำรวจนครบาล และศูนย์ของตำรวจภูธรจังหวัด ที่ได้รับการ

ติดตั้งอุปกรณ์ตามโครงการปรับปรุงศูนย์รับแจ้งเหตุของสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว และไม่เกิน ๑๕ วินาที (๓ ครั้ง) สำหรับศูนย์รับแจ้งเหตุของ ตำรวจภูธรจังหวัดที่ยังไม่ได้รับการติดตั้งอุปกรณ์

๓. สามารถรับแจ้งและบันทึกเหตุได้เสร็จสิ้นภายในเวลา ๑ นาที และส่งการสายตรวจได้ทันที

๔. สามารถกำกับดูแลสายตรวจให้ไปที่เกิดเหตุทุกเหตุ

ระยะเวลาที่สายตรวจไปถึงที่เกิดเหตุ ไม่ควรเกิน ๕ นาที สำหรับพื้นที่กรุงเทพมหานคร และ ในเขตชุมชน และไม่ควรเกิน ๑๕ นาที สำหรับพื้นที่นอกเขตชุมชน

๕. สามารถพิมพ์รายงานจากระบบอย่างน้อย ดังนี้

๕.๑ รายงานโทรศัพท์ สถิติการโทร ๑๙๑ ระบุจำนวนสายที่โทรเข้า จำนวนสายที่ได้รับ จำนวนสายที่ไม่ได้รับ ความเร็วเฉลี่ยในการรับสาย ทั้งภาพรวม และแยกรายละเอียดของพนักงาน รับโทรศัพท์แต่ละคน

๕.๒ รายงานเหตุ

๑) รายงานรายละเอียดของเหตุแต่ละเหตุ ว่าโทรเข้ามาเมื่อใด แจ้งเหตุเรื่องใด ใครเป็นผู้รับสาย ใครเป็นผู้สั่งการ สายตรวจสายใดไประงับเหตุ ใช้เวลาถึงที่เกิดเหตุเท่าใด และผลการปฏิบัติอย่างไร

๒) รายงานค่าระยะเวลาไปถึงที่เกิดเหตุ (Response Time) ของเหตุแต่ละเหตุ และ/หรือ ในภาพรวม ในรอบระยะเวลาที่กำหนด

๓) รายงานจำนวนเหตุ ในรอบระยะเวลาที่กำหนด แยกตามประเภทของเหตุ และ/หรือ แยกตามรายงานนี้ตำรวจ หรือรายการกองบังคับการ

๕.๓ รายงานผลการปฏิบัติงานของสายตรวจ ระบุจำนวนเหตุที่ระงับ ค่าระยะเวลาไปถึง ที่เกิดเหตุ แยกตามหมายเลขสายตรวจ และ/หรือ แยกตามสถานีตำรวจ

การปฏิบัติงานในหน้าที่ รอง ผกก.ป.,สวป.,ร้อยเวร ๒๐, สายตรวจ กับระบบรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑

๑. กำกับให้ศูนย์วิทยุ สภ. ที่ได้รับแจ้งเหตุจาก ๑๙๑ จะต้องส่งสายตรวจไประงับเหตุ

๒. ขณะปฏิบัติหน้าที่จะต้องเฝ้าฟัง และกำกับดูแลให้สายตรวจเฝ้าฟังวิทยุ สามารถติดต่อสื่อสาร ทางวิทยุได้ตลอดเวลา เพราะ

๒.๑ วิทยุสื่อสาร เป็นเครื่องมือสื่อสารที่สะดวก สามารถติดต่อสื่อสารสั่งการเหตุได้รวดเร็ว กว่าโทรศัพท์

๒.๒ วิทยุสามารถกระจายเสียงไปยังสายตรวจทุกสายได้พร้อมกัน ขณะที่โทรศัพท์ติดต่อได้ ๑ ต่อ ๑ (ยกเว้น Conference Call แต่ใช้เวลามาก)

๒.๓ ความถี่ของสายตรวจ ควรใช้ความถี่เดียวกับศูนย์รับแจ้งเหตุ เพื่อให้การสื่อสารสั่งการ เหตุจากศูนย์ฯ ไปยังสายตรวจรวดเร็ว ซึ่งอาจทำได้โดย

๑) ใช้ความถี่เดียวกันทั้งหมด เหมาะกับพื้นที่ที่มีขนาดไม่ใหญ่มาก มีลูกข่ายไม่หนาแน่น มากนัก

๒) ใช้ระบบ SCAN เพื่อฟังทั้งความถี่ของศูนย์รับแจ้งเหตุ และความถี่ของแต่ละ บก. หรือ สน./สภ. ซึ่งควรใช้ในกรณีที่เป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ มีลูกข่ายจำนวนมาก แต่ละสถานีตำรวจมีความถี่เฉพาะ ก็ปรับระบบวิทยุของสายตรวจให้สามารถฟังได้ทั้งความถี่ของศูนย์รับแจ้งเหตุ และความถี่ของสถานี (ความถี่รับ) เมื่อ

ศูนย์ฯ สั่งการให้สายตรวจไประงับเหตุ สายตรวจจะได้รับฟังได้ตั้งแต่โอกาสแรก แต่เมื่อ สายตรวจจะเรียกกลับให้เรียกไปทางช่องของสถานี (ความถี่ส่ง)

๓. กำกับดูแลให้สายตรวจไปที่เกิดเหตุ เมื่อได้รับแจ้งจากศูนย์ ๑๙๑ ตามเวลาที่ควร ดังนี้

๓.๑ ภายใน ๕ นาที สำหรับเขต กทม. หรือ เทศบาลหลัก

๓.๒ ภายใน ๑๕ นาที สำหรับนอกเขตเทศบาลหลัก (เขตสายตรวจตำบล)

คำว่าเทศบาลหลัก หมายถึงว่าในปัจจุบัน แต่ละสถานีตำรวจภูธร จะมีหลายเทศบาล แต่จะมี ๑ เทศบาล ซึ่งเป็นเทศบาลหลักรับผิดชอบพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของสถานีตำรวจนั้นๆ การจัดสายตรวจ จะมีการจัดสายตรวจรถจักรยานยนต์แบ่งเขตตรวจตลอด ๒๔ ชั่วโมง การไประงับเหตุในพื้นที่นี้จึงไม่ควรเกิน ๕ นาที ส่วนเทศบาลอื่นที่อยู่รอบนอก จะเป็นความรับผิดชอบของสายตรวจตำบล มีการจัดกำลังและการบริหาร ที่แตกต่างกันออกไป แต่สายตรวจก็ไม่ควรไปถึงที่เกิดเหตุช้ากว่า ๑๕ นาที

๔. กรณีสายตรวจติดภารกิจ ให้สั่งการสายตรวจอื่นไประงับเหตุ หรือไประงับเหตุด้วยตนเอง

๕. กรณีสายตรวจไม่รับวิทยุ ให้สั่งการสายตรวจอื่นปฏิบัติ และตรวจสอบแก้ไข

๖. กรณีที่ศูนย์ฯ ออกอากาศสกดจับคนร้าย ที่ใช้ยานพาหนะกระทำความผิดแล้วหลบหนี จะต้องกำกับดูแลให้สายตรวจเข้าจุดสกดจับตามแผนที่กำหนด

การสกดจับ มีปัจจัยแห่งความสำเร็จ ดังนี้

๖.๑ ความเร็วในการสื่อสารสั่งการ และการเข้าประจำจุด เป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จ

๖.๒ เจ้าหน้าที่วิทยุ และผู้ปฏิบัติในพื้นที่ ต้องมีทักษะในการเรียงคำพูด สั้นกะทัดรัด ได้ใจความ (ใช้นามเรียกขาน และประมวลลับ) “ศูนย์...(ชื่อศูนย์)...แจ้งสกดจับกุมรถ ก่อเหตุ/ถูกก่อเหตุ...(ชื่อเหตุ)..จาก..(สถานที่เกิดเหตุ)..... แล้วตามด้วย ประเภทรถ ยี่ห้อ รุ่น สี หมายเลขทะเบียน ที่สังเกต ก่อเหตุ/ถูกก่อเหตุ...(ชื่อเหตุ)....จาก..(สถานที่เกิดเหตุ)....เมื่อเวลา..... หรือ ...(กิโลเมตร)... ที่ผ่านมา หลบหนี มุ่งหน้า..... จราจร และสายตรวจสกดจับตามแผนด้วย เปลี่ยน”

๖.๓ เจ้าหน้าที่วิทยุ และผู้ปฏิบัติในพื้นที่ ต้องรู้จักพื้นที่เป็นอย่างดี

๖.๔ การเคลื่อนที่ของคนร้าย สามารถหลบหนีไปได้ระยะทางเฉลี่ย นาทีละ ๑.๒ กม. หรือ ๕ นาทีหนีไปได้ ๖ กม. มีโอกาสที่จะข้ามเขตสถานีตำรวจ ข้ามเขตกองบังคับการ หรือข้ามเขตจังหวัด เพราะฉะนั้นจะต้องรีบแจ้งให้สายตรวจสถานีตำรวจข้างเคียงรับทราบ

๖.๕ พึงระลึกเสมอว่า คนร้ายพร้อมจะหนี ต้องใช้ยุทธวิธีสกดกันคนร้าย มิใช่เพียงสั่งให้คนร้ายหยุดรถเท่านั้น

๗. พิจารณาปรับปรุงการปฏิบัติงานของสายตรวจในความควบคุม โดยนำข้อมูลจากศูนย์ ๑๙๑ มาใช้ในการบริหาร ดังนี้

๗.๑ ค่าระยะเวลาถึงที่เกิดเหตุ (Response Time)

ตัวอย่างค่าระยะเวลาสายตรวจไปถึงที่เกิดเหตุ ม.ค.๕๖

สภ.	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	เวลาที่ใช้	จำนวน	เวลาที่ใช้
เมืองเพชร	๗๙	๘.๑๒	๘๓	๑๐.๔๖
ชะอำ	๓๔	๘.๑๐	๔๔	๑๐.๑๒
ท่ายาง	๕	๑๒.๑๒	๒๐	๖.๒๔
บ้านลาด	๓	๘.๒๐	๑๗	๙.๑๗
เขาย้อย	๕	๙.๔๘	๓๔	๘.๐๑

๗.๒ ผลความพึงพอใจ/ข้อตำหนิของผู้แจ้ง จากการสุ่มตรวจสอบโทรกลับของศูนย์ ๑๙๑

๘. สนับสนุนการแก้ไขปัญหาเด็กโทร ๑๙๑ เล่น หรือแจ้งเหตุเท็จ

ปัญหาของศูนย์รับแจ้งเหตุ ๑๙๑ และ Call Center ต่างๆ คือปัญหาเด็กโทรเล่น ซึ่งมากถึง ร้อยละ ๗๐ ของสายที่เรียกเข้าทั้งหมด ทำให้สายไม่ว่าง ผู้ที่เดือดร้อนจริงอาจโทรเข้า ๑๙๑ ไม่ได้ และสายตรวจ หรือ ร้อยเวร ๒๐ อาจจะต้องเสียเวลาไปที่เกิดเหตุที่เป็นเท็จ ปัญหานี้ยังกระทบต่อจิตใจของเจ้าหน้าที่ ทั้งในศูนย์ฯ และสายตรวจ

รอง ผกก.ป., สว.ป., ร้อยเวร ๒๐ สามารถช่วยแก้ไขปัญหาเด็กโทรเล่นได้ ดังนี้

๘.๑ ให้ความรู้แก่เด็ก ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรม การปฏิบัติเมื่อประสบเหตุฉุกเฉิน และ การแจ้งเหตุที่ ๑๙๑ การให้ความรู้นี้ อาจจะเป็นโครงการไปตามโรงเรียน ชุมชน หรือโอกาสอื่นๆ

๘.๒ กรณีเด็กไม่เชื่อฟัง หรือแจ้งเหตุที่มีความร้ายแรง เช่น ชูวางระเบิด อาจพิจารณาสั่งการสายตรวจจับกุมดำเนินคดี โดยศูนย์ฯ จะตรวจสอบตำแหน่งตู้สาธารณะที่มีการโทรเล่น และประสานงาน มายังสายตรวจ

การจัดระบบรับแจ้งเหตุของสถานีตำรวจ

๑. แต่ละสถานีตำรวจ จะต้องจัดให้ศูนย์วิทยุ ทำหน้าที่เป็นศูนย์รับแจ้งเหตุของสถานี โดยกำหนดหมายเลขโทรศัพท์สำหรับการรับแจ้งเหตุประจำสถานีเป็นการเฉพาะ

๒. จัดกำลังพล อย่างน้อย ๑ นาย (ขึ้นอยู่กับปริมาณงาน) ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์รับแจ้งเหตุ

๓. รอง ผกก.ป. หรือ สว.ป.ที่ได้รับมอบหมาย ต้องกำกับดูแลการปฏิบัติ ให้มีมาตรฐาน เช่นเดียวกับศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑ โดยอนุโลม โดยมีหัวข้อที่สำคัญ ดังนี้

๓.๑ ตรวจสอบให้คู่สายรับแจ้งเหตุ ใช้การได้โดยสมบูรณ์ตลอดเวลา

๓.๒ รับสายทุกสายด้วยความเร็วไม่เกิน ๑๕ วินาที (๓ ครั้ง) เมื่อโทรติด

๓.๓ บันทึกเหตุทุกเหตุที่ได้รับแจ้ง ลงในสมุดหรือแบบฟอร์มที่กำหนด ตามตัวอย่างแนบท้าย โดยให้ปรากฏข้อมูล วันเวลาที่รับแจ้ง ประเภทของเหตุ สถานที่เกิดเหตุ ผู้แจ้ง ผู้รับแจ้ง และต้องบันทึกทันที ขณะรับแจ้ง

๓.๔ บันทึกเวลาที่ส่งการสายตรวจ และให้มีการติดตามผลการปฏิบัติเหตุทุกเหตุ ว่าสายตรวจไปถึงที่เกิดเหตุแล้วหรือไม่ เมื่อเวลาใด ใช้เวลาเท่าใด ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร

๓.๕ จัดทำสถิติค่าระยะเวลาสายตรวจถึงที่เกิดเหตุ เพื่อประเมินผลการปฏิบัติของสายตรวจ ในสถานีดำรงนั้นๆ

๓.๖ ให้มีการโทรศัพท์กลับไปหาผู้แจ้ง เพื่อสอบถามผลการปฏิบัติ วัดความพึงพอใจ และข้อเสนอแนะ

๓.๗ นอกจากการรับแจ้งเหตุฉุกเฉินแล้ว ศูนย์รับแจ้งเหตุของสถานี จะต้องให้ความสำคัญ กับเรื่องไม่เร่งด่วน (Non-Emergency) ไม่ว่าจะเป็นการแจ้งเบาะแส ข้อร้องเรียน ข้อติชมต่างๆ แล้วนำ ข้อร้องเรียน ข้อติชม มาดำเนินการ ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างแบบฟอร์มการรับแจ้งเหตุ

แบบฟอร์มการรับแจ้งเหตุ			
เหตุ.....		สถานที่เกิดเหตุ.....	
		☐ ใน ☐ นอก เขตเทศบาล	
อาวุธที่ใช้.....		มีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือไม่	
ยานพาหนะ ☐ รถหาย ☐ ใช้ในการกระทำความผิด ☐ ถูกประทุษร้าย ☐ ว.40 หลบหนี ☐ อื่นๆ.....			
ประเภทรถ.....		ยี่ห้อ..... รุ่น..... สี.....	
หมายเลขทะเบียน.....		ที่สังเกต	
ตำหนิรูปพรรณคนร้าย			
เส้นทางหลบหนี			
ชื่อผู้แจ้ง.....		โทร	
วตป.รับแจ้ง.....		เวลา	
ผู้ปฏิบัติ ☐	เวลา.....	ถึงที่เกิดเหตุเวลา	
	☐	เวลา.....	ถึงที่เกิดเหตุเวลา
	☐	เวลา.....	ถึงที่เกิดเหตุเวลา
ผลการปฏิบัติ			
ลงชื่อ.....		ผู้รับแจ้ง/ ลงชื่อ..... พนักงานวิทยุ	

บทที่ ๔

ยุทธวิธีตำรวจงานป้องกันปราบปราม

ตำรวจมืออาชีพสายงานป้องกันปราบปราม คือ ตำรวจที่เป็นสุภาพบุรุษในเครื่องแบบ เมื่อประชาชนพบเห็นต้องเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา สามารถเป็นที่พึ่งได้ในทุกโอกาส มีความรู้สึกรอบอุ้มใจทุกครั้งที่ได้พบเห็น และตำรวจสายตรวจจะต้องเป็นตำรวจในดวงใจของประชาชน โดยปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องตามหลักยุทธวิธีตำรวจ ฉะนั้น ตำรวจสายตรวจ ต้องสำรวจอย่างสม่ำเสมอว่า มีคุณสมบัติครบถ้วนหรือไม่

๑. คุณสมบัติของตำรวจสายตรวจมืออาชีพ ๑๐ ประการ มีดังนี้

ต่อตนเอง

- ๑) ต้องพัฒนาตนเองตลอดเวลา
 - Smart : บุคลิกดี มีความฉลาด มีปฏิภาณไหวพริบที่ดี
 - Smile : ยิ้มแย้ม แจ่มใส มีจิตใจให้บริการ
 - Strong : เข้มแข็ง อดทนในการปฏิบัติหน้าที่
- ๒) ต้องมีจริยธรรมและคุณธรรม
- ๓) ต้องหมั่นฝึกฝนยุทธวิธีตำรวจอย่างสม่ำเสมอ

ต่อประชาชน

- ๔) ต้องทำทุกวิถีทางให้ประชาชนมีความสุขและมีความศรัทธาตำรวจ
- ๕) ต้องแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนให้มากที่สุด
- ๖) ต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน

ต่อระบบงานป้องกันปราบปราม

๗) ต้องรอบรู้และวิเคราะห์ข้อมูลท้องถิ่นในท้องที่ของตนเองในเชิงลึกทั้งสถานที่และตัวบุคคล
โดยละเอียด

๘) ต้องจัดระเบียบสังคมในท้องที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย

๙) ต้องปราบปรามอาชญากรอย่างเด็ดขาด

๑๐) ต้องระลึกเสมอว่า ผลสัมฤทธิ์ของงานป้องกันปราบปราม คือ ทำให้คดีเกิดขึ้นน้อยที่สุด เมื่อคดีเกิดขึ้นแล้วก็ต้องติดตามจับกุมคนร้ายให้เร็วที่สุดและลดความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของประชาชน

ยุทธวิธีตำรวจ สำหรับงานสายตรวจงานป้องกันปราบปราม จะมีหลายรูปแบบ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความปลอดภัยต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งยังสามารถตอบโต้คนร้ายได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายและตามหลักกฎหมายใช้กำลัง ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานป้องกันปราบปรามจะต้องมีความเข้าใจหลักการและการปฏิบัติเพื่อการตัดสินใจสั่งการ หรือบริหารเหตุการณ์ขณะเกิดเหตุได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถควบคุมการฝึกยุทธวิธีให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่างถูกต้อง ดังนี้

- (๑) ต้องพัฒนาตำรวจให้มีคุณสมบัติ ๑๐ ประการข้างต้น
- (๒) ต้องมีความรู้เกี่ยวกับอาวุธศึกษา
- (๓) ต้องฝึกฝนตำรวจให้มีความสามารถเกี่ยวกับศิลปะป้องกันตัวด้วยมือเปล่า และการใช้
เครื่องพันธนาการ (กุญแจมือ) อย่างชำนาญ
- (๔) ต้องเข้าใจกฎการใช้กำลังตามหลักสากลและหลักกฎหมาย กับการตัดสินใจใช้อาวุธปืน
ตามยุทธวิธี
- (๕) ต้องเข้าใจการปฏิบัติ ยุทธวิธีการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด เพื่อความปลอดภัยและพบสิ่งผิด
กฎหมาย
- (๖) ต้องเข้าใจการปฏิบัติยุทธวิธีการตรวจค้นบุคคล การตรวจค้นในรถยนต์ และการตรวจ
ค้นในอาคาร

๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- ๑) การจับ และการค้น ตาม ป.วิอาญา
- ๒) การจับกุม เด็ดหรือเยาวยชน ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและ
วิธีพิจารณาคดีครอบครัว
- ๓) การป้องกัน ตาม ปอ. มาตรา ๖๘
- ๔) ระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ระดับที่ ๑ การปรากฏตัวของตำรวจ

ระดับที่ ๒ การใช้คำสั่งด้วยวาจา

ระดับที่ ๓ การใช้เทคนิคการควบคุมด้วยกายภาพ

ระดับที่ ๔ การใช้เทคนิคตอบโต้อย่างรุนแรง

ระดับที่ ๕ การใช้อาวุธที่ไม่ถึงตาย

ระดับที่ ๖ การใช้กำลังขั้นเด็ดขาดหรือการใช้อาวุธปืน

๓. ยุทธวิธีการรอดพ้นอันตรายของเจ้าหน้าที่ (Officer Survival Tactics)

๓.๑ ความผิดพลาด ๑๐ ประการ ที่มีผลถึงชีวิตของเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเสียชีวิต ดังนี้

- ๑) จิตใจที่เป็นกังวล
- ๒) เกิดความเบื่อหน่ายในการปฏิบัติหน้าที่
- ๓) พักผ่อนไม่เพียงพอ
- ๔) การเลือกใช้ที่กำบัง
- ๕) ความกล้าแบบโง่ๆ
- ๖) ขาดสัญชาตญาณการรับรู้อันตราย
- ๗) การละเลยในการสังเกตคู่มือของคนร้าย

๘) ลดความระมัดระวัง

๙) การตรวจค้นและการใช้กุญแจมือไม่ถูกต้อง

๑๐) ไม่มีการดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาอาวุธปืนประจำกาย

เจ้าหน้าที่ตำรวจจำเป็นต้องกำจัดจุดอ่อนทั้ง ๑๐ ประการ เพื่อความปลอดภัยของตนเอง

๓.๒ อุปกรณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่

อุปกรณ์ประจำตัว อุปกรณ์ประจำรถสายตรวจ เครื่องมือสื่อสาร ยานพาหนะ อาวุธ สำหรับงานสายตรวจที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ มีดังนี้

๑. อาวุธปืน

๑.๑ อาวุธปืนพกสั้น

๑.๒ อาวุธปืนยาว

๒. ยานพาหนะ ได้แก่ รถยนต์ รถจักรยานยนต์ จักรยาน เรือ เครื่องบิน เป็นต้น

๓. เครื่องมือสื่อสาร

๔. เครื่องพันธนาการ (Handcuff)

๕. อุปกรณ์ส่องสว่าง เช่น ไฟฉาย สปอตไลท์ เป็นต้น

๖. สมุดพกประจำตัวสายตรวจ

๗. เสื้อเกราะป้องกันกระสุน (Bulletproof)

๘. เสื้อกันฝน จัดเตรียมใช้งานในฤดูฝน

๙. สเปรย์แก๊สน้ำตา

๑๐. อุปกรณ์ดับเพลิง และเครื่องมือกู้ภัยเบื้องต้น

๑๑. อุปกรณ์ปฐมพยาบาล

๑๒. กล้องส่องทางไกล

๑๓. เสื้อสะท้อนแสง

เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจจะต้องมีอุปกรณ์ครบถ้วน และฝึกฝนการใช้งานอุปกรณ์แต่ละชนิดให้เกิดความชำนาญ และมีทักษะและการฝึกฝนยุทธวิธี ดังนี้

- การฝึกฝนร่างกายให้มีความเข้มแข็ง อดทน
- การฝึกฝนศิลปะป้องกันตัวด้วยมือเปล่า และด้วยกระบอง
- การฝึกฝนการใช้เครื่องพันธนาการ
- การฝึกฝนการใช้อาวุธปืนชนิดต่างๆ

๔. ยุทธวิธีที่ตั้งจุดตรวจ จุด ๖.๔๓ หรือจุดสกัด

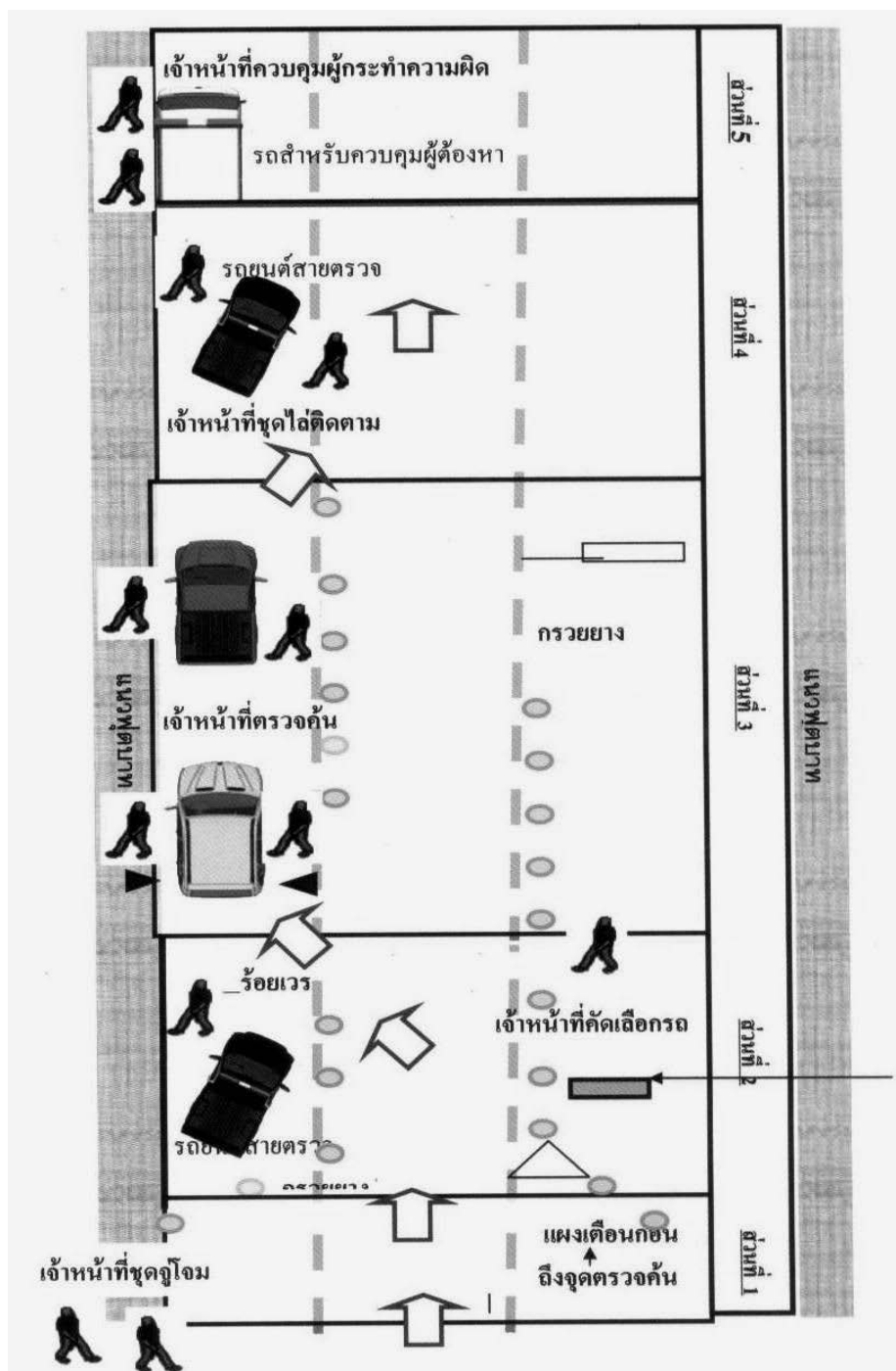
ความสำคัญของการตั้งจุดตรวจ และจุดสกัด

- เพื่อควบคุมพื้นที่ที่ล่อแหลมต่อการเกิดอาชญากรรม

- เพื่อเป็นการป้องปรามการกระทำผิดกฎหมาย
- เพื่อเป็นการปิดเส้นทางและตัดช่องโอกาสคนร้ายหลบหนี
- เพื่อตรวจค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่ผ่านเข้าออกพื้นที่
- เพื่อค้นหาสิ่งผิดกฎหมาย อาวุธ เครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำผิด

หลักการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด

๑. เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งจุดตรวจค้น จะต้องมีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน โดยแบ่งพื้นที่เป็น ๕ ส่วน ดังนี้

พื้นที่ส่วนแรก เป็นพื้นที่เฝ้าสังเกตรถและบุคคลต้องสงสัยที่อยู่ภายในรถที่จะวิ่งผ่านเข้ามาในบริเวณพื้นที่ตั้งจุดตรวจ เพื่อแจ้งข้อมูลไปยังผู้ควบคุมจุดตรวจ รวมทั้งเป็นจุดสกัดรถต้องสงสัยที่มีเจตนาจะหลบหนี ไม่ยินยอมเข้ามาบริเวณพื้นที่ตั้งจุดตรวจคัน หรือไล่ติดตามรถที่วกกลับไปยังทิศทางที่เข้ามา

โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันชุดนอกเครื่องแบบ (ชุดจู่โจม) อยู่ปฏิบัติ ๒ คน โดยอยู่ก่อนถึงพื้นที่ตั้งจุดตรวจประมาณ ๒๐ เมตร หรือตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่

พื้นที่ส่วนที่สอง เป็นพื้นที่ที่พิจารณาคัดเลือกรถต้องสงสัยเพื่อโบกรถเข้ามาสู่พื้นที่ตรวจคัน ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๑ นาย เป็นผู้คัดเลือกและสังเกตพฤติกรรมของรถที่จะเข้าจุดตรวจคัน

โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกัน ๑ คน ฝ่ายจราจร ๑ คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสายตรวจ (นายตำรวจระดับสัญญาบัตรขึ้นไป) ๑ คน รวมเจ้าหน้าที่จำนวน ๓ คน

พื้นที่ส่วนที่สาม เป็นพื้นที่ตรวจคัน มีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันทำหน้าที่ตรวจคันรถและบุคคลต้องสงสัยที่นั่งมา ๓ ชุด) ปฏิบัติการ (๑ ชุดปฏิบัติการมี ๓-๔ คน รถที่เข้าทำการตรวจคันควรมีไม่เกิน ๓ คัน ในแต่ละช่วงที่ทำการตรวจคันและการตรวจคันใช้เจ้าหน้าที่ ๓-๔ คนต่อรถทำการตรวจคัน ๑ คัน โดยคัน ๒ คน คู่กัน ๑-๒ คน)

โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันอีก ๑ คน ทำหน้าที่บันทึกภาพขณะทำการตรวจคันไว้เป็นหลักฐาน และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายจราจรอีก ๑ คน ทำหน้าที่ดำเนินการในส่วนความผิดตาม พ.ร.บ.จราจรฯ และอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และให้มีนายตำรวจระดับสารวัตรซึ่งเป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติคอยดูแลอยู่ในส่วนพื้นที่สามเป็นหลัก

พื้นที่ส่วนที่สี่ เป็นพื้นที่คอยสกัดรถ หากรถต้องสงสัยที่เข้ามาในพื้นที่ตั้งจุดตรวจไม่ยอมหยุดรถ ให้ทำการตรวจคัน เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ท้ายพื้นที่จุดตรวจนี้จะทำหน้าที่นำรถตำรวจที่จอดอยู่ท้ายจุดตรวจเข้าสกัดขวางกั้นไม่ให้ผ่านหรือไล่ติดตามหากหลบหนี

โดยจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจทำหน้าที่ประจำรถยนต์สายตรวจ ๑ คัน ๑ คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำรถสายตรวจจักรยานยนต์ ๑ คัน ๒ คน รวมเจ้าหน้าที่จำนวน ๓ คน

พื้นที่ส่วนที่ห้า เป็นพื้นที่ควบคุมผู้กระทำความผิด มีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันอยู่ปฏิบัติอย่างน้อย ๒-๓ คน และมีรถยนต์สำหรับควบคุมผู้ต้องหาจอดอยู่บริเวณพื้นที่นี้

ระยะระหว่างส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๕ ควรจัดให้มีระยะตามความเหมาะสมที่ผู้ควบคุมการปฏิบัติสามารถจะดูแลจุดตรวจ จุดสกัดได้ทั่วถึง

ทั้งนี้ ผู้ปฏิบัติแต่ละหน้าที่จะต้องมีความรู้ความสามารถและความชำนาญในหน้าที่ที่กำหนดไว้

๒. อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด

๒.๑ รถยนต์สายตรวจ , รถจักรยานยนต์ ที่มีไฟส่องสัญญาณ

๒.๒ แผงกันจุดตรวจ โดยมีแสงไฟส่องสว่างให้มองเห็นได้อย่างชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร ในเวลากลางคืนก่อนถึงจุดตรวจ

๒.๓ แผงประชาสัมพันธ์ก่อนถึงจุดตรวจ “ ขอภัยในความไม่สะดวก ” หรือแผงเตือน “ จุดตรวจข้างหน้า โปรดลดความเร็ว ”

๒.๔ กรวยยาง จราจรสี่ล้อ วางก่อนถึงจุดตรวจคันและตามแนวช่องทางเดินรถรักษาพื้นที่ปลอดภัย

๒.๕ กระบองไฟสัญญาณบอกตำแหน่งของ จราจร

๒.๖ ไฟฉาย / สปอตไลท์ประจำรถยนต์สายตรวจ

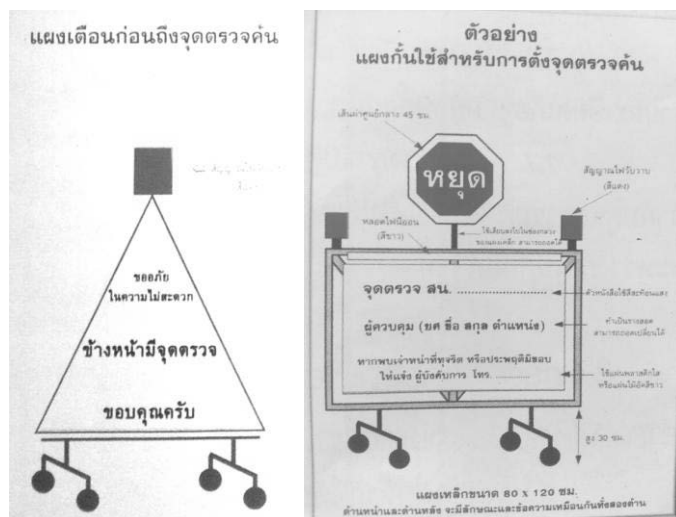
๒.๗ เครื่องขยายเสียงแบบมือถือ

๒.๘ เครื่องตรวจโลหะแบบมือถือ

๒.๙ อุปกรณ์ตรวจใต้ท้องรถ กระจก

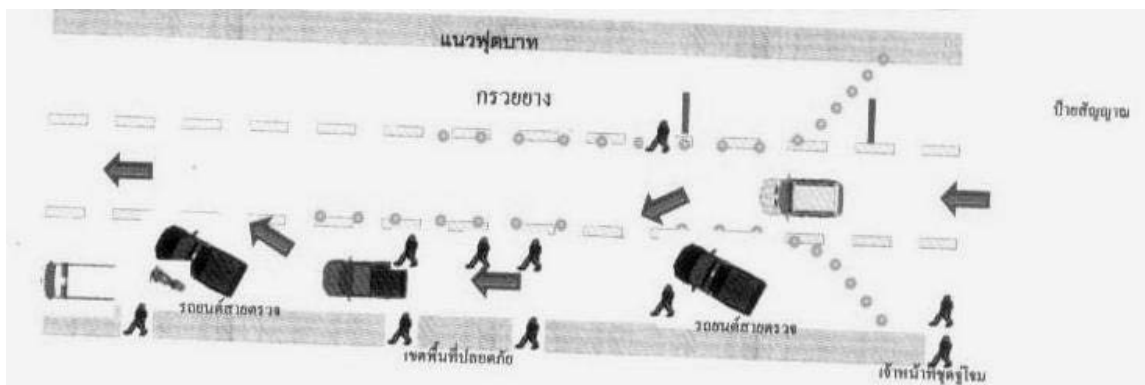
๒.๑๐ กล้องถ่ายภาพ / กล้องบันทึกภาพ

๒.๑๑ ตัวสกัด (ขวาง)

๓. รูปแบบการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด

๓.๑ การตั้งจุดตรวจบนทางที่มีการจราจรไปในทิศทางเดียวกัน (One way)

(๑) กำหนดเลือกบริเวณพื้นที่จะทำการตรวจโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานและประชาชนผู้ถูกตรวจค้นเป็นสำคัญ เช่น ไม่ตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัดบริเวณทางโค้งเชิงสะพานที่ลาดชันหรือบริเวณที่เป็นจุดอับสายตา ฯลฯ

(๒) ติดตั้งแผงสัญญาณที่มีเครื่องหมายแสดงคำว่า “หยุดตรวจ” ไว้บนผิวการจราจรในช่องทางด้านซ้ายให้ผู้ขับขี่สามารถมองเห็นได้ในระยะไกลโดยสะดวก และควรมีกรวยยางคาดแบบสี่สะท้อนแสงวางเป็นแนวเฉียงไปทางด้านหน้าแผงสัญญาณเป็นระยะพอสมควร และวางกรวยยางให้เป็นช่องทางตามแนวนานกันเพื่อเตือนและบังคับรถที่แล่นเข้ามาให้เบี่ยงออกไปไม่พุ่งตรงเข้าชนแผงป้ายสัญญาณ

(๓) หลังแผงป้ายสัญญาณเครื่องหมาย “หยุดตรวจ” ห่างออกไปเล็กน้อยให้นารถยนต์สายตรวจจอดท่ามุม ๔๕ องศากับแนวขอบถนน หันหน้าไปทางทิศทางกระแสจราจรเพื่อใช้เป็นกำลังสำหรับบริเวณ “เขตพื้นที่ปลอดภัย” และเปิดสัญญาณไฟวับวาบไว้เพื่อเป็นจุดสังเกตตรงส่วนบริเวณ “เขตพื้นที่ปลอดภัย” ด้านนอก และควรวางกรวยยางเป็นแนวเพื่อกำหนดบริเวณพื้นที่ตรวจค้นไว้เป็นการป้องกันอุบัติเหตุจากรถที่อาจหักเลี้ยวเข้ามาในบริเวณ “เขตพื้นที่ปลอดภัย” อย่างกะทันหัน

(๔) ท้ายจุดตรวจให้จัดรถยนต์สายตรวจ ๑ คัน และรถจักรยานยนต์ ๑ คัน จอดอยู่ในลักษณะเตรียมพร้อมกรณีต้องไล่ติดตามรถที่หลบหนี

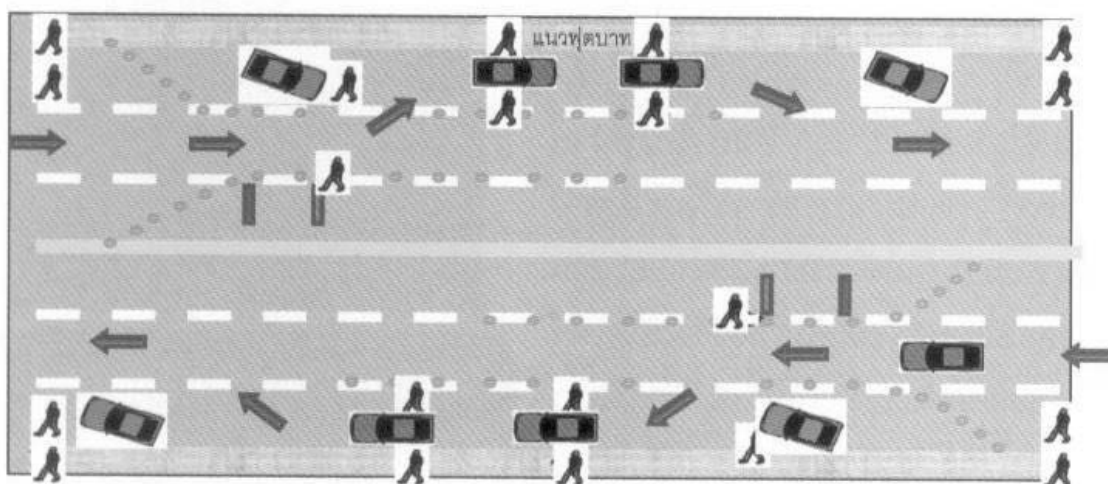
(๕) สำหรับรถจักรยานยนต์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาร่วมตรวจค้น อาจให้จอดชิดของทางด้านซ้ายเพื่อป้องกัน “ เขตพื้นที่ปลอดภัย ” โดยหันหน้าไปตามทิศทางการจราจรและพร้อมที่จะให้การสนับสนุนการไล่ติดตามรถที่หลบหนี

(๖) การวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๖.๑) ชั้นประทวน ใช้เป็นกำลังเรียกรถและทำหน้าที่ตรวจค้นบริเวณ “ เขตพื้นที่ปลอดภัย ” การตรวจค้นควรทำเป็นคู่ เข้าค้นทีละด้านของพาหนะ โดยแบ่งเจ้าหน้าที่กันให้ชัดเจนว่า ใครเป็นผู้ตรวจค้น และใครเป็นผู้คุ้มกัน

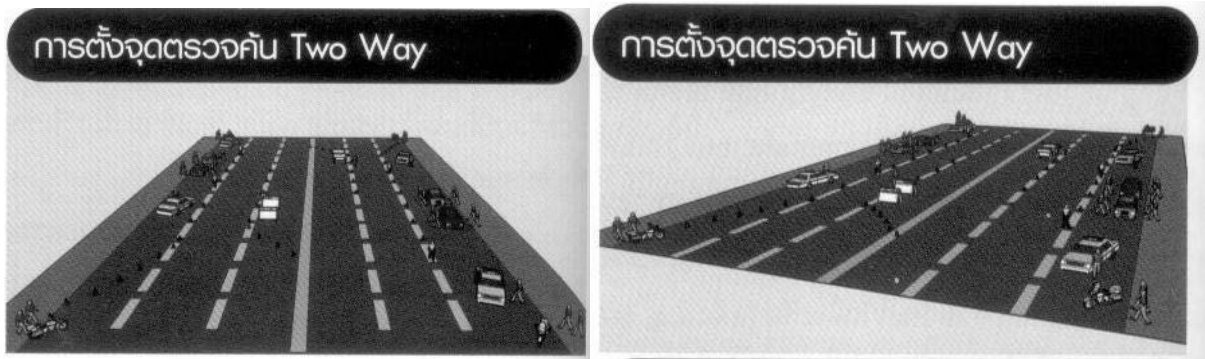
(๖.๒) นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าจุดตรวจ ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการตรวจค้นของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในบริเวณ “ เขตพื้นที่ปลอดภัย ” หากมีกำลังน้อยก็ให้ลดกำลังผู้ปฏิบัติลงได้ แต่ยังคงให้ถือปฏิบัติตามยุทธวิธีดังกล่าวข้างต้น

๓.๒ การตั้งจุดตรวจบนทางที่มีการจราจรไปในทิศทางสวนกัน (Two way)

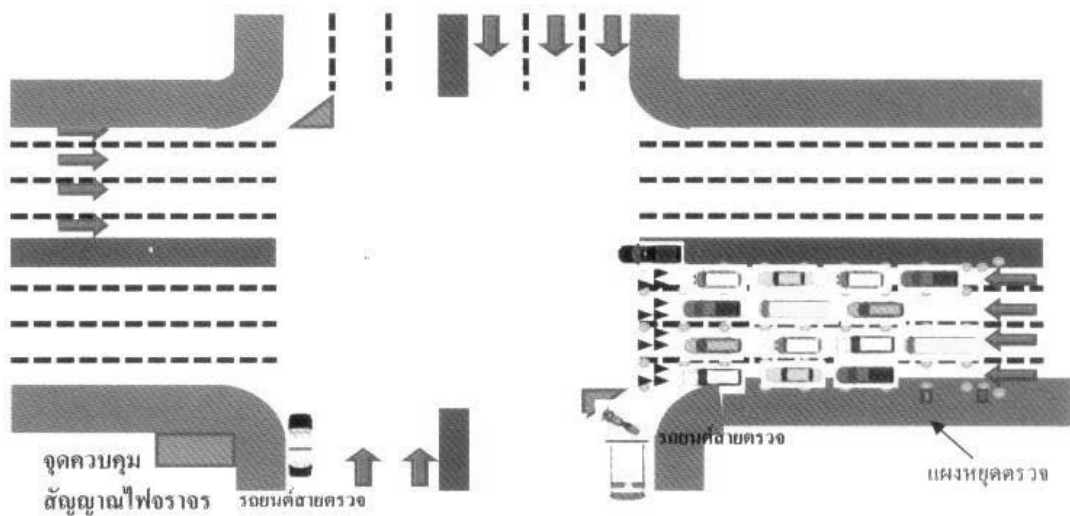

(๑) การวางกำลังและมาตรการรักษาความปลอดภัยให้ใช้ในงานองเดียวกันกับการตั้งจุดตรวจบนทางที่มีการจราจรไปในทิศทางเดียวกัน (One way) โดยอนุโลม

(๒) การเรียกตรวจค้นพาหนะ ควรเลือกตรวจค้นพาหนะที่มาจากทางทิศทางใดทิศทางหนึ่งเพียงด้านเดียว ไม่ควรเรียกตรวจค้นพาหนะพร้อมกันทั้ง ๒ ทิศทาง เพราะจะทำให้เกิดจุดอ่อนในการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ต้องสงสัยที่ถูกตรวจและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำการตรวจค้น รวมทั้งก่อให้เกิดปัญหาด้านการจราจรอีกด้วย

๓.๓ การตั้งจุดตรวจบนทางเดินรถที่บริเวณสี่แยก (Intersection)

(๑) ในการกำหนดพื้นที่ที่จะเลือกทำการตั้งจุดตรวจ นอกจากการคำนึงถึงในเรื่องความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานแล้ว ยังต้องคำนึงถึงสภาพการจราจรโดยรอบบริเวณที่มีการตั้งจุดตรวจด้วยว่าจะเกิดผลกระทบด้านการจราจรในทิศทางที่อยู่รอบๆ บริเวณสี่แยกที่ด้านหนึ่งได้กำหนดให้มีการตั้งจุดตรวจขึ้นไว้หรือไม่ ดังนั้นการควบคุมสัญญาณไฟจราจรจะต้องมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานและผลกระทบกับผู้สัญจรไปมาในทิศทางอื่น รวมทั้งต้องมีการหมุนเวียนกระแสการจราจรกับพื้นที่ข้างเคียงด้วย

(๒) ในการปฏิบัติหน้าที่ จะต้องมียุติหน้าที่ตำรวจจราจรมาควบคุมสัญญาณไฟในทิศทางตรงข้ามกับพื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นจุดตรวจเพื่อให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ รวมทั้งสังเกตการณ์ในส่วนพื้นที่บริเวณสี่แยกซึ่งเป็นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่ทำการตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะที่อยู่ในช่องทางเดินรถที่จะมีการตรวจและมีการควบคุมสภาพการจราจรโดยรอบบริเวณสี่แยกด้านอื่นๆ โดยกำหนดการควบคุม

ให้เป็นการควบคุมระบบสัญญาณไฟจราจรด้วยบุคคล (Manual) เพื่อให้มีการสัมพันธ์กับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่มีการตั้งจุดตรวจและสัมพันธ์กับพื้นที่ต่อเนื่องข้างเคียงด้วย

(๓) มีการใช้แผนสัญญาณที่มีเครื่องหมายแสดงคำว่า “ หยุดตรวจ ” ไว้บนผิวการจราจรในช่องทางเดินรถด้านซ้ายก่อนถึงบริเวณที่เป็นสี่แยก โดยมีการวางกรวยยางคาดแถบสีสะท้อนแสงเป็นแนวยาวเรียงไปตามช่องทางเดินรถจากบริเวณที่กำหนดให้เป็นพื้นที่เริ่มทำการตรวจจนไปสิ้นสุดที่สี่แยก ซึ่งมีสัญญาณไฟจราจรก่อนจะข้ามบริเวณสี่แยก (ประมาณ ๑๐ แถว เมื่อยานพาหนะจอดเรียงมา) โดยวางกรวยยางเรียงเป็นแถวยาวตามแนวช่องทางเดินรถ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำการตรวจเป็นสำคัญ

(๔) ด้านพื้นที่บริเวณสี่แยก ซึ่งอยู่สุดท้ายของจุดตรวจคันมีรถยนต์สำหรับการควบคุมผู้กระทำความผิดเจ็ดห้า ๔๕ องศาที่บริเวณช่องทางเดินรถด้านซ้ายข้ามผ่านตลอดไว้เพื่อกำหนดให้พื้นที่ที่จะควบคุมผู้กระทำความผิดและสำหรับจอดยานพาหนะที่จะต้องทำการตรวจคันอย่างละเอียดไว้บริเวณดังกล่าว โดยมีรถยนต์สำหรับควบคุมผู้ต้องหาซึ่งเป็นรถยนต์ขนาดใหญ่สำหรับก้าง และให้ความปลอดภัยกับผู้ปฏิบัติและบริเวณดังกล่าวจะไม่มียานพาหนะที่ไม่เกี่ยวข้องนอกจากที่ต้องทำการตรวจคันอย่างละเอียดหรือที่ต้องการจะตรวจยึดไว้ผ่านเข้ามา

(๕) ให้นารถยนต์สายตรวจซึ่งเปิดสัญญาณไฟวับวับไปจอดไว้บริเวณป้อมสัญญาณไฟจราจรที่มีเจ้าหน้าที่จราจรควบคุมสัญญาณการจราจรเพื่อให้เป็นจุดสังเกตและอยู่ในทิศทางที่มองเห็นการปฏิบัติในพื้นที่บริเวณสี่แยกซึ่งเป็นพื้นที่การควบคุมผู้กระทำความผิดและมีการตรวจคันพาหนะเพิ่มเติมอย่างละเอียดในส่วนที่อยู่ฝั่งตรงข้ามกับที่จอดรถยนต์ไว้ เพื่อให้สามารถแจ้งสกัดจับหรือติดตามจับกุมผู้ที่หลบหนีจากการตรวจในพื้นที่ส่วนควบคุมผู้กระทำความผิดและส่วนที่ใช้ตรวจคันพาหนะได้ในหลายทิศทางด้วย

(๖) การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ให้กำหนดทิศทางการตรวจโดยเดินตรวจจากบริเวณสี่แยกไปจนสุดที่บริเวณด้านส่วนหน้าสุดที่เป็นส่วนเริ่มซึ่งมีป้ายสัญญาณเตือนว่า “ หยุดตรวจ ” ตั้งไว้ โดยให้เดินตรวจคู่ขนานกันจากกรวยยางสีสะท้อนแสงที่วางอยู่ไปจนเกือบสุดแนวสุดท้ายที่วางไว้ (ประมาณ ๑๐ แถว) เมื่อสิ้นสุดให้ฝั่งที่ตรวจด้านขวาเดินขึ้นไปฝั่งเกาะกลางถนนด้านขวา ส่วนฝั่งซ้ายให้เดินขึ้นฟุตบาททางเดินเท้าด้านซ้ายแล้วย้อนกลับไปเริ่มตรวจที่บริเวณสี่แยกอีกรอบเมื่อได้รับสัญญาณไปจราจรจากเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมไฟสัญญาณจราจร

(๗) การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ ต้องใช้ความรวดเร็วในการสังเกตและการปฏิบัติโดยกำหนดให้สลับหน้าที่กันในการตรวจคันพาหนะคันถัดไป ให้ผู้ทำหน้าที่ตรวจคันสลับเป็นผู้คุมกันในคันที่จอดอยู่ถัดไปเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาล่าช้าในการตรวจและมีพาหนะตกค้างอยู่บริเวณพื้นที่ส่วนที่ซึ่งเป็นพื้นที่ตรวจคันเมื่อได้รับสัญญาณไฟให้ผ่านแยกไปได้หมด จึงต้องให้สลับหน้าที่ในการปฏิบัติและหากพบบุคคลหรือยานพาหนะต้องสงสัยให้นำไปไว้ในพื้นที่บริเวณสี่แยกซึ่งมีเจ้าหน้าที่ทำการตรวจคันอย่างละเอียดและทำหน้าที่ควบคุมผู้กระทำความผิด โดยให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเดินตรวจนำมาส่งมอบให้แล้วกลับไปทำหน้าที่เดินตรวจเช่นเดิมจะไม่ทำให้เกิดปัญหากระทบกับการจราจรบริเวณที่มีการตั้งจุดตรวจคัน

(๘) การวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนมากว่าการตั้งจุดตรวจแบบอื่นเนื่องจากเป็นบริเวณที่เป็นสี่แยกที่มีการควบคุมสัญญาณจราจรด้วยสัญญาณไฟ จึงต้องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติมาก รวมทั้งผู้ควบคุมจะต้องให้ความสำคัญกับพื้นที่บริเวณส่วนที่เป็นสี่แยกมากกว่าส่วนอื่นๆ ซึ่งโอกาสของผู้ที่มีเจตนาจะหลบหนี โดยพยายามพาหนะกลับจะน้อยกว่าการหลบหนีจากพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่สำหรับการตรวจค้น ดังนั้นการควบคุมสั่งการจึงควรกำหนดให้ผู้ควบคุมจุดตรวจดังกล่าวนี้อยู่บริเวณส่วนที่มีการจอตรวจรถยนต์สายตรวจไว้เพื่อให้สั่งการมากขึ้น รวมทั้งในการกำหนดสัญญาณไฟจราจรหากพิจารณาได้ว่าจะมีผลกระทบกับการจราจรด้านอื่นๆ ที่จะต้องมีการสัมพันธ์กันกับพื้นที่ข้างเคียง

หมายเหตุ ในส่วนการตั้งจุดตรวจบนทางเดินรถที่มีการจราจรบริเวณสี่แยกนี้ ควรให้ความสำคัญกับพื้นที่ในส่วนที่กำหนดให้เป็นส่วนตรวจค้นอย่างละเอียดมากกว่าส่วนอื่นๆ หากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ

๓.๔. การตั้งจุดตรวจค้นย่อย หรือจุดสกัด

๓.๔.๑ การตั้งจุดตรวจค้นย่อย หรือจุดสกัด เป็นปฏิบัติการในสภาพถนนเล็กที่มีการจราจรไม่หนาแน่น คับคั่ง หรือตรอกซอย และในเหตุฉุกเฉิน หรือกรณีเร่งด่วน ซึ่งอาจไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและอุปกรณ์พอที่จะวางกำลังตามยุทธวิธีข้างต้นได้ จึงจำเป็นต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจและยานพาหนะเท่าที่มีอย่างจำกัดในขณะนั้นดำเนินการสกัดจับและปฏิบัติการตรวจค้น

๓.๔.๒ การวางกำลัง และมาตรการรักษาความปลอดภัยให้ใช้ยุทธวิธีเดียวกันกับการตั้งจุดตรวจโดยอนุโลม และควรต้องมีรถยนต์เตรียมพร้อมไว้ก่อนถึงจุดสกัดเพื่อไว้ทำหน้าที่สกัดกั้นหรือกีดขวางถนนหรือไล่ติดตามในกรณีที่คนร้าย หรือผู้ต้องสงสัยกลับรถย้อนหลบหนีการตรวจ

๓.๔.๓ ในการตั้งจุดสกัดกันจะต้องแบ่งหน้าที่กันให้ชัดเจนตามสถานการณ์ดังนี้

(๑) มีกำลังเพียง ๒ นาย ให้แบ่งหน้าที่ดังนี้

- ตำรวจคนที่ ๑ ทำหน้าที่ตรวจค้น
- ตำรวจคนที่ ๒ ทำหน้าที่คุ้มกัน

(๒) มีกำลังเพียง ๓ นาย ให้แบ่งหน้าที่ดังนี้

- ตำรวจคนที่ ๑ ทำหน้าที่ตรวจค้น
- ตำรวจคนที่ ๒ ทำหน้าที่ช่วยเหลือตำรวจคนที่ ๑ ในการค้นหรือควบคุมคนร้าย
- ตำรวจคนที่ ๓ ทำหน้าที่คุ้มกัน

(๓) มีกำลัง ๔ นาย ให้แบ่งหน้าที่ดังนี้

- ส่วนที่ ๑ ทำหน้าที่ตรวจค้น
- ส่วนที่ ๒ ทำหน้าที่คุ้มกัน

(๔) มีกำลัง ๔ นายขึ้นไป และมีภารกิจต่อเนื่องเป็นเวลานาน ให้แบ่งกำลังออกเป็น ๓

ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ ๑ ทำหน้าที่ตรวจค้น
- ส่วนที่ ๒ ทำหน้าที่คุ้มกัน
- ส่วนที่ ๓ ทำหน้าที่สนับสนุนหรือเป็นกำลังสำรองพร้อมพลัดเปลี่ยนส่วนที่ ๑

และส่วนที่ ๒

๓.๔.๔ เมื่อมีรถยนต์สายตรวจ หรือรถยนต์บรรทุกอย่างน้อย ๒ คัน อาจใช้รถยนต์เป็นที่กำบังเพื่อทำให้เกิดพื้นที่เขตปลอดภัยแล้วยังใช้เป็นจุดหยุดรถเพื่อทำการตรวจค้นบนถนนหรือตรอกซอย ซึ่งโดยปกติจะไม่มีจราจรคับคั่งหรือรถวิ่งอย่างรวดเร็ว

๓.๔.๕ ในบริเวณถนนในถิ่นทุรกันดาร หรือตรอกซอยที่มีการขุดถนนเพื่อการซ่อมแซมต่างๆ อาจใช้เป็นหลุมถนนเป็นเครื่องกีดขวางช่วยในการตั้งจุดสกัด

๓.๔.๖ ในเขตพื้นที่อันตรายที่อาจมีการก่อสร้าง หรือการใช้ความรุนแรงในการต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาจดัดแปลงสิ่งอุปกรณ์ในพื้นที่ใช้เป็นเครื่องกีดขวางในการตั้งจุดสกัดได้ เช่น ใช้ท่อซีเมนต์ ใช้ตัวขวาง หรือวัตถุอย่างอื่นไปวางตั้งบนเส้นทางที่มีการจราจรไม่คับคั่ง

ข้อควรระวัง

- ไม่ควรตั้งจุดตรวจในพื้นที่ใกล้ทางโค้ง ทางแยก เชิงสะพานที่ลาดชัน หรือจุดอับลับตา
- ในเวลากลางคืนต้องมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ
- ในการเรียกรถให้หยุดไม่ว่ากรณีใดๆ อย่าเอาตัวหรือส่วนของร่างกาย เช่น แขน ขา เข้าไป

ขวางเพื่อให้รถหยุด

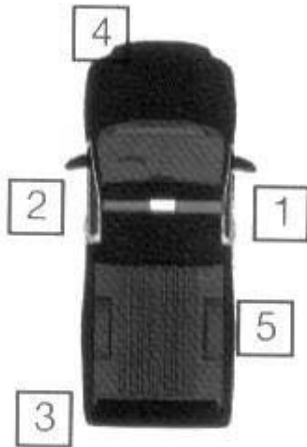
- การตรวจคันรถที่เข้าพื้นที่การตั้งจุดตรวจ ให้ทำการตรวจคันคนก่อนแล้วจึงทำการตรวจรถ
การตั้งจุดตรวจ หรือจุดสกัด

หลักพื้นฐานในการตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด

- ใช้เมื่อมีกรณีเหตุจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินเร่งด่วน
- ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งโดยเคร่งครัด
- ได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา
- มีนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นหัวหน้าควบคุม
- แต่งเครื่องแบบตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่
- มีแผนกั้นแสดงเครื่องหมายคำว่า “หยุดตรวจ” และจัดให้มีสิ่งกีดขวางหรือสัญญาณอื่นใดเป็นที่สังเกตได้ง่ายจากระยะไกล เช่น กรวยยางคาดแถบสะท้อนแสง เพื่อช่วยลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น
- ในเวลากลางคืนต้องมีไฟส่องสว่างให้มองเห็นได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร ก่อนถึงจุดตรวจ
- กำหนด “เขตพื้นที่ปลอดภัย” ไว้สำหรับตรวจคันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ปฏิบัติงาน
- ควรวางกำลังส่วนหนึ่งไว้บริเวณทางแยกหรือจุดกลับรถก่อนถึงจุดตรวจ จุดสกัด เพื่อทำหน้าที่สกัดกั้นหรือไล่ติดตามผู้ที่หลบหนีการตรวจคัน
- พึงใช้ความระมัดระวังไม่ประมาทในขณะปฏิบัติหน้าที่ตรวจคัน
- พึงเป็นผู้มีมารยาทดีและแสดงกิริยาวาจาที่สุภาพขณะปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดตรวจจุดสกัด
- ใช้ความสังเกตหรือสนใจเป็นพิเศษกับยานพาหนะที่มีลักษณะพิรุช เช่น รถจักรยานยนต์ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน หรือปิดบังอำพรางหมายเลขทะเบียน
- ในการปฏิบัติงานให้คำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนโดยรวม

๓.๕ การตรวจคันรถเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด และการค้นคว้า สร้างความเดือดร้อน ความรำคาญให้กับประชาชนโดยทั่วไป เนื่องจากใช้เวลานานควรดำเนินการดังนี้

- ๑) ให้แบ่งพื้นที่รถที่ต้องทำการตรวจคันออกเป็น ๕ ส่วน คือ
- ส่วนที่ ๑ พื้นที่ภายในรถด้านหน้าตรงผู้ขับขี่และผู้โดยสารด้านหลังผู้ขับขี่
- ส่วนที่ ๒ พื้นที่ภายในรถด้านหน้าข้างซ้ายผู้ขับขี่ และผู้โดยสารด้านหลังด้านซ้ายผู้ขับขี่
- ส่วนที่ ๓ กระโปรงท้ายรถ
- ส่วนที่ ๔ กระโปรงหน้ารถ
- ส่วนที่ ๕ ใต้ท้องรถ

๒) กรณีรถของบุคคลโดยทั่วไปที่เข้ามาในพื้นที่การตั้งจุดตรวจ จะทำการตรวจค้นเฉพาะ ส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ เท่านั้น คือ

- ใต้เบาะคนขับ ลิ่นชัก คอนโซล เจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ด้านหน้าผู้ขับขี่จะตรวจค้นรถ ในส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๓ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ด้านซ้ายของผู้ขับขี่จะทำการตรวจค้นรถในส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๔

๕. การใช้ยุทธวิธีในการเผชิญเหตุตามมาตรการเชิงรุกในการป้องกันอาชญากรรม

การเผชิญเหตุ

๑. การตีวงสุรา
๒. ระวังเหตุคนคลุ้มคลั่ง
๓. การปิดล้อมตรวจค้น
๔. ยึดรถต้องสงสัย
๕. ระวังเหตุกลุ่มคนทำร้ายร่างกาย
๖. ระวังเหตุสามีภรรยาทะเลาะวิวาท
๗. กลุ่มแก๊งวัยรุ่นก่อความเดือดร้อนรำคาญ
๘. การเข้าระงับเหตุต่างๆ ที่ไม่สามารถใช้อาวุธปืน

ยุทธวิธี

๑. ต้องเรียกกำลังสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ให้มากกว่าจำนวนบุคคลในเหตุการณ์
๒. อุปกรณ์และอาวุธต้องมีครบถ้วนและมีประสิทธิภาพเหนือกว่า
๓. มีการปฏิบัติตามยุทธวิธี กฎการใช้กำลังและเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

๖. การยิงปืนพกขึ้นพื้นฐาน

หลักสูตรการยิงปืนพกนี้เป็นการยิงปืนให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้อาวุธปืนอย่างทันทีทันใด โดยประสิทธิภาพในการใช้อาวุธปืนนี้ขึ้นอยู่กับผู้ทำการฝึกเองว่าสามารถฝึกให้เกิดความชำนาญ คำนวณและมีความชำนาญเพียงใด ซึ่งในปัจจุบันการใช้อาวุธปืนจะมี

ความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นไม่ว่าจะมีมาตรการในการป้องกันการห้ามให้มีอาวุธปืน การจำกัดให้มีอาวุธปืนก็ตาม ก็ไม่สามารถหยุดหรือบรรเทาความรุนแรงในการใช้อาวุธปืนลงไปได้ ในการแก้ไขควรเริ่มจากสถาบันที่เล็กที่สุดในสังคม คือ สถาบันครอบครัว ซึ่งจะต้องเป็นผู้ชี้แจงให้ถูกต้องเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยไม่ใช้อาวุธหรืออารมณ์ในการแก้ไขปัญหา

ในที่นี้จะอธิบายการใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะการใช้อาวุธปืนให้ถูกต้องและปลอดภัยสำหรับผู้ใช้และผู้อยู่ใกล้เคียง

๖.๑ กฎการใช้อาวุธปืน ๔ ข้อ

๑. พึงระลึกว่า อาวุธปืนทุกกระบอกมีกระสุนปืนบรรจุอยู่เสมอ และตรวจอาวุธปืนทุกครั้ง ที่จับ เพื่อตรวจสอบว่ามีกระสุนปืนบรรจุอยู่ หรือมีวัตถุอื่นใดติดค้างอยู่ในลำกล้องปืนหรือไม่
๒. ไม่ควรเล็งอาวุธปืนไปในทิศทางที่ไม่ตั้งใจจะยิงหรือทำลาย
๓. นิ้วต้องอยู่นอกไกปืนเสมอจนกว่าจะตัดสินใจจะยิง
๔. ตรวจสอบเบื้องต้นเบื้องต้นเป้าหมายเสมอ และอย่ายิงไปทางวัตถุอื่นใดที่อาจทำให้หัวกระสุนปืนสะท้อนกลับหรือเผลอไปได้ เช่น วัสดุที่มีผิวแบนแข็ง ผิวน้ำ ฯลฯ

๖.๒ อาวุธศึกษา

ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๖.๓ การตรวจอาวุธ

๖.๔ การบรรจุและการเลิกบรรจุกระสุนปืน

- การบรรจุกระสุนปืนพกกึ่งอัตโนมัติขั้นต้น
- การบรรจุกระสุนปืนใหม่ เมื่อลำเลื่อนค้ำ (Slide-lock Reload)
- การบรรจุกระสุนปืนทางยุทธวิธี (Tactical Reload)
- การเลิกบรรจุกระสุนปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๖.๕ การลดนกปืน

- การลดนกปืนพกลูกโม
- การลดนกปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๖.๖ หลักพื้นฐานของการยิงปืน

หลักพื้นฐาน ๘ ประการ (๘ Fundamentals) คือ

๑) ท่ายืน	Stance
๒) การจับปืน	Grip
๓) การจัดศูนย์ปืน	Sight alignment
๔) การเล็งเป้าหมาย	Sight picture
๕) การควบคุมลมหายใจ	Breath control
๖) การลั่นไก	Trigger manipulation

๗) การเล็งตาม	Follow through
๘) การคืนรอบ	Recovery

๖.๗ ทำพร้อมใช้อาวุธ

๖.๘ การตรวจการณ์ (Scanning)

๖.๙ การชักอาวุธปืนออกจากซองปืน (Drawing Pistol From Holster)

๖.๑๐ เทคนิคการใช้อาวุธปืนประจำกาย (Marksmanship Techniques)

๖.๑๑ ทักษะการใช้อาวุธปืนทางยุทธวิธี

๖.๑๑.๑ การหันยิง (Static Turn)

๖.๑๑.๒ การยิงระหว่างเคลื่อนที่ (Move)

- ๑) การยิงระหว่างการเคลื่อนที่ไปข้างหน้า
- ๒) การยิงระหว่างการเคลื่อนที่ถอยกลับข้างหลัง
- ๓) การยิงด้านข้างระหว่างการเคลื่อนที่

๖.๑๑.๓ การลดเป้าหมาย

๖.๑๑.๔ การยิงหลังที่กำบัง

๖.๑๒ การแก้ไขอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติติดขัด

๖.๑๓ ทักษะการใช้อาวุธปืนในสภาวะแสงต่ำหรือกลางคืน (Low Light/ Night Marksmanship)

พื้นฐานการจับปืนสองมือ (Grip)

ผู้ยิงจับปืนด้วยมือที่ถนัดโดยให้ด้ามปืนอยู่ในรูปตัววี คือ อยู่กึ่งกลางระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้โดยจับปืนสูงถึงขอบบนของปืน ส่วนอีก ๓ นิ้วที่จับด้ามปืนออกแรงกำด้ามปืนร้อยละ ๖๐ แล้วใช้มือไม่ถนัดบีบมือที่ถนัดโดยออกแรงบีบเต็มที่ โดยให้ร่องนิ้วของมือทั้งสองซ้อนกันไม่ให้ร่องนิ้วแตกออกจากกัน ส่วนนิ้วหัวแม่มือจะวางได้ ๒ แบบ คือ

ให้นิ้วหัวแม่มือด้านที่ถนัดวางบนมือที่ไม่ถนัด โดยให้หัวแม่มือเหยียดขนานไปตามลำกล้องปืน

ให้นิ้วหัวแม่มือที่ถนัดวางทับบนหัวแม่มือที่ประคองปืน

ท่าทางการยิงปืน (Position)

หลักการสอนทั่วไป สามารถแบ่งออกเป็น ๔ ท่า ได้แก่

๑. ท่ายิงแบบ WEAVER มีท่าทางการยิงคือ ก้าวเท้าที่ถนัดถอยไปด้านหลังประมาณครึ่งก้าวหรือหนึ่งก้าวแล้วแต่ความถนัดของผู้ยิง จับปืนด้วยมือที่ถนัดพุ่งปืนไปข้างหน้าระดับสายตา แขนข้างที่ถือปืนเหยียดตึง มือที่ไม่ถนัดประคองปืนแขนงอลงมาด้านล่างเล็กน้อย

๒. ท่ายิงแบบ CHIVEMAN มีท่าทางการยืนลักษณะที่เท้าทั้งสองข้างขนานกันอยู่เสมอแนวหัวไหล่ หรือยืนโดยเท้าที่ไม่ถนัดอยู่เยื้องด้านหน้าของเท้าที่ถนัดเล็กน้อย แต่จะห่างไม่เกิน ๑ ฟาเท้าส่วนแขนข้างที่จับปืนและประคองปืนเหยียดตรง พุ่งปืนไปยังแนวเป้าระดับสายตา

๓. ท่ายิงแบบ ISOCELES มีท่าทางการยิงเหมือนกับท่ายิงแบบที่สอง แต่แขนทั้งสองข้างทำมุมรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วพุ่งปืนไปยังเป้าหมายอยู่ในระดับสายตา

๔. ท่ายิงแบบมือเดียว มีท่าทางการยิงด้วยกันสองแบบคือ การยิงเท้าทั้งสองข้างเสมอแนวหัวไหล่ หรือเท้าข้างเดียวกันกับมือที่จับปืนอยู่ด้านหน้า ห่างจากเท้าหลังประมาณครึ่งก้าวหรือหนึ่งก้าวเฉียงเข้าหาเป้า ส่วนแขนข้างที่จับปืนเหยียดตรงยกขึ้นอยู่ในระดับสายตา

การเล็ง

การเล็งเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างหนึ่งในขณะทำการยิง ผู้ยิงจะต้องมองศูนย์หลังผ่านไปยังศูนย์หน้าแล้วเห็นภาพว่าศูนย์หน้ากับศูนย์หลังเสมอกัน และแบ่งความห่างของศูนย์หน้าและศูนย์หลังเท่ากัน แต่การยิงปืนระบบต่อสู้ต้องใช้เวลาที่รวดเร็วและต้องให้เกิดความแม่นยำ ดังนั้นผู้ยิงจะต้องยกปืนขึ้นในระดับสายตาพร้อมทั้งจัดศูนย์ปืนให้ได้แล้วทำการยิงทันที และต้องใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ผู้ยิงจะต้องฝึกจนเกิดความชำนาญในการยกปืนเข้าสู่ระดับสายตาพร้อมทั้งจัดศูนย์ปืนให้ได้ด้วย

การชักปืน (The Draw)

การชักปืนแบ่งออกเป็น ๔ ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ ๑ จับปืนให้กระชับโดยปืนอยู่ในซองปืน

ขั้นตอนที่ ๒ ชักปืนออกจากซองปืน เมื่อปากลำกล้องปืนพ้นจากซองปืนให้ลำกล้องปืนชี้ไปยังแนวเป้า

ขั้นตอนที่ ๓ ยกปืนขึ้นมาอยู่ในระดับหน้าอก พร้อมกับใช้มือที่ไม่ถนัดช่วยจับปืนให้กระชับ

ขั้นตอนที่ ๔ พุ่งปืนไปยังเป้าหมายในระดับสายตา

ท่าเตรียมพร้อม (Ready Position)

ในสถานการณ์ต่างๆ จะต้องคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นทำให้เกิดความตื่นเครียดและอาวุธปืนต้องอยู่ในท่าพร้อมที่จะใช้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นสำหรับตำรวจที่จะต้องฝึกใช้ท่าทางที่พร้อมปฏิบัติ เช่น ในการล้อมจับคนร้าย หรือการตรวจค้นในพื้นที่อันตราย แนวปืนจะอยู่บริเวณหน้าอกหรือท้องน้อย ปากลำกล้องควรชี้ต่ำลง นิ้วชี้อยู่นอกโกร่งไกปืน และไม่ควรชี้ลำกล้องขึ้นด้านบนอาจเกิดอันตรายกับผู้ยิงหรือบุคคลที่อยู่ด้านบนได้ เมื่อจะทำการยิงผู้ยิงพุ่งปืนไปข้างหน้าในแนวระดับสายตาไปยังเป้าหมายที่ต้องการยิง

ท่านั่งยิง

ท่านั่งยิง สามารถแบ่งออกเป็น ๒ แบบ ได้แก่

๑. ท่านั่งคุกเข่าสูง Standing to kneeling ลักษณะการนั่ง ให้คุกเข่าโดยใช้ข้างเดียวกับด้านที่จับปืน ลำตัวตั้งฉากกับพื้น ขาอีกข้างหนึ่งตั้งฉากกับพื้น

๒. ท่านั่งบนส้นเท้า Standing to sitting ลักษณะการนั่งเหมือนกับท่านั่งคุกเข่าสูง โดยคุกเข่าขาที่ตรงกับมือข้างที่จับปืน นั่งลงบนส้นเท้าข้างที่คุกเข่า ขาอีกข้างองตั้งฉากกับพื้น

ท่านอนยิง (PRONE)

สามารถแบ่งออกเป็น ๒ แบบ ได้แก่

๑. ท่านอนคว่ำ prone

๒. ท่านอนตะแคง roll - over prone ท่านอนยิงแบบพลิกตัวนี้เป็นท่านอนยิงที่ใช้ทดแทนจากท่านอนยิงแบบเดิม โดยแบบใหม่นี้ ผู้ยิงเริ่มต้นด้วยการคุกเข่าทั้งสองข้างพร้อมชักอาวุธปืน ในขณะที่เริ่มนอนลงโดยท่ามูมกับเป้าหมาย เข่าข้างที่ไม่ถนัดงอ ยกหน้าอกทางด้านที่ไม่ถนัดขึ้นจากพื้น ในขณะที่เดียวกันใช้มือข้างที่ไม่ถนัด ไปจับปืนแล้วใช้แก้มไปวางพักที่กล้ามเนื้อแขนด้านในของแขนด้านที่ถนัด

การยิงหลังที่กำบัง

ที่กำบังเป็นสิ่งที่ป้องกันจากกระสุนปืนของคนร้ายเมื่อจะทำการยิงจากที่กำบังนั้น ผู้ยิงจะต้องตัดสินใจก่อนว่าจะใช้ท่าทางการยิงใดที่เหมาะสมกับที่กำบังที่มีอยู่แล้ว จึงจัดทำท่าทางการยิงโดยพยายามให้ศีรษะและมือหรือร่างกายที่ใช้ในการยิงให้พ้นที่กำบังเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะต้องพิจารณาถึงความปลอดภัยของผู้ยิงในแต่ละท่ายิงด้วย

ในระยะยิงตั้งแต่ ๒๕ หลาลงมา ผู้ยิงไม่ควรจะใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายหรืออาวุธปืนไปสัมผัสกับที่กำบังในขณะที่ทำการยิง โดยเตะทางด้านข้างของที่กำบังเพื่อจะได้ไม่เสียเวลา อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการแย่งปืน แต่ในการยิงเหนือที่กำบังนั้นอาจพักมือข้างที่ไม่ถนัดซึ่งจับปืนเหนือที่กำบังได้ หรือทำการยืนหลังที่กำบังออกมาเล็กน้อยแล้ว ใช้วิธีไหลตัวขึ้นหลังที่กำบัง ทำการยิงตามจังหวะที่เหมาะสม

เมื่อทำการยิงจากที่กำบังในระยะที่ไกลกว่า ๒๕ หลา ผู้ยิงอาจจะวางพักมือข้างที่กำบังได้เพื่อทำให้เกิดความมั่นคง ท่าคุกเข่าหลังที่กำบัง อาจใช้เข่าข้างใดข้างหนึ่ง หรือทั้งสองเข่าก็ได้

ข้อควรระวัง ไม่ว่าจะทำการยิงระยะใดหรือจะใช้มือจับปืนวางพักข้าง หรือบนที่กำบังนั้น อย่าให้อาวุธปืนสัมผัสกับที่กำบังเพื่อป้องกันการขัดข้องของอาวุธปืนหรือความไม่แม่นยำในการยิง

ข้อแตกต่างระหว่างปืนพกกลุ่ไม่กับปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

ข้อดี ปืนพกกลุ่ไม่	ข้อดี ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ
๑. สามารถยิงได้รวดเร็ว เพราะบรรจุกระสุนปืนไว้วก่อนไม่ต้องปลดห้ามไก	๑. บรรจุกระสุนได้จำนวนมาก และสามารถบรรจุกระสุนในซองบรรจุกระสุนเตรียมไว้เป็นอะไหล่
๒. การณั้กระสุนปืนด้าน สามารถยิงนัดต่อไปได้โดยปืนไม่ติดขัด	๒. สามารถยิงต่อเนื่องได้รวดเร็ว และบรรจุกระสุนปืนต่อเนื่องได้รวดเร็ว เพราะมีซองบรรจุกระสุนปืนอะไหล่ที่บรรจุไว้แล้ว
๓. ดูแลรักษาความสะอาดง่าย	๓. รูปร่างลักษณะแบน กะทัดรัด สะดวกในการพกพาติดตัว

ข้อเสีย ปืนพกกลไก	ข้อเสีย ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ
๑. บรรจุกระสุนได้จำนวนจำกัด ๒. การบรรจุกระสุนปืนในการยิงต่อเนื่องใช้เวลามาก ๓. รูปร่างไม่กะทัดรัด จึงไม่สะดวกในการพกพา ๔. ต้องมีอุปกรณ์สำหรับใส่กระสุนปืนสำรอง กรณีที่ใช้กระสุนปืนจำนวนมาก	๑. ถ้าบรรจุกระสุนปืนไว้ก่อนต้องกดปุ่มห้ามไกให้อยู่ในตำแหน่งห้ามไก เพื่อป้องกันปืนลั่น และก่อนยิงต้องปลดปุ่มห้ามไกออกจากตำแหน่งห้ามไก ๒. ปืนติดขัดง่าย เนื่องจากต้องบรรจุกระสุนปืนทุกนัดโดยเครื่องเลื่อนปืนป้อนเข้าสู่รังเพลิง ๓. เมื่อปืนขัดข้อง หรือกระสุนตัน ก่อนที่จะแก้ไข ต้องปลดของกระสุนออกจากตัวปืนก่อนทุกครั้งทำให้เสียเวลามาก ๔. ต้องดูแลรักษาความสะอาดมาก เนื่องจากมีระบบ กลไกซับซ้อน ต้องถอดประกอบชิ้นส่วนของปืน

การยิงปืนโดยสัญชาตญาณ (Instinctive Pistols Training)

การยิงปืนโดยสัญชาตญาณ เป็นการยิงปืนแบบต่อสู้โดยใช้สัญชาตญาณเพื่อเป็นการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และเป็นการป้องกันตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในสถานการณ์จริงนั้นเวลาแค่เสี้ยววินาที ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ยิงปืนระบบนี้จะต้องใช้ความเร็วอย่างมากในการชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ซึ่งในขณะนั้นคนร้ายถืออาวุธปืนอยู่ในมือแล้ว การจับอาวุธปืนและท่าทางการยิงเป็นเรื่องสำคัญที่จะบ่งบอกถึงประสิทธิภาพของลูกกระสุนปืนที่ยิงออกไป การยิงปืนระบบนี้ใช้ฝึกกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ผ่านการฝึกยิงปืนเบื้องต้นมาแล้วจะดีที่สุด

การยิงปืนโดยสัญชาตญาณมีหลักการฝึกยิงปืน ดังนี้

๑. การจับอาวุธปืน

๑.๑ ใช้มือที่ถนัดจับอาวุธปืน

๑.๒ ยกขึ้นมาในแนวระดับสายตา

๑.๓ ใช้มือที่ไม่ถนัดจับอาวุธปืน ในลักษณะนิ้วทั้ง ๔ (ชี้, กลาง, นาง, ก้อย) เรียงชิดติดกันมาจับที่อาวุธปืนพร้อมนี้ใช้นิ้วหัวแม่มือกดทับนิ้วหัวแม่มือที่ถนัดจับด้ามอาวุธปืนอยู่ก่อนแล้ว

๑.๔ ให้แขนเหยียดตึง ดึง ดันมือ วิธีการคือ มือที่ถนัดจับอาวุธปืนให้ยืดตรงออกไปข้างหน้าให้สุด แล้วใช้มือที่ไม่ถนัดซึ่งนิ้วทั้ง ๔ เรียงชิดติดกันดึงกลับมาในลักษณะแขนเหยียดตึง

๑.๕ นิ้วชี้ไม่แตก (หมายความว่า นิ้วชี้ของมือที่ไม่ถนัด จะต้องไม่ไปเหนียวโก่งไก)

๑.๖ ลากล่องของอาวุธปืนให้ชี้ไปที่เป้าหมายโดยให้มีความรู้สึกเหมือนเอานิ้วชี้เป้า

๒. ทำยืน

๒.๑ การยืนให้หันหน้าเข้าหาเป้าหมาย ไม่เอียงลำตัวหรือเฉียงลำตัว

๒.๒ กางเท้าเท่าหัวไหล่

๒.๓ ปลายเท้าขนาน

๒.๔ ย่อเข่าเล็กน้อย

๒.๕ หลัง, ลำตัวตั้งตรง หรือโน้มไปข้างหน้าเล็กน้อย ลำตัวไม่แอ่นไปข้างหลังหรือลำตัว

ไม่งอไปข้างหน้า

๓. ใบน้้า

๓.๑ ใบน้้าตั้งตรงมองไปข้างหน้า

๓.๒ ลืมตาทั้งสองข้าง ไม่หลับตาข้างใดข้างหนึ่งโดยเด็ดขาด

๓.๓ ตาดูศูนย์ หมายถึง ตาทั้งสองข้างมองไปที่ศูนย์หลัง ผ่านไปที่ศูนย์หน้าให้เห็นศูนย์หน้าชี้

ไปที่เป้าหมาย

๓.๔ เดินโก (ไม่ใช่กระตุกโก)

การยิงปืนระบบ I.P.T. นี้ ลูกกระสุนปืนจะมีประสิทธิผลเข้าเป้าหมายได้อย่างแม่นยำอยู่ระหว่างการดึงดันมือ และการเดินโก

การเข้าระงับเหตุที่ดีที่สุด คือ การไม่ใช้อาวุธแล้วเหตุการณ์เรียบร้อย การใช้อาวุธให้ใช้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันนี้ ให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างมาก ถ้าระงับเหตุโดยไม่ใช้อาวุธปืนได้จะเป็นการดีที่สุด

การยิงปืนระบบ I.P.T. เป็นวิธีการยิงปืนต่อสู้ป้องกันตัว และระงับเหตุที่ดีที่สุด ถ้ามีเวลาและโอกาสที่จะทำได้ แต่ถ้าเหตุการณ์คับขันไม่มีเวลาให้ ในบางครั้งอาจจะต้องยิงอาวุธปืนในระดับเอว หรือในลักษณะอื่น ๆ ก็ได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ณ เวลานั้น ทั้งนี้ทั้งนั้นเจ้าหน้าที่แต่ละนายจะต้องไปฝึกฝนตนเอง

๗. ยุทธวิธีของตำรวจกับสมรรถภาพทางกาย

หากจะกล่าวถึงการปฏิบัติงานของตำรวจในการจับกุมคนร้ายนั้น ตำรวจต้องมียุทธวิธีของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ดังนี้คือ ยุทธวิธีการตรวจค้นจับกุม ยุทธวิธีการต่อสู้ป้องกันตัว และยุทธวิธีการ ใช้อาวุธปืนพก

- ยุทธวิธีการตรวจค้นจับกุมเป็นการปฏิบัติงานของตำรวจในการตรวจค้นจับกุมที่จะต้องใช้เวลาและความระมัดระวังเป็นพิเศษ เพื่อไม่ให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่ต้องกลับกลายเป็นการกระทำผิดกฎหมายเสียเอง ดังนั้นยุทธวิธีนี้จึงปฏิบัติภายใต้กรอบของกฎหมาย ซึ่งจะต้องใช้พลกำลังและอาวุธที่เหนือกว่าภายใต้กฎหมายด้วย

- ยุทธวิธีการต่อสู้ป้องกันตัว เป็นการปฏิบัติงานของตำรวจในสถานการณ์ต่าง ๆ ในบางครั้งอาจจะต้องเจอกับเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึง เช่น คนร้ายเข้าแย่งอาวุธปืน คนร้ายใช้อาวุธปืน อาวุธมีด ขณะที่ทำการตรวจค้นจับกุม ซึ่งในสถานการณ์ดังกล่าว ตำรวจจะมีความเสี่ยงตายสูง ดังนั้นตำรวจควรมีการฝึกฝน

และเลือกใช้ยุทธวิธีการต่อสู้ป้องกันตัวในเหตุการณ์วิกฤติที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งตำรวจทุกคนจะต้องตั้งสติ ไม่ประมาทโดยเด็ดขาด

- ยุทธวิธีการใช้อาวุธปืนพก เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในสถานการณ์ที่คนร้ายมีอาวุธไม่หวังที่จะทำร้ายในสถานการณ์เช่นนี้ตำรวจควรเลือกใช้ใช้อาวุธที่มีความร้ายแรงใกล้เคียงกันกับที่คนร้ายใช้เพื่อป้องกันตัว และควรหลีกเลี่ยงการต่อสู้ในระยะประชิด แต่หากในสถานการณ์ที่ไม่สามารถหาอุปกรณ์หรืออาวุธเพื่อป้องกันตัวเองได้ การเรียนรู้และใช้ยุทธวิธีในการป้องกันตัวจากคนร้ายใช้อาวุธนั้นเป็นทางเลือกหนึ่งที่มีความปลอดภัยและได้ผลดีในทางปฏิบัติ

จากยุทธวิธีทั้ง ๓ เรื่องที่กล่าวมา และไม่สามารถช่วยให้การตรวจค้นและจับกุมมีประสิทธิภาพหากตำรวจผู้ปฏิบัติงานมีสมรรถภาพทางกายไม่แข็งแรงมากพอ

คำว่าสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) หมายถึง ภาพความสามารถของร่างกายในการประกอบภาระงาน หรือกิจกรรมทางกายอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นอย่างดีโดยไม่เหน็ดเหนื่อย สมรรถภาพทางกายมีส่วนสำคัญในการพัฒนาการทางด้านร่างกายของมนุษย์ สมรรถภาพทางกายของบุคคลทั่วไปจะเกิดขึ้นได้จากการเคลื่อนไหวร่างกายหรือออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าหยุดออกกำลังกายหรือเคลื่อนไหวร่างกายน้อยลงเมื่อใด สมรรถภาพทางกายจะลดลงทันที การที่คนเราจะทราบได้ว่าสมรรถภาพทางกายของตนจะดีได้นั้น จะต้องพิจารณาที่องค์ประกอบต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางกาย ซึ่งกรมส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพกรม พลศึกษาได้กล่าว สมรรถภาพทางกายโดยทั่วไปประกอบด้วยสมรรถภาพด้านย่อย ๆ ๔ ด้าน ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ แต่ละด้านมีความหมายที่แตกต่างกันไปดังนี้

๑. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ หมายถึง ความสามารถในการหดตัวหรือการทำงาน ของกล้ามเนื้อ ที่จะทำอย่างใดอย่างหนึ่งได้สูงสุดในแต่ละครั้ง เช่น ความสามารถในการยกของหนัก ๆ ได้มีพลังบีบมือได้เหนียวแน่น และสามารถออกแรงผลักของหนัก ๆ ให้เคลื่อนที่ได้ เป็นต้น

๒. ความทนทานของกล้ามเนื้อ หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งได้ติดต่อกันเป็นเวลานานได้นานมาก แต่เหน็ดเหนื่อย ตัวอย่าง การทำงานที่แสดงถึงความทนทานของกล้ามเนื้อ เช่น การแบกของหนักได้เป็นเวลานาน ๆ การวิ่งระยะไกล การถีบจักรยานทางไกล การงอแขนห้อยตัวเป็นเวลานาน ๆ เป็นต้น

๓. ความทนทานของระบบหมุนเวียนโลหิต หมายถึง ความสามารถในการทำงานของระบบหมุนเวียนโลหิต ซึ่งประกอบด้วย หัวใจ ปอด และเส้นเลือดที่จะทำงานได้นานเหนื่อยช้า ในขณะที่บุคคลใช้กำลังกายเป็นเวลานานและเมื่อร่างกายเลิกทำงานแล้ว ระบบหมุนเวียนโลหิตจะสามารถกลับคืนสู่สภาพปกติได้ในเวลาเร็ว ตัวอย่างกิจกรรมที่ปฏิบัติแล้วแสดงถึงการมีความทนทานของระบบหมุนเวียนโลหิต เช่น การว่ายน้ำระยะไกล การวิ่งระยะไกล โดยการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจไม่ผิดปกติ

๔. พลังกล้ามเนื้อ หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อในการทำงานในครั้งหนึ่งอย่างแรงและรวดเร็ว จนทำให้วัตถุหรือร่างกายเคลื่อนไหวอย่างเต็มที่ การทำงานของร่างกายที่ใช้พลังกล้ามเนื้อจะเป็นกิจกรรมประเภทการดึง ดัน หมุน พุง ขว้าง และกระโดด ดังตัวอย่างการกระโดดสูง การพ่นน้ำหนัก พุ่งแหลน ขว้างจักร และการโยนกระโดดไกล เป็นต้น

๕. ความอ่อนตัว หมายถึง การประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อ เอ็น พังผืด และข้อต่อต่าง ๆ ที่มีความยืดหยุ่นในขณะทำงาน หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นความสามารถในการเหยียดตัวของข้อต่อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในขณะทำงาน เช่น ก้มตัวใช้มือแตะพื้นโดยไม่งอเข่า การแอ่นตัวใช้มือแตะขาพับได้โดยไม่งอเข่า เป็นต้น

๖. ความเร็ว หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการเคลื่อนที่ในลักษณะเดียวกัน จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งในแนวเดียวกัน หรือในแนวตรงในระยะเวลาที่สั้นที่สุด เช่น การวิ่งระยะสั้น

๗. การทรงตัว หมายถึง การประสานงานระหว่างระบบของประสาทกับกล้ามเนื้อ ที่ทำให้ร่างกายสามารถทรงตัวอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ อย่างสมดุล ตามความต้องการ กิจกรรมที่เป็นการทรงตัว เช่น การเดินตามเส้นตรงด้วยปลายเท้า การยืนด้วยเท้าข้างเดียวกางแขน การเดินต่อเท้าบนสะพานไม้แผ่นเดียว เป็นต้น

๘. ความว่องไว หรือความคล่องตัว หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนทิศทาง หรือเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนไหวของร่างกายอย่างรวดเร็ว และตรงเป้าหมายตามที่ต้องการ ดังตัวอย่างที่แสดงถึงความว่องไว เช่น การยืนและนั่งสลับกันด้วยความรวดเร็ว เป็นต้น

๙. ความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา และเท้ากับตา หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการประสานงานของประสาทกับกล้ามเนื้อในการทำงานหมายถึง ความสามารถที่จะทำการเคลื่อนไหวมือและเท้าได้สัมพันธ์กับตาในขณะทำงานเช่น การจับ การปาเป้า การยิงประตูฟุตบอล การส่งลูกบอลกระทบฝาผนังแล้วรับ เป็นต้น การมีสมรรถภาพทางกายที่ดีนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ พอสรุปส่วนที่สำคัญได้ดังนี้

- กล้ามเนื้อมีความสามารถในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น กล่าวคือ กล้ามเนื้อที่ใช้ในการออกกำลังกายหรือทำงานจะมีขนาดใหญ่แข็งแรงมากขึ้น
- กล้ามเนื้อหัวใจจะมีความแข็งแรงสามารถหดบีบตัวได้แรงขึ้น ช่วยให้การไหลเวียนของโลหิตดีขึ้น หัวใจสามารถรับออกซิเจนได้มากขึ้น
- ระบบประสาทสามารถควบคุมการทำงานของร่างกายให้ดีขึ้นจะช่วยให้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความชำนาญ
- ร่างกายเจริญเติบโตได้อย่างเต็มที่ กล้ามเนื้อต่าง ๆ ของร่างกายเจริญเติบโตได้สัดส่วนสามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- ร่างกายมีภูมิต้านทานโรคสูง และลดการเจ็บป่วยเนื่องจากผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดีย่อมมีสุขภาพดี ไม่มีโรคเบียดเบียน
- มีบุคลิกดี ผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดี ร่างกายจะมีการทรงตัวดี มีทรวดทรงที่สวยงาม เป็นการช่วยเสริมบุคลิกภาพได้ทางหนึ่ง
- เกิดความมั่นใจในตนเองในกาปฏิบัติงาน หรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ

- เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี เพราะผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดี ย่อมมีสุขภาพดี การมีสุขภาพที่ดีสมบูรณ์แข็งแรง ช่วยให้จิตใจแจ่มใส เมื่อจิตใจแจ่มใสย่อมมีสมาธิเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเต็มความสามารถ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของตำรวจตามยุทธวิธีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตำรวจควรต้องออกกำลังกายในปริมาณที่เพียงพอและจะต้องออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายให้ดีที่สุดมีปัจจัยสำคัญที่จะต้องพิจารณาในการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตำรวจมี ๔ ประการ คือ

๑. ความถี่ของการฝึก ควรมีการออกกำลังกาย ๓ - ๕ วัน ต่อสัปดาห์ หรือฝึกวันเว้นวันก็ได้

๒. ความเข้มของการฝึก การฝึกควรจะหนักพอสมควรโดยยึดถือจากอัตราการเต้นของหัวใจเป็นหลัก ให้อัตราการเต้นของหัวใจที่เป็นเป้าหมายอยู่ระหว่าง ๖๐ - ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ของการเต้นสูงสุดของหัวใจ (ใช้การตรวจสอบโดยจับชีพจรในขณะที่ออกกำลังกาย ๑๐ วินาทีแล้วคูณด้วย ๖ จะได้อัตราชีพจร ๑ นาที)

อัตราการเต้นสูงสุดของหัวใจ = ๒๒๐ - อายุ

ในการฝึกแบบแอโรบิกนั้น จะต้องให้อัตราการเต้นของหัวใจอยู่ระหว่าง ๗๐ - ๘๕ เปอร์เซ็นต์ ของอัตราเต้นสูงสุด ระยะเวลาระหว่าง ๑๕ - ๖๐ นาที

ตัวอย่างเช่น นักศึกษาชายอายุ ๒๐ ปี

อัตราเต้นสูงสุดของหัวใจ = ๒๐๐ ครั้ง/นาที

ชีพจรเป้าหมายที่สูงสุด (๙๐%) = ๑๘๐ ครั้ง/นาที

ชีพจรในการฝึกแบบแอโรบิก = ๑๕๓ ครั้ง/นาที

๓. ระยะเวลาของการฝึกการออกกำลังกายที่มีความเข้มสูง ควรใช้เวลาระหว่าง ๑๕ - ๖๐ นาที จะเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพได้ดี ส่วนการออกกำลังกายที่มีความเข้มต่ำ แม้จะใช้เวลาในการฝึกนาน ๆ ก็ตาม อาจจะเหมาะสำหรับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพมากกว่า

๔. แบบของการออกกำลังกาย โดยทั่วไปแบบของการออกกำลังกายจะเป็นการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ความต่อเนื่องของกิจกรรม ความเป็นจังหวะและใช้ออกซิเจนแบบธรรมชาติ กิจกรรมที่ส่งเสริมในลักษณะดังกล่าวได้แก่ - วิ่งเร็วสลับวิ่งเหยาะ - พายเรือ - วิ่งธรรมดาสลับเดินเร็ว - วิ่งทางไกล - วายน้ำ - กระโดดเชือก - จักรยาน - ก้าวขึ้นลงบนม้านั่ง

นอกจากนี้ สิ่งที่ควรคำนึงถึงสำหรับการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตำรวจจะได้ผลดี มากน้อยหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ คือ

ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้ฝึก ปัจจัยเกี่ยวกับเพศ วัย สภาพร่างกาย จิตใจ และพันธุกรรม ว่ามีความพร้อมเพียงใด

ปัจจัยภายนอกร่างกาย

๑. อาหาร ควรมีการรับประทานอาหารอย่างครบถ้วนเพียงพอ

๒. ภูมิอากาศ สภาพอากาศที่เหมาะสมกับการเสริมสร้างร่างกาย ควรมีอุณหภูมิทั่วไปประมาณ ๒๕ องศาเซลเซียส

๓. เครื่องแต่งกายที่เหมาะสมและรัดกุม

๔. การใช้ยากระตุ้น จะก่อให้เกิดโทษมากกว่าผลดี เนื่องจากหัวใจจะต้องทำงานหนักมากกว่าปกติ

๕. การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะทำให้หัวใจต้องรับภาระหนักเช่นเดียวกัน และยังทำให้สูญเสียการทรงตัว การตัดสินใจผิดพลาด อาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

๖. บุหรี่ ถือว่าเป็นศัตรูของการออกกำลังกาย เนื่องจากพิษของบุหรี่จะเป็นตัวทำลายระบบการหายใจ ระบบการไหลเวียนโลหิต ให้สูญเสียประสิทธิภาพไป

๗. การพักผ่อนและนันทนาการ การพักผ่อนมีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างเนื่องจากเมื่อผู้ฝึกเหน็ดเหนื่อยจากการเสริมสร้างแล้ว ควรจะพักผ่อนให้เพียงพอ อาจจะช่วยเสริมด้วยกิจกรรมนันทนาการด้วยกันจะทำให้การพักผ่อนนั้นมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

๘. การซ้อมเกิน เป็นผลเสียต่อการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย เนื่องจากอาจจะได้รับบาดเจ็บ หรืออาจเกิดการเบื่อหน่ายต่อการฝึกซ้อมก็ได้

๙. การเก็บตัวเกิน การเก็บตัวกีฬาเพื่อการแข่งขัน หากจำเป็นต้องเก็บตัวนาน ๆ จำเป็นต้องแบ่งช่วงเวลากลับตัวออกเป็นวาระประมาณ ๑๐ - ๑๔ วัน สลับกับกิจกรรมนันทนาการหรือให้กลับไปพักผ่อนที่บ้านประมาณ ๗ วัน

๑๐. การอบอุ่นร่างกาย ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งที่จะต้องทำก่อนและหลังการออกกำลังกายเสมอ ซึ่งจะช่วยให้ลดอัตราการบาดเจ็บและช่วยเสริมสร้างความสามารถในการทำงานของกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี

เมื่อดำเนินการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้แก่ตำรวจแล้ว ควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อตรวจสอบดูว่า ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง สมรรถภาพด้านใดพัฒนาขึ้นมาบ้าง และด้านใดต้องปรับปรุงอีก ซึ่งวิธีการทดสอบร่างกายว่ามีสมรรถภาพดีเพียงใดนั้น มีวิธีการปฏิบัติอย่างง่าย ๆ คือ การวัดอัตราการเต้นของชีพจร หากพบว่าอัตราการเต้นต่ำลงกว่าก่อน การเสริมสร้างในสภาพร่างกายที่ปรกติแสดงว่าสมรรถภาพทางกายดีขึ้นหรือวัดสัดส่วนของร่างกายระหว่างน้ำหนักกับส่วนสูง โดยให้เทียบดังนี้

น้ำหนักที่เหมาะสมสำหรับชาย เท่ากับ ส่วนสูง - ๑๐๐

น้ำหนักที่เหมาะสมสำหรับหญิงเท่ากับ ส่วนสูง - ๑๑๐

นอกจากนั้นแล้วยังมีวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่จัดได้ว่ามาตรฐานและสามารถวัดได้ตรงกับที่เราต้องการได้ โดยการใช้แบบทดสอบในที่นี้ขอยกตัวอย่างการทดสอบสมรรถภาพทางกายเฉพาะส่วนแบบง่าย ๆ มาให้ทราบดังต่อไปนี้

๑. การทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขน

๑.๑ การดันพื้นสำหรับชาย

๑.๒ การคุกเข่าดันพื้นสำหรับหญิง

๑.๓ ดึงข้อราวเดี่ยวสำหรับชาย

๑.๔ งอแขนห้อยตัวสำหรับหญิง

๒. การทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหน้าท้อง ใช้วิธีการลุกนั่ง (Sit – up)

๓. การทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา

๓.๑ การยืนกระโดดแตะผนัง

๓.๒ การยืนกระโดดไกล

กล่าวโดยสรุป หากตำรวจหมั่นฝึกฝนทดสอบสมรรถภาพทางกายตามวิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายอย่างสม่ำเสมอ ตำรวจก็จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพลดความเสี่ยง จากอันตรายที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมาก

ทั้งนี้ ในการฝึกฝนร่างกายตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา จะช่วยเสริมสมรรถนะทางร่างกายของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีความแข็งแรง อดทน มีความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ ๕

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ที่มาหรือความจำเป็นของหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ “ การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นเกราะป้องกันอาชญากรรมอย่างดีที่สุด ”

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

๑. วิวัฒนาการของประเทศไทยในเรื่องของการป้องกันปราบปรามโจรผู้ร้ายจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

การศึกษาวิวัฒนาการของประเทศไทยในเรื่องของการป้องกันและปราบปรามโจรผู้ร้าย จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ตั้งแต่ในยุคกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี พระอัยการลักษณะโจรตราขึ้นในสมัย พระรามาธิบดีที่ ๑ พระเจ้าอู่ทอง เมื่อพุทธศักราช ๑๙๐๓ มีกฎหมายในลักษณะหนึ่งเรียกว่า กฎหมายโจร ๓ เส้น ๑๕ วา คือกฎหมายที่กำหนดความรับผิดชอบร่วมกันทั้งหมู่บ้านในชุมชน เพื่อเป็นการให้เพื่อนบ้านคอยดูแลรักษาความปลอดภัย ซึ่งกันและกันเอง ซึ่งสรุปได้ว่าเมื่อมีการปล้นก็ตี ฆ่าคนตายก็ตี หรือทำร้ายสัตว์ถึงตายก็ตี ถ้าการกระทำความผิดเหล่านี้เกิดขึ้นในอาณาบริเวณของหมู่บ้านใด ให้สมาชิกทุกคนของหมู่บ้านนั้นมีหน้าที่ช่วยกันสืบค้นหาผู้ร้ายให้จงได้ และถ้าการปล้นนั้นเกิดขึ้นในขณะที่เพื่อนบ้านอยู่ด้วยกัน เพื่อนบ้านมีหน้าที่ต่อสู้ป้องกันโจรด้วย นอกจากนี้ความรับผิดชอบในการชดใช้สินไหมทดแทนยังตกแก่ผู้ที่อยู่ในรัศมีระยะทาง ๓ เส้น ๑๕ วา (ประมาณ ๑๕๐ เมตร) โดยวัดรอบจากจุดที่เกิดเหตุ

ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ข้อ ๑๒ กฎหมายลักษณะโจร ระบุว่า “ให้นายบ้าน (เจ้าพนักงาน) ว่ากล่าว แก่ชาวบ้านทั้งปวง ทำจำห่อแลกองเพลิงหน้าบ้าน หลังบ้าน แล้วให้ผลัดเปลี่ยนกันมานั่งยามตระเวน บรรจบพิทักษ์รักษาป้องกัน ซึ่งภัยผู้ร้ายจะมาทำร้ายคนในบ้านนั้น และให้มีกลองสัญญาณไว้ด้วยจงทุกบ้าน ถ้าแลอ้ายผู้ร้ายจะเข้าปล้นและทำร้ายสิ่งใดเป็นการเร็วในทันใดนั้นให้ตีกลองสัญญาณขึ้น แล้วให้ชาวบ้าน ทั้งปวงมาพร้อมกันจับกุมติดตามอ้ายผู้ร้ายนั้นให้จงได้”

สมัยกรุงธนบุรี มีการประกาศบัญญัติใช้ ในกฎหมายตรา ๓ ดวงดังนี้ ผู้ใหญ่บ้านมีอำนาจว่ากล่าว ลูกบ้าน และจัดการป้องกันโจรผู้ร้ายจัดให้ลูกบ้านผลัดเปลี่ยนกันอยู่ยามตรวจตราในหมู่บ้านให้มีเครื่องสัญญาณ สำหรับเรียกคนมาช่วยเหลือต่อสู้จับกุมคนร้าย ถ้ามีเหตุเกิดขึ้นให้จัดแบ่งพวกออกติดตามสกัดจับโจรผู้ร้าย ตามสมควรแก่เหตุการณ์เพื่อจับกุมเอาตัวผู้ร้ายมาได้

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น

๑. ในรัชสมัยรัชกาลที่ ๑ ถึงรัชกาลที่ ๕ ประชาชนยังมีบทบาทในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเช่นเดิม ตำรวจจะมีบทบาทต่อเมื่อได้รับพระบรมราชโองการให้ตำรวจหลวงช่วยงานเป็นครั้งคราวกรณีมีผู้ร้ายชุกชุมหรือมีคดีอุกฉกรรจ์

๒. รัชกาลที่ ๔ จัดตั้งกองตำรวจ ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

๓. รัชกาลที่ ๕ จัดตั้งกระทรวงนครบาล มีการขยาย “กองโปลิศ” และตรากฎหมายโปลิศ ๕๓ ข้อ อันเป็นกฎหมายจัดระเบียบและข้อบังคับแก่ตำรวจ ในการทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายในบ้านเมืองอย่างมีระบบ จุดเริ่มต้นที่ “ตำรวจ” เข้ามาทำหน้าที่ในการรักษากฎหมาย ทำให้บทบาทของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเช่นในอดีตลดลงไป

๒. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการตำรวจ

๒.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐

หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ส่วนที่ ๑๐ แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒.๒ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๕ มาตรา ๓/๑ (การมีส่วนร่วมและความโปร่งใส)

๒.๓ พ.ร.ฎ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๘ (๓) (๔) (๕) มาตรา ๓๙ , ๔๓ และ ๔๔

๒.๔ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวงหาความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่างๆ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

๒.๕ พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๗,๑๖,๑๗,๑๘, (๖) และ ๑๙

(๑) พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๗ “ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจเพื่อป้องกันปราบปรามการทำความผิดทางอาญารักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยของประชาชนตามความเหมาะสม และความต้องการของแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้การดำเนินการมีส่วนร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ต.ช. กำหนด

(๒) พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ “ก.ต.ช.” มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายบริหารราชการตำรวจและกำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ปฏิบัติตามนโยบาย ระเบียบแบบแผน มติคณะรัฐมนตรี และกฎหมาย

(๓) พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ องค์ประกอบคณะกรรมการโดยตำแหน่ง

๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และปลัดกระทรวงมหาดไทย

๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และปลัดกระทรวงยุติธรรม

๔) เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

๕) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๔ คน ต้องมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในด้านกฎหมาย การงบประมาณ การพัฒนาองค์กร การวางแผนหรือการบริหารและจัดการ (ม.๑๙)

(๔) พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๑๘(๖) ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจของกรุงเทพมหานคร จังหวัดและสถานีตำรวจต่างๆ เพื่อตรวจสอบติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในเขตพื้นที่ดังกล่าว แล้วรายงาน ก.ต.ช. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

(๕) ระเบียบ ก.ต.ช.ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๙

๒.๖ ระเบียบสำนักตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ พ.ศ.๒๕๕๑

๒.๗ นโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประชาชนเป็นศูนย์กลาง

๓. รูปแบบและลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามระเบียบ กตช.ฯ

ตำรวจมีหน้าที่สำคัญคือการรักษาความสงบเรียบร้อย ตลอดจนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ในอดีตบ้านเมืองยังไม่เจริญมากนัก การทำงานของตำรวจก็ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเท่าใดแต่เมื่อบ้านเมืองมีความเจริญเติบโตมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นความเจริญทางด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง ทำให้ภารกิจหน้าที่ของตำรวจมีมากขึ้นตามไปด้วย ประกอบกับสังคมหรือประชาชนในปัจจุบันมีความคาดหวังต่อการทำงานของตำรวจสูงมากขึ้นกว่าเดิม ตำรวจจึงต้องพยายามเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงมากขึ้นกว่าเดิม ในขณะที่กำลังพลถูกกลดลงและงบประมาณถูกจำกัดมากขึ้น

หน้าที่ของตำรวจ

๑. การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยฯ
๒. การอำนวยความยุติธรรมในสังคม
๓. การให้บริการฉุกเฉินอื่น ๆ

ข้อจำกัดในการทำงานของตำรวจ

๑. กำลังพล
๒. งบประมาณ
๓. เครื่องมือ อุปกรณ์ ยานพาหนะ
๔. การบริหารจัดการ ระเบียบกฎหมายที่จำกัดอำนาจหน้าที่

ดังนั้น ตำรวจจะต้องค้นคิดหาวิธีการทำงานอย่างไรภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าว โดยการแสวงหาความร่วมมือ เป็นยุทธวิธีหรือเทคนิคในการทำงานอย่างหนึ่งที่ตำรวจยุคปัจจุบันนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย และเป็นหลักนิยมที่ตำรวจในหลายๆประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีความเจริญแล้วนำมาใช้เป็นยุทธวิธีในการทำงานของตำรวจ เพราะถือว่าการเพิ่มกำลังคน(man) อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้(material) งบประมาณ(money) และวิธีการทำงาน(method) ของตำรวจได้อย่างมีประสิทธิภาพ การแสวงหาความร่วมมือในที่นี้ หมายถึงการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ

ไม่ว่าเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับงานของตำรวจ รูปแบบวิธีการหรือเทคนิคในการแสวงหาความร่วมมือนั้นมีหลากหลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคลเวลา และสถานที่

รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่นและองค์กรในกิจการตำรวจ

๑. รูปแบบการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม แบ่งเป็น ๓ รูปแบบที่สำคัญ คือ

๑.๑ การมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไป

๑.๑.๑ เครือข่ายชุมชนลักษณะปฏิบัติการ

๑.๑.๒ เครือข่ายชุมชนลักษณะแนวร่วม

๑.๒ การมีส่วนร่วมขององค์กร ได้แก่ องค์กรหรือมูลนิธิต่างๆ

๑.๓ การมีส่วนร่วมของพนักงานรักษาความปลอดภัยของเอกชน

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรในกิจการตำรวจ

๒. เพื่อกำหนด ปรับและยกระดับการมีส่วนร่วมต่างๆ ให้เป็นรูปแบบและมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ โดยใช้รูปแบบตามสถานการณ์

๓. เพื่อเสนอให้การมีส่วนร่วมแต่ละรูปแบบ มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ รองรับอย่างถูกต้อง

๔. เพื่อให้การมีส่วนร่วมของส่วนต่างๆ ทั้ง ๓ รูปแบบ เป็นเครือข่ายโยงใยซึ่งกันและกันสามารถสนับสนุนและเกื้อกูลกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๕. เพื่อให้สถานีตำรวจนำรูปแบบมาตรฐานที่กำหนดไว้ไปปรับใช้ให้เหมาะสมตามสภาพของสถานีตำรวจ

๓. การมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไป

เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนของสถานีตำรวจ แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

๑. เครือข่ายชุมชนลักษณะปฏิบัติการ เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมปฏิบัติกับตำรวจเพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชนและท้องถิ่น ช่วยเหลือและสนับสนุนการจัดการจราจร รวมถึงการเข้าร่วมในการป้องกันภัยระงับเหตุและช่วยเหลือหรือกู้ภัยจากอุบัติเหตุต่างๆ

๒. เครือข่ายชุมชนลักษณะแนวร่วม เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตำรวจ

๔. เครือข่ายชุมชนลักษณะปฏิบัติการ

๑) วัตถุประสงค์

๑.๑) เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน/ชุมชน/ท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ค้ำครองตนเองและชุมชน

๑.๒) เพื่อเสริมสร้างบทบาทของกลุ่มพลังในการรักษาความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อยของชุมชน/ท้องถิ่น

๒) ประเด็น/ขอบเขตการดำเนินงาน

๒.๑) อาสาสมัครตำรวจบ้าน

(๑) รูปแบบการจัดแนวร่วมเชิงปฏิบัติการ

เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนให้เข้ามาร่วมปฏิบัติกับเจ้าพนักงานตำรวจในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ยาเสพติด และอุบัตินัยต่างๆ รวมทั้งการตรวจตราของตำรวจสายตรวจ

(๒) กลุ่มเป้าหมาย

(๒.๑) ประชาชนทั่วไป ซึ่งมีภูมิลำเนาในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ

(๒.๒) ผู้นำชุมชน หรือผู้นำท้องถิ่น และสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

(อปพร.)

(๒.๓) บุคคลในสถาบันต่างๆ ที่สมัครใจในการปฏิบัติหน้าที่ และอุทิศเวลาให้กับชุมชนที่ตนพักอาศัย หรือสามารถช่วยเหลือทางราชการได้ตามสมควร

(๓) บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

(๓.๑) เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๓.๒) เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตำรวจในการรักษาความสงบเรียบร้อย การบริการและการอำนวยความสะดวกด้านการจราจร

(๓.๓) แจ้งเหตุด่วน เหตุร้าย ข้อมูลอาชญากรรม เบาะแสคนร้าย คดีอาญาทั่วไป และคดียาเสพติด

(๓.๔) ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งจุดตรวจ จุดสกัดในพื้นที่

(๓.๕) ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้นำชุมชนในหมู่บ้านรวมทั้งเป็นเครือข่ายของฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในพื้นที่

(๓.๖) นอกเหนือจาก (๓.๑) ถึง (๓.๕) อำนาจในการจับกุมผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๔) วิธี/ขั้นตอนการดำเนินงาน

(๔.๑) ให้สถานีตำรวจร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนคัดเลือกบุคคลที่สมัครใจเป็นสมาชิกอาสาสมัครตำรวจบ้านโดยใช้หลักเกณฑ์การคัดเลือกสมาชิกหมู่บ้านละ ๕ - ๑๐ คน

(๔.๒) ให้สถานีตำรวจจัดทำโครงการฝึกอบรมให้มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

(๔.๓) อาสาสมัครตำรวจบ้านที่ผ่านการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจมอบวุฒิบัตรและบัตรประจำตัวอาสาสมัครตำรวจบ้านตามแบบท้ายระเบียบ พร้อมทั้งออกคำสั่งแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตำรวจ

(๔.๔) ให้สถานีตำรวจจัดฝึกทบทวนในเชิงปฏิบัติการแก่สมาชิกอาสาสมัครตำรวจบ้าน ปีละ ๑ ครั้ง และชักชวนการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

(๔.๕) ให้สถานีตำรวจจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานและอุปสรรค ปัญหาข้อขัดข้อง ทุก ๖ เดือน

๒.๒) อาสาจราจร

(๑) รูปแบบการจัดแนวร่วมเชิงปฏิบัติการ

เป็นการดำเนินการจัดกลุ่มเยาวชน ราษฎรอาสาสมัครผู้แทนชุมชนหน่วยงานเอกชน เป็นต้น โดยผ่านการฝึกอบรมอาสาจราจร ให้มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย ด้านการจราจร ทักษะการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้อง เพื่อร่วมแก้ไขปัญหารถจราจร โดยให้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

(๒) กลุ่มเป้าหมาย

(๒.๑) เยาวชนจากสถานศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจ

(๒.๒) พนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชนของบริษัทห้างร้านต่างๆ

(๒.๓) เจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

(๒.๔) หน่วยสารวัตรทหารในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจ

(๒.๕) ผู้นำชุมชน หรือผู้นำท้องถิ่น

(๒.๖) บุคคลที่สมัครใจในการปฏิบัติหน้าที่ และอุทิศเวลาให้แก่ ชุมชนที่ตนพักอาศัย หรือช่วยเหลือทางราชการได้ตามสมควร

(๓) บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

เมื่อเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมและผ่านการทดสอบความรู้ของหลักสูตรอาสาจราจรแล้วจะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นอาสาจราจร โดยให้หน่วยงานหรือสถานีตำรวจเป็นผู้จัดการฝึกอบรมจัดทำทะเบียน ประวัติ กำหนดหมายเลขประจำตัวและทำหน้าที่ ดังนี้

(๓.๑) การตรวจ ควบคุม และการจัดการจราจรบริเวณที่มีการจราจรติดขัดคับคั่ง ในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน หรือกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ เว้นแต่กรณีไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่อยู่ในที่นั้น ก็สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยลำพัง

(๓.๒) ดูแล การหยุดรถ จอดรถ การข้ามทาง ในบริเวณที่มีการฝ่าฝืนกฎหมายจนการจราจรไม่สะดวก เพื่อให้การจราจรมีความสะดวกและปลอดภัย

(๓.๓) ชี้แจง ตักเตือน แนะนำ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้รถใช้ถนนทราบถึงระเบียบวิธีการที่ถูกต้อง และปฏิบัติตามวินัยจราจร

(๓.๔) รายงานการกระทำผิดของผู้ขับรถ การชำรุดเสียหายข้อขัดข้องของเครื่องหมาย และสัญญาณจราจรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

(๓.๕) แจ้งอุบัติเหตุการจราจรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยมิชักช้า

(๔) วิธี/ขั้นตอนการดำเนินงาน

(๔.๑) ให้สถานีตำรวจแต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการอาสาจราจรประกอบด้วย

(๔.๑.๑) ที่ปรึกษา แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนกลางกรุงเทพมหานคร

ได้แก่ ผู้แทนสถาบันการศึกษา ผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทนผู้ประกอบการ กต.ตร.สน. ส่วนภูมิภาค ได้แก่ ผู้แทนนายอำเภอ นายกเทศมนตรี เทศบาล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการสถานศึกษา ภาคเอกชน กต.ตร.สภ.

(๔.๑.๒) คณะทำงาน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานจราจรประชาชนในพื้นที่ และอาสาจราจร

(๔.๒) ให้สถานีตำรวจศึกษาข้อมูล จัดประชุมคณะทำงานเพื่อวางแผนกำหนดแนวทางดำเนินการ ระยะเวลาดำเนินการ และการประเมินผล

(๔.๓) ให้สถานีตำรวจฝึกอบรมอาสาจราจร

(๔.๔) ให้สถานีตำรวจจัดทำบัตรประจำตัวอาสาจราจรตามแบบท้ายระเบียบ

(๔.๕) ให้สถานีตำรวจจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานและอุปสรรค ปัญหาข้อขัดข้อง ทุก ๖ เดือน

๕. เครือข่ายชุมชนลักษณะแนวร่วม

(๑) วัตถุประสงค์

(๑.๑) เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน/ชุมชน/ท้องถิ่น โดยการเข้าถึงประชาชน สร้างศรัทธา ให้ความรู้ และนำวิธีการปฏิบัติ

(๑.๒) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมการป้องกันตัวเองของประชาชน และการป้องกันอุบัติเหตุ

(๒) ประเด็น/ขอบเขตการดำเนินงาน

(๒.๑) รูปแบบลักษณะของแนวร่วม

เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เช่น ตั้งเครือข่ายเพื่อติดต่อสื่อสารระหว่างเพื่อนสมาชิกเพื่อแจ้งข่าวอาชญากรรม การสร้างชุมชนเข้มแข็ง และความร่วมมือในลักษณะเพื่อนบ้านเตือนภัย เป็นต้น

(๒.๒) กลุ่มเป้าหมาย

(๒.๒.๑) ประชาชนทั่วไป ที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจหรือ พื้นที่ใกล้เคียงหรือประกอบอาชีพในพื้นที่สถานีตำรวจ

(๒.๒.๒) ผู้นำ/กรรมการชุมชน หรือผู้นำ/กรรมการท้องถิ่น

(๒.๒.๓) นักเรียน นิสิต นักศึกษา พนักงานรัฐวิสาหกิจที่สมัครใจพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของตำรวจเพื่อป้องกันชุมชน/ท้องถิ่นของตนเองให้ปราศจากอาชญากรรม และยาเสพติด

(๒.๒.๔) พนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชน

(๒.๒.๕) ผู้ขับขีรถยนต์สาธารณะและรถจักรยานยนต์รับจ้าง

(๒.๓) บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

(๒.๓.๑) ผู้ผ่านการอบรมเป็นแกนนำให้คำปรึกษาให้ความรู้ด้านต่างๆ แก่ประชาชนในพื้นที่ที่พักอาศัยหรือประกอบอาชีพ

(๒.๓.๒) เป็นตัวแทนในการประชาสัมพันธ์ ขอความร่วมมือจากชุมชน/ท้องถิ่น

(๒.๓.๓) จัดข้อมูลเบื้องต้นของชุมชน/ท้องถิ่นเกี่ยวกับพฤติการณ์ของบุคคลในพื้นที่เพื่อใช้ประกอบการปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๒.๓.๔) แจ้งข้อมูลเบาะแส ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม ยาเสพติดและอุบัติเหตุ

(๒.๔) วิธี/ขั้นตอนการดำเนินงาน

(๒.๔.๑) กต.ตร.สน./สภ.พิจารณาคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยมีที่ปรึกษา แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทนสถาบันการศึกษา หัวหน้าสถานีตำรวจ กต.ตร.สน. ส่วนภูมิภาค ได้แก่ ผู้แทนฝ่ายปกครอง หัวหน้าสถานีตำรวจ ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนภาครัฐ กต.ตร.สภ. และเอกชน

(๒.๔.๒) ให้สถานีตำรวจประชุมวางแผนร่วมกับผู้นำชุมชน/ท้องถิ่น ประชาชน และกลุ่มเป้าหมายเครือข่ายชุมชนลักษณะแนวร่วม

(๒.๔.๓) ให้สถานีตำรวจจัดให้มีการฝึกอบรมสมาชิกอาสาสมัครแนวร่วม

(๒.๔.๔) ให้สถานีตำรวจจัดทำประวัติสมาชิกอาสาสมัครแนวร่วม ออกบัตรหมายเลขสมาชิก บันทึกผลงาน ควบคุมการต่ออายุ การเปลี่ยนแปลงบัตร

(๒.๔.๕) ให้สถานีตำรวจกำหนดระบบและแนวทางการประสานงานระหว่างสมาชิกอาสาสมัครแนวร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๒.๔.๖) ให้สถานีตำรวจควบคุม และติดตามผลการปฏิบัติงานของสมาชิกอาสาสมัครแนวร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๖. การมีส่วนร่วมขององค์กร

เป็นการประสานงาน ช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ขององค์กรหรือมูลนิธิ ประกอบด้วย องค์กร ได้แก่ ศูนย์กู้ชีพบนเรือนทร หน่วยกู้ภัยหรือบรรเทาสาธารณภัยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เป็นต้น มูลนิธิได้แก่ ป่อเต็กตึ๊ง ร่วมกตัญญู เป็นต้น

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างเครือข่ายและแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรหรือมูลนิธิต่างๆ ให้มีส่วนร่วมหรือสนับสนุนการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รักษาความสงบเรียบร้อยและบรรเทาสาธารณภัย

(๒) ประเด็น/ขอบเขตการดำเนินงาน

(๒.๑) รูปแบบลักษณะการมีส่วนร่วม

เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรหรือมูลนิธิต่างๆ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับงานในภารกิจของตำรวจ โดยการประสานงาน กำหนดแนวทางในลักษณะการปฏิบัติงานร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือการรักษาความสงบเรียบร้อยร่วมกัน

(๒.๒) กลุ่มเป้าหมาย

องค์กรหรือมูลนิธิของหน่วยงานราชการ เช่น กรมการปกครอง ทหาร ตำรวจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น รวมทั้งองค์กรเอกชน

(๒.๓) บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

(๒.๓.๑) ให้ความร่วมมือและสนับสนุนข้าราชการตำรวจในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อยและบรรเทาสาธารณภัย

(๒.๓.๒) แจ้งข้อมูลเบาะแส ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม ยาเสพติดและอุบัติภัย

(๒.๔) วิธี/ขั้นตอนการดำเนินงาน

(๒.๔.๑) ให้สถานีตำรวจประสานงานกับองค์กรหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รักษาความสงบเรียบร้อยและบรรเทาสาธารณภัย

(๒.๔.๒) ให้สถานีตำรวจประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานและนำแนวทางที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน

(๒.๔.๓) ให้สถานีตำรวจนำเสนอปัญหา อุปสรรค รายงานต่อผู้มีอำนาจเพื่อสั่งการแก้ไขปัญหา อุปสรรคและข้อขัดข้องต่อไป

๗. การมีส่วนร่วมของพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชน

เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชนที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รักษาความสงบเรียบร้อยให้กับบุคคลและสถานที่

(๑) วัตถุประสงค์

(๑.๑) เพื่อสร้างเครือข่ายแนวร่วมสนับสนุนตำรวจในการรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชน ชุมชน และท้องถิ่น

(๑.๒) เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนและธุรกิจรักษาความปลอดภัยในการเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยในสังคม

(๒) ประเด็น/ขอบเขตการดำเนินงาน

(๒.๑) รูปแบบลักษณะการมีส่วนร่วม

เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชน ให้สนับสนุนกิจการตำรวจในการรักษาความปลอดภัยและรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน/ท้องถิ่น

(๒.๒) กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชนที่ปฏิบัติงานในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจ

(๒.๓) บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

(๒.๓.๑) เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมาย

(๒.๓.๒) แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย ข้อมูลอาชญากรรม เบาะแส คนร้ายคดีอาญาทั่วไป และคดียาเสพติด

(๒.๓.๓) ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชนที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยให้กับบุคคลและสถานที่

(๒.๔) วิธี/ขั้นตอนการดำเนินงาน

(๒.๔.๑) ให้สถานีตำรวจเชิญผู้ประกอบการธุรกิจการรักษาความปลอดภัย จัดอบรมให้ความรู้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชนในเขตพื้นที่ เพื่อให้ช่วยเหลือสนับสนุนปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๔. แนวทาง (เทคนิค) การปฏิบัติในการชักนำให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ในการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมตำรวจโดยเฉพาะทางด้านงานป้องกันปราบปรามนั้น จำเป็นจะต้องมีแนวทางหรือเทคนิคเพื่อชักนำประชาชนให้มาร่วมงานด้วยความเต็มใจเพราะประชาชนบางคนก็มีข้อจำกัดของแต่ละบุคคลอาจจะทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมได้แม้โอกาสจะมี หลักการหรือเทคนิค เช่น

๑. การเพิ่มความใกล้ชิด

๑.๑ การปรากฏตัว

ตำรวจต้องปรากฏตัวต่อหน้าประชาชนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อให้ประชาชนได้เห็นเป็นประจำ

๑.๒ การเสวนาพูดคุย

เมื่อมีการปรากฏตัวแล้วก็ต้องพูดคุยกับประชาชนการพูดคุยเป็นบ่อเกิดแห่งความเข้าใจซึ่งกันและกันแต่ต้องให้ถูกกาลเทศะ และมีเทคนิคในการพูดคุยซึ่งจะมีทั้งการพูดกันแบบส่วนตัวและต่อหน้าประชาชน

๒. การสร้างความเป็นมิตรเพื่อความเชื่อถือเชื่อมั่น

เมื่อได้มีการพูดคุยกันแล้วต้องมีการสร้างความเป็นมิตรในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะกระบวนการละลายพฤติกรรม(หากมีโอกาสควรกระทำ)จะทำให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจและยินดีเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมาก

๓. การเพิ่มศรัทธาที่ประชาชนมีต่อตำรวจ

๓.๑ ด้วยการแถลงผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา กำลังกระทำและจะกระทำในอนาคตเพื่อให้ประชาชนได้เห็นและเข้าใจการปฏิบัติงานของตำรวจซึ่งจะเกิดศรัทธาและความร่วมมือจะตามมา

๓.๒ การให้ ต้องรู้จักให้ เช่น การมอบเอกสาร การมอบสิ่งของ การให้สัญญากับประชาชน ตลอดจนการให้ใจที่จริงใจและไม่สร้างภาพ

๔. การรับฟังปัญหา แสดงความเห็นใจและหาแนวทางแก้ไข

รับฟังปัญหาของประชาชนด้วยความตั้งใจและเป็นเดือตเป็นร้อนร่วม จากนั้นหาแนวทางแก้ไข ปัญหา หากทำไม่ได้ทันทีก็ให้สัญญาในการจะดำเนินการในโอกาสต่อไป

๕. หัวหน้าหน่วยต้องรู้และเข้าใจ และดำเนินการหรือสนับสนุนอย่างเต็มที่

หัวหน้าสถานีต้องศึกษาและเฝ้าหาความรู้ในงาน จนมีความเข้าใจโดยถ่องแท้และออกปฏิบัติด้วยตนเอง หรืออย่างน้อยต้องสนับสนุนส่งเสริมกับผู้ที่เข้าดำเนินการแทน และติดตามผลของผู้ดำเนินการแทนว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่

๖. มีการคัดเลือกบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน

ควรมีการคัดเลือกตำรวจที่จะทำหน้าที่ที่จะชักนำประชาชนเข้าร่วม หากทำได้เพราะอาจจะเกิดผลการปฏิบัติที่เป็นผลโดยเริ่มต้นจากความสมัครใจ บุคลิกภาพ กริยา ท่าทาง คำพูด วิสัยทัศน์ แต่หากไม่สามารถเลือกได้ ก็ต้องทำให้มีภูมิความรู้ที่เกี่ยวข้องให้มาก

๗. มีโครงการที่เหมาะสมจัดทำโครงการที่เหมาะสมกับพื้นที่ สถานที่ เวลา อาชีพ ประเพณี ความเชื่อถือ โดยไม่รบกวนความเป็นอยู่โดยปกติสุขของประชาชน ซึ่งแต่ละชุมชนจะไม่เหมือนกัน

๘. งบประมาณ

มีงบประมาณที่เพียงพอ ซึ่งปกติงบประมาณจากทางราชการจะไม่เพียงพอ อาจจะหางบประมาณเพิ่มเติมจากการสนับสนุนของบุคคลอื่น หรือหน่วยงานอื่น หรือช่องทางอื่นที่ชอบ

๙. ความพร้อมในอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ สื่อต่างๆ

หลายหน่วยงานที่ไม่มีความพร้อมดังกล่าว จะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง จึงอาจร้องขอจากหน่วยเหนือ หรือขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นหรือภาคเอกชน

๕. การพัฒนารูปแบบการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมและโครงการตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ

นอกจากประชาชนได้ร่วมดำเนินการตามข้อ ๓ (ประชาชนทั่วไป องค์กร พนักงานรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนแล้ว) ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดรูปแบบไว้แล้วยังมีโครงการที่ประชาชนได้เข้าร่วมดำเนินการกับตำรวจอีกหลายลักษณะ ซึ่งการจัดตั้งโครงการต่าง ๆ นั้นจะต้องมีข้อควรคำนึงถึงหรือเป็นแนวทางในการจัดตั้ง คือ

๑. เป็นวิธีการร่วมกันคิดระหว่างตำรวจกับประชาชน ไม่ใช่เป็นการคิดจากฝ่ายเดียวจะต้องมีการบูรณาการร่วมกัน เพื่อรับรู้รับทราบแนวทางที่ต้องปฏิบัติ

๒. เป็นวิธีการที่ทำให้ประชาชนสามารถยืนด้วยตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องอาศัยจากตำรวจหรือหน่วยอื่นๆ เพราะอาจทำให้โครงการไม่สำเร็จ

๓. เป็นวิธีการที่ประชาชนทำได้สอดคล้องกับวิถีชีวิตในชุมชน ซึ่งจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการ

๔. เป็นวิธีการที่ไม่ผูกกับงบประมาณมากนักหรือไม่ใช้งบประมาณหากต้องใช้งบประมาณจำนวนมากหรือเกินกว่าความสามารถที่จะดำเนินการได้โครงการก็จะไม่สำเร็จ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ อาจจะยุติลงกลางคันก็เป็นได้

๕. เป็นวิธีการที่ไม่สร้างภาระกับประชาชนและประชาชนรับได้ หากประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นภาระที่ต้องปฏิบัติก็จะขาดความร่วมมือร่วมใจหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน

๖. เป็นวิธีการที่ประชาชนเป็นผู้รับประโยชน์ในการปฏิบัติโดยตรงหรือทางอ้อม ผลประโยชน์หลักต้องเกิดกับชุมชนที่ดำเนินการนั้น ส่วนจะมีผลประโยชน์ส่วนอื่นก็ให้เป็นอันดับรองลงไป ไม่เช่นนั้น อาจจะไม่ได้รับความร่วมมือเนื่องจากมองไม่เห็นประโยชน์ที่ได้รับ

๗. เป็นวิธีการต่อยอดสิ่งที่สอดคล้องกับที่ชุมชนมีอยู่ หากเป็นไปได้โครงการที่จัดทำอาจจะเป็นการต่อเนื่องจากโครงการอื่นแล้วขยายผลออกไป ซึ่งจะเป็นการประหยัด เวลาขั้นตอน และงบประมาณ

๘. เป็นการปฏิบัติอย่างยั่งยืนหลายๆโครงการเมื่อสำเร็จแล้วก็จะยุติ แต่หากมีการกระทำที่ต่อเนื่องก็จะได้ประโยชน์อีกต่อไป ซึ่งการต่อเนื่องนั้นจำเป็นจะต้องมีการใส่ใจและสนใจ แม้จะไม่ใช่เป็นการเริ่มต้นใหม่

ตัวอย่าง การดำเนินการนอกจากที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดไว้

โครงการโรงเรียนสีขาวปลอดยาเสพติด

๑. ชื่อโครงการโครงการโรงเรียนสีขาว สก.นครชัยศรี

๒. หลักการและเหตุผล

เป็นการดำเนินการให้ความรู้แก่เด็กนักเรียนในโรงเรียน เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการป้องกัน อาชญากรรมและยาเสพติด ภายในโรงเรียนในพื้นที่ สก.นครชัยศรี

๓. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม และปัญหาเสพติดภายในโรงเรียน

๒. เพื่อขยายเครือข่ายกับกลุ่มเด็กนักเรียนในการสร้างความเข้มแข็งในโรงเรียน

๔. การดำเนินการ

๑. บรรยายให้ความรู้กับนักเรียน ครู ในโรงเรียน

๒. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามแนวคิดของกลุ่มนักเรียนเพื่อการสร้างเครือข่ายในการป้องกัน อาชญากรรม และยาเสพติด

โครงการโรงงานสีขาว

๑. ชื่อโครงการโครงการโรงงานสีขาว สก.นครชัยศรี

๒. หลักการและเหตุผล

เป็นการดำเนินการให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ และพนักงานในโรงงาน เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการป้องกัน อาชญากรรมและยาเสพติด ภายในโรงงานในพื้นที่ สก.นครชัยศรี ให้เป็นโรงงานสีขาว

๓. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม และปัญหายาเสพติดภายในโรงงาน
๒. เพื่อขยายเครือข่ายกับกลุ่มเด็กนักเรียนในการสร้างความเข้มแข็งในโรงงานและเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

๔. การดำเนินการ

๑. บรรยายให้ความรู้กับพนักงานในโรงงาน และผู้ประกอบการ
๒. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามแนวคิดของกลุ่มพนักงาน และผู้ประกอบการ เพื่อการสร้างเครือข่ายในการป้องกันอาชญากรรม และยาเสพติด และเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

โครงการยุติธรรมทางเลือก ภ.จว.ตราด และ โครงการอนุญาตตุลาการ ภ.จว.กระบี่

๑. ชื่อโครงการโครงการยุติธรรมทางเลือก ภ.จว.ตราด และ โครงการอนุญาตตุลาการ ภ.จว.กระบี่

๒. หลักการและเหตุผล

เป็นการดำเนินการแก้ไขข้อพิพาทระหว่างคู่กรณี

๓. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อลดค่าใช้จ่ายของคู่กรณีลดระยะเวลาในการเดินทางไป สภ. หรือ ไปอัยการ หรือไปศาล

๒. เพื่อลดความขัดแย้งของคู่กรณี

๓. เพื่อรักษาความสามัคคีภายในหมู่บ้าน

๔. วัตถุประสงค์

๑. มอบให้ตำรวจประจำหมู่บ้าน/ชุมชน นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมาย
ตอบแบบคำถามที่กำหนด

๒. เก็บและสรุปคำถามที่ประชาชนส่งกลับ รวบรวมข้อมูลที่ประชาชนแต่ละชุมชนตอบคำถาม
เพื่อคัดเลือกบุคคลแต่ละกลุ่มที่ประชาชนให้การยอมรับ

๓. จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมและคู่มือประกอบการฝึกอบรม ออกคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ
ดำเนินการตามโครงการ

๔. ดำเนินการฝึกอบรมผู้ได้รับคัดเลือกของแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชน รวม ๕ ตำบล ตำบลละ ๕ รุ่น เพื่อให้รู้ถึงกฎหมายหลักการประណอมข้อพิพาททางแพ่งและทางอาญาที่เป็นความผิยอมความได้ในระดับท้องถิ่นโดยอนุญาตตุลาการ

โครงการตาสับปรด ภ.จว.ยะลา

ชื่อโครงการ โครงการตาสับปรด ภ.จว.ตราด

หลักการเหตุผล เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เน้นรูปธรรมปฏิบัติได้จริง โดยการเพิ่มศักยภาพ หรือต่อยอดในภาคประชาชนที่มีทักษะเบื้องต้น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม
๒. เพื่อให้เกิดทักษะ และความคล่องตัว สามารถประสานการทำงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อย่างเป็นรูปธรรม
๓. เพื่อให้เกิดความมั่นใจ และความภาคภูมิ ร่วมกันระหว่างตำรวจกับประชาชน

การดำเนินการ

๑. แต่งตั้งคณะทำงาน
๒. ประสานหน่วยงานเกี่ยวข้อง
๓. พิจารณาคัดเลือกประชาชนที่เคยผ่านหลักสูตรแจ้งข่าวอาชญากรรม และเครือข่ายวิทยุสมัครเล่น
๔. ดำเนินการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
๕. กำหนดนามเรียกขาน เป็นรายบุคคล สำหรับผู้สำเร็จการฝึกอบรม

โครงการคาถ้ำประรด ภ.จว.ยะลา

โครงการมัสยิดสีขาวเฉลิมพระเกียรติ ภ.จว.สตูล

โครงการมัสยิดสีขาวเฉลิมพระเกียรติ ภ.จว.สตูล

โครงการสร้างพลังเยาวชนเพื่อพิทักษ์ชุมชน ภ.จว.กำแพงเพชร

โครงการยุติธรรมทางเลือก ภ.จว.ตราด และโครงการอนุญาโตตุลาการ ภ.จว.กระบี่

ตัวอย่าง โครงการที่ประสบความสำเร็จ

โครงการหมู่บ้านปลอดเสียงปืน สภ.บางแพ จ.ราชบุรี

๑. ชื่อโครงการ โครงการหมู่บ้านปลอดเสียงปืน สภ.บางแพ จ.ราชบุรี

๒. หลักการและเหตุผล

หลักการและเหตุผลการยิงปืนเพื่อเฉลิมฉลองเอาฤกษ์เอาชัยนั้นมีมานานแล้วในหลาย ๆ จังหวัด โดยเฉพาะในจังหวัดราชบุรี ซึ่งจะมีให้พบเห็นอยู่บ่อยครั้ง มีการยิงปืนขึ้นฟ้า ในงานสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง งานบวช งานแต่ง กระสุนปืนที่ยิงขึ้นฟ้าเมื่อตกลงมาเคยทำให้ผู้อื่น

ได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิตมาแล้ว นับว่าเป็นภัยใกล้ตัวที่อันตรายต่อชีวิตผู้คนที่ไม่รู้วิธีป้องกัน
อย่างน่ากลัว ทำให้เกิดความเสียหายขึ้นในชีวิตและทรัพย์สินดังตัวอย่างข่าวที่เราทราบกันดีจากหน้า
หนังสือพิมพ์ มักมีข่าวสดใจ ที่มีผู้เสียชีวิตจากการโดนกระสุนปืนจากที่ใดไม่ทราบ เจาะกลาง
ศีรษะหรือที่อื่น ๆ เป็นเหตุให้ต้องสูญเสียทรัพย์สิน สัตว์เลี้ยง หรือชีวิตและเป็นความผิดตามกฎหมาย
อาญฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา หรือทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น

สถานีตำรวจภูธรบางแพ และประชาชนในหมู่บ้านวัดกลาง จึงได้ร่วมกันคิด โครงการ
หมู่บ้านปลอดเสียงปืน เพื่อร่วมกันเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ชอบยิงปืน ในโอกาสมีงานสำคัญ ๆ
เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง งานบวช งานแต่ง งานศพ และงานอื่น ๆ

๓. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีบทบาทและส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาการยิงปืนในหมู่บ้าน ในช่วงเทศกาล
สำคัญต่าง ๆ
๒. เพื่อเพิ่มเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ในการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับผู้ที่ชอบ
ยิงปืนในหมู่บ้าน ดูแลพฤติกรรมของคนในครอบครัวของตนเองไม่ให้ยิงปืนขึ้นฟ้า
๓. เพื่อรับฟังการเผยแพร่ความรู้และกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักในการป้องกันภัยที่เกิดจาก
กระสุนปืน
๔. เพื่อให้สมาชิกในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม มีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของหมู่บ้านร่วมกันเพื่อให้พ้นภัยจาก
กระสุนปืน

๔. เป้าหมายของโครงการ

หมู่บ้านวัดกลาง หมู่ที่ ๔ ตำบลวังเย็น อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี

๕. วิธีดำเนินการ

กำหนดให้มีการให้ความรู้กับประชาชนโดยชุดชุมชนสัมพันธ์สภ.บางแพ ทำหน้าที่เป็นวิทยากร
ให้ความรู้ด้วยตนเองในแต่ละครั้ง ทุกต้นเดือน วันรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยกลุ่มเป้าหมายหลัก
เป็นผู้สูงอายุ และประชาชนทั่วไป ณ ศาลาอเนกประสงค์หมู่บ้านวัดกลาง หมู่ที่ ๔ ต.วังเย็น
อ.บางแพ จ.ราชบุรี

ชื่อโครงการ โครงการร้านค้าทองคำสัมพันธ์ จับมือกันไว้เมื่อภัยถึงตัว

ผู้รับผิดชอบโครงการ ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ

หลักการและเหตุผล

จากการประชุมรายต่อทรัพย์ร้านค้าทองคำ โดยคนร้ายมีแผนประชุมรายต่อทรัพย์เมื่อผู้ประกอบการร้านค้าทองคำ เพราะมีความล่อแหลม ไม่มีระบบประตูดัดโนมัติ และการติดตั้งกล้อง CCTV

วิธีการปฏิบัติ

๑. สัมมนาผู้ประกอบการร้านค้าทองคำ
๒. รูปแบบการสัมมนาโดยทุกคนมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม โดยการสร้างเหตุการณ์สมมติว่ามีคนร้ายก่อเหตุที่ร้านค้าทองคำ แล้วหลบหนี และให้ผู้ประกอบการร้านค้าทอง ตอบคำถาม เกี่ยวกับการแจ้งเบาะแส การจดจำตำหนิรูปพรรณ และยานพาหนะคนร้าย เมื่อมีการจับกุมคนร้าย (สมมติ) ได้แล้ว จะมีการสอบสวนคนร้าย เหตุใดถึงเลือกร้านค้าทองที่ก่อเหตุเป็นเหยื่อ เช่น ไม่มีกรงเหล็ก ไม่มี รปภ. พนักงานเป็นผู้หญิง และเพียงลำพัง
๓. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายโดยใช้ระบบ LINE
๔. จัดทำคลิปวิดีโอ การสัมมนาผู้ประกอบการร้านค้าทองคำ

โครงการสำรวจชุมชนสัมพันธ์สร้างเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ดำรวจภูธรภาค ๔
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖

๑. ชื่อโครงการ โครงการสำรวจชุมชนสัมพันธ์สร้างเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
ตำรวจภูธรภาค ๔ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖

เจ้าของโครงการ ตำรวจภูธรภาค ๔

เจ้าของโครงการ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค ๔
ฝ่ายอำนวยการ ๕ กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค ๔

๒. หลักการและเหตุผล

เพื่อสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด ให้มีการพัฒนาแกนนำในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน
ทำหน้าที่เฝ้าระวัง ป้องกันมิให้เกิดปัญหาเสพติด รวมทั้งการมีส่วนร่วมของสมาชิกในหมู่บ้าน/ชุมชน
โดยจัดทำแผนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน ดำเนินการรณรงค์ ป้องกันยาเสพติด
สร้างภูมิคุ้มกันคนในหมู่บ้าน/ชุมชน

๓. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อใช้กลไกตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในทุกสถานีตำรวจ การสร้างเครือข่ายพลังแผ่นดิน
๒. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกในหมู่บ้าน/ชุมชน สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง
๓. เพื่อเป็นแหล่งข่าวให้ข้อมูลข่าวสารกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๔. เพื่อลดจำนวน ผู้จำหน่าย ผู้ค้า ผู้ขนส่งลำเลียง และปริมาณยาเสพติด

๔. เป้าหมาย

จัดตั้งเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่รับผิดชอบ
ของตำรวจภูธรภาค ๔ ให้ครอบคลุมทั้ง ๑๒ จังหวัด ๒๔๘ สถานีตำรวจ

๕. วิธีดำเนินการ

- ๕.๑ ขั้นเตรียมการ
- ๕.๒ ขั้นการศึกษาสภาพปัญหาและรวบรวมข้อมูล
- ๕.๓ ขั้นแสวงหาความร่วมมือและปลูกจิตสำนึก
- ๕.๔ ขั้นการจัดตั้งเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน
- ๕.๕ ขั้นการประกาศจัดตั้งหมู่บ้าน/ชุมชนเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
- ๕.๖ ขั้นการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง

โครงการตำรวจ ชมส. สร้างเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ภ.๔

โครงการสถานีตำรวจจำลองในโรงเรียน สภ.ทุ่งผาย

ชื่อโครงการ โครงการสถานีจำลองประจำโรงเรียนกวีลุมพิตา ภ.จว.ลำปาง

หลักการเหตุผล

ตามสภาพการณ์ปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เด็กนักเรียน คือ สมาชิกส่วนหนึ่งของสังคม จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยง ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้ จึงได้ดำเนินโครงการแก้ไขปัญหายาเสพติด

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ให้นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการแสดงออกที่เหมาะสม และลดคามรุนแรงระหว่างเด็กนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน
๒. เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียน
๓. เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับนักเรียน และบุคลากรในโรงเรียน
๔. เพื่อแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้ทันท่วงทีหยุดปัญหาไม่ให้บานปลาย

การดำเนินการ

๑. แต่งตั้งคณะทำงานมอบหมายหน้าที่
๒. ประสานผู้บริหารโรงเรียน ประชุมหรือแนวดำเนินโครงการ
๓. ตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจประสานงานโรงเรียนโดยกำหนดรายชื่อชัดเจน
๔. สร้างสถานที่ทำการในโรงเรียนโดยใช้เป็นสถานที่ตำรวจจำลอง
๕. จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสถานีตำรวจจำลอง เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาดังกล่าว หากเกิดขึ้นในโรงเรียน
๖. จัดทำสมุดตรวจเยี่ยมของผู้บังคับบัญชา ณ สถานีตำรวจจำลอง

การประชาสัมพันธ์ในหน้าที่ของตำรวจ

๑. หลักการประชาสัมพันธ์ (Public Relation : PR)
๒. ทิศทางการประชาสัมพันธ์งานในหน้าที่ตำรวจ
๓. การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤติ (Information Operation : IO)
๔. กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

๑. หลักการประชาสัมพันธ์ (Public Relation : PR)

๑.๑ ความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ (Public Relation : PR)

การประชาสัมพันธ์ที่เป็นศาสตร์ ศาสตร์ในที่นี่ หมายถึง วิทยาการ ความรู้ ความเชื่อถือที่กำหนดไว้เป็นระบบระเบียบที่พึงเชื่อถือได้

การประชาสัมพันธ์เป็นการนำเอาหลักการความรู้ที่ได้ศึกษาไปประยุกต์ใช้ จึงมีลักษณะเป็นศิลปะ การดำเนินงานประชาสัมพันธ์จะยึดถือกฎเกณฑ์ หรือระเบียบแบบแผนที่ตายตัวไม่ได้ แต่จะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และวิธีการให้สอดคล้องเหมาะสมกับเงื่อนไขของสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ทั้งนี้ ศิลปะของการประชาสัมพันธ์จะต้องใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัวเป็นหลัก

การทำงานในหน้าที่ของตำรวจก็ต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือนำเสนอให้ประชาชน หรือสังคมได้รับรู้ถึงผลการปฏิบัติเพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงและเข้าใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและให้การสนับสนุนช่วยเหลือกิจการงานของตำรวจในสิ่งที่สามารถช่วยเหลือได้อีกทั้งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับตำรวจในสายตาของประชาชน

๑.๒ ความหมายของการประชาสัมพันธ์ (Public Relation : PR)

การประชาสัมพันธ์ คือ การเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กรหรือสถาบัน กับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อหวังผลในความร่วมมือและการสนับสนุนจากประชาชนและเพื่อให้สถาบันดำเนินงานสำเร็จ

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ (Public Relation : PR)

จุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์มีอยู่ ๓ ประการดังนี้

๑.๓.๑ เพื่อสร้างความนิยมจากกลุ่มประชาชนต่อนโยบาย ท่าที วิธีการดำเนินงานทั้งหลายของสถาบัน

๑.๓.๒ เพื่อรักษาชื่อเสียงไม่ให้เสื่อมเสีย หรือเป็นการสร้างภาพลักษณ์ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ประชาชน

๑.๓.๓ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ภายใน อันเป็นปัจจัยอันดับแรกหากความสัมพันธ์ดี การดำเนินงานก็จะราบรื่น

๑.๔ คุณสมบัติของนักประชาสัมพันธ์

- ๑.๔.๑ เปิดเผย จริงใจ และผ่อนคลาย
- ๑.๔.๒ ปรับตัวเข้าได้กับทุกสถานการณ์
- ๑.๔.๓ เชื้อมั่นในตนเอง
- ๑.๔.๔ มีทักษะการสื่อสารสูง
- ๑.๔.๕ รู้ข้อมูลอย่างถูกต้อง ชัดแจ้ง
- ๑.๔.๖ ลำดับความคิดได้อย่างมีเหตุผล
- ๑.๔.๗ มองผู้ร่วมงานอย่างเป็นมิตร
- ๑.๔.๘ ยึดเป้าหมายองค์กรเป็นสำคัญ

๑.๕ เครื่องมือ/สื่อ

สื่อประชาสัมพันธ์ คือหนทางหรือวิถีทางในการนำข่าวสารที่ต้องการประชาสัมพันธ์จากผู้ส่งไปสู่ผู้รับ ในปัจจุบันสื่อในการประชาสัมพันธ์มีมากมายและหลากหลาย อันเป็นผลเนื่องมาจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีของโลก

สื่อประชาสัมพันธ์โดยพิจารณาตามลักษณะของสื่อ แยกเป็น ๕ ประเภทคือ

๑. สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ สู่บุคคลอื่น สื่อบุคคลจัดได้ว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงในการประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการโน้มน้าวจิตใจ เนื่องจากติดต่อกับผู้รับสารโดยตรง ส่วนใหญ่อาศัยการพูดในลักษณะต่างๆ เช่น การสนทนาพบปะพูดคุย การประชุม การสอน การให้สัมภาษณ์ การโต้วาที การอภิปราย การปาฐกถา และการพูดในโอกาสพิเศษ ต่างๆ

สื่อมวลชน จากข้อจำกัดของสื่อบุคคลที่ไม่สามารถใช้เป็นสื่อกลางถ่ายทอดข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์สู่คนจำนวนมากพร้อมกันในเวลาเดียวกันอย่างรวดเร็ว มนุษย์จึงได้พัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร และเกิดเป็นสื่อมวลชนเพื่อมารับใช้ภารกิจดังกล่าว สื่อมวลชน สื่อหนังสือพิมพ์และนิตยสารมีความคงทนถาวรสามารถนำข่าวสารมาอ่านใหม่ได้ซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่มีข้อจำกัดสำหรับบุคคลที่ตาบอดหรืออ่านหนังสือไม่ออก ส่วนสื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อที่ส่งไปได้ไกลเพราะใช้คลื่นวิทยุ ไม่มีข้อจำกัดด้านการขนส่งเหมือนหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารและสามารถรับฟังในขณะที่ทำงานอย่างอื่นไปด้วยได้ แต่มีข้อจำกัดคือ ผู้ฟังไม่สามารถย้อนกลับมาฟังได้ใหม่อีก ดังนั้นหากมิได้ตั้งใจฟังในบางครั้งก็ทำให้ได้ข่าวสารที่ไม่สมบูรณ์

ข้อจำกัด คือ ในกรณีที่เนื้อหาเป็นเรื่องซับซ้อน การใช้คำพูดอย่างเดียวอาจไม่สามารถสร้างความเข้าใจได้ทันทีและเป็นสื่อที่ไม่ถาวร ยากแก่การตรวจสอบและอ้างอิง นอกจากจะมีผู้บันทึกคำพูดนั้นๆ ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรือบันทึกเสียงเอาไว้

๒. สื่อวิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ จัดเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารมากที่สุด เนื่องจากสามารถเห็นภาพเคลื่อนไหวและได้ยินเสียง ทำให้การรับรู้เป็นไปอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

ข้อจำกัด คือ ต้องใช้ไฟฟ้าหรือแบตเตอรี่ ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่ห่างไกลที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ได้

๓. สื่อใหม่ หมายถึง ระบบการสื่อสารหรือเชื่อมต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของเครือข่ายระดับโลก ได้แก่ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) บริการระดับเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web : WWW) บริการข้อมูลออนไลน์เชิงพาณิชย์ (Commercial on-line Service) เป็นต้น

ประเภทของสื่อใหม่ คือ รูปแบบเนื้อหาแบบดิจิทัลที่พบเห็นในปัจจุบัน และมีแนวโน้มว่าจะมีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้นในอนาคต โดยสื่อใหม่แต่ละประเภทมีความโดดเด่นและแตกต่างกันตามประโยชน์และวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อประเภทสื่อใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้

- ๑) เว็บไซต์ (Web site)
- ๒) อินเทอร์เน็ต (Internet)
- ๓) อีเมล (E-mail) , ไลน์ (Line)
- ๔) เทคโนโลยีสำหรับอุปกรณ์พกพาหรือแพลตฟอร์มเคลื่อนที่ (Mobile Platform)
- ๕) วิดีโอเกม และโลกเสมือนจริง
- ๖) ซีดีรอมมัลติมีเดีย
- ๗) ซอฟต์แวร์
- ๘) บล็อกและวิกิ
- ๙) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)
- ๑๐) ผู้ให้บริการสารสนเทศ
- ๑๑) โทรศัพท์มือถือ
- ๑๒) อุปกรณ์พกพาหรืออุปกรณ์เคลื่อนที่ เช่น โทรศัพท์มือถือ พีดีเอ พอดแคสต์
- ๑๓) นวนิยายแบบข้อความหลายมิติ (Hypertext fiction)

๔. สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์ที่หน่วยงานเป็นผู้ผลิตและเผยแพร่ไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ด้วยวัตถุประสงค์ในการผลิตและรูปแบบของสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น แผ่นปลิว แผ่นพับ โปสเตอร์ จดหมายข่าว เป็นต้น หรือที่เย็บเป็นเล่ม เช่น วารสาร เอกสารเผยแพร่ หนังสือในโอกาสพิเศษ รายงานประจำปี เป็นต้น ปัจจุบันความนิยมในการใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ปฏิทิน รูปลอก สมุดบันทึก ซึ่งล้วนแต่เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมีอายุการใช้งานนาน

ข้อจำกัด ในเรื่องการนำเสนอเนื้อหาซึ่งต้องให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น แผ่นพับที่เขียนด้วยภาษาวิชาการ ถ้าส่งไปให้ประชาชนในชนบทอาจจะไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่ต้องการประชาสัมพันธ์ได้เลย

๕. สื่อกิจกรรมต่างๆ ปัจจุบันสื่อนี้มีความหมายขยายขอบเขตกว้างขวางไปถึงกิจกรรมที่สามารถสื่อความรู้สึกนึกคิด ความรู้ อารมณ์ และเรื่องราวข่าวสารไปสู่กลุ่มเป้าหมายได้ สื่อประเภทกิจกรรมมีได้มากมายหลายรูปแบบ เช่น การจัดประชุม สัมมนา ฝึกอบรม การแถลงข่าว การสาธิต การจัดริ้วขบวน การจัดนิทรรศการ การจัดแข่งขันกีฬา การจัดแสดง การจัดกิจกรรมทางการศึกษา การจัดกิจกรรมเสริมอาชีพ การจัดกิจกรรมการกุศล เป็นต้น สื่อกิจกรรมนี้สามารถปรับปรุงดัดแปลงแก้ไขให้ยืดหยุ่น

เหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ได้ง่ายแต่มีข้อจำกัดคือ ผู้รับมีจำนวนจำกัดเฉพาะกลุ่มที่ร่วมกิจกรรมนั้นๆ เท่านั้น

๑.๖ การติดตาม/ประเมินผล

เป็นการวัดผลว่าการดำเนินการประชาสัมพันธ์ที่ได้ทำมาได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคใดบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไป งานชิ้นนี้จึงเป็นงานที่สำคัญและจำเป็น กระบวนการประเมินผลของทุกองค์กรจะมีขั้นตอนพื้นฐานที่เหมือนกันดังนี้

๑.๖.๑ ดำเนินการโดยบุคคลภายนอกหรือภายใน

๑.๖.๒ มาตรฐานการในการวัดผล

๑.๖.๓ รวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผล ข้อมูลเพื่อการประเมินผลนี้อาจรวบรวมได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การใช้แบบสอบถาม รายงานประจำเดือน การสัมภาษณ์หรือวิธีอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

๑.๖.๔ การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้

๑.๖.๕ การรายงานผลหรือข้อสรุปที่ได้มาพร้อมข้อเสนอแนะ แล้วดำเนินการเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน

ตรวจสอบข่าวที่เสนอในสื่อมวลชน (ประเด็น เนื้อหา รูปแบบ)

ประเมินผลจากการสอบถามผู้รับสาร

ประเมินผลเชิงกลยุทธ์ (บรรลุจุดประสงค์ของการสื่อสารที่กำหนดไว้สอดคล้องกับแผนการสื่อสาร)

นำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงต่อไป

การบริหารจัดการสื่อมวลชนด้วยบัญญัติ ๑๐ ประการ

(๑) ต้องมีการตั้งกฎไว้ก่อนในการพบกับสื่อฯ ท่านจะต้องพูดให้ชัดเจนว่าจะทำอะไรอย่าปล่อยให้มีการตีความในคำพูดของท่านหรือตีความตามสถานการณ์ สื่อฯทุกคนต้องเข้าใจเรื่องนี้ กติกาก็คือเราต้องเป็นผู้ควบคุมสื่อและควบคุมกติกาไม่ให้เบี่ยงเบนไปจากที่เราเป็นผู้กำหนดไม่ว่าจะถูกยั่วเยงอย่างไรก็ตาม

(๒) หากมีสื่อถามคำถามท่านและท่านไม่ต้องการตอบก็อย่าตอบไม่ต้องอธิบายใดๆ ทั้งสิ้น อาจมีสื่อบางคนไม่พอใจ ยกตัวอย่างเช่น ประธานาธิบดีสหรัฐฯ เมื่อไม่ต้องการตอบคำถามก็จะหันไปทางคนอื่นทันที แต่จำไว้ว่า การไม่พอใจหรือการโกรธของสื่อไม่ใช่เรื่องของเรา (สื่อจะถามคำถามที่ต้องการถามเรามีหน้าที่ตอบ ดังนั้น หากไม่ต้องการตอบก็ไม่จำเป็นต้องตอบ)

(๓) หากคิดจะตอบคำถามก็ตอบเฉพาะคำถามที่ถามเท่านั้น อย่าไปเพิ่มเติมหรืออธิบายต่อเพราะนี่คือคำแนะนำจากนักกฎหมาย ตอบคำถามเฉพาะที่ถามเท่านั้น ถ้าใครถามดิฉัน ชื่อ ชินภัทร ใช่หรือไม่ ดิฉันจะตอบว่าใช่เท่านั้น จะไม่ขยายความในรายละเอียด

(๔) ในเรื่องการพบสื่อฯ ขอให้จัดขึ้นเฉพาะเวลาที่มีอะไรสมควรจะพูดหรือสื่อสารเท่านั้น ถ้าไม่มีอะไรที่จะพูดหรือสื่อสารก็อย่าจัดให้มีการพบสื่อฯขึ้น พยายามละเว้นการจัดรายการพบสื่อฯอย่างเด็ดขาด หากไม่มีอะไรจะพูด เพราะท่านจะกลายเป็นจำเลย

(๕) อย่าไปเผชิญหน้ากับสื่อฯ โดยเด็ดขาด สื่อฯ ชอบมากที่สุดในการโต้เถียงกับสื่อฯ เพราะสื่อฯ จะพยายามยั่วยุท้าน ท่านจะสูญเสียการควบคุมสถานการณ์ทันที ระวังอย่าให้มีการโต้เถียงกัน ท่านต้องใจเย็น สุขุม นุ่มลึก ตรงไปตรงมากล่าวสั้นเฉพาะที่เกี่ยวกับคำถามอย่าออกนอกเรื่อง

(๖) ท่านต้องตั้งสมมติฐานไว้ก่อนเสมอว่า ไม่ว่าท่านจะอยู่สถานการณ์ใดๆ ก็ตามจะมีกล้องต่างๆ เปิดอยู่ตลอดเวลา ไมโครโฟนก็จะเปิดตลอดเวลาเช่นกัน หรือเทปบันทึกเสียงก็จะซ่อนไว้เช่นกัน แม้จะมีคนมาบอกว่าขนาดนี้ไม่ได้เปิดอยู่ก็ตาม ทุกวันนี้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์มีประสิทธิภาพสูงมากและสื่อฯ ก็ชอบใช้อุปกรณ์เหล่านี้ในการล่อหลอกเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยการแอบถามคำถามบางอย่างและไม่บอกว่าเปิดกล้องหรือเปิดไมโครโฟนขอให้ทุกท่านคำนึงถึงความปลอดภัยในการพูดกับสื่อฯ ไว้เสมอ

(๗) ไม่มีอะไร OFF RECORD สื่อฯ อาจถามคำถามท่านในเรื่องเหตุการณ์อะไรบางอย่างพร้อมกับยืนยันว่าเป็นการพูดส่วนตัวเท่านั้น รู้กัน ๒ คนเป็นการเฉพาะและเก็บไว้เป็นฐานข้อมูลข่าว จะไม่มีการเขียนรายงานขอบอกว่าเรื่องในลักษณะเช่นนี้ไม่มีในโลกของสื่อฯ สื่อฯ พวกนี้ร้ายกาจมากพวกเขาคิดกฎของเขาเองและคิดเสมอว่ามีเสรีภาพในการทำอะไรก็ได้

(๘) ขอให้ท่านดูข้อมูลทั้งหลายและตรวจสอบให้ดีก่อนที่ท่านจะพูดกับสื่อฯ ท่านต้องทราบก่อนว่าสื่อฯ คนไหนไวใจได้ และคนไหนไวใจไม่ได้หรือสื่อฯ คนไหนรายงานข่าวอย่างที่ท่านต้องการและสื่อฯ คนไหนชอบบิดเบือนการรายงานข่าวของท่านหากท่านต้องการสื่อสารต่อสังคมหรือสาธารณะในบางครั้งท่านต้องระบุสื่อฯ ที่ท่านไวใจมาเท่านั้น

(๙) อย่าไวใจใครทั้งสิ้นในหมู่สื่อฯ สื่อฯ ไม่ใช่เพื่อนของท่าน ในสหรัฐฯ รัฐบาลกับสื่อฯ เป็นปรปักษ์ต่อกันโดยธรรมชาติท่านอาจเห็นว่าในแวดวงสื่อฯ อาจมีคนที่ไม่ไวใจได้และสามารถเป็นพันธมิตรกับท่านหรือหน่วยงานของท่าน ท่านจะพบว่าสื่อฯ บางฉบับสนับสนุนท่านอยู่ซึ่งท่านจะสามารถเห็นได้ว่าใครเป็นใครอย่างไร

(๑๐) สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่าให้ข่าวหรือให้ข้อความที่เป็นเท็จต่อสื่อฯ ถึงแม้ว่าท่านอยากจะทำในบางครั้งก็ตาม เพราะในวันข้างหน้าท่านจะถูกจำได้อย่างแน่นอน หากไม่ยอมตอบคำถามต่อสื่อฯ ก็อย่าตอบอย่าโกหก แม้ว่าสื่อฯ จะใช้ลีลา ลวดลายหรือใช้วิธีการต่างๆ กดดันท่านหรือบีบบังคับให้ท่านพูดอะไรบางอย่างที่ไม่อยากพูดก็จงอย่าพูดโดยเด็ดขาด

๒. ทิศทางการประชาสัมพันธ์งานในหน้าที่ตำรวจ

๒.๑ การประชาสัมพันธ์งานในหน้าที่ตำรวจแบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

- การประชาสัมพันธ์ในภาวะปกติ (เชิงรับ) (Public Relation : PR)
- การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤติ (เชิงรุก) (Information Operation : IO)

การประชาสัมพันธ์งานในภาวะปกติ หมายถึง การเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างข้าราชการตำรวจและประชาชนที่เกี่ยวข้องด้วยวิธีการอันมีแผนการและการกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างถูกต้องตรงกัน ชำรงไว้ซึ่งภาพพจน์ที่ดี ให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่น เชื่อถือและศรัทธายินดีให้ความร่วมมือกับข้าราชการตำรวจ

และหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและการสนับสนุนร่วมมือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรและประเทศชาติต่อไป

การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤติ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเกิดอย่างกะทันหันหรือไม่ก็ตาม ที่มีผลทำให้เกิดปัญหาเร่งด่วนที่สามารถทำให้เกิดผลเสียอย่างรวดเร็วและรุนแรงต่อชื่อเสียงของหน่วยงานและสังคมโดยรวมที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที

๒.๒ แนวคิดทฤษฎี

- พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในเรื่อง เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา
- บทบาทหน้าที่หลักของตำรวจในการเยียวยาสังคม
 - การอำนวยความสะดวก (Enabling Force)
 - การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ที่เกี่ยวข้องกับคนร้าย (Crime Fighter)
 - การแก้ไขส่วนที่สึกหรอของสังคม (วิศวกรทางสังคม : Social Engineers) ภายใต้ทฤษฎี

ความเชื่อ ความกลัวและความอบอุ่น

๒.๓ การสร้างทีมงานบริหารประชาสัมพันธ์ (เชิงรับ)

- แต่งตั้งคณะทำงานในการดำเนินการอย่างชัดเจน กำหนดหน้าที่รับผิดชอบ
- แสวงหา คัดกรอง ข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง และนำเสนอข้อมูลในเชิงบวก
- ดำเนินการประสานงานเพื่อการประชาสัมพันธ์
- จัดหาข้อมูลรายละเอียดของสื่อต่างๆที่สามารถติดต่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ได้ตลอดเวลา

และครบถ้วน

- ต้องรู้ธรรมชาติของสื่อต่างๆ โดยจะต้องประสานความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
- อบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนให้สามารถทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ได้ โดยมอบข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบในทิศทางเดียวกัน
- ประเมินผลสะท้อนกลับของการประชาสัมพันธ์ หากไม่คุ้มค่าอย่าทำ

๒.๔ ข่าวสารที่ให้แก่สื่อมวลชนประเภทต่างๆ มีดังนี้

๒.๔.๑ ข่าวแจก (News Release) ที่จัดส่งไปนั้น ผู้รับคือบรรณาธิการ นักข่าว นักวิจารณ์ ผู้เขียนคอลัมน์ประจำสถานีวิทยุ และสถานีโทรทัศน์ ซึ่งส่วนใหญ่ยังต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจองค์กร หรือหน่วยงานนั้น ๆ กับผู้สื่อข่าวที่ได้รับข่าวด้วย

ในการส่งข่าวให้ผู้สื่อข่าวมีหลักการ ดังนี้

ใช้กระดาดหัวจดหมายที่ระบุชื่อหน่วยงานของผู้สื่อข่าว รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์เพื่อให้ผู้รับข่าวติดต่อสอบถามกลับมาได้

เพื่อสะดวกในกรณีที่ผู้สื่อข่าวต้องการรายละเอียดเพิ่มขึ้น หรือไม่เข้าใจข้อความของข่าว ควรมีวันที่ที่ส่งข่าว และจุดประสงค์ของการออกข่าว

ข่าวที่เขียนส่งไปต้องสั้น แต่มีเนื้อหาสมบูรณ์ เชื่อถือได้ เข้าใจง่าย ส่งตรงเวลา ไม่เป็นข่าวที่ล่าช้า มีรายละเอียดที่จำเป็นและที่สำคัญต้องเป็นข่าวที่มีประโยชน์ต่อชุมชน ไม่ใช่ข่าวส่วนตัว

ถือหลักการเขียนข่าว “ควรทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม” ในการเขียนข่าวเสมอ ข่าวที่จัดส่งต้องพิมพ์ดีดอย่างเรียบร้อยสวยงาม และมีระเบียบ จะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้นด้วย

การจัดส่งข่าว (Release) จะจัดส่งอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ต้องมีรายชื่อ นามสกุล ที่ถูกต้อง ของผู้สื่อข่าว รวมทั้งรายละเอียดเรื่องที่อยู่สถานที่ทำงาน ตำแหน่งของผู้สื่อข่าวฝ่ายต่าง ๆ

การจำหน่ายของ ต้องดูตัวสะกดให้ถูกต้อง และควรจัดส่งให้ทันก่อนเวลาปิดข่าว รวมทั้ง จะต้องใส่ชื่อ ผู้ประสานงานในองค์กรเพื่อเวลาที่ผู้สื่อข่าวต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมและต้องการติดต่อกลับ โดยให้เขียนไว้ที่มุมด้านซ้ายมือ

การส่งข่าวยังอาจใช้วิธีการส่งข่าวทางโทรศัพท์ นำไปให้ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ หรือ ทาง E-Mail ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของข่าวว่ามีความสำคัญมากน้อยเพียงไร รวมถึงความสัมพันธ์ของผู้ทำประชาสัมพันธ์กับผู้สื่อข่าวมีมากน้อยแค่ไหน

๒.๔.๒. ภาพข่าว (News Photographs) ภาพประกอบข่าวแจก ควรมีคำอธิบาย (Caption) ซึ่งมีรายละเอียดว่าเป็นใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไมโดยพิมพ์ด้วยกระดาษต่างหาก และติดไว้ที่ใต้ภาพ ไม่ควรใช้วิธีการเขียนด้วยปากกาหรือดินสอที่หลังภาพเป็นอันขาด ภาพข่าวควรเป็นภาพที่มีเนื้อหา มีชีวิตชีวา ชัดเจน และสามารถบอกเรื่องราว (The picture tells story) ให้ผู้ดูรู้เรื่อง และเข้าใจได้ชัดเจน

๒.๔.๓. บทความและสารคดี (Features)

การจัดทำบทความและสารคดีส่งให้แก่หนังสือพิมพ์ต้องคำนึงถึงความสนใจของคนทั่วไป ความสนใจของบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ แนวนโยบายของหนังสือพิมพ์นั้น ๆ ว่านิยมบทความและสารคดีประเภทไหนการจัดทำบทความและสารคดีส่งให้แก่หนังสือพิมพ์ต้องคำนึงถึง

แต่ละเรื่องควรมีความยาวเท่าใดภาพประกอบก็ภาพ

สำนวนลีลาการเขียนแบบใด จึงเป็นที่นิยมของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ

เขียนส่งให้หนังสือพิมพ์เรื่องละฉบับเดียว ไม่แจกให้หนังสือพิมพ์อื่นๆเหมือนข่าวแจก

๒.๔.๔. การจัดทำแฟ้มคู่มือสำหรับแจกให้แก่หนังสือพิมพ์ (Press Kits) เพื่อการอ้างอิงขององค์กรไปใช้ประกอบในการเสนอข่าวได้ เนื่องจากภายในแฟ้มคู่มือนี้ จะประกอบด้วย เอกสาร ข่าวแจก ภาพถ่าย รายละเอียด เรื่องราวความเป็นมาขององค์กร ซึ่งจัดทำขึ้นโดยฝ่ายประชาสัมพันธ์ขององค์กร และใช้สำหรับแจกจ่ายให้แก่ หนังสือพิมพ์เนื่องในงานเหตุการณ์พิเศษ หรือวาระสำคัญต่างๆ เช่น การจัดประชุม แลกข่าว หรือให้สัมภาษณ์แก่สื่อมวลชน การเปิดบริษัท หรือโรงงานใหม่ หรือในกรณีที่หนังสือพิมพ์ขอมา

๒.๔.๕. การจัดประชุมเพื่อแถลงข่าวแก่สื่อมวลชน (Press Conference) คือ การจัดให้มีการประชุมพบปะกันระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชนต่างๆ กับบุคคลหรือคณะบุคคลขององค์กร ซึ่งมีข่าวสำคัญจะแถลงหรือให้สัมภาษณ์ชี้แจงตอบข้อซักถามแก่บรรดาสื่อมวลชน สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้แถลงข่าวชี้แจงตอบข้อซักถามแก่สื่อมวลชนนั้น อาจเป็นผู้บริหารระดับสูง หรืออาจจะเป็นผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ เป็นผู้ชี้แจงหรือให้สัมภาษณ์ โดยมีนักประชาสัมพันธ์ขององค์กรประจำอยู่ด้วย

มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการ ดังนี้

- (๑) การกำหนดวันเวลาและสถานที่
- (๒) การจัดเตรียมสถานที่และเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ
- (๓) การจัดเตรียมสิ่งพิมพ์เอกสารสมุด แฟ้ม คู่มือต่างๆ
- (๔) การเชิญและนัดหมายนักข่าวสื่อมวลชน
- (๕) การแถลงข่าวและการให้สัมภาษณ์
- (๖) การจัดให้มีรายการปฐมทัศน์แก่หนังสือพิมพ์ (Press Previews)
- (๗) การจัดให้มีการร่วมรับประทานอาหารระหว่างฝ่ายจัดการกับสื่อมวลชน (Press-Management Luncheons)
- (๘) การจัดพาสื่อมวลชนชมกิจการ (Press Visits of Press Tours)

๒.๕ จังหวะเวลาที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์ (Public Relation : PR) (มิติการสื่อสาร)

- ดูความต้องการรับรู้ของประชาชน
- ดูว่ามีข่าวอื่นสำคัญกว่าหรือไม่
- ดูอาชญากรรมที่เกิดขึ้นบ่อย
- ดูตามนโยบายที่กำลังดำเนินการ

๒.๖ ศิลปะการให้ข่าวหรือการให้ข้อมูลกับประชาชน

- ให้ข่าวในสิ่งที่ประชาชนต้องการรู้และเป็นปัจจุบัน

๒.๗ การประสานงานเพื่อการประชาสัมพันธ์

- จะต้องมีข้อมูลรายละเอียดของสื่อต่างๆ ที่สามารถติดต่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ได้ตลอดเวลาและครบถ้วน
- ต้องรู้ธรรมชาติของสื่อต่างๆ โดยจะต้องประสานความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

๓. การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤติ (Information Operation : IO)

๓.๑ สร้างทีมบริหารเหตุการณ์ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ

- ฝ่ายข่าว
- ฝ่ายวิเคราะห์ข่าว
- ฝ่ายทำหน้าที่ I.O.

๓.๑.๑ การเตรียมข้อมูลเพื่อชี้แจงสื่อ

- ต้องเตรียมข้อมูลให้พร้อมโดยเฉพาะการสัมภาษณ์ ถ้าไม่พร้อมอย่าให้สัมภาษณ์เด็ดขาด โดยเฉพาะสัมภาษณ์ออกอากาศสดทั้งวิทยุ - โทรทัศน์ เพราะจะทำให้ถูกผู้ดำเนินรายการซักถามกลางอากาศ
- ต้องวิเคราะห์ว่า ประเด็นที่กำลังตกเป็นข่าวนั้นมีกี่ประเด็น ประเด็นอะไรเป็นประเด็นสำคัญที่สุด จัดเรียงลำดับแล้วชี้แจงแต่ละประเด็นให้ชัด

เรื่องที่ยากหรือมีความซับซ้อน เรื่องเทคนิคควรมีเอกสารประกอบคำชี้แจงโดยทำให้ง่ายที่สุด มีศัพท์เทคนิคหรือภาษาอังกฤษที่คิดว่าชาวบ้านรู้แต่ความจริงไม่รู้มีมากมายโดยเฉพาะศัพท์เทคนิค เช่น ประส. เอฟทีเอ

เมื่อเกิดภาวะวิกฤตองค์กรควรสื่อสารกับสาธารณะผ่านสื่อมวลชนอย่างไร?

สื่อสนใจจะถามผู้บริหารในประเด็นใดบ้าง

ประเด็นที่เป็นหัวใจของปัญหาโดยเฉพาะที่กระทบกับองค์กรและสาธารณะ

ประเด็นที่คนสนใจ (Human Interest) เรื่องอื่นๆต่างๆโดยพิจารณาจากองค์ประกอบข่าวที่สำคัญ ความรวดเร็ว ความใกล้ชิด ความเด่น ความแปลก ความขัดแย้ง เจื่อนำ อารมณ์สะเทือนใจ ชื่นชอบ ผลกระทบต่อสาธารณะ

๓.๑.๒ แผนการสื่อสาร (Communication Plan)

แผนการรวบรวมข้อเท็จจริง

กำหนดผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นผู้แถลงการณ์

รายชื่อ และโทรศัพท์ของบุคคลที่ควรติดต่อหลังจากเกิดภาวะวิกฤติ

เบอร์โทรด่วน (hot line)

Email Address ของผู้บังคับบัญชาและเจ้าพนักงานทุกคน

ศูนย์รวมการสื่อสารนอกสำนักงานที่มีโทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือ การเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต

๓.๑.๓ แนวทางการร่างคำแถลง คำชี้แจง

ตรงประเด็น ชัดเจน

ใช้ภาษาที่ง่าย

ไม่บิดเบือน

๓.๒ การระงับยับยั้งก่อนเป็นข่าว

เป็นกรณีที่ได้รับสัญญาณเตือนภัยว่าจะเกิดภาวะวิกฤติที่อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานหรือองค์กร โดยจะต้องเข้าไประงับยับยั้งก่อนที่จะเกิดภาวะวิกฤตินั้น ซึ่งจะทำให้การแก้ไขง่ายกว่าปล่อยให้เกิดภาวะวิกฤติ

สัญญาณเตือนภัยที่อาจเกิดภาวะวิกฤติ

- การบริการที่ด้อยมาตรฐาน
- ข้อร้องเรียนจากตำรวจชั้นผู้น้อย
- ความไม่ต่อเนื่องทางเทคโนโลยี
- การได้รับการร้องเรียนจากประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- การต่อต้านของสาธารณชนในขั้นตอนการปฏิบัติงานของตำรวจ
- ข่าวลือและข้อสงสัยที่คาใจ
- ข้อห่วงใยของผู้บังคับบัญชาและผู้มีเจตนาดี

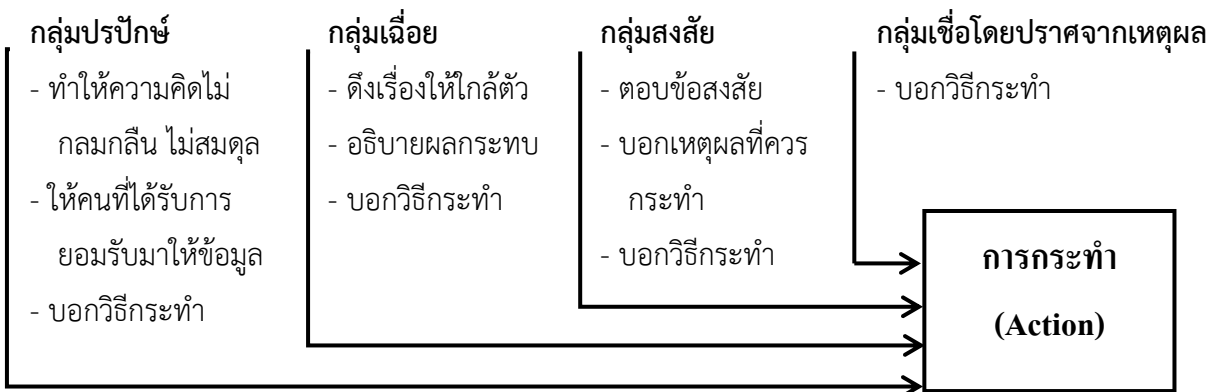
เหตุผลที่สัญญาณเตือนภัยไม่ได้รับความสนใจ

- ความประมาทในปัญหา
- ความหลงสำคัญผิดในตัวเอง
- ความล้มเหลวของการวิเคราะห์ข่าว

แนวทางการแก้ไข

- กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติให้ชัดเจน
- กำหนดให้มีผู้เฝ้าฟังความเคลื่อนไหวข่าวสาร
- สร้างทีมงานวิเคราะห์ข่าวสารสำหรับภาวะวิกฤติ
- รับผิดชอบการแก้ไขก่อนที่จะเกิดภาวะวิกฤติ

กลยุทธ์ในการโน้มน้าวใจ

๓.๓ การสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน แก้ไขข่าว

- **ข่าวจริง** เสริมความน่าเชื่อถือ นำเสนอข้อมูลรายละเอียดที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อสกัดกั้นการจะถูกบิดเบือน
- **ข่าวเท็จ** ให้เร่งดำเนินการแก้ไขข่าว สกัดกั้นความเชื่อที่ถูกบิดเบือนจากความเป็นจริง และให้ข้อมูลที่ เป็นจริงแทน ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ไม่เกิดความเสียหายในด้านความมั่นคง

๔. กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

- ◆ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ว่าด้วย สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล
 - มาตรา ๔ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และ ความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง
 - มาตรา ๓๕ การกล่าวหาหรือไขข่าวซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณะชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิบุคคล เกียรติยศ ชื่อเสียง จะกระทำมิได้
- ◆ ประมวลกฎหมายอาญา ว่าด้วย ความผิดฐานหมิ่นประมาท
- ◆ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย ความรับผิดชอบเพื่อละเมิด

- ◆ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ ว่าด้วย การสอบสวนคดีอาญา
- ◆ พระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ว่าด้วย ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- ◆ พระราชบัญญัติ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐
- ◆ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย การให้ข่าวและบริการข่าวสารทางราชการ
- ◆ ระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี
 - ลักษณะที่ ๒๙ ข้อราชการอันพึงสงวนเป็นความลับ
 - ลักษณะที่ ๓๐ การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชนและการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖
- ◆ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๘๕๕/๒๕๔๘ เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์
- ◆ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๖๕/๒๕๕๐ เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ (แก้ไขเพิ่มเติม)

บรรณานุกรม

คู่มือการบริหารงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๖

คู่มือการฝึกยุทธวิธีประจำสถานีตำรวจ, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๖

คู่มือการบริหารงานสายตรวจ, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๖

คู่มือการปฏิบัติงานของตำรวจสายตรวจ, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓

พจนานุกรม, ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒

ภาคผนวก

รายชื่อผู้จัดทำ : บทที่ ๑ ความรู้ฐานในหน้าที่การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ลำดับ	ยศ ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑	พ.ต.อ.นครพัฒน์ พรหมพันธุ์	รอง ผบก.ภ.จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๒	พ.ต.อ.ศิริธัชเขต ครุวัฒนเศรษฐ์	ผกก.สภ.สำโรงเหนือ จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๓	พ.ต.ท.ธเนศ สุขชัย	รอง ผกก.ป.สภ.พระประแดง จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๔	พ.ต.ท.พรชัย จรวงษ์	รอง ผกก.ป.สภ.สวนพริกไทย จว.ปทุมธานี	ภ.๑
๕	พ.ต.อ.สงคราม เสงี่ยมพัฏ์	ผกก.สภ.แหลมฉบัง	ภ.๒
๖	พ.ต.อ.จิระวุฒิ ตัญทศรี	ผกก.สภ.ปางสีดา	ภ.๒
๗	พ.ต.ท.เลิศศักดิ์ ภัทรพิศาล	รอง ผกก.ป.ศฝร.ภ.๒	ภ.๒
๘	พ.ต.ท.กิตติสัมพันธ์ ชะนะ	รอง ผกก.สส.ภ.จว.ตราด	ภ.๒
๙	พ.ต.อ.บุญเลิศ ว่องวิจนะ	รอง ผบก.ภ.จว.นครราชสีมา	ภ.๓
๑๐	พ.ต.อ.วีระพงษ์ พงษ์พุ่ม	ผกก.สภ.เมืองยโสธร	ภ.๓
๑๑	พ.ต.ท.วีระพล อินทอง	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองชัยภูมิ	ภ.๓
๑๒	พ.ต.ท.ชวดล พลทะมัย	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองยโสธร	ภ.๓
๑๓	พ.ต.ต.จตุศักดิ์ มวลตะคุ	สว.กก.สส.๓ บก.สส.ภ.๓	ภ.๓
๑๔	พ.ต.อ.เนติพงศ์ ชาติทำเล	รอง ผบก.สส.ภ.๔	ภ.๔
๑๕	พ.ต.อ.เฉลิมศักดิ์ สุขสำราญ	ผกก.สภ.เวียงเก่า จว.ขอนแก่น	ภ.๔
๑๖	พ.ต.อ.วีระเดช เลขาบรรณ	ผกก.สภ.ธวัชบุรี จว.ร้อยเอ็ด	ภ.๔
๑๗	พ.ต.ท.โสณภูมิษฐ์ ทรัพย์สมบัติ	รอง ผกก.ป.สภ.คำม่วง จว.กาฬสินธุ์	ภ.๔
๑๘	พ.ต.ท.สิทธิชัย ศรีโสภณเจริญรัตน์	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองขอนแก่น	ภ.๔
๑๙	พ.ต.อ.ไพรัช คุ่มล้วนล้อม	ผกก.สภ.พาน จว.เชียงราย	ภ.๕
๒๐	พ.ต.อ.อนุ เนินหาด	ผกก.สภ.แม่แจ่ม จว.เชียงใหม่	ภ.๕
๒๑	พ.ต.อ.จิตตพล วงศ์วัน	ผกก.สภ.หนองม่วงไข่ จว.แพร่	ภ.๕
๒๒	พ.ต.อ.ธรรมบุญ ประยงค์	ผกก.สภ.สะเมิง จว.เชียงใหม่	ภ.๕
๒๓	พ.ต.อ.เชิดศักดิ์ พูลเผ่าดำรงค์	ผกก.สภ.วัดโบสถ์	ภ.๖
๒๔	พ.ต.ท.ปติพงศ์ คีสาลัง	สวป.สภ.เมืองกำแพงเพชร	ภ.๖
๒๕	พ.ต.ท.ศิริโชติ ธเนศราภา	รอง ผกก.สภ.วังเจ้า	ภ.๖
๒๖	พ.ต.ท.อภิชน แก้วรอด	รอง ผกก.ป.สภ.พิชัย	ภ.๖
๒๗	พ.ต.ท.ศุภวัฒน์ ศรีชัยชนะ	รองผกก.ป.สภ.ท่าสองยาง	ภ.๖
๒๘	พ.ต.อ.ณรงค์เดช ศักดิ์สมบูรณ์	ผกก.สภ.ดำเนินสะดวก จว.ราชบุรี	ภ.๗
๒๙	พ.ต.อ.พงษ์กร อุปพงษ์	ผกก.สภ.เมืองกาญจนบุรี จว.กาญจนบุรี	ภ.๗
๓๐	พ.ต.ท.อำนาจ อ่อนฤทธิ์	อาจารย์ (สบ ๓) ศฝร.ภ.๗	ภ.๗
๓๑	พ.ต.ท.อำนาจ โฉมฉาย	รอง ผกก.ป.สภ.โพธิ์แก้ว จว.นครปฐม	ภ.๗
๓๒	พ.ต.อ.พิรุณ การะเจดีย์	รอง ผบก.ภ.จว.ภก.	ภ.๘
๓๓	พ.ต.อ.สมชาย สรรประเสริฐ	ผกก.สภ.โคกกลอย จว.พง.	ภ.๘
๓๔	พ.ต.ท.วิทย์ทวี ภาริตานนท์	รอง ผกก.ป.สภ.เมือง สฎ.	ภ.๘
๓๕	พ.ต.ท.นิกร ชูทอง	สวป.สภ.กะทู้ จว.ภก.	ภ.๘
๓๖	พ.ต.ท.พงษ์ธร เกื้อแสง	รอง ผกก.สส.ภ.จว.สฎ.	ภ.๘
๓๗	พ.ต.อ. โชติ ชัยชมภู	รอง ผบก.ภ.จว.สตูล	ภ.๙
๓๘	พ.ต.อ.จิระวัฒน์ พยงธรรม	รอง ผบก.ภ.จว.สตูล	ภ.๙
๓๙	พ.ต.อ.อาชาน จันท์ศิริ	ผกก.สภ.สทิงพระ จว.สงขลา	ภ.๙
๔๐	พ.ต.ท.เอกณรงค์ สวัสดิ์กานนท์	สวส.สภ.สามบ่อ จว.สงขลา	ภ.๙
๔๑	พ.ต.อ.อุษกร จรเจวุฒิ	รอง ผบก.น.๖	น.
๔๒	พ.ต.อ.พัฒนา เพศยนาวิน	รอง ผบก.น.๒	น.
๔๓	พ.ต.อ.อนุชา อ่วมเจริญ	รอง ผบก.น.๙	น.
๔๔	พ.ต.ท.รัชชัย ศรีสุรางค์	รอง ผกก.ป.สน.บางมด	น.
๔๕	พ.ต.ท.กำพล รัตนประทีป	รอง ผกก.ป.สน.ดอนเมือง	น.
๔๖	พ.ต.อ.สหพัฒน์ หอมจันทร์	ผศ.(สบ ๔) คณะตำรวจศาสตร์ รร.นรต.	รร.นรต.

รายชื่อผู้จัดทำ : บทที่ ๒ การบริหารงานสายตรวจ

ลำดับ	ยศ ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑	พ.ต.อ.สามารถ ศรีสิริวิบูลย์ชัย	รอง ผบก.ภ.จว.ปทุมธานี	ภ.๑
๒	พ.ต.อ.ไตรรงค์ ผิวพรรณ	ผกก.สภ.เมืองนนทบุรี	ภ.๑
๓	พ.ต.อ.พัลลภ แอ่อมหล้า	ผกก.สภ.เมืองสมุทรปราการ	ภ.๑
๔	พ.ต.ท.ธานินทร์ ฉัตรเจริญพร	รอง ผกก.ป.สภ.บางแก้ว จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๕	พ.ต.ท.ศิริวัฒน์ ดีพอ	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองนนทบุรี	ภ.๑
๖	พ.ต.อ.ศักดิ์รพี เพียวพนิช	ผกก.สภ.แหลมฉบัง	ภ.๒
๗	พ.ต.ท.จิรโรจน์ โรจน์ภานุพัชร	รอง ผกก.ป.สภ.แสนสุข	ภ.๒
๘	พ.ต.ท.วิชาญ จิตตยานันท์	สวป.สภ.อรัญประเทศ	ภ.๒
๙	พ.ต.ท.สุดเขต สิมารธรรม	สวป.สภ.แหลมฉบัง	ภ.๒
๑๐	พ.ต.ต.ชนทัต รุ่งจิรพงษ์	สวป.สภ.แหลมฉบัง	ภ.๒
๑๑	พ.ต.ท.ธนะวุฒิ หัสวาทิ	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองนครราชสีมา	ภ.๓
๑๒	พ.ต.ท.เสรี คงยืนยง	รอง ผกก.ป.สภ.โพธิ์กลาง จว.นครราชสีมา	ภ.๓
๑๓	พ.ต.ท.วิสา โชติมูล	รอง ผกก.ป.สภ.ลาดใหญ่ จว.ชัยภูมิ	ภ.๓
๑๔	พ.ต.ท.รณชัย พรหมบุตร	สวป.สภ.ทรายมูล จว.ยโสธร	ภ.๓
๑๕	พ.ต.ท.ถวิล หลักหาร	สวป.สภ.ป่าดัว จว.ยโสธร	ภ.๓
๑๖	พ.ต.อ.คณิต ดวงหัสดี	รอง ผบก.อก.ภ.๔	ภ.๔
๑๗	พ.ต.อ.พงศ์ฤทธิ์ คงศิริสมบัติ	ผกก.สส.ภ.จว.ขอนแก่น	ภ.๔
๑๘	พ.ต.ท.อภิรักษ์ ดวงใจ	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองร้อยเอ็ด	ภ.๔
๑๙	พ.ต.ท.ปิยบุตร ไพบูลย์	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองหนองคาย	ภ.๔
๒๐	พ.ต.ท.ชินวัฒน์ ศรีสวัสดิ์	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองอุดรธานี	ภ.๔
๒๑	พ.ต.อ.ไพศาล นันตา	ผกก.สภ.เวียงป่าเป้า จว.เชียงราย	ภ.๕
๒๒	พ.ต.ท.ชลทฤษฎ์ ชัชวาลย์	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองแพร่	ภ.๕
๒๓	พ.ต.ท.วชิระ กาญจนวิภาดา	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองเชียงใหม่	ภ.๕
๒๔	พ.ต.ท.อนุพนธ์ สนิท	รอง ผกก.สส.สภ.ป่าแดด จว.เชียงราย	ภ.๕
๒๕	พ.ต.ท.พทัยวัฒน์ จารุชัยนิวัฒน์	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองอุดรดิตถ์	ภ.๖
๒๖	พ.ต.ท.ชูศักดิ์ วัฒนโยธิน	รองผกก.ป.สภ.เมืองพิจิตร	ภ.๖
๒๗	พ.ต.ท.กฤษณ์ธู วงษ์กล้าหาญ	รองผกก.ป.สภ.นครไทย	ภ.๖
๒๘	พ.ต.ท.ประเสริฐ ผลประसार	รองผกก.ป.สภ.เมืองนครสวรรค์	ภ.๖
๒๙	พ.ต.อ.วรพล ยิ่งเจริญ	ผกก.สภ.ด่านช้าง จว.เพชรบุรี	ภ.๗
๓๐	พ.ต.อ.ชลิต เกตุศรีเมฆ	ผกก.สภ.บ้านแพ้ว จว.สมุทรสาคร	ภ.๗
๓๑	พ.ต.ท.ธงชัย เนตรสชาวัฒน์	รอง ผกก.ป.สภ.พุทธมณฑล จว.นครปฐม	ภ.๗
๓๒	พ.ต.อ.ธรรมบุญ ใฝ่จู	ผกก.สภ.ทุ่งสง จว.นศ.	ภ.๘
๓๓	พ.ต.อ.วิมล พิทักษ์บุรพา	ผกก.สภ.เมือง ขพ.	ภ.๘
๓๔	พ.ต.อ.สมปอง บุญรัตน์	ผกก.สภ.ตะกั่วทุ่ง จว.พง.	ภ.๘
๓๕	พ.ต.ท.มนัส ผลศรีธธา	รอง ผกก.ป.สภ.ทับปุด จว.พง.	ภ.๘
๓๖	พ.ต.ท.ภัทรพล วรรณแสงทอง	สว.กก.สส.ภ.จว.พง.	ภ.๘
๓๗	พ.ต.อ.ตานิตย์ รามดิษฐ์	รอง ผบก.ภ.จว.พัทลุง	ภ.๙
๓๘	พ.ต.อ.ชัยรัตน์ กาญจนเนตร	ผกก.สภ.เมืองตรัง จว.ตรัง	ภ.๙
๓๙	พ.ต.อ.ศิริวัฒน์ โมรานนท์	ผกก.สส.๓ บก.สส.ภ.๙	ภ.๙
๔๐	พ.ต.ท.ภูมิ บาลทิพย์	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองตรัง จว.ตรัง	ภ.๙
๔๑	พ.ต.ต.โชค ศรีนวนจันทร์	สว.สส.สภ.กันตัง จว.ตรัง	ภ.๙
๔๒	พ.ต.อ.ชุมพร กาญจนรัตน์	รอง ผบก.น.๗	น.
๔๓	พ.ต.อ.พรเทพ สุตปัญญา	ผกก.ศฝร.บชน.	น.
๔๔	พ.ต.ท.ธนวัฒน์ พูลสวัสดิ์	รอง ผกก.ป.สน.ร่มเกล้า	น.
๔๕	พ.ต.ท.เทพวิสิทธิ์ โพธิ์แก่งฤทธิ์	รอง ผกก.ป.สน.บางยี่เรือ	น.
๔๖	พ.ต.ท.ธีระวุฒิ นิลเพ็ชร	สวป.สน.สามด้า	น.
๔๗	พ.ต.อ.ธนกฤต ชูสังข์	ผศ.(สบ ๔) คณะตำรวจศาสตร์ รร.นรต.	รร.นรต.

รายชื่อผู้จัดทำ : บทที่ ๓ ความรู้ที่สนับสนุนงานป้องกันและปราบปราม

ลำดับ	ยศ ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑	พ.ต.อ.ณัฐพล ศุกระศร	รอง ผบก.ภ.จว.นนทบุรี	ภ.๑
๒	พ.ต.อ.ศุภากร ผิวอ่อน	ผกก.สภ.ไทรน้อย จว.นนทบุรี	ภ.๑
๓	พ.ต.ท.ธีรวัจน์ ขจรเกียรติภาส	รอง ผกก.ป.สภ.บางใหญ่ จว.นนทบุรี	ภ.๑
๔	พ.ต.ท.กฤษฎาพร ปานโปร่ง	รอง ผกก.ป.สภ.คลองห้า จว.ปทุมธานี	ภ.๑
๕	พ.ต.ท.อุดมการณ์ คงจิระ	รอง ผกก.ป.สภ.ธัญบุรี จว.ปทุมธานี	ภ.๑
๖	พ.ต.ต.ศราวุฒิ ภูทอง	สวป.สภ.บางกรวย จว.นนทบุรี	ภ.๑
๗	พ.ต.ท.สุรพงศ์ ธรรมพิทักษ์	รอง ผกก.ป.สภ.บางปู จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๘	พ.ต.ท.กุลชาติ กุลชัย	รอง ผกก.สส.๒ บก.สส.ภ.๒	ภ.๒
๙	พ.ต.ท.ธาวิณ สุขพล	สว.กก.สส.๑ บก.อก.ภ.๒	ภ.๒
๑๐	พ.ต.ท.มอัมหมัดหานาฟี นุงอาหลี	สว.กก.วิเคราะห์ข่าว บก.สส.ภ.๒	ภ.๒
๑๑	พ.ต.ท.นิทัศน์ แหวนประดับ	สว.กก.สส.๒ บก.สส.ภ.๒	ภ.๒
๑๒	ร.ต.อ.อมร เจียรักสุวรรณ	สว.กก.วิเคราะห์ข่าว บก.สส.ภ.๒	ภ.๒
๑๓	พ.ต.ท.คณาวุฒิ ไบลี	รอง ผกก.ป.สภ.สนม จว.สุรินทร์	ภ.๓
๑๔	พ.ต.ท.สินธุ ชื่นไพบูลย์	รอง ผกก.ป.สภ.เขวาสินรินทร์ จว.สุรินทร์	ภ.๓
๑๕	พ.ต.ท.ธีรพล ยมนา	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองอำนาจเจริญ	ภ.๓
๑๖	พ.ต.ท.วิศณุ กรใหม่	รอง ผกก.ป.สภ.พนา จว.อำนาจเจริญ	ภ.๓
๑๗	พ.ต.ท.คำพันธ์ ไชยโกฏี	สวป.สภ.สำโรง จว.อุบลราชธานี	ภ.๓
๑๘	พ.ต.อ.ธนชาติ รอดคลองตัน	รอง ผบก.ภ.จว.อุดรธานี	ภ.๔
๑๙	พ.ต.อ.ณอมสิทธิ์ วงษ์วิจารณ์	ผกก.สภ.หนองเรือ จว.ขอนแก่น	ภ.๔
๒๐	พ.ต.อ.ฉกาจัน เทียมวงศ์	ผกก.สภ.วังสามหมอ จว.อุดรธานี	ภ.๔
๒๑	พ.ต.ท.ธนภณ เกษมแสง	สวป.สภ.วาริชภูมิ จว.สกลนคร	ภ.๔
๒๒	พ.ต.ท.ณรงค์ฤทธิ์ ไพค่านาม	รอง ผกก.กก.วิเคราะห์ข่าว บก.สส.ภ.๔	ภ.๔
๒๓	พ.ต.อ.สิโรดม ภาคพิขเจริญ	รอง ผบก.ภ.จว.ลำปาง	ภ.๕
๒๔	พ.ต.ท.दनัย ไจกล่า	รอง ผกก.ป.สภ.เสริมงาม จว.ลำปาง	ภ.๕
๒๕	พ.ต.ท.อุทัย คำแสน	รอง ผกก.ป.สภ.งาว จว.ลำปาง	ภ.๕
๒๖	พ.ต.ท.ประทีป ใจจิต	สวป.สภ.เมืองลำปาง	ภ.๕
๒๗	พ.ต.ท.มานพ ใจอ่อน	สวป.สภ.เมืองแพร่	ภ.๕
๒๘	พ.ต.ท.ชาญชัย วีระ	สว.อก.สภ.แม่สอด จว.ตาก	ภ.๖
๒๙	พ.ต.ท.หญิง วาสภาญจน์ เดชาโชติดิวัฒน์	สว.ผอ.ภ.จว.นครสวรรค์	ภ.๖
๓๐	พ.ต.ท.สุวิทย์ นวนจร	รองผกก.กก.สส.ภ.จว.กำแพงเพชร	ภ.๖
๓๑	พ.ต.ท.สุเมธ สุนะ	สวป.สภ.เมืองพิษณุโลก	ภ.๖
๓๒	พ.ต.ท.เข้มชาติ ประจง	รองผกก.ป.สภ.เมืองพิษณุโลก	ภ.๖
๓๓	พ.ต.ท.ไพบูลย์ กาศอุดม	รองผกก.ป.สภ.เมืองสุโขทัย	ภ.๖
๓๔	พ.ต.ท.บณณสิทธิ์ สนทร	รอง ผกก.ป.สภ.วชิรบุรี จว.พิจิตร	ภ.๖
๓๕	พ.ต.อ.สมเดช ฐิตวัฒน์สกุล	รอง ผบก.ภ.จว.เพชรบุรี	ภ.๗
๓๖	พ.ต.อ.ทรงเกียรติ ไหลทวี	พงส.ผทค.ภ.จว.สมุทรสาคร	ภ.๗
๓๗	พ.ต.อ.ไชยา สงวนจีน	พงส.ผทค.สภ.เมืองนครปฐม	ภ.๗
๓๘	พ.ต.ท.นุชิต จาละ	รอง ผกก.ป.พ.บก.สส.ภ.๗	ภ.๗
๓๙	พ.ต.ท.สำราญ กลั่นมา	รอง ผกก.สส.๑ บก.สส.ภ.๗	ภ.๗
๔๐	พ.ต.ท.อุดมสิน ศรีเจริญ	สว.ผอ.๗ บก.อก.ภ.๗	ภ.๗
๔๑	พ.ต.ต.วัฒนพงศ์ พรหมจันทร์	อาจารย์ (สบ ๒) ศฝร.ภ.๗	ภ.๗
๔๒	พ.ต.อ.ภูติส นรสิงห์	รอง ผบก.ภ.จว.นศ.	ภ.๘
๔๓	พ.ต.อ.ม.ล.พัฒนจักร จักรพันธ์	ผกก.สภ.กมลา จว.ภก.	ภ.๘
๔๔	พ.ต.ท.วัชร ฝือกจันทร์	สวป.สภ.เมือง ขพ.	ภ.๘
๔๕	พ.ต.ท.เจษฎา จันทรพุ่ม	สว.จร.สภ.เมือง กบ.	ภ.๘
๔๖	พ.ต.ท.กิตติพงศ์ ทองทิพย์	รอง ผกก.ผอ.๑ บก.อก.ภ.๘	ภ.๘
๔๗	พ.ต.อ.ชรินทร์ โกพัฒน์ตา	รอง ผบก.ภ.จว.ตรัง	ภ.๙
๔๘	พ.ต.อ.ภัสสิทธิ์ ฌ โมรา	ผกก.ผอ.๗ บก.อก.ภ.๙	ภ.๙
๔๙	พ.ต.อ.อเนก ศรีคำอ้าย	ผกก.สภ.รัษฎา จว.สงขลา	ภ.๙
๕๐	พ.ต.ท.ภณภัค ภานเดชาภักข	รท. รอง ผกก.ป.สภ.ป่าตองเบชาร	ภ.๙
๕๑	พ.ต.ท.วาทีน สงเคราะห์	สว.ผอ.๗ บก.อก.ภ.๙	ภ.๙
๕๒	พ.ต.ท.สำเริง ใจเอื้อ	สว.ป.พ.บก.สส.ภ.๙	ภ.๙
๕๓	พ.ต.อ.ภาณุรัตน์ หลักบุญ	รอง ผบก.สพ.	น.
๕๔	พ.ต.อ.สรศพัทธ์ คุ้มเกษร	ผกก.กองกำกับการศูนย์รวมข่าว	น.
๕๕	พ.ต.ท.ชชาติ มีแสง	สว.ชุดปฏิบัติการที่๔	น.
๕๖	พ.ต.ต.มานะ จันทรลัด	สว.งานธุรการ	น.
๕๗	พ.ต.ท.ระวีโรจน์ เปล่งศรียศ	รอง ผกก.สายตรวจ๑๔๑	น.
๕๘	พ.ต.อ.ดร.อมรฤทธิ์ คชกุล	ผศ.(สบ ๔) คณะตำรวจศาสตร์ รร.นรต.	รร.นรต.

รายชื่อผู้จัดทำ : บทที่ ๔ ยุทธวิธีตำรวจในการป้องกันและปราบปราม

ลำดับ	ยศ ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑	พ.ต.อ.นฤนาท พุทธิไธสง	ผกก.สภ.ปากเกร็ด จว.นนทบุรี	ภ.๑
๒	พ.ต.ท.จักรพันธ์ ฐปะเตมีย์	พงส.ผน.ก.สภ.พระนครศรีอยุธยา	ภ.๑
๓	พ.ต.ต.อนวัช คงคะสินธุ์	ผบ.ร้อย สภ.ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๔	พ.ต.ต.วิญญู แจ่มใส	สว.กก.สส.๒ บก.สส.ภ.๑	ภ.๑
๕	พ.ต.อ.วรารกร อยู่อย่างไท	ผกก.ปพ.บก.สส.ภ.๒	ภ.๒
๖	พ.ต.ท.โสฬส เอี่ยมสะอาด	รอง ผกก.ปพ.บก.สส.ภ.๒	ภ.๒
๗	พ.ต.ท.สุริยะ โพธิ์ทองนาค	สว.ปพ.บก.สส.ภ.๒	ภ.๒
๘	พ.ต.ท.นฤพนธ์ กรณา	สว.กก.สส.ภ.จว.สระแก้ว	ภ.๒
๙	พ.ต.ท. ธนพันธ์ จันทร์เทพ	สว.กก.สส.ภ.จว.ชลบุรี	ภ.๒
๑๐	พ.ต.ท.เดชวุฒิ คงสิม	รอง ผกก.ป.สภ.เชิงไโน จว.อุบลราชธานี	ภ.๓
๑๑	พ.ต.ท.ชยากร เทศะบำรุง	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองศรีสะเกษ	ภ.๓
๑๒	พ.ต.ท.กิตติชนม์ จันยะรมณ์	สว.ป.สภ.เมืองอุบลราชธานี	ภ.๓
๑๓	พ.ต.ต.วีระจักร์ จรรยากรณ์	สว.ป.เมืองศรีสะเกษ	ภ.๓
๑๔	พ.ต.ท.ชัชมนต์ พรบุตร	สว.ป.สภ.ปลาเค้า จว.อำนาจเจริญ	ภ.๓
๑๕	พ.ต.ต.รวิพันธ์ ปุยะติ	สว.ป.สภ.เฉลิมพระเกียรติ ปรก.สภ.เมืองบุรีรัมย์	ภ.๓
๑๖	พ.ต.อ.ภาสกร สติดยุทธการ	รอง ผบก.ศฝร.ภ.๔	ภ.๔
๑๗	พ.ต.อ.จรัส ไชยศักดิ์	ผกก.สภ.เปือยน้อย จว.ขอนแก่น	ภ.๔
๑๘	พ.ต.อ.อรรคพงศ์ พิมลศิริ	ผกก.สภ.บ้านผือ จว.อุดรธานี	ภ.๔
๑๙	พ.ต.อ.พยางค์ศักดิ์ นามวรรณ	ผกก.กก.ปพ.บก.สส.ภ.๔	ภ.๔
๒๐	พ.ต.ท.จิรวิทย์ ปานยิ้ม	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองสกลนคร	ภ.๔
๒๑	พ.ต.ท.อนุศักดิ์ ศักดาวิชานนท์	รอง ผกก.ปพ.บก.สส.ภ.๔	ภ.๔
๒๒	พ.ต.อ.อัยยรัช กมลรัตน	ผกก.ฝ.ปค.ศฝร.ภ.๕	ภ.๕
๒๓	พ.ต.ท.พิศิษฐ์ หอมสินธ์	รอง ผกก.ฝ.ปค.ศฝร.ภ.๕	ภ.๕
๒๔	พ.ต.ท.ประชุม ผู้ผ่อง	ผบ.ร้อย (สบ ๒) ฝ.ปค.และการฝึก ศฝร.ภ.๕	ภ.๕
๒๕	พ.ต.ต.สุวิทย์ ทังกล้า	ผบ.ร้อย (สบ ๒) ฝ.ปค.และการฝึก ศฝร.ภ.๕	ภ.๕
๒๖	ร.ต.อ.อาคม แดงสนั่น	รอง สว.กก.ปพ.บก.สส.ภ.๕	ภ.๕
๒๗	ร.ต.ท.ประเสริฐ มีมานะ	ผบ.มว.ฝ่ายปกครองฯ	ภ.๕
๒๘	ร.ต.อ.ดร.จรัส ปานพัก	อาจารย์ (สบ ๑) กลุ่มงานอาจารย์ ศฝร.ภ.๖	ภ.๖
๒๙	พ.ต.ท.วุฒิชัย ทองงามข้า	รองผกก.ป.สภ.แม่เปิน	ภ.๖
๓๐	พ.ต.ต.บัณฑิต ทาเกตุ	สว.ป.สภ.วัดโบสถ์	ภ.๖
๓๑	พ.ต.ท.ศุภวัฒน์ ศรีชัยชนะ	รองผกก.ป.สภ.ท่าสองยาง	ภ.๖
๓๒	พ.ต.ท.ปพน แสงวิทย์	สว.ป.สภ.เมืองอุทัยธานี	ภ.๖
๓๓	พ.ต.ท.หญิง สมศรี องค์สุริยานนท์	อาจารย์ (สบ ๓) กลุ่มงานอาจารย์ ศฝร.ภ.๖	ภ.๖
๓๔	พ.ต.อ.ภัทรชัย กอสนาน	ผกก.สส.ภ.จว.กาญจนบุรี	ภ.๗
๓๕	พ.ต.ท.ศุภมิตร สุขเจริญ	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองเพชรบุรี	ภ.๗
๓๖	พ.ต.ท.โชคชัย เนียลเซ็น	รอง ผกก.ป.สภ.บ้านลาด จว.เพชรบุรี	ภ.๗
๓๗	พ.ต.ท.เดชศักดิ์ ตา	สว.ป.สภ.เมืองนครปฐม จว.นครปฐม	ภ.๗
๓๘	พ.ต.ท.ไชยศ มุกดาหาญ	รอง ผกก.ป.สภ.นครชัยศรี จว.นครปฐม	ภ.๗
๓๙	พ.ต.ท.กรรภ โปษะวงนิช	รอง ผกก.ป.สภ.บางเลน จว.นครปฐม	ภ.๗
๔๐	พล.ต.ต.สุทัศน์ ชาญสวัสดิ์	ผบก.ศฝร.ภ.๘	ภ.๘
๔๑	พ.ต.อ.เสริมศักดิ์ พ่วงพิศ	ผกก.สส.ภ.จว.ชพ.	ภ.๘
๔๒	พ.ต.อ.สุริยา รัตนกาญจนพันธ์	ผกก.สภ.คีรีรัฐนิคม	ภ.๘
๔๓	ร.ต.อ.นัฐวุฒิ หนูทอง	รอง สว.กก.สส.ภ.จว.ชพ.	ภ.๘
๔๔	ร.ต.อ.จเร ชูแก้ว	รอง สว.กก.สส.ภ.จว.ชพ.	ภ.๘
๔๕	พ.ต.อ.อดิพัฒน์ กริ่งไกร	ผกก.สภ.ท่าแพ จว.สตูล	ภ.๙
๔๖	พ.ต.อ.อนุธ อิมอาบ	ผกก.ปพ.บก.สส.ภ.๙	ภ.๙
๔๗	พ.ต.ท.กุศล มณีรัตน์	สว.สส.สภ.ตะโหมด	ภ.๙
๔๘	พ.ต.ท.ขันติ สังสะนา	สว.สส.ภ.จว.พัทลุง	ภ.๙
๔๙	พ.ต.ท.นาถพล บุญสนิท	รอง ผกก.สส.ภ.จว.พัทลุง	ภ.๙
๕๐	พ.ต.ท.พรชัย เกื้อเม่ง	สว.สส.สภ.ควนโดน จว.สตูล	ภ.๙
๕๑	ร.ต.อ.นภดล ตีระกวีพัฒนสาร	สว.ป.สภ.สิงหนคร จว.สงขลา	ภ.๙
๕๒	พ.ต.อ.สมนึก น้อยคง	รอง ผบก.น.๕	น.
๕๓	พ.ต.ท.สรายุทธ อรุณฉาย	สว.งานแผน/สนับสนุน อคผ.	น.
๕๔	พ.ต.ท.ธนเดช อินาคา	สว.ป.สน.ท่าช้าง	น.
๕๕	พ.ต.ต.นฤพล ทิพย์ชิต	ผบ.ร้อย ปจ.ที่๒	น.
๕๖	พ.ต.ต.จตุพร พลภักดี	สว.ป.สน.พญาไท	น.
๕๗	พ.ต.อ.ก้องปิติ อ่อนมาก	ผศ.(สบ ๔) คณะตำรวจศาสตร์ รร.นรต.	รร.นรต.

รายชื่อผู้จัดทำ : บทที่ ๕ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม

ลำดับ	ยศ	ชื่อ	นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑	พ.ต.อ.	สังวาล	ฤกษ์ศรีลักษณ์	รอง ผบก.ศฝร.ภ.๑	ภ.๑
๒	พ.ต.อ.	สง่า	ธีรศรัณยานนท์	ผกก.สภ.บางแก้ว จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๓	พ.ต.ท.	ประเสริฐ	บัวขาว	รอง ผกก.ป.สภ.บางเสาธง จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๔	พ.ต.ท.	รัชเดช	มูลมานัส	สว.ป.สภ.สำโรงเหนือ จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๕	พ.ต.ท.	อนุชา	แสงดี	สว.ป.สภ.พระประแดง จว.สมุทรปราการ	ภ.๑
๖	พ.ต.อ.	นิพนธ์	พานิชเจริญ	ผกก.แสนภูดาษ	ภ.๒
๗	พ.ต.ท.	สมยา	ด้วงเล็ก	รอง ผกก.ป.สภ.บ่อไร่	ภ.๒
๘	พ.ต.ท.	จิรวิสัย	เชื้อจันทร์อัคร	รอง ผกก.สส.สภ.เมืองฉะเชิงเทรา	ภ.๒
๙	พ.ต.ต.	ชวริน	วงศ์ชิตะภา	สว.ฟอ.๕ บก.อก.ภ.๒	ภ.๒
๑๐	พ.ต.ท.	ปรีชา	อรัญญิก	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองบุรีรัมย์	ภ.๓
๑๑	พ.ต.ท.	พัฒนกุล	บุญหลาย	รอง ผกก.ป.สภ.จอหอ จว.นครราชสีมา	ภ.๓
๑๒	พ.ต.ท.	คำนวน	ปายกระโทก	รอง ผกก.ป.สภ.เมืองสุรินทร์	ภ.๓
๑๓	พ.ต.ท.	เข้มชาติ	กระจำจันทร	สว.ป.สภ.กันทรลักษณ์ จว.ศรีสะเกษ	ภ.๓
๑๔	พ.ต.อ.	สุภากร	คำสิงห์นอก	รอง ผบก.ภ.จว.ขอนแก่น	ภ.๔
๑๕	พ.ต.อ.	สรธธาน	อินทรจักร์	ผกก.สภ.ประจักษ์ศิลปาคม จว.อุดรธานี	ภ.๔
๑๖	พ.ต.ท.	บุญธรรม	หงสาวงษ์	รอง ผกก.ป.สภ.พรเจริญ จว.บึงกาฬ	ภ.๔
๑๗	พ.ต.ท.	ทวีศักดิ์	รักษาศิลป์	รอง ผกก.ป.สภ.บ้านดุง จว.อุดรธานี	ภ.๔
๑๘	พ.ต.อ.	ชัชวรินทร์	บุณนาค	ผกก.สภ.แม่ทะ จว.ลำปาง	ภ.๕
๑๙	พ.ต.อ.	พิศุภกรณ์	น้อยปักษา	ผกก.สภ.เกาะคา จว.ลำปาง	ภ.๕
๒๐	พ.ต.ท.	จำรัส	โพธิยอด	รอง ผกก.ป.สภ.บ้านเสด็จ จว.ลำปาง	ภ.๕
๒๑	พ.ต.ท.	สันติ	แก้วอินดีะ	รอง ผกก.ป.สภ.เด่นชัย จว.แพร่	ภ.๕
๒๒	พ.ต.ท.	อรรณพ	เลิศสุวรรณ	รอง ผกก.ป.สภ.แม่จัน จว.เชียงราย	ภ.๕
๒๓	พ.ต.ท.	ปติพงศ์	คิสาลัง	สว.ป.สภ.เมืองกำแพงเพชร	ภ.๖
๒๔	พ.ต.ท.	หญิง วิณา	มโนหมั่นศรัทธา	อาจารย์ (สบ ๒) ศฝร.ภ.๖	ภ.๖
๒๕	พ.ต.อ.	ธนู	ฮวบประเสริฐ	ผกก.สภ.บ่อพลอย จว.กาญจนบุรี	ภ.๗
๒๖	พ.ต.อ.	สุรศักดิ์	ปิ่นทอง	ผกก.สภ.นครชัยศรี จว.นครปฐม	ภ.๗
๒๗	พ.ต.ท.	เทอดเกียรติ	วงศาโรจน์	สว.ฟอ.ภ.จว.ราชบุรี	ภ.๗
๒๘	พ.ต.อ.	อดิษฐ์	ตันเพชรทองกุล	รอง ผบก.ศฝร.ภ.๘	ภ.๘
๒๙	พ.ต.อ.	ประสิทธิ์	เผ่าชู	ผกก.สภ.ชะอวด จว.นศ.	ภ.๘
๓๐	พ.ต.อ.	ชัยสิทธิ์	สิทธิชัย	ผกก.สภ.นาสัก จว.ชพ.	ภ.๘
๓๑	พ.ต.ท.	สุนทร	จิระโร	สว.ป.สภ.เมือง ชพ.	ภ.๘
๓๒	พ.ต.ท.	ชัยสิทธิ์	ตรีโชติ	สว.ป.สภ.คลองท่อม จว.กระบ.	ภ.๘
๓๓	พ.ต.อ.	เอียร	บาลทิพย์	ผกก.สภ.ควนโดน จว.สตูล	ภ.๙
๓๔	พ.ต.อ.	อรุณ	กุลศิริวิชัย	ผกก.สภ.ระโนด จว.สงขลา	ภ.๙
๓๕	พ.ต.อ.	เอกกฤต	วิริยะภาพ	ผกก.สภ.สะทอน จว.สงขลา	ภ.๙
๓๖	พ.ต.อ.	ภาดล	ประภานนท์	รอง ผบก.น.๙	น.
๓๗	พ.ต.อ.	ทรงพล	วิธนะชัย	รอง ผบก.น.๑	น.
๓๘	พ.ต.อ.	เชวงศักดิ์	สินสูงสุด	ผกก.สน.สายไหม	น.
๓๙	พ.ต.ท.	สำเร็จ	สงเสียง	รอง ผกก.ดส.	น.
๔๐	พ.ต.ท.	วิวัฒน์	อัศวะวิบูลย์	สว.สส.สน.วังทองหลาง	น.
๔๑	พ.ต.ท.	ทัชชกร	ภูวดิษยคุณ	ผศ.(สบ ๓) คณะตำรวจศาสตร์ รร.นรต.	รร.นรต.

บทเรียนและประสบการณ์ในการนำหน่วย

พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- ๑) มีภาวะผู้นำ
- ๒) มีเป้าหมายในการทำงาน
- ๓) สร้างทีมในการทำงาน
- ๔) มีวิธีปลุกเร้า สร้างพลัง ให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา
- ๕) มีพฤติกรรมเป็นที่ศรัทธาเชื่อถือ
- ๖) ต้องรู้จักชม
- ๗) ต้องเสียสละ
- ๘) มีข้อมูล – รู้ระเบียบ – อำนาจ – ยุทธวิธี
- ๙) รู้จักพื้นที่ ภูมิประเทศ มวลชน
- ๑๐) พูดเป็น – ประชุมเป็น
- ๑๑) การให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน
- ๑๒) การตรวจสอบข้อมูล – รายงานผู้บังคับบัญชา
- ๑๓) การประสานงาน
- ๑๔) การบริหารเวลา
- ๑๕) สุขภาพ : หลัก ๕ อ.
- ๑๖) การใช้ภาษาอังกฤษ, IT
- ๑๗) การเตรียมการทุกอย่าง
- ๑๘) ใช้หลัก ๔ เกาะติด (พื้นที่ ศัสตรา มวลชน บนเกาะติดล่าง)

จัดทำโดย
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จัดพิมพ์โดย โรงพิมพ์ตำรวจ

ถ.เศรษฐศิริ ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๖๘-๒๘๑๑-๓ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๔๖๕๘